

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 117/14.7.54

ΠΡΟΣΦΥΡ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Σ' αυτό τὸ τεύχος:
ΒΙΡΓΙΝΙΑ
ΠΕΤΙΜΕΖΑΚΗ
Η «ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΦΡΥΝΗ»

●
ΡΙΚΑ
ΔΙΑΛΥΝΑ
Η «ΣΤΑΡ ΕΛΛΑΣ 1954»
Ὀμιλεῖ σὲς ἀναγνώ-
στριες τῆς «Γυναίκας»

ΝΤΕΤΤΟΛ "ΑΘΗΝΑ,"
Αντισηπτικόν & Μικροβιοκτόνον
 Χρησιμοποιείται εύρυτάτα εις τήν
ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΝ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΑΝ Κ.Λ.Π.
ΑΛΛΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙ' ΑΤΟΜΙΚΗΝ ΧΡΗΣΙΝ

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΙΑΤΡΟΥΣ ΤΗ ΑΙΤΗΣΕΙ ΤΩΝ
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

• **ΑΝ. ΕΤ. ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΝΤΕΣΤΡΕ (ΕΛΛΑΣ)** •

ΕΥΒΟΙΑΣ 17 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΤΗΛ. 462.618

ΕΓΚ. ΑΝ. ΥΓ. ΣΥΜ. Ε.Β. 5159/11-5-54

ΑΘΗΝΑ.

Τελειώνουν τὰ βάνανα...

- 1. Το HARPIC καθαρίζει τις λεκάνες των αποχωρητηρίων σας άκμή και εις τὸ μέρος πού δέν φθάνει ἡ βοόρτσα.
- 2. Το HARPIC εξαφανίζει τήν κακοσμίαν εις τήν ῥιζάν της και καταστρέφει τὰ μικρόβια.
- 3. Το HARPIC εἶναι οικονομικόν. Χωρίς κόπο ἔχετε τήν λεκάνην σας καθάρη, ὑγιεινή, χωρίς δυσάρεστη ὁσμή.

ΧΑΡΠΙΚ!

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΗΝ ΣΑΣ

Προτὸν τῶν ἀγγλικῶν ἐργοστασίων Reckitt & Colman Ltd. — Hull & London.
 Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι: ΕΤΑΙΡΙΑ ΝΤΕΣΤΡΕ Α.Ε. ΤΗΛ. 462.618

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
 Δ'ντης Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ. Ἀρχ'κτης Α. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ γωνία Σταδίου και Σανταρόζα 1 ♦ Τηλέφ. 36-762
 Τηλέφ. τυπογραφείων 36-555. Τηλέφ. πιαστηρίων 26-343
 ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 6

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Χάρες και χαρές

ΣΤΙΣ δόξες του τὸ ὕγρὸ βασίλειο τῆς ὀμορφίας! Στρατιᾶς ὀλοκληρῆς περιμένουν τὰ μπουσια πού ὀδηγούνε σ' ὅλες τῖς ἀκτῆς τῆς Ἀπτικής. Ὁ ὄγκος τοῦ πακέτου πού ὅλες κρατᾶνε, προδίνει τὸ μέγεθος τοῦ σύγχρονου μαγιό. Κι' ἄλλο τόσο προδίνουν οἱ κορμοστασιές, τὸ θέαμα πού θ' ἀντικρύσετε στ' ἀκροθαλάσσι. Καί τί θέαμα! Εἶναι ν' ἀναρωτιέται κανεὶς ἂν πρόκειται γιὰ τὴν ἴδια ράτσα, πού τριάντα χρόνια πρὶν, προκαλοῦσε ἕνα δυσάρεστο αἶσθημα. Τί γίνηκαν οἱ στενωθώρακες κι' οἱ κοντοποδαρούσες;

Τώρα τὰ πόδια εἶναι μακρὰ καὶ κομψά, μίσχοι καλλιγραμμοὶ πού περήφανα στηρίζουν τὸν κάλυκα, π' ὅλο καὶ διαστέλλεται γιὰ νὰ χωρέσῃ τὸ θαλάσσιο μύρο. Κι' ὅμως, μιά μόνη γενιὰ ἔχει περάσει ἀπὸ τότε πού ἡ λουόμενη χρειάζεσθαι ἕνα τέταρτο τῆς ὄρας ὥς ὅτου συμφιλιωθῇ μετὰ τὴ θάλασσα. Τὸ βρέξιμο τῆς πατούσας, ἀκολουθοῦν τὸ καταλυτικὸν σταυροκόπημα. «Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς νικά κι' ὅλα τὰ κακὰ σκορπᾶ». Ὑστερα, τὸ προσεκτικὸ ράντισμα τῆς κοιλιάς καὶ συνέχεια τοῦ μετώπου. Κι' ἀπὸ «κεί κι' ἔμπρός, ὅμμα σημειωτὸν, μετὰ τὴν ἀνάσκα κομμένη, σὰν τοὺς ἀναστενάρηδες ἀπάνω στὴ φωτιά, ἐνῶ τὸ πρόσωπο πρᾶσινοκιτρινίζοντας, μαρτυροῦσε ὅλη τὴ ψυχικὴ ἀγωνία.

Τώρα; Τώρα ἡ κοπέλλα θρίσκει μ' ἕνα πῆδο ἀπὸ τὴν ἀμμουδιὰ μέσα στὸ βαρκάκι. Κι' ἐκεῖ στὰ... ρηχὰ, τρία μπόγια καὶ βάλε, παρατάει τὰ κουτιά, φωνάζοντας στὴ συντροφιά της:

—Στὸ ξερονήσι!

Καὶ «πλάφ», χάνεται κάτω ἀπ' τὸ νερό. Κάπου-κάπου προβάλλει στὸν ἀφρό τὸ κεφαλάκι, καὶ πάλι ξαναχάνεται καὶ πάλι ξαναβγαίνει, σὰ βότσαλο π' ἀναπηδαῖε στὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας, ὥς ὅτου ὁ ἀλάνθαστος προπονητής, τὸ αἶσθημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως, σαλπίζει:

—Ἀνάπαυσις!

Μετὰ μιά βόλτα μέσα στὸ νερό, παίρνει τὴν ἀνάλογη στάσι. Οὔτε στὸ κρεβάτι τῆς δὲ θὰ γύριζε μετὰ τὴν ἀνάσκα. Καὶ

νά τὴν ἀκίνητη στὸ ὑδάτινο στρώμα, ἀφίνοντας τὰ κύματα νὰ παραδihn τὸ ἕνα στ' ἄλλο τὸ λυγρὸ κορμὶ, σὰ λάφυρο τοῦ Ποσειδῶνα.

—Οὐ! οὐ! ἀκούγεται ἀπὸ μακριά.

Κι' ἡ πρώτη σειρήνα, ἀπὸ τὴν παθητικὴ ἀνάπαυσι, δίνει τὸ σύνθημα γιὰ τὸ «κρόουλ», μετὰ προορισμὸ τὸ ξερονήσι. Ἀλλ' ἡ εὐδαιμονία τὴν προσμένει ἐκεῖ. Ὀλόρηθ στὸ ἐρημόνησο, κυττάζει γύρω μετὰ τὴν ἱκανοποίησι ἑνὸς Μαγγελάνου. Εἶναι ἡ ρήγισσα τοῦ νησιού. Σύντομη ὅμως εἶναι ἡ βασιλεία της. Δὲν ἀργοῦνε νὰ τὴ φέρουν στὴν πραγματικότητα οἱ ἄλλοι εἰρηνικοὶ κατακτητές. Παιχνίδι ἀρχινᾶει, βόλεϋ ἢ μετὰ τὸ λαστιχένιο στεφανάκι, ἐνῶ τὰ πέλματα ἐξοικειωμένα στὴν κάψα, ἀψηφούνε τὴ ζεματιστὴ ἄμμο.

—Χό-χόπ!

Ἐπιστροφή στὴν κοσμικὴ πλάξ, ἡλιοθεραπεία. Μὰ φτάνουν κι' ὡς τὴ θάλασσα οἱ φαρμακομύτες:

—Σὰ δὲ ντρέπονται νὰ παρουσιάξουνται μισόδυμνες! Λέει ἀπὸ τὰ.... βάθη τῆς θέσεώς του ὁ περασμένος αἰῶνας.

—Γιατὶ νὰ ντρέπωνται, κυρία μου; Γιὰ κυττάξετε τες καλύτερα. Εἶναι γιὰ ντροπὴ μιά ἔκθεσι γυμνοῦ χωρὶς κανένα ψεγάδι; Εἶναι γιὰ ντροπὴ αὐτὴ ἐδῶ ἡ ξανθοῦλα μετὰ τὸ χρυσαμένο ἀπὸ τὸν ἥλιο κορμὶ, αὐτὸν τὸν καλλιτέχνη ἥλιο, πού διάζεται ν' ἀποτυπώσῃ τὰ χυτὰ μέλη της μετὰ μαλαματένιο ἐκμαγεῖο; Ἡ μήπως εἶναι γιὰ ντροπὴ ἐκεῖνη ἐκεῖ ἡ μπρούτζινη μελαχροινὴ, πού μέσα στὴν ὀλύμπια ἀκίνησις τῆς θυμίζει ἀγαλματάκι τοῦ Ροντέν;

—Ὡστε δὲν εἶναι πιά ἀνηθικότης ἡ γύμνια;

—Ἦταν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντα, ὅταν ἀποκαλύπτῃ ἀσχημίες. Γιὰ τὴν ὀμορφίαν ὅμως δὲν ὑπάρχει ντροπὴ. Τίποτα πού προκαλεῖ τὸ θαυμασμό, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀνηθικότης. Ἀφήστε ἡσυχὰ τὰ νιάτα. Μὴ τοὺς ταραξέτε τῖς ἄδολες ἐρωτοτροπίες τοὺς μετὰ τῖς ἡλιαχτίδες καὶ τὸ κύμα. Κυττάξετε μετὰ πόσο καμάρι τὰ στεφανῶνι οἱ ἥλιοι, καὶ τί περήφανα πού τοὺς φορεῖ τὸ πάλλευκο περιδέραιο ὁ ἀφρός.

ΜΑΡΙΑ Ι. ΛΟΒΕΡΔΟΥ

Η ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΟΠΕΛΛΑΣ

ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

• Ἡ ἴδια μπλούζα ἀποτελεῖ τὴ βάση καὶ γιὰ τὰ 4 αὐτὰ σύνολα. Στὸν ἀριθμὸ 1: φοριέται μετὰ φουφουλίτσα ἄσορτι καὶ μετὰ ζακετάκι ἢ μπουρνούζακι πού συνοδεύει καὶ τὸ μαγιό. Στὸν ἀριθμὸ 2: φοριέται κάτω ἀπ' τὸ ἐλεύθερο σουρωτὶ ποικύμισο τύπου μαρινιέρ, μετὰ παντελονάκι σκέτο. Τὸ ποικύμισο φοριέται δεξαίως καὶ χωρὶς μπλούζα. 3: Ψαράδικο παντελόνι μετὰ τὴ μπλούζα. 4: Ἡ ἴδια μπλούζα ἀποτελεῖ πρακτικὸ σύνολο μαζί με φούστα σκέτη (ἢ ἄσορτι), ἀνάλογα μετὰ τὸ γούστο σας.

Νὰ σὲ προσμένω

Γιὰ σένα ἔχω κοντά μου τ' ἀδείανθ θρονὶ καὶ γιὰ τοὺς δύο μας τὸ ποτηρι γεμισμένο. Σπινὰ τὸν πόθο ἢ ὥρα ἢ βραδυὴ τὸ ξέρω πὼς δὲ θάρθεις—κι' ὅμως σὲ προσμένω.

Ἡ πόρτα ἂν τρίζει ἀπ' τὸν ἀέρα...ἕνα ξερὸ κλαδί ἂν σαλεύει ἔξω στὸν κήπο...ἄμμα ξένο στὸ δρόμο ἂν προσπεράσει...λαχταρῶ... Τὸ ξέρω πὼς δὲ θάρθεις—κι' ὅμως σὲ προσμένω.

Νυχτῶνι ἡ μέρα, κρύα κι' ἐρημικὴ, δάκρυα σταλάζει τὸ κερί μου τ' ἀναμμένο. Καὶ νιώθω μιά χαρὰ μαρτυρικὴ: Νὰ ξέρω πὼς δὲ θάρθεις—καὶ νὰ σὲ προσμένω.
 Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ὡς τὴς 31 Ἰουλίου

Κάθε ἀγοραστὴς ἡλεκτρικοῦ ψυγείου
 Κουζίνας ἢ θερμοσίφωνα

Izola

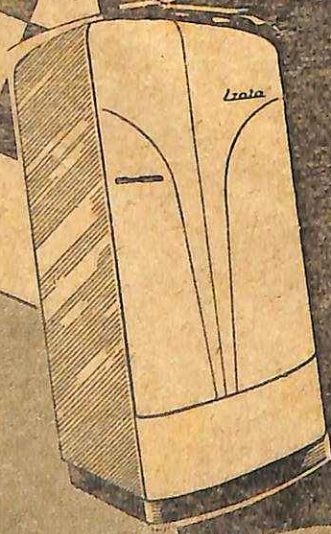
δικαιοῦται νὰ πάρῃ μέρος στὸ
 ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΕΩΝ τῆς

Izola

Σ' ἐκεῖνον πού θὰ κερδίσῃ ἡ

Izola

προσφέρει ΔΩΡΕΑΝ
 ἕνα ἡλεκτρικὸ Ψυγεῖο

Izola

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Ζητήματα της γυναίκας

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΩΝ

Αυτές τις μέρες αναχωρεί για την Ελβετία μια πρωτότυπη ελληνική αποστολή: Είναι οι διάφορες κομμάτιες με εθνικές ενδυμασίες — εζώνες, νησιώτες, Αμαλίες, Ηπειρώτισσες, Μεσσηνιάδες κ.λ.π. — που θα αντιπροσωπεύσουν την ελληνική ενδυματολογική τέχνη στην έκθεση του Νιουστέλ, όπου θα πάρουν μέρος 54 χώρες απ' όλο τον κόσμο. Οι λιλιπούτιοι συμπατριώται και συμπατριώτισσες με τις θμορφες φούστες, τις βράκες, τα άντερια, τα κοντογούνια, τα φλουριά και τα τούσα άλλα διακοσμητικά, θα κάνουν έντυπωση ασφαλώς μέσα στο ειδικό φιλοτεχνήσαν ελληνικό τοπίο που θα υπάρχει στην έκθεσή αυτή. Η αποστολή γίνεται υπό την αιγίδα του 'Ελληνικού 'Οργανισμού Τουρισμού και με την φροντίδα των κυριών Τσαλδάρη, Εύκλειδη, Μαλαμίδη, Αϊλιανού, και του Συλλόγου Διαδόσεως 'Ελληνικής Τέχνης. Και όλα αυτά είναι δέματα, πολύ λαμπρά και θαυμάσια. Δεν θα έπρεπε όμως να γίνονταν και εδώ μια επίδειξη της ώρας αυτής αποστολής; Έστω και με την την επίσημη από την 'Ελβετία, την έκθεση αυτή θα αξίζει να την καμαρώσουν και πολλοί 'Ελληνες. Περιμένουμε λοιπόν.

Σχολεία μητέρων

Πραγματικά συγκινητικές ήταν οι έφετινές εξετάσεις των 800 μητέρων που σπουδάζουν στα 13 μορφωτικά κέντρα — γραμματικά του Τμήματος Μητέρων και Παιδαγωγών του 'Λυκείου 'Ελληνίδων. Οι μητέρες αυτές, ηλικίας από 20 μέχρι 60 ετών συγκεντρώθηκαν στις εξετάσεις του 'Λυκείου, όπου έγιναν με κάθε επισημότητα οι εξετάσεις τους στην ανάγνωση, γραφή, αριθμητική, εθνική ιστορία, κατήχηση και τα άλλα που διδάσκονται στο δημοτικό σχολείο μαθητριά. Η κ. Ξανθή Μάνου, έφορος του τμήματος, με την επιμέλειά του οποίου λειτουργούν τα μορφωτικά αυτά κέντρα μητέρων, διάβασε τα πεπραγμένα, που ικανοποίησαν όλους. 'Απ' τα αποτελέσματα των εξετάσεων φάνηκε η ευνοημένη εργασία, που γίνεται απ' τις διαφορές κυρίες — εβελόντριες δασκάλλισσες στα μορφωτικά αυτά κέντρα του 'Λυκείου 'Ελληνίδων. 'Εκπράδουμε τον ένδοξο σισμό μας και την ευγνωμοσύνη των πτωχών γυναικών για το σπουδαίο αυτό έργο του 'Λυκείου.

Γυναίκα στο Ι.Κ.Α.

Είναι μια πράξη δικαίου, αλλά και στοιχειώδους καθήκοντος η πρόταση που πρόκειται να κάνει όπως συμβαίνει ο κ. Ν. Λεονάρδος στο διοικητικό συμβούλιο του Ι.Κ.Α., για να μεριμνήσει αυτό και εκπροσώπων των εργαζομένων γυναικών. 'Απ' τα συγχαράκια θερμότατα τον εισηγητή αυτής της πρότασης γιατί χωρίς την πρωτοβουλία του η διοίκηση του 'Ι.Κ.Α. δεν θα έμνε ακόμα χωρίς εκπροσώπους των χιλιάδων εργαζομένων γυναικών, που μολταύται καταβάλλουν, χρόνια τώρα, την όχι άσημαντη εισφορά τους.

Οι εργαζόμενες έγκυες

Έπρεπε να γίνει η διεθνής σύμβαση της Ούσιγκτον, που την υπέγραψε, έστω και τελευταία η 'Ελλάς, να κινητοποιηθούν οι εδώ ενδιαφερόμενες εργαζόμενες, να τρέξουν, να παραγγυαστούν, να εκπαιδευτούν, για να εξασφαλίσουν και οι ίδιες στοιχειώδους ανθρώπινο και θα υποστηρίξουν χωρίς να υποχωρήσουν. Πρόκειται για μια ειδική άδεια 6 εβδομάδων πριν από το τοκετό και 6 εβδομάδων μετά, που δικαιούται οι εργαζόμενες έγκυες γυναίκες, να έχουν κατάφευγαν σ' αυτά! Η σημερινή γυναίκα έχει βάρος, εμπιστοσύνη και κρίση. Κέρδισε με τους κόπους τη ζωή και δεν επιτρέπεται να την εγκαταλείψει με αλλού πλάτη. Και οι

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

Ελληνοαμερικανική...

Αθόρυβα και σχεδόν άγνωστα για τον πολύ κόσμο λειτουργεί εδώ κι' έξη χρόνια τώρα στην 'Αθήνα η 'Ελληνοαμερικανική Λέσχη Γυναικών που έχει σκοπό να φέρει σε επαφή τις 'Αμερικανίδες που βρίσκονται στην 'Ελλάδα με μορφωμένες 'Ελληνίδες, που έχουν κοινωνική, επιστημονική και καλλιτεχνική δράση. Οι 'Ελληνίδες αυτές είναι σε θέσι να καταστήσουν τις έξενες υπεύθυνα σχετικά με την ιστορία, τη θρησκεία, την καλλιτεχνική κίνηση, την κοινωνική πρόνοια και τις άλλες εκδηλώσεις της Πατρίδας μας. Αυτό γίνεται με την οργάνωση διαλέξεων, επισκέψεων σε φιλικό-θρησκευτικά ιδρύματα, σχολεία, αρχαιολογικούς χώρους κ.λ.π. Το τί έχει προσφέρει η οργάνωση αυτή, που την ίδρυσε η καί σήμερα πρόεδρος της κ. Μαρία Μελά, είναι δύσκολο να εκτιμηθεί. 'Αρκεί μόνο να σημειωθεί ότι χάρις στην 'Ελληνοαμερικανική αυτή ιδιαιδική πρωτοβουλία εβελόντρις, έχει εκδηλωθεί επανειλημμένα το ενδιαφέρον πολλών 'Αμερικανίδων για πολυσύμβα φιλικό-θρησκευτικά μας ιδρύματα, που ένισχυθηκαν και υλικά.

Λέσχη Γυναικών

Και μια που μιλήσαμε για την 'Ελληνοαμερικανική Λέσχη Γυναικών, αξίζει να σημειωθεί ότι η 'Αμερικανική 'Ομοσπονδία γυναικών Λεσχών των 'Ηνωμένων Πολιτειών και των 'Αμερικανικών γυναικών οργάνωσαν της Εβελόντρις, στις οποίες η δική μας είναι μέλος, έστειλαν χρηματικά και ρουχισμό στους σεισμοπλήκτους των 'Ιονίων νήσων και της Θεσσαλίας. Πρέπει ακόμα να αναφερθεί ότι και στην περίοδο του ανταρτοπολέμου, που η 'Λέσχη' βρισκόταν στα πρώτα της βήματα, είχε πετύχει την διανο-

μή ρουχισμού σε ανταρτοπληκτικές περιοχές, και σε φιλικό-θρησκευτικά ιδρύματα. Κυριολεκτικά θαυμάσια είναι στην 'Ελληνοαμερικανική Λέσχη Γυναικών η συνεργασία, η κατανόηση μεταξύ των μελών της και ιδίως η καλή θέληση και η δημιουργική κίνηση 'Ελληνίδων και 'Αμερικανίδων που βοηθούν σοβαρά το έργο της. Πρόεδρος της 'Ελληνοαμερικανικής Λέσχης Γυναικών είναι, όπως είπαμε, 'Ελληνίς — η κ. Μελά και αντιπρόεδρος 'Αμερικανίς — η κ. Μπλέγκεν.

Οι νέες αδελφές

Οι σαράντα νέες πτυχιούχοι νοσοκόμοι του σανατορίου «Σωτηρία», που αποφοίτησαν από τη σχολή και πήραν τα πτυχία τους απ' τον ύπαιθρο της Προνομίας κ. Σολομανίδη, θα υπηρετήσουν κυρίως σε σανατόρια, στα οποία έχουν ειδικευθεί. Το καθιερωμένο χρηματικό έπαθλό από 1000 νέες δραχμές για τις αδελφές που άριστούν, το πήρε έφετος η αδελφή Θεοδοσία Μάνδλη. Το απένευσε η κ. Κακούρη εις μνήμη του συζύγου της Ιατρού Κακούρη που έδιδε σε στη Σχολή 'Αδελφών της «Σωτηρίας». Τα όνοματά των νέων αδελφών είναι τα ακόλουθα: 'Αδαμοπούλου Μαριάνθη, Βαχάδα Αικατερίνη, Βρούτου Μελομένη, Γαύρου Φωτεινή, Γεροβασίλη Παρσκεινή, Γκούρα Πηνελόπη, Διαμαντοπούλου Κυριακή, Γονιώρακη Πελαγία, Δέλλου 'Αφροδίτη, Δημητριάδου Κυριακή, 'Ιωαννίδου 'Αναστασία, Κάν Αικατερίνη, Καγγελάρη Ευαγγελία, Καπλάνη Κωνσταντίνη, Καραβάνη Βασιλίσσα, Κατρή Φωτεινή, Κατσούλη Παναγιώτα, Κούλη Θεωνή, Κοταμπασάκη Δοροθέα, Κυριακούλου 'Ακριβή, Μαγγιά 'Ελένη, Μαγουρούλου Ευαγγελία, Μαυροδονιάτου Χριστίνα, Μιχαλάκη Ευαγγελία, Σάπια Σωτηρία, Παυγκάλου Ναυσικά, Παππά

Οι 'Ελληνίδες καλλιτέχνιδες γνωρίζουν στο εξωτερικό ιδιαίτερη επιτυχία, σε όποιον τομέα της τέχνης και αν εμφανισθούν. Μια ακόμη απόδειξη: η Κίτσα Καζάκου που, ύστερα από τη μεγάλη επιτυχία που σημείωσε τραγουδώντας από τον ραδιοφωνικό σταθμό του Λονδίνου, εμφανίζεται τώρα τακτικά και στη γαλλική τηλεόραση. Η Κίτσα Καζάκου, παντρεμένη με τον 'Αγγλο ειδικό σε παλαιά βιβλία κ. Σπένσερ, παντρεμένη το ωραιότερο διαμέρισμά της κέντρο συγκεντρώσεως των πιο γνωστών ανθρώπων της δημοσιογραφίας, του κινηματογράφου και της τηλεόρασης. Στη φωτογραφία, η Κίτσα Καζάκου με τον 'Αλαν Σλίντ, ένα από τους μεγαλύτερους παραγωγούς της αγγλικής τηλεόρασης, τα στιγμή που της εξηγεί τη λήψη

ΣΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

Στέλλα, Παπαϊωάννου Κωνσταντίνος, Παππού 'Αγγελική, Παντελέου Ειρήνη, Ράντη Παναγιώτα, η οποία και πρότευσε κατά τις εξετάσεις, Στοματάρη Πολυξένη, Τζόλη 'Ανδρονίκη, Τριανταφυλλάκου 'Αγγελική, Χουρούλη 'Ελένη, Μανώλια και Θωμάδακη Μαρία.

Η φλυαρία σαν διαίτα

Τα μάθατε: Δυό διάσημοι λέει, επιστήμονες οι 'Αμερικανοί Χάρβεϊ και Σίμμονς εφευρέζουν στην Καλιφόρνια νέα μέθοδο για το αδυνάτισμα των γυναικών με... την ουιλία! Το σπουδαίο είναι ότι η πληροφορία που δημοσιεύθηκε στα τηλεγραφήματα των εφημερίδων προσθέτει πως τα πειράματα που έγιναν μέχρι τώρα είχαν πλήρη επιτυχία! Σκεφθήκατε όμως τι μπορεί να γίνει αν η θεωρία αυτή επεκταθεί και εδώ στις γειτονιές, όπου οι διάφορες γλυκοσκοπικές θα βρίσκουν επί μόνον αφορμή αλλά και δικαιολογία για την ακατάσβεστη φλυαρία τους; 'Εδώ, χωρίς να υπάσχηται κανείς λόγους μας παίρνουν τ' ατάκα... Τι θα γίνει τώρα αν υπάσχηται και η αιτιολογία της διαίτης για την κομψότητα της κυρά - Κατίγκως;

Ένας διαγωνισμός

Απ' το υπουργείο 'Εθνικής 'Αμύνης προκηρύχθηκε διαγωνισμός για την κατάταξη 12 αδελφών νοσοκόμων, από τις οποίες 4 για τον στρατό έφρας, 5 για το Β. Ναυτικό και 3 για την Β. 'Αεροπορία. Ο διαγωνισμός θα γίνει στις 27 Σεπτεμβρίου. Για τη συμμετοχή χρειάζονται τα εξής προσόντα: Ηλικία 17-27 ετών, διαγωγή άμωμη, πιστοποιητικό ποινικού μητρώου και Εισαγγελίας καθώς και άπολυτήριο 6' τάξεως γυμνασίου παλαιού τύπου ή αντίστοιχης νέου τύπου. Τα δικαιολογητικά αυτά, μαζί με δύο φωτογραφίες, πρέπει να υποβληθούν στο υπουργείο 'Εθνικής 'Αμύνης μέχρι τις 10 Σεπτεμβρίου.

Οι προσκοπίνες

Είκοσι 'Ελληνίδες 'Οδηγοί και Νευρολόγοι θα πάρουν μέρος στη παγκόσμια κατασκήνωση 'Οδηγών, που θα γίνει φέτος εις το Τρόμπιτ της Σουηδίας από τις 30 'Ιουλίου μέχρι τις 18 Αυγούστου. Επίσης εξ 'Οδηγοί θα κατασκηνώσουν από τις 16-29 'Ιουλίου στο κέντρο διακοπών των Γαλλίδων 'Οδηγών κοντά στις Κάννες. Οι κατασκηνώσεις αυτές γίνονται κάθε χρόνο κι' έτσι δίνεται η ευκαιρία σε πολλές κοπέλλες μας να έρχονται σε επαφή με ξένες, να παρακολουθούν τον τρόπο ζωής τους στο ύπαιθρο και στα σπήλαια τους, όπου επίσης φιλοξενούνται κατά διαστήματα.

Χορός

Στις 15 'Ιουλίου θα γίνει στον 'Ιππόδρομο Φαλήρου μεγάλος χορός, που οι εισπράξεις του θα διατεθούν υπέρ των 'Ελληνίδων 'Οδηγών και της 'Ιμμοτιθήκης των μαθητών.

Έξαφανίσεις

Οι εξαφανίσεις υπηρετιών άρχισαν πάλι να πληθύνουν. 'Αλλες για λόγους ερωτικούς και άλλες για το 'κείριο της μεγάλης ζωής, εγκαταλείπουν το σπίτι, όπου έβγαζαν το ψωμάκι τους — κι' ήταν πραγματικές κυρίες — για να αψηφούν. Μια μάλιστα δεκαεξάχρονη και ώρα

● Η δίσ Μ. Κονταρίνη της Ε.Λ.Σ. Ένα άρτιο φωνητικό ταλέντο που μας τραγουδούσε την Άρια της 'Αγάθης από τον Κράσις του Βέρμπερ στην τελευταία συναυλία της κρατικής μας ορχήστρας στην αίθουσα του 'Ορφέα.

στάτη — όπως λέει το αστυνομικό δελτίο, που δεν έχει διαλυθεί, εδώ που τα λέμε, και καμιά άσχημη — από τη Θεσσαλονίκη, έκλεψε από το σπίτι ενός γιατρού, όπου υπηρετούσε, 95 λίρες και διάφορα τιμαλφή και ήρθε στην 'Αθήνα για να απολαύσει τη μεγάλη ζωή! Τι να της πής τώρα αυτής της κοπελάδας; 'Οτι είναι δαμάμενη; Είναι το λιγότερο.

Η κ. ύπουργός

Πώς να μη θαυμάζει και να μη καμαρώνει κανείς τον πολιτισμό της Δανίας όταν έχη ύπουργό του 'Εμπορίου μια νοικοκυρά, την κ. Λίτε Γκραϊς, μητέρα έννιά παιδιών; Και πώς να μη χαίρεται τη δημοκρατικότητα της χώρας ούτως, όταν η κ. ύπουργός ζητάει συγγνώμη από τον προεδρεύοντα του 'Υπουργικού Συμβουλίου, Βασιλέα Φρειδερίκο για να θηλάση το μωρό της; 'Εκεί, βλέπετε, δεν υπάρχουν νταντάδες και είναι άγνωστος ο θεσμός των υπηρετιών και έτσι οι κρατικές υποθέσεις υπογράφουν μπροστά στο όνομα του...μπιμπέρ. 'Οταν ο υποψήφιος του Δημοκρατικού Κόμματος των 'Ηνωμένων Πολιτειών κ. Στήβενσον, πέρασε από τη Δανία πήγε και στο σπίτι της κ. Γκραϊς, και τη βραδυά που πέρασε εκεί τη χαρακτήρισε μια απ' τις πιο περιέργες της... παρξένες Ευρώπης. Κι' αυτό γιατί ο κ. Στήβενσον τα έχασε όταν κυριολεκτικά τον περικύκλωσαν τα έννεα παιδιά της κ. 'Υπουργού, που το μεγαλύτερο είναι 16 χρονών και το μικρότερο μόλις αρχίζει να περπατάει. 'Ενόμισε πως είχε κάνει λάθος στο σπίτι, όταν παρουσιάστηκε η κ. Γκραϊς με ποδιά και μία κουτάλα στο χέρι, για να ζητήσει συγγνώμη... Πόιν γίνη ύπουργός η κ. Γκραϊς ήταν πρόεδρος του Συμβουλίου Καταναλωτριών, στο οποίο ανήκουν όλες οι οργανώσεις νοικοκυρών και στο οποίο έδειξε σπουδαία δράση σε συνθήματα: ενέ τα ίδια χρήματα, περισσότερο και καλύτερης ποιότητας 'αδυνατάς, Ευτυχισμένη

Ματιές απ' το παράθυρο

Ο ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ

Επιποδός ή γειτονιά. Η οικογένεια του αντικρινού σπιτιού ετοιμάζεται να αναχωρήσει προς παραθερισμό. Σ' ένα καμινόνι, σταματημένο έξω από την είσοδο, φορτώνονται ντιδάκια, στρώματα, καλάρια με τα «κουζινικά», ψυγείο, μπόγοι, τραπεζία, καρεκλές. Όλα τα μέλη της οικογένειας βοηθούν στη μετακομισμό. 'Ός και τα πιτσιρικά έχουν αρπάξει «λαβράκι» — δεν πρόφτασε να τα συλλάβη το μάτι του μπαμπά και της μαμάς — ένα κοφίνι με γυαλικά και αγωνίζονται να το κατεβάσουν από τις σκάλες διαγκωνώντας τη γλυσσίσια τους...Ευτυχώς έγκαιρα παίρνει μυρωδιά ο μπαμπάς —που έχει βναλάβει και εδώ όλα τα δάρη της μετακομίσσεως — και αρπάζει το κοφίνι με τα γυαλικά την πιο κρίσιμη στιγμή. Τα παιδιά διαμαρτύρονται, η μαμά φωνάζει — με τέτοιο σαματά ετοιμάστηκε ν' αναχωρήσει για την έσοχη ή οικογένεια του αντικρινού σπιτιού. Δεν γίνονταν κι' αλλιώς. Οι γείτονες εβελόντρις συγκεντρώθηκαν την ώρα του απομεσήμερου παρακολουθώντας με κάποια δυσφορία το ξεσήκωμα. Λίγο και θα διαμαρτύρονταν. 'Αλλά δεν βαρύνεται, είπαν στο τέλος ψυχραιότερα. Γιατί να τσακωθούμε; Σε λίγο θα φύγουν και θα ησυχάσουμε. Και νά — το καμινόνι φορτωμένο «συμπράγκαλα» και ανθρώπους αναχωρεί. 'Ανοίγουν μερικά παράθυρα: «Γεια σας! Στο καλό! Καλή διασκέδαση». Κάθε αποχωρισμός κρύβει κάποια βαθύτερη συγκίνηση γιατί δημιουργεί μια μικρή ή μεγαλύτερη «νεκρή ζώνη» ανάμεσα στους ανθρώπους. Τώρα, το αντικρινό σπίτι έμεινε δουλό, κατάκλειστο, σαν λυπημένο... Το βλέπουν οι γείτονες και μελαγχολούν, χωρίς να ξέρουν γιατί. 'Αν τους ρωτούσε, θα προτιμούσαν να συνεχίζονταν ο σαματάς... Πόσοι δεσμοί υπάρχουν στις ανθρώπινες καρδιές — πόσες άνυπτες αγάπες μεταξύ τους...

Απόπειρα

Μια από τις δράστιδες του αστυνομικού δελτίου τραμάτισε τον βραχίονα του εκλεκτού της με μαχαίρι.Θα μαντεύετε ασφαλώς τους λόγους. Η αιώνια ιστορία. 'Εκείνος εγκατέλειψε την 'Εκείνη του ύστερ' από... απάτητους όρκους λατρείας και αφοσίωσης για να τους επαναλάβει στην καινούργια «Εκείνη» του που τον πιστεύει με άφοβα μάτια — σε τέτοιες περιπτώσεις η γυναίκα φέρει μια ακλόνητη αυτοπεποίθηση στη δύναμή της και φαντάζεται πως αποκλείεται να την πιάσει. Τέλος πάντων. Η πρώτη «Εκείνη». Κι' αφού με το καλό, 'Εκείνος όμως δεν μπορούσε να συγχωρήσει την εγκατάλειψή στον με τα δάκρυα, με τις απειλές δεν κατάφερε να πετύχ η τιποτα, φλογισμένη από το πάθος και ασυλλογιστή, άδραξε ένα μαχαίρι αλλά δεν χτύπησε τον άπιστο ούτε στην καρδιά, ούτε στην πλάτη, ούτε στο στήθος. Τού κάρφωσε τον...βραχίονα. 'Εκεί ακριβώς που στηρίζονταν κάποτε αυτή και τώρα στηριζόταν με άλλη.

Ζήτω η... ζέστη!

Ζεστό το φετινό καλοκαίρι — δεν το λέμε από συνήθεια. 'Εχουμε πραγματικό ζεστό καλοκαίρι και το τί ακούει η ζέστη από τους κασουριζόμενους και ιδρωκοπίνες συμπολίτες μας, τ' ακούμε και τα... λέμε κάθε μέρα! 'Όστόσο, θα μου επιτρέψετε να την υπερασπιστώ. Τι φταίει, παρακαλώ, η ζέστη; Ξεχνάμε πως την λαχταρούσαμε δειλά κατά τον περασμένο βαρύ χειμώνα; Και μπορεί να υπάξει καλοκαίρι πραγματικό χωρίς ζέστη; Μα τότε δεν θα είναι καλοκαίρι. Θα τότε το πολύ — πολύ ανοίγει και φθινόπωρο. Η ζέστη είναι αυτή που είναι. 'Από μας τους... πολιτισμένους εξαρτάται, τους εβελόντρις της πυρηνικής ενέργειας και τώσαν άλλων, να την αντιμετωπίσουμε. Τρόπος υπάρχει. Η θάλασσα μας περιμένει δραστήριο - δραστήριο. Το δούνο επίσης. Είναι βρεθεί η ατμόσφαιρα του σπιτιού σας το μεσημέρι; 'Εφοδισθήτε με ένα αθροού άνεμιστήρα. Είστε ανάγκασιμος να κυκλοφορήτε στους δρόμους με το λιποτάρι; Φορέστε ψάθιο καπέλο, έλαφρά παπούτσια και διαθέστε κανένα δεκάκι για αναψυκτικά. Και αν πάλι υποφέρετε, τραβάτε σε ύψόμετρο 2.000 μέτρων. Νά σας πώ, θα νοιώσετε καθόλου ζέστη; Τί; Δεν μπορείτε να τα κάνατε όλα αυτά; Συμπαθάτε με, αλλά η ζέστη...δεν φταίει!

Περί φρούτων

Τί γίνεται φέτος με τα φρούτα; Δεν τρώγονται! 'Εννοούμε τα φρούτα που διατελούνται στη μεγάλη καταναλωτική — τα καρποτάκια. Τις περισσότερες φορές

ΚΟΝΤΕΣ
ΡΟΜΠΕΣ
ΓΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

● Πολλές γυναίκες προτιμούν τις κοντές ρόμπες του σπιτιού για το καλοκαίρι. Στοιχίζουν λιγότερο από τις μακρές καθώς επιτρέπουν να πεταχτήτε και στα πόδια χωρίς ν' αλλάξετε, εφ' όσον μοιάζουν με κανονικά πρωινά φουστανάκια. Γίνονται σε μπαμπακερό κ.λ.π

1 Ρόμπα που σταυρώνει ελαφρά και κουμπώνει μόνο στο μπουστό. Μπορείτε να βάλετε και κουμπιά στη φούστα, ώστε να την κουμπώνετε προκειμένου να βγείτε έξω. 2 'Η ρόμπα αυτή μοιάζει λιγότερο με κουμπωτό φορέμα, αλλά είναι ίσως πρακτικότερη γιατί σταυρώνει περισσότερο, και δεν χρειάζεται κουμπιά. Βαθειές πένες κούμπις δίνουν το ντεκόρ και φαίνονται σαν ελαφρύ ντραπέ. Κουμπιές δίνουν το ντεκόρ και φαίνονται σαν ελαφρύ ντραπέ. 3 Ρόμπα που σταυρώνει επίσης αφοκτετά και κουμπώνει έκτος αυτού και με μερικά κουμπιά στη φούστα. Γίνεται μονοκόμμη (όποτε μαζεύονται τα φάρδη με τη ζώνη), ή και με κόψιμο στη μέση. 4 Σταυρώμα χωρίς κουμπωτά. Το μανίκι συμπληρώνεται με εφαρμοστό ρεβεράκι. 'Η ρόμπα φορείνεται με σουρωτό φιλάκι. 5 Το σχέδιο αυτό θυμίζει έντελως ντεκόρ κουμπιά. Μοντέλο καταλληλότερο για ρίγες. Καλό συμπλήρωμα γι' αυτό είναι ή μονόχρωμη ζώνη που δίνει φιόγκο.

ΚΛΕΨΙΕΣ
ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ

‘Η ‘Αμερική έχει γίνει τα τελευταία χρόνια ή χώρα των στατιστικών, των απολογισμών, των εκτιμήσεων. Καθε χρόνο, δημοσιεύονται εκεί, συνοπτικές ειδήσεις για τα πιο διάφορα θέματα και ένα από τα πιο διασκεδαστικά και τα πιο διδακτικά επίσημα, είναι αυτό που έχει σχέση με τα κλοπιμαία των κακοποιών...

Οι ‘Αμερικανοί συχνά είναι χιουμορίστες, σαν αυτόν π.χ. που εξηφάνισε 600 δολάρια από το χρηματοκιβώτιο ενός κινηματογράφου της Νέας ‘Ορλεάνης, όπου προεβόλλετο ακριβώς ένα φιλμ που είχε τον τίτλο «Πάρε τα λεπτά δικά σου!»

Σε άλλους ‘Αμερικανούς γκάγκστερς επικρατεί πνεύμα μεγαλοπρέπειας! ‘Ετσι, κάποιος τολμηρός κλέφτης αφήρεσαν μια ολοκληρη γέφυρα στο ‘Οκλαντ, της Καλιφορνίας, ενώ άλλοι κατάφεραν να κλέψουν δυο ατμομηχανές.

Υπάρχουν επίσης οι πρόνοητικοί... ‘Ας αναφέρουμε τον λωποδότη που έκλεψε έξι διςκατομύρια δισκία ασπιρίνης, στο Ντάλ (στο Τέξας) και κυρίως τον κλέφτη που αφήρεσε μια πλάκα από γρανίτη από ένα νεκροταφείο του Σαιν Τόμας (‘Οντάριο).

‘Ηταν κανένας μετανοήσας άμαρτωλός αυτός που, στο Μέρτον (στη Πενσυλβανία) τσέπωσε 120 κηρύματα, που είχε ετοιμάσει ένας ιεροσπουδαστής... ‘Αλλά δεν είναι βέβαια μετανοήσες, οι δυο κακοποιοί, που μετεκόμισαν τα έπιπλα μιας εκκλησίας και που πιάστηκαν ενώ ξαναγύριζαν για να πάρουν το αρμόνιο, που δεν είχαν μπορέσει να μεταφέρουν την πρώτη φορά...

‘Ας περάσουμε στους «σκληρούς των σκληρών» παίρνοντας για παράδειγμα τον θαρραλέο λωποδότη που εξαφανίστηκε μαζί με... τους 24 κροκοδείλους ενός θηριοτροφείου του ‘Οκλαχόμα Σίτυ.

Και ως τελειώσουμε με τους άτυχους: δυο διαρρήκτες χρηματοκιβωτίων πιάστηκαν από την αστυνομία των ‘Αθηνών, στη Γεωργία, τη στιγμή που έστελναν σε «συνοδέλφους» του Μαϊάμι μια κάρτ - ποστάλ όπου έγραφαν: «Δεν πάνε καλά οι δουλειές εδώ».

Περίεργα

● Η ΜΑΡΓΑΡΙΝΗ ΣΤΟ ΤΗΓΑΝΙ. ‘Όταν μεταχειρίζεστε μαργαρίνη για να τηγανίσετε κάτι, στενοχωριέστε συχνά, γιατί «πέτα» όταν ζεσταθεί, σας καίει τα χέρια και σας λερώνει τα ρούχα. Αυτό μπορείτε να το αποφύγετε, αν βάλετε τη μαργαρίνη σ’ ένα δοχείο και τη ζεσταίνετε καλά. Την αφήνετε μετά να κρυώσει και να πήξει και κάνετε στη μέση της μια τρύπα, ως κάτω. Γέρνετε τότε το δοχείο και αφήνετε το νερό που έχει μαζευτεί στον πυθμένα να τρέξει απ’ αυτήν την τρύπα και να χυθεί. Με τη μαργαρίνη αυτή μπορείτε να τηγανίσετε χωρίς φόβο ότι θα «πέτα».

Είμι Γυναίκα
και ποίο αγαπώμε νηίο οι γυναίκες
Ελένα Κλέους
η Μαργαρίνα Βιργινία

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ
«ΦΡΥΝΗ»

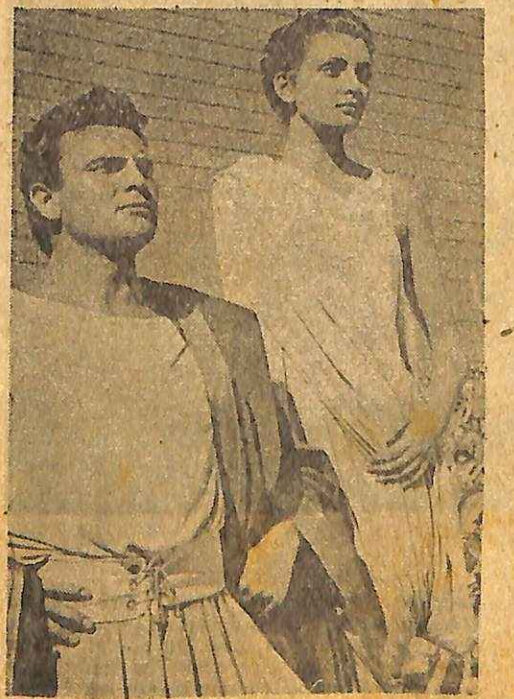
‘Η Βιργινία Πετιμεζάκη μιλάει στις αναγνώστριες της «Γυναίκας»

ΡΩΜΗ, ‘Ιούλιος.—Τέλος πάντων, δεν μπορούμε να παραποιήσουμε: Οι ‘Ελληνίδες πρωταγωνίστριες της όθνης θριαμβεύουν στην ‘Ιταλία. Τρεις καθαρόαιμες ‘Ελληνίδες, ή Ειρήνη Παπά, ή Βιργινία Πετιμεζάκη και ή ‘Υδόννη Σαντόν, και δύο μισοελληνίδες, ή Ειρήνη Τζέννα και ή ‘Αντωνέλλα Λουάλντι, έχουν επιβληθεί πια απόλυτα. Οι τρεις πρώτες μάλιστα έχουν δημιουργήσει ένα περίεργο θρόλο στην ‘Ιταλία, ότι δηλαδή οι ‘Ελληνίδες είναι ψιλόκορμες «γυναίκαρες». Και όταν λήγουν οι σπουδές, οι τρεις αυτές δεν είναι πρώτα μπόνια όλες οι Ρωμηές, διαστίζουν να το πιστέψουν.

‘Η Βιργινία Πετιμεζάκη έχει μεταβληθεί πια σε ‘Ελενα Κλέους. Με το όνομα αυτό γύρισε τη «Φρύνη» και με το όνομα αυτό είναι γνωστή τόσο στον καλλιτεχνικό κόσμο, όσο και στο πολύ κοινό. Μία από τις πρώτες μου άποψεις όταν την πρωτογνώρισα ήταν γιατί δεν ακολουθούσε το παράδειγμα των άλλων ‘Ελληνίδων να κρατήσει το πραγματικό της όνομα.

—Δυστυχώς, μου απάντησε το δικό μου όνομα είναι λίγο δυσκολοπρόφερτο για τους ξένους. Είναι δύσκολο να θυμηθούν το ατέλειωτο πεντασύλλαβο «Πετιμεζάκη» και ο καλλιτεχνικός κόσμος και πρό παντός οι θεαταί. Γι’ αυτό αναγκάσθηκα να καταφύγω σ’ αυτή τη μετονομασία, ή οποία θυμίζει πάντοτε την ‘Ελλάδα, μία

● ‘Ολη ή αρχαϊκή όμορφιά της Βιργινίας Πετιμεζάκη αναδεικνύεται χαρακτηριστικά στη σκηνή αυτή από τη «Φρύνη», όπου ή Βιργινία, ενσαρκώνει την πανέμορφη έταίρα. Δίπλα της ό ‘Υπερίδης, που την υπεράσπισε στο δικαστήριο.

● ‘Η ζωή της στάρ δεν έχει στερήσει τη Βιργινία Πετιμεζάκη από την αφέλεια και την παιδική της ψυχή. Στο ωραίο της διαμέρισμα, ο ακοός της συνέλαβε να... παίξει με αφέλεια με την κούκλα της...

και το επώνυμο προέρχεται από το ελληνικό «κλέος».

‘Ο ρόλος της «Φρύνης» δεν ήταν εύκολος για τη Βιργινία. Γενικά στον κινηματογράφο οι ρόλοι που ή πρωταγωνίστρια πρέπει να ενσαρκώσει ένα πρόσωπο ιστορικό ή θρυλικό, θεωρούνται ρόλοι επιβλαβείς για τον ήθοισι. Είναι δύσκολο να ικανοποιήσει κανείς τη φαντασία όλων των θεατών. ‘Από την άλλη μεριά, όσο μεγαλύτερη είναι ή επιτυχία του ήθοισιού σε ένα τέτοιο ρόλο, τόσο δυσκολότερα τον βλέπει ύστερα ο σκηνοθέτης σε έναν άλλο ρόλο. Συμβαίνει δηλαδή ένα είδος τυποποίησης του ήθοισιού. Γι’ αυτό ήταν μεγάλο το κουράγιο της Βιργινίας να αναλάβει το ρόλο της Φρύνης στη «Φρύνη». Και μόνον ή τεραστία επιτυχία που έσημειωσε, την έσωσε από την τυποποίηση αυτή και πρόκειται να την ιδούμε γρήγορα σε έναν άλλον, έντελως αντίθετο ρόλο, το ρόλο της πρωταγωνίστριας στην «Καμόρα» που θα άρχισι σε λίγο το γύρισμα της στη Νεάπολι. Τό φιλμ αυτό είναι ένα επεισόδιο από τη δράσι του άσχημου της μεγάλης αυτής μυστικής έται-

Τα εξώφυλλά μας

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ: Το θαυμάσιο σάμα της Βιργινίας Πετιμεζάκη (‘Ελενα Κλέους), αναδεικνύεται ανάγλυφο στην ωραία αυτή φωτογραφία που πάρθηκε τον ‘Ιούνιο στη Ρώμη, ειδικά για τη «Γυναίκα». Το μαγικό, από ζωηρό κόκκινο δαμπακερό βελούδο, με μπόν από άσπρη ψάθα, είναι μοντέλο του οίκου ‘Αντωνέλλι. ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ: Τρία τελευταία μοντέλα για την πόλι και για τη έξοχή: 1, νεανικό ροζ φορέμα με μεγάλο στρογγυλό ντεκόρ, γαρνιρισμένο με άσπρο πικέ, όπως κι ή τσέπη. 2, κομψό γαλάζιο δαμπακερό φορέμα, για τη δουλειά και για την πόλι. Γαρνιτούρα από μαύρο γκρό και κουμπιά από πάνω ως κάτω. 3, δροσερό πράσινο λινό φορέμα, για κάθε ώρα. Οι τρία στο ντεκόρ και τις τσέπες γαρνιρισμένες με παράλληλα γαζιά. Συμπληρώνεται με ένα απλό μπολερό.

ΑΠΑΝΤΗΣΙ ΣΕ ΑΔΙΑΚΡΙΤΗ ΕΡΩΤΗΣΙ

Συμβαίνει κατά τη διάρκεια μιας συνομιλίας να σας φέρη κανείς σε άμηχανία. Σας ζητεί νέα για μια φίλη που για ώρισμένους λόγους δεν τη βλέπετε πια. ‘Η για το αποτέλεσμα μιας εξέτασης, για την πορεία μιας επιχειρήσεως, για ένα σχέδιο που έχετε κατά νουν κ.λ.π. Είτε έχει είτε δεν έχει πονηρό σκοπό, μπορείτε να μη απαντήσετε, αν δεν το επιθυμείτε. ‘Όμως πρέπει ν’ αποφύγετε με κάθε τρόπο να έλκύσετε περισσότερο από όσο πρέπει την προσοχή εκείνου που σας έθεσε την ερώτησι. Να μη του δώσετε λαβή να πη: «Πρόσεξε πόσο φάνηκε να τη στενοχώρησε ή ερώτησίς μου;» ‘Η ακόμη: «Στάσου, στάσου! Δεν το είχα βάλει στο νου μου, όμως τώρα αναρωτιέμαι μήπως...» ‘Αποφεύγονται γενικώς όλα αυτά, όχι κάνοντας πως δεν ακούσατε ή παρακαμπτώντας την απάντησι με μια ξερή κουβέντα ή που περιέχει ψευτική αδιαφορία, αλλά μια εύστοχη υπεκφυγή. ‘Η ευγενική απάντησι κάνει τον άλλο να ξεχάσει την ερώτησι ή να μετανοήσει που την έκαμε. Π.χ.: «Θά σας το πω αυτό αργότερα αν θέλετε!» ή ακόμη: «‘Ε, είναι απλά ένα σχέδιο. Είμαι λίγο προληπτική και ξέρετε δεν είναι σωστό να μεγαλοποιή κανείς προκαταβολικώς... κλπ.»

ρίας κατά τα τέλη του 19ου αιώνας. ‘Εδώ ή Βιργινία θα είναι πιστή και αφαισιωμένη σύζυγος του αρχηγού. ‘Όπως είπαμε, ρόλος αντίθετος από τη Φρύνη...

Βρισκόμαστε για φαί ένα δράδυ του περασμένου μηνός στο Γκαλεάσι, στο Τραστεβέρε. Στη συντροφιά, έκτος από τη Βιργινία, ήταν και ό Δημήτρης ‘Ιωαννόπουλος, περαστικός από τη Ρώμη, όπου πρόκειται να γυρίση γρήγορα για να υπογράψι συμβόλαια για ένα φιλμ ‘Ιταλικής παραγωγής γυρισμένο στην ‘Ελλάδα. ‘Η συζήτησις φυσικά γύρω από τις επόμενες καλλιτεχνικές υποχρεώσεις της Βιργινίας. Σε μία στιγμή, μάς λέει ή Βιργινία:

—Και να σκεφθί κανείς ότι έχασα ένα περίφημο ρόλο, γιατί κατά την γνώμη του σκηνοθέτου δεν είναι αρκετά κουτή!

—Τό «άρκετα» αγαπητή μου, διεμαρτυρήθι κάποιος από την παρέα, είναι περριτό... δεν είσαι καθόλου κουτή!

—Μά έλα πάλι, συνέχισε ή Βιργινία, που ό σκηνοθέτης ήθελε να έχω τό ύφος κουτής... Καί στις δοκιμές που μου έκανε έβρισκε ότι τις δλακώδεις απαντήσεις δεν τις έδινα με τη δέουσα πεποίθησι... ‘Ετσι, έπειδή κατά τη γνώμη του ρετζίστα έχω έξυπνα μάτια και ζωντανό ύφος, δέ πήρα τό ρόλο...

Ένας από τους μεγαλύτερους οίκους μόδας της Ρώμης είναι ό ‘Αντωνέλλι, στη Βία Λουκούλα. ‘Εκει ντύνεται συνήθως ή Βιργινία. Πραγματικά φορεί με τόση χάρι τό φουστάνια της, που κάνει ζηλιάρη την κάθε γυναίκα. Χωρίς να έχη τό ύφος μακεν, αναγκάζει όλους να γυρίσουν να την κυττάξουν όπου εμφανισθί. ‘Η όμορφιά της και ή χάρις της επιβάλλεται, είτε φοράει δραδυνη τουαλέτα, είτε ταγιέρ, είτε... μαγιό. Γι’ αυτό ήταν μία απόλαυσι όταν διάλεγα μέσα στη γκαρνταρόμπα της τό φουστάνι και τό μαγιό για τις έγχρωμες φωτογραφίες του εξώφυλλου της «Γυναίκας». Καί την ταλαιπώρησα αφάνταστα παρακαλώντας την να φορέσι σχεδόν όλα τα φουστάνια της, για να την καμαρώσω. ‘Αχ’ αγαπητές μου αναγνώστριες, θα ήθελα να σας έχω κοντά μου...

ΤΟ ΡΥΑΚΙ ΚΙ' Η ΛΗΜΝΟΥΛΑ

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑΤΙΚΟ πρωί στον Έθνικό Κήπο. Το στερέωμα φλέγεται από τον ήλιο, άλλ' ανάμεσα στις φυλλωσιές των δέντρων παιχνιδίζει μια ευεργετική δροσιά και κάτω, στο ύγρο χώμα, κυλάει το ρυάκι με το γάργαρο νερό, κελαρύζει και σε δροσίζει, όχι μόνον ούσιαστικά, αλλά και όπτικά και άκουστικά. Πιο κει, μια διάφανη λιμνούλα είναι ξεπλωμένη σε ρομαντική κυρία, ανάμεσα σε πυκνές τούφες όργιωδους θλαστήσεως.

Ο άντρας, μόνος, δλομόναχος, περπατάει άργα στο έρημικο δρομάκι, όταν, ξαφνικά, προβάλλει από την αντίθετη πλευρά η γυναίκα, — ή όμορφη, ή παιχνιδιάρικη, ή έλκυστική, ή πολύτροπη στον έρωτα, που είχε γίνει τόσα χρόνια το «σειρηνικό» μαρτύριο της ζωής του, με την αστάθεια και με τις άπιστίες της, με την επιπολαιότητα και με τη γοητεία της, ως την ημέρα, που δρήςκε, κάπου στην ψυχή του, τη δύναμη, να μη ξαναπάει στο ραντεβού της.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (παίζοντας, σαν τη γάτα που ξέρει, πως το ποντικάκι δεν μπορεί να της ξεφύγει). — Μπά; Έδω, λοιπόν περιδιαβάει ο ρομαντικός κύριος;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ήσυχα). — Μου άρεσει εκείνη η λιμνούλα κι' έρχομαι συχνά και... την αποθαυμάζω!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (χαριτωμένα). — Έτσι; (με πικάντικο ύφος) Βάζω στοίχημα, πως αυτή ήταν ή «μεγάλη αντίζηλός μου», εκείνη που σ' έκανε να μην έλθεις στο τελευταίο μας ραντεβού και... (τρισηχαριτωμένη «αργκό») να μ' αφήσεις μπουκάλα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (χωρίς ν' «αυτιδρά» στις απότομες μεταπτώσεις του ύφους της). — Είναι όμορφη η λιμνούλα, με τη γαλήνη και την ακινησία της!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πονηρά). — Δε βρίσκεις πως το ρυάκι είναι πιο όμορφο, πιο ζωντανό, πιο ενδιαφέρον; Για πρόσεξε το καλύτερα... Είναι τρομερά ενδιαφέρον μ' αυτό το έλκυστικό, το κελαρυστό τρεχαλητό του, ανάμεσα στην πλούσια θλάστηση. Αγκαλιάζει τη μιά ρίζα, τρέχει πιο κάτω, φιλάει μια άλλη, έλίσσεται πιο πέρα, δροσίζει μια τρίτη — και δεν έχει σταματημό. (τονισμένα)

«Ο!» αυτά δίνουν μια ιδιαίτερη γοητεία, (διφορούμενα) και στα ρυάκια και στους ανθρώπους! (μ' έρευνητικό βλέμμα) Δεν συμφωνείς;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ήσυχα, αλλά σταθερά, σά να επαναλαμβάνει μια άποψη, που την έχει «γωνέψει», που του έχει γίνει πεποίθηση). — Εγώ προτιμώ τη λιμνούλα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με ευνισμένο μουτράκι). — Ήθελα νάξερα, τί της βρίσκεις! Ένα πράμα ναδρό κι' ακίνητο, τί ενδιαφέρον μπορεί να παρουσιάσει;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με ανάλαφρα ρομαντικό τόνο). — Τί άλλο, απ' αυτή την ίδια την ακινησία της;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μ' έκπληξη). — Μιλάς σοβαρά;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Έτσι... νομίζω! Αυτή η λιμνούλα, με τη διάφανη ακινησία της, μου φαίνεται σά μια γοητευτική κυρία, του παλιού ρομαντικού καιρού, που την έχει άρραξει σε τούτη την πράσινη γωνιά και... με περιμένει κάθε μέρα ανυπόμονα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μ' έλαφρο ειρωνία). — Ανυπόμονα;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ατάραχος). — Σαν ανυπομονής μου είναι...

ται το έλαφρο κυματάκι, με το οποίο με περιμένει κάθε πρωί, όταν τη χαϊδεύει το αεράκι (με κάποιο λυρισμό) Κι' εγώ έρχομαι πάντοτε κι' εκείνη με περιμένει πάντα. Ξέρω, πως κάθε πρωί θα τη δω όπωσδήποτε και θα πιάσουμε μαζί φιλή κουβέντα, σχετική με τα όνειρα που έκανα για λογαριασμό της τη νύχτα. (μικρή σιγή) Ένω το ρυάκι...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με κάποια αγωνία). — Έ... το ρυάκι;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σιγά, σαν ήχώ). — Ποιός το ξέρει που θα βρίσκεται αύριο το πρωί; Τώρα γαίρομαι τα παιχνίδια του εγώ, σε δυο λεπτά θα τα χαρή ο κύριος της διπλανής δεντροστοιχίας και λίγο αργότερα θα δροσίσει τα πόδια κάποιου άργόσχολου γαυριά.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (αίνιγματικά). — Ίσως αυτό, να είναι η γοητεία του!

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Δε λέω, όχι! Είναι πάντως, μια γοητεία, που συγγενεύει πολύ — πρώτο ξαδερφάκι της αηδίας!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με όδυνηρη κατάπληξη). — Μιλάς για αηδία;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (διαστικά). — Με συγχωρής, αλλά... άρχισα πολύ! Και η λιμνούλα με περιμένει... Γεια σου!

(Απομακρύνεται με δέηματα μεγάλα κι' η γυναίκα τον κυττάζει... τον κυττάζει, όσην βλέπει μια άλλη, να περιμένει όρθια και γαλήνια στην όχθη της λιμνούλας. Είναι πια φανερό, πως στην ιστορία τους έχει πέσει...)

Αύλαία

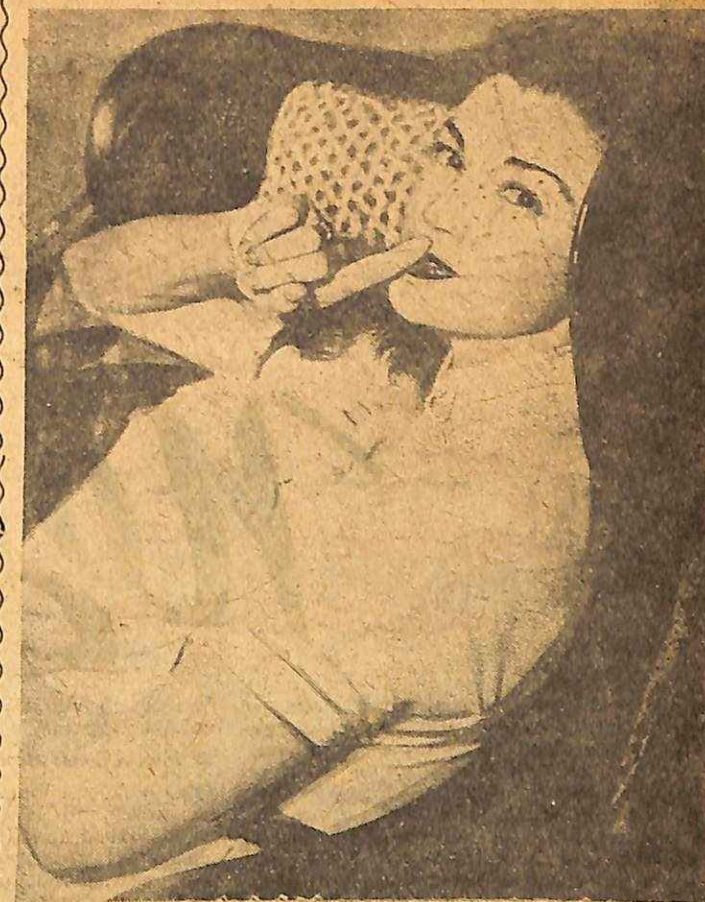
Και γάμοι...

Οι πολιορκημένοι στο Μεσολόγγι, κάθε φορά που κάνουν έξοδο και νικούσαν, το γυρίζανε στα γλέντια και στα τραγούδια. Κάνανε γάμους, αρραβώνες κλπ. Σε μια τέτοια περίπτωση, στεφανώθηκε κι' ο στρατηγός Δημ. Μακρής, αρραβωνιάστηκε κι' ο προύρραχος Μητρος Ντελγιώργης την ίδια μέρα με χαρές μεγάλες. Το ντουφεκίδι, ο χορός και τα βιολιά, δώσανε και πήρανε. Οι Αρσενάδες το άλλο πρωί, ρωτήσανε:

— Τί καλά χαμπέρια λάβατε, και κάνετε έτσι;

— Παντρεύαμε τον καπετάνιο μας!

— Να σάς ζήση και καλή προκοπή!

ΜΙΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ

● Δεν υπάρχει ίσως ωραιότερη φωτογραφία από αυτήν της Έστερ Γουίλλιαμς. Το κοριτσάκι της κοιμάται στην αγκαλιά της κι' εκείνη διατάσσει τ' άλλα παιδιά της να μη κάνουν θόρυβο. Η Έστερ Γουίλλιαμς είναι μια από τις καλύτερες μητέρες του Χόλλυγουντ. Είναι παντρεμένη με τον επιχειρηματία Μπέν Γκέης και έχει κι' άλλα δυο αγόρια.

Η «Γυναίκα» σας συμβουλεύει

● ΟΙ ΥΓΡΟΙ ΤΟΙΧΟΙ ΣΤΙΣ νεόκτιστες αίκοδομές μπορούν να κάνουν ζημιά στα κάδρα σας. Γι' αυτό καλόν είναι να καρφώνετε στις τέσσερις γωνίες τους, στο πίσω μέρος, ένα κομμάτι φελό. Έτσι ο αέρας θα κυκλοφορή ανάμεσα στον τοίχο και στην εικόνα που δε θα παθαίνη πιά ζημιές. Περισσότερο εύαισθητες είναι οι ακουστέλες.

● ΤΑ ΓΟΝΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΟΥ όπου το ύφασμα γίνεται λεπτό από τη χρήση, υπορείτε να το στερεώσετε, αν βάλετε από το μέσο μέρος ένα κομμάτι πανί, αν είναι δυνατόν όμοιο, και πάνω σ' αυτό ένα φύλλο γουταπέρκα. Κατόπιν θα το σιδερώσετε. Η επικίνδυνη θέση στερεώνεται καλά, χωρίς να διακρίνεται τίποτα.

● ΟΙ ΠΑΤΑΤΕΣ δεν πρέπει ποτέ να καθαρίζονται από την προηγούμενη μέρα και να μένουν έτσι δλοκλήρη τη νύχτα. Γιατί χάνουν πολλές βιταμίνες. Όταν δεν θέλετε να κάνετε τις πατάτες σας σφιχτές (π.χ. πουρέ ή σουπα) θα τις βάλετε στην κατασρόλα με κρύο νερό για να δρήςουν. Όταν δ-

μως πρέπει οι πατάτες να διατηρήσουν τη σκληρότητά τους, θα τις ρίξετε σε βραστό νερό.

● ΜΑΡΜΕΛΑΔΑ ΣΤΟ ΠΡΟΓΕΥΜΑ. Η συνήθεια να τώμε ψωμί με μαρμελάδα στο πρόγευμα είναι πολύ καλή. Γιατί το σώμα μας παίρνει πριν από τη δουλειά μας ύδατα-άνθρακες που χορηγούν γλυκόζη στην καρδιά, στους μύς και στα λοιπά όργανα του σώματος. Η γλυκόζη αυτή είναι καλύτερη για τις καύσεις από το λίπος ή το λεύκωμα. Έτσι, το πρόγευμα αυτό δεν καταπονεί τα όργανα της πέψης και η εργασία μας γίνεται πολύ εύκολότερα.

● ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΕΞΕΣΚΟΝΟΠΑΝΑ. Κεντήστε στα έσσκονόπανα έλαφρα μοτίφ, στη μιά τους άκρη: κοκοράκια, αλογόκια, σκυλάκια, λουλούδια. Τα παιδιά σας που σάς βοηθούν, θα έσσκονίζουν με τα έσσκονόπανα αυτά πολύ προθυμότερα, παρά μ' ένα κουρελιασμένο πανί. Κι' έπειτα θα τα χαίρεστε σεις ή ίδια και θα τα βλέπετε με καμάρι απλωμένα στο σκονί - δείγμα της νοικοκυραίας σας.

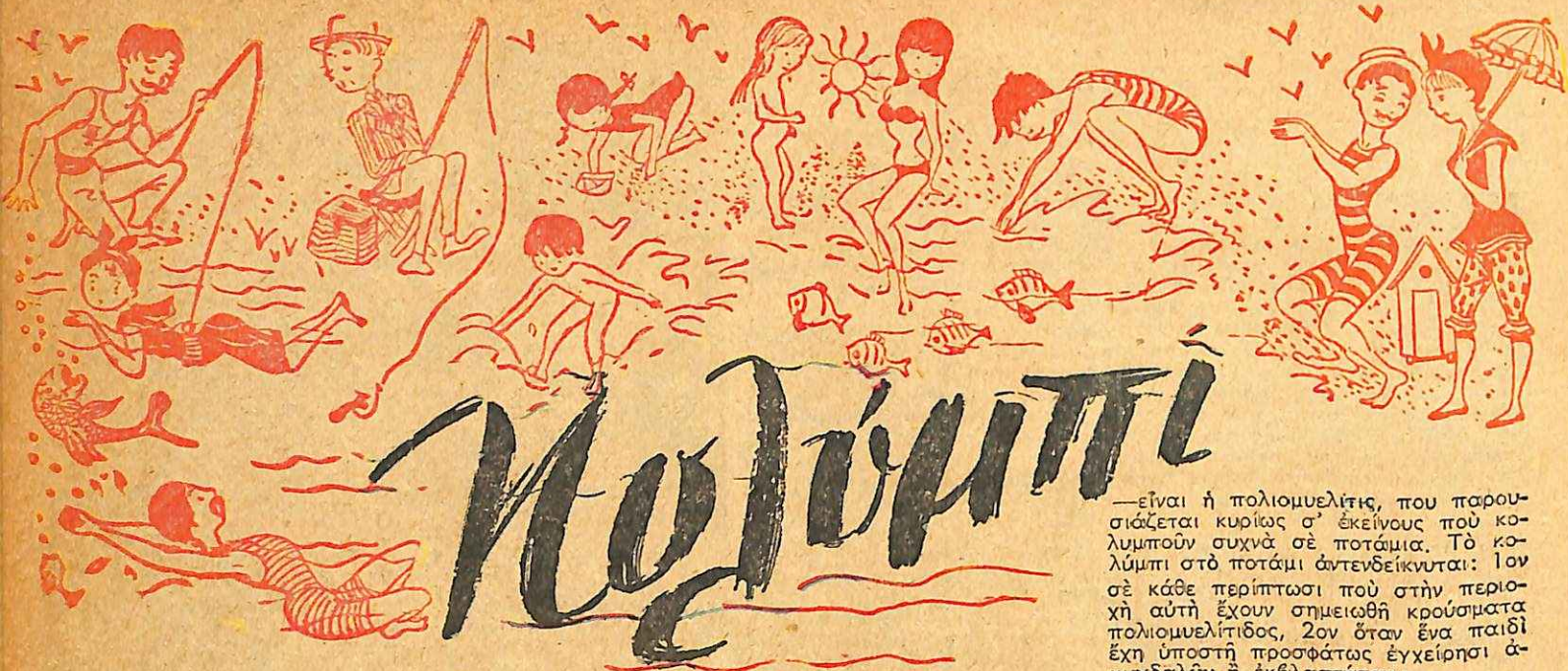
● ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΜΥΡΙΖΗ ΤΟ ΚΟΥΝΟΥΠΙΔΙ καθώς και τα λάχανα, όταν βράζουν, βάζετε μέσα στο νερό ένα κομμάτι ψιχα ψωμιού μέσα σ' ένα πανάκι.

ΤΑ ΦΑΝΤΑΙΖΙ ΡΙΓΕ

● Έκτος από τα κανονικά ριγέ που συνηθίζονται πολύ, λανσάρονται φέτος ιδιαίτερα και τα φανταζι ριγέ, εκείνα δηλαδή που έχουν ρίγες με παραστάσεις γραμμικές ή άλλες. Το μοντέλο που βλέ-

πετε έχει φαρδείς εναλλασσόμενες ρίγες, σκέτες και με γεωμετρικά σχέδια. Στη φούστα έχουν κάθετη κατεύθυνση και διπλώνονται σε πιέτες. Στο μπούστο είναι θαλμένες έτσι ώστε να σχηματίζουν

τρίγωνο εμπρός και πίσω. Στο σημείο των ώμων γίνεται μια πιέτα, που κρύβει έντελώς σχεδόν τη μιά ρίγα. Η πιέτα αυτή, εκτός από την ποικιλία που δημιουργεί στο μάτι, διευκολύνει το χέρι.

ΑΠΟ ΟΛΑ τὰ σπόρ, είναι άναμφισβήτητο ότι τὸ κολύμπι είναι τὸ πιὸ τέλειο, τὸ πιὸ «πλήρες» καί, ἀπὸ πολλές πλευρές, τὸ καλύτερο. Παρατηρήσετε τὶς ἀρμονικὲς ἀναλογίες, τὴν ἰσορροπία, τὴν εὐγενικὴ στάσι τοῦ σώματος, πού χαρακτηρίζουν τοὺς ἀνθρώπους πού ζοῦν σὲ συνεχή ἐπαφή μὲ τὸ νερό: τοὺς κατοίκους τῆς Πολυνησίας, παραδείγματός χάρι. Καί συγκρίνετε τοὺς μὲ τοὺς ἀνδρες ἢ τὶς γυναῖκες πού βλέπετε καθημερινὰ γύρω σας!

Μὲ ποιούς ἀπὸ τοὺς δυὸ θὰ θέλατε νὰ μοιάσετε; Ἄν ζηλεύετε τοὺς πρώτους, μὴ διστάζετε οὔτε στιγμή: ἀρχίστε νὰ κολυμπάτε!

● Τὸ νερό, φίλος τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ πρώτο ἀπὸ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ κολυμπιού είναι ὅτι δάξει τὸ σῶμα σας σὲ πλήρη ἐπαφή μὲ τὸ νερό. Καί εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ νερό μᾶς εἶναι ἀπαραίτητο, τόσο ἐσωτερικά, ὅσο καὶ ἐξωτερικά.

Τὸ σῶμα μας ἀποτελεῖται, σὲ σημαντικὴ ἀναλογία, ἀπὸ νερό. Ἐχει ὅμως ἀνάγκη νὰ ἀναγενῶν συνεχῶς τὶς ὑγρές του προμήθειες. Γιατί ἕνας ὠρισμένος βαθμὸς ὑγρασίας εἶναι ἀπαραίτητος γιὰ τὴν ὑγεία.

Ἰδιαίτερα τὸ κρῦο νερὸ ἔχει ἐξαιρετικὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα στὸ σῶμα μας. Τονώνει τὴν ἀναπνοή καί, ἐπομένως, ἀναπτύσσει τὶς ὁργανικὲς ἀνταλλαγές. Ἐπιδρά κυρίως στὴν κυκλοφορία, ἐλαττώνοντας τὴν «περιφερειακή» κυκλοφορία (δηλαδή τὴν κυκλοφορία στὶς ἀκραίες περιοχές), εἰς ὄφελος τῆς ἐσωτερικῆς κυκλοφορίας. Εἶναι συγχρόνως τονωτικὸ καὶ καταπραυντικό, καί γι' αὐτὸ ἡ χρῆσις του συνιστάται τόσο στοὺς νευρικοὺς ὅσο καὶ στοὺς ἀπαθείς.

Φυσικά, μιλοῦμε ἐδῶ γιὰ τὸ γλυκὸ νερό, γιατί τὸ θαλάσσιο νερὸ εἶναι δυνατόν νὰ ἀντενδείκνυται γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τῶν

ὁποίων τὸ νευρικὸ σύστημα δὲν εἶναι σὲ καλὴ κατάστασι.

● Μία τέλεια ἄσκηση.

Τὸ κολύμπι ὅμως δὲν εἶναι μόνον ἡ ἐπαφή τοῦ σώματος μὲ τὸ νερό. Ἀποτελεῖ καί μιά τέλεια μυϊκὴ ἄσκηση, δεδομένου ὅτι παρουσιάζει τὸ πλεονέκτημα νὰ κἀνὲ ὅλους τοὺς μύς τοῦ σώματος νὰ ἐργάζονται συγχρόνως.

Κορμὸς, χέρια, πόδια, λαιμὸς,—τὰ πάντα παίρνουν τὸ ρόλο τοὺς τὴν ὥρα πού κολυμπάτε. Τὸ κολύμπι μαλακώνει, κάνει πιὸ εὐκαμπτη τὴ σπονδυλικὴ στήλη καί ἀναπτύσσει ἀρμονικά ὅλους τοὺς μύς. Ἡ ἀντίστασις πού παρουσιάζει τὸ νερὸ σὲ κάθε κίνησι, αὐξάνει τὴν προσπάθεια πού πρέπει νὰ καταβάλουμε, καί συγχρόνως τὴν ρυθμίζει, ὅπως τὸ λάδι πού καλύπτει τὶς ὁδοντῶσεις ἑνὸς μηχανισμοῦ καί κάνει νὰ ἀποφεύγονται τὰ χτυπήματα.

Ἄφ' ἑτέρου, τὸ κολύμπι (καί κυρίως τὸ κολύμπι ἀντοχής), ἀναγκάζει τὴν ἀναπνοή νὰ λειτουργῇ ρυθμικά, πιὸ βαθιὰ, πιὸ ἀνετα, ἀπ' ὅτι στὴν καθημερινὴ ζωή.

● Ἡ ἀποψις τῆς ἐπιστήμης.

ΑΥΤΗ ὅμως ἡ «τέλεια ἄσκηση» δὲν παρουσιάζει μειονεκτήματα, κινδύνους; Αὐτὰ πού τοῦ κατηγοροῦν ὀφείλονται ὅχι σ' αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ κολύμπι, ἀλλὰ στὴν ἀπροσεξία, τὴν ἀμεριμνία τοῦ κολυμβητοῦ. Πρόκειται κυρίως γιὰ ἀτυχήματα πού ὀφείλονται στὴν ἀναπνοή, στὸ πολὺ ψυχρὸ νερὸ ἢ στὴν πολὺ παρατεταμένη παραμονή στὸ νερό: κρυώματα, βρογχίτιδες, τροχεΐτις, λουμπάγκο κλπ. Ὅλα αὐτὰ ὅμως, ἀρκεῖ νὰ κἀνὲ κανεὶς προσεκτικὰ τὸ μπάνιο του, γιὰ νὰ τὰ ἀποφύγῃ.

Μιά πάθησις πού σχετικὰ συχνὰ παρουσιάζεται στοὺς κολυμβητὰς εἶναι ἡ ὠτίτις. Ὑπάρχει ὅμως ἕνας εὐκόλος τρόπος γιὰ νὰ τὴν ἀποφύγῃ κανεὶς: νὰ μὴν εἰσπνέῃ νερὸ ἀπὸ τὴ μύτη. Ὁ καλὸς κολυμβητὴς πρέπει νὰ ἔχῃ μισάνοιχτο τὸ στόμα καί νὰ ἀναπνέῃ ἀπὸ 'κεῖ.

Ἐνας ἄλλος κίνδυνος—σοβαρὸς αὐτὸς

● Τὸ κολύμπι στὴν πισίνα.

ΜΕΡΙΚΕΣ συμβουλές εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ ὅσους προτιμοῦν νὰ κάνουν μπάνιο στὴν πισίνα. Ἄν διαπιστώσετε ὅτι τὸ νερὸ τῆς πισίνας—ἢ μάλλον οἱ χημικὲς οὐσίες πού περιέχει γιὰ λόγους ἀπολυμάνσεως—σας ἐρεθίζουν τὰ μάτια, μὴν ἐπιμένετε: προτιμήστε τὴ θάλασσα.

Βγαίνοντας ἀπὸ τὸ νερὸ τῆς πισίνας, μὴ παραλείψετε νὰ κάνετε ἕνα χλιαρὸ ἢ ζεστὸ «ντους», ὅπως εἶχατε κάνει καί ὅταν μπήκατε.

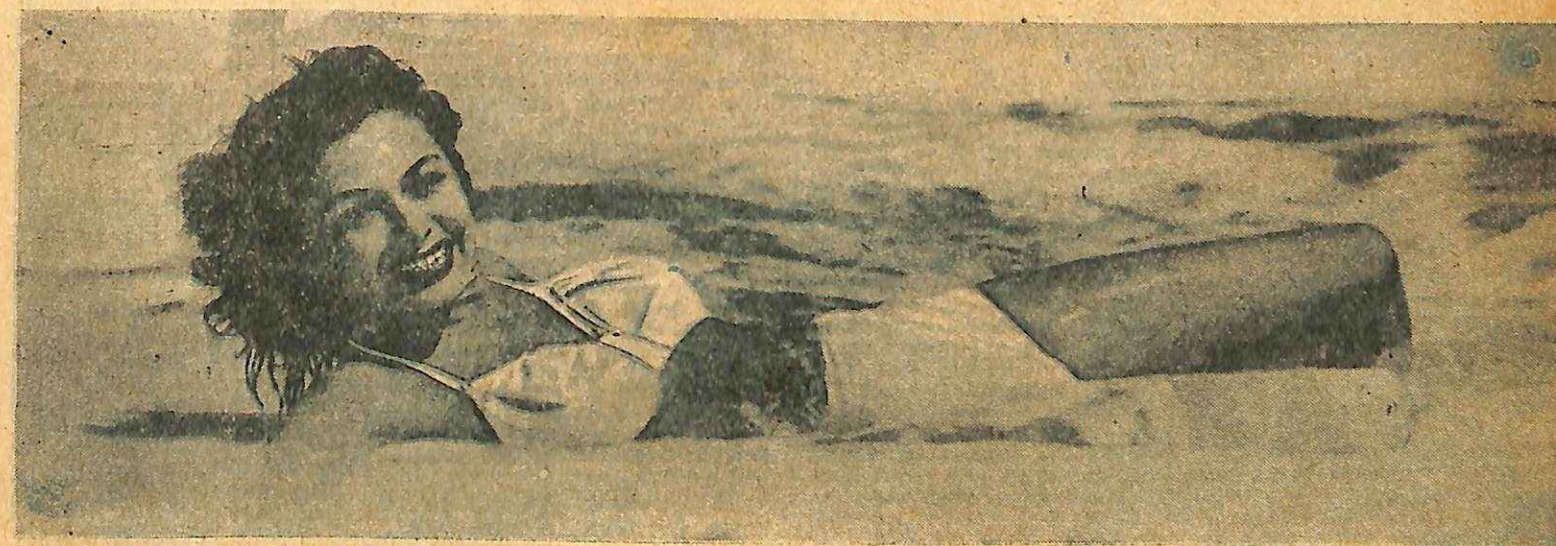
● Ἀναγκαίης προφυλάξις.

ΕΧΕΙ συχνὰ συζητηθῇ τὸ κατὰ πόσον εἶναι ἡ ὁχι ἐπικίνδυνον τὸ κολύμπι μετὰ τὸ φαγητό. Ὁ φόβος τῆς συμφορῆσεως, κάνει πολλοὺς νὰ μὴ τολμοῦν νὰ πῶσουν στὸ νερὸ πρὶν περάσουν 4 ἢ 5 ὥρες ἀπὸ τὸ φαγητό. Πρόκειται γιὰ ὑπερβολικὴ προφυλάξι.

Δὲν πρέπει νὰ κολυμπάτε ὕστερα ἀπὸ ἕνα πλούσιο γεῦμα, ἰδίως ἂν ἔχετε πιῇ καί οἶνοπνευματώδη ποτὰ. Στὴν περίπτωσι αὕτη, πρέπει νὰ περιμένετε νὰ συμπληρωθῇ τελείως ἡ πέψις, νὰ περάσουν δηλαδή τουλάχιστον τρεῖς ὥρες. Ἄλλως, ἡ ὑποχώρησις τοῦ αἵματος ἀπὸ τὰ ὄργανα πού εἶχε συγκεντρωθῇ, εἶναι δυνατόν νὰ προκαλέσῃ μιά ἀπώτομη αὐξήσι τῆς πιέσεως, καί πιθανῶς μιά ἐγκεφαλικὴ αἰμορραγία, ἰδίως στὰ πρόσθια μεγαλύτερης ἡλικίας.

Ἀντιθέτως, ὕστερα ἀπὸ ἕνα μάλλον ἐλαφρὸ γεῦμα, δὲν ὑπάρχει κίνδυνος, ἰδίως ἂν τὸ νερὸ δὲν εἶναι πολὺ κρῦο. Γιατί, εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ κρυάδα τοῦ νεροῦ εἶναι αὕτη πού προκαλεῖ τὴ συμφορήσι. Συμφορήσις μπορεῖ νὰ δημιουργηθῇ σὲ ὅποιον ὁποῖοτε ὥρα—ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ φαγητό—ἐφ' ὅσον τὸ νερὸ εἶναι τυχόν πολὺ κρῦο.

Μία προφυλάξις πού δὲν πρέπει νὰ παραλείψετε, εἶναι νὰ ἐξακριβώσετε ἂν πραγματοποιεῖται κανονικὰ ἡ ἀντίδρασις, δηλαδή

ἡ ἡθέρμανσις τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος, μόλις βγῆτε ἀπὸ τὸ νερό. Ὅπως προαναφέραμε, ὅταν κολυμπᾷ κανεὶς, τὸ αἷμα ὑποχωρεῖ ἀπὸ τὴν περιφέρειαν πρὸς τὶς ἐσωτερικὲς ἀρτηρίες: σὲ ἕνα ὑγιὲς ἄτομο, ἀπὸ τὴ στιγμή πού θὰ ἐπανεέλθῃ τὸ σῶμα του στὴν ἐπαφή μὲ τὸν ἀέρα, τὸ φαινόμενον αὐτὸ σταματᾷ καί τὸ αἷμα ἐπανερχεῖται πάλι πρὸς τὴν περιφέρειαν, πρὸς τὸ δέρμα.

Ἄν ἡ ἀντίδρασις δὲν πραγματοποιηθῇ μόνῃ της, πρέπει νὰ τὴν προκαλέσουμε μὲ μιά ζωερὴ ἐντρίβη τοῦ σώματος μὲ στεγνὴ πετσέτα, ἢ ἕνα τρίχινο γάντι, μὲ ἕνα θερμαντικὸ ποτό, ἢ μιά ἁπλοῦς στήν παραλία...

● Ἐνα σπόρ γιὰ ὑγιείς.

ΟΣΑ προαναφέραμε, μᾶς ὁδηγοῦν σὲ ἕνα ἄλλο ἐρώτημα: τὸ κολύμπι εἶναι ὠφέλιμο γιὰ ὅλους; Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἡ ἱατρικὴ ἀπαντᾷ: «ὅχι».

Τὸ κολύμπι εἶναι θαυμάσιο γιὰ τὰ ὑγιή καί γερά ἄτομα: δὲν εἶναι ὅμως πάντοτε ὠφέλιμο γιὰ τὰ ὑπόλοιπα.

Τὰ πολὺ μικρὰ παιδιά, καθὼς καί οἱ ἡλικιωμένοι, πρέπει νὰ κολυμποῦν μόνο λίγο. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ζήτημα τῆς κρυάδας τοῦ νεροῦ, τὸ κολύμπι εἶναι ἕνα σκληρὸ σπόρ, πού δὲν ταιριάζει παρὰ στοὺς γερούς καί ρωμαλέους τύπους. (Φυσικά, μι-

λοῦμε γιὰ τὸ κολύμπι ὡς σπόρ, μὲ τὴν ἄσκησί του, τὶς συστηματικὲς διαδρομές, καί ὅχι γιὰ τὸ ἅπλο δούτηγμα στὴ θάλασσα, μὲ λίγης ὥρας παραμονή στὰ ρηχά).

Οἱ φυματικοί, καί γενικά ὅλα τὰ ἄτομα πού ὑποφέρουν ἀπὸ στηθικά νοσήματα, πρέπει νὰ ἀποφεύγουν τὸ κολύμπι. Οἱ καρδιακοὶ ἐπίσης κινδυνεύουν νὰ ὑποστοῦν ἀτυχήματα, ἀπὸ τὴν προσπάθεια πού καταβάλλουν καί ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τοῦ ψυχροῦ νεροῦ. Τέλος, τὰ πρόσωπα πού ὑποφέρουν ἀπὸ ἐντερίτιδες πρέπει ἐπίσης νὰ ἀποφεύγουν τὸ συστηματικὸ κολύμπι.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς κατηγορίες αὐτὲς τῶν ἀσθενῶν, ὑπάρχει καί ἕνα κριτήριο πού ἐμφανίζεται σὲ ὅλους, καί πού πρέπει νὰ τὸ λαμβάνετε ὑπ' ὄψιν: Ἄν δὲν παρουσιάζετε τὴν ἀντίδρασι πού προαναφέραμε, σημαίνει ὅτι ἔχετε κολυμπήσει πολλὴ ὥρα, ἢ ὅτι τὸ νερὸ εἶναι πολὺ κρῦο, ἢ ὅτι ὁ ὁργανισμός σας δὲν ἔχει ἀρκετὴ ἀντοχή γιὰ νὰ προσαρμοσθῇ στὸ κολύμπι.

● Ἀδυνατίζει τὸ κολύμπι;

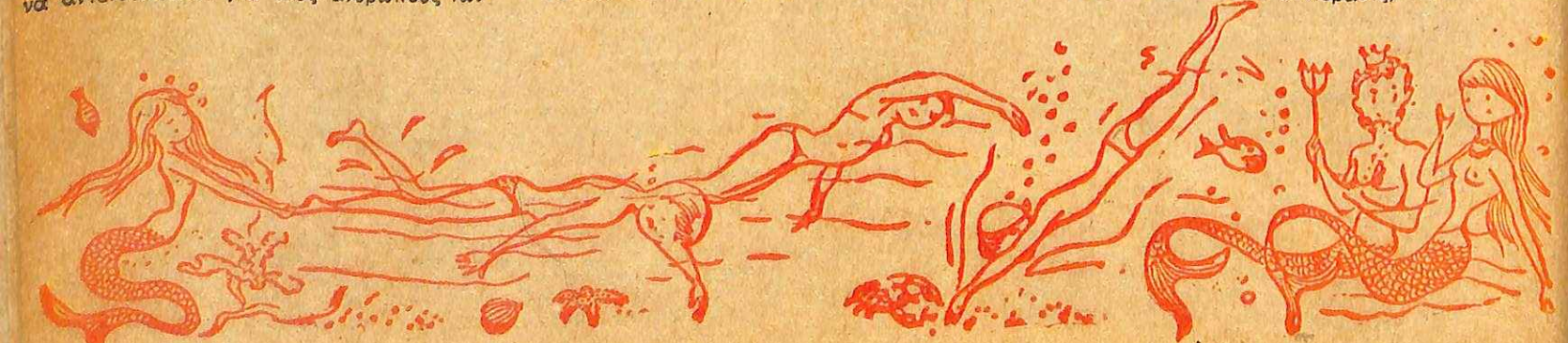
ΠΟΛΛΕΣ γυναῖκες διερωνώνται—καί μᾶς ρωτοῦν: ἀδυνατίζει τὸ κολύμπι; Εἶναι δύσκολο νὰ ἀπαντήσῃ κανεὶς κατηγορηματικὰ στὸ ἐρώτημα αὐτό. Πραγματικά, ὅλοι ἀδυνατίζουν μὲ τὸ κολύμπι, ὅλοι παχαίνουν! Λοιπόν;

Προσωπικά, ἔχουμε τὴ γνώμη ὅτι τὸ κρῦο νερὸ δὲν ἀδυνατίζει. Ἐν τούτοις τὸ θαλασσινὸ νερὸ ἔχει καμμιά φορὰ τὸ ἀποτελεσμα αὐτό, γιατί περιέχει ἰώδιο, πού ἐπιταχύνει τὴν καύσι, καί ἐπομένως εἶναι οὐσία πού ἀδυνατίζει.

Ὅσο γιὰ τὸ κολύμπι αὐτὸ καθ' ἑαυτό, τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον ἐκτελεῖται. Τὸ κολύμπι ταχύτητος ἀδυνατίζει. Τὸ κολύμπι ἀντοχής—ἰδίως σὲ ἀρκετὰ κρῦο νερὸ—ἔχει μάλλον τὸ ἀντίθετο ἀποτέλεσμα, δεδομένου ὅτι ἡ φύσις ἔχει τὴν τάσι, στὴν περίπτωσι αὕτη, νὰ δημιουργῇ ἕνα στρώμα λίπους κάτω ἀπὸ τὸ δέρμα, γιὰ νὰ προστατευθοῦν ἀπὸ τὸ κρῦο τὰ διάφορα ὄργανα.

Ἄν εἰσθε λοιπὸν παχειά, κολυμπάτε κρῖοι: εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ ξαναποκτήσετε κομψὴ γραμμή! Ἄν εἰσθε πολὺ ἀδύνατοι, ἕνα ἀργὸ στὺλ κολυμπιού σὲ δροσερὸ νερὸ θὰ σας βοηθήσῃ νὰ ἀποκτήσετε μερικὰ κιλά.

Ἄς προσθέσουμε καί τὸ ἐξῆς... πού θὰ κἀνὲ ἀποφασιστικὲς πολλὲς γυναῖκες: τὸ κολύμπι εἶναι θαυμάσιο γιὰ τὰ στήθη, τῶν ὁποίων μικραίνει τὸν ὄγκο καί αὐξάνει τὴ σκληρότητα, χάρις στὴν ἀνάπτυξι τῶν θωρακικῶν μυῶν, πού ἀποτελοῦν τὸ φυσικὸ υποστήριγμα τοῦ ὠραιότερου στολιδιοῦ τοῦ γυναικείου σώματος.

ΓΑΜΟΣ ΜΕ ΓΥΑΛΙΑ

ΤΡΥΦΕΡΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

— Λουκία, πήρες πάλι τη φούστα μου!

— Μα όχι, αυτή η φούστα είναι δική μου. Τό ξέρεις πολύ καλά πως η δική μου έχει μικρά κόκκινα λουλουδάκια που η δική σου δεν τα έχει.

— Σωστά. Δεν μου λες όμως, που είναι τα λουλουδάκια σου;

— Η αδελφή μου Ζιλμπέρτ πήδησε πάνω μου, άρπαξε τη φούστα που την είχα μισοφορεμένη, την έβγαλε και μου την πέταξε στα μούτρα. Είχε δική, δεν υπήρχον λουλούδια.

— Φτωχή μου Λουκία, είσαι γελοία. Γιατί δεν άποφασίζεις να βάλεις γυαλιά; Σε λίγο δεν θα γνωρίζεις τα μούτρα σου στον καθρέφτη...

— Όταν έμεινα μόνη μου πλησίασα στον καθρέφτη πολύ κοντά κι' εξέτασα το πρόσωπό μου για μισητή φούρα.

— Έχω μεγάλα γαλάνα μάτια, μακριά μαύρα φρύδια και μία ματιά που τη βρισκα επάρενη και μυστηριώδη.

— Φυσικά, η έλαφρη μυωπία μου, που είμαι υποχρεωμένη να την παραδεχθώ όταν είμαι μόνη μου, είναι μενέκνημα. Αλλά θα ήταν εγκλημα να βάλω γυαλιά μπροστά στα μάτια μου, που είναι το κέντρο της γοητείας μου.

— Ο διευθυντής του καταστήματος που εργαζόμουν πήρε ένα καινούργιο υπάλληλο. Ένα ψηλό, μελαφρό άγρι με σγουρά μαλλιά...

— Όταν τον σκέπτομαι θυμάμαι μόνο το μικρό του θύμα.

— Όλοι τον φανάζουν κύριο Λεκουρτουά, εγώ όμως έχω την εντύπωση ότι είμαι πιο κοντά του όταν η καρδιά μου τον φωνάζει με το μικρό του θύμα.

— Στο γραφείο ο διευθυντής με φωνάζει:

— Καλημέρα, δεσποινίς Σιμόν. Βιαστήτε, έχετε να δακτυλογραφήσετε δυο επείγοντα γράμματα. Σε δέκα λεπτά πρέπει να τα έχω.

— Μόλις προφταίνω τα βγάλω τα γάντια μου και κάθομαι στη μηχανή μου. Ο Ντανιέλ είναι μπροστά μου και συμπυλεμένα τους φακέλους. Θαυμάζω τους πλατειούς ώμους του, τις μυώδεις τών μαλλιών του. Πώς θαθελα να τα χαϊδέψω!... Ίσως τότε ο Ντανιέλ να μ' έπαιρνε στην άγκαλιά του...

— Κονέντας άντρας δεν μ' έχει φιλήσει ακόμη και για μένα, ένα φιλή, και μάλιστα απ' τον άνθρωπο που αγαπώ, θα ήταν όλος ο κόσμος...

— Δεσποινίς, δεν πιστεύω να γράψετε το γράμμα σας στη ράχη του συναδέλφου σας! Αυτός ο καταραμένος διευθυντής θέλει να με γελοιοποιήσει στα μάτια του Ντανιέλ. Μα που είναι οι κόπιες μου; Σαν τρελή ψάχνω παντού, πάνω στο γραφείο μου, στα συρτάρια και στις τσέπες μου ακόμα! Μούρχειται να κλάω.

— Σοφικά, βλέπω το Ντανιέλ να σκύβει, μαζεύει ένα μπάσο χαρτί από κάτω και μου το δίνει.

— Νοιώθω την επιθυμία να χορέψω και προσπαθώ να τραβήξω την προσοχή του με χίλια δυο χαμόγελα, ξεροδελήματα, χειρονομίες.

— Έπί τέλους, γύρισε προς το μέρος μου. Σήμερα είναι ακόμα όμορφότερος. Αλλά τι περιμένει και δεν έρχεται κοντά μου; Σηκώνομαι από τη θέση μου και στέκομαι όρθια στο διάδρομο του λεωφορείου κοντά του. Είμαι ευχαριστημένη που δεν είναι με τη Μαρτίν.

— Σπρωνόμαστε, κυτταζόμαστε, έχω την εντύπωση ότι με προσέχει.

— Έχετε πολύ όμορφα μάτια.

— Πόσο σοβαρή είναι η φωνή του! Στο γραφείο δεν είχαμε ανταλλάξει κοιμιά και δέν έτυχε να τον ακούσω να μιλάει στις εικοσιτέσσερις ώρες που είμαστε συναδέλφοι...

— Δεσποινίς, δεν μπορούμε να μείνουμε εδώ. Ας δοθηθούμε την τύχη που μας έκανε να συναντηθούμε. Θέλετε να ιδωθούμε άποψε;

— Διστάζω λίγο, για τον τύπο και γιατί είμαι πολύ πολύ συγκινημένη. Είναι το δεύτερο ραντεβού που μου ζητάνε.

— Την πρώτη φορά ήμουν δώδεκα χρονών κι' ήταν με το γυίο ενός φουρνάρη. Τσακωθήκαμε, με χτύπησε και μου τράβηξε τα μαλλιά. Από τότε δεν γνώρισα άλλο άγριο.

— Ελάτε άποψε. Ραντεβού στα 'Ηλύσια Πεδία. Θα πάμε στο σινεμά.

— Το άπογευμα, στο γραφείο, ήμουν όλο κέφι. Έρριχνα ματιές κι' έκανα νοήματα στον Ντανιέλ, που, προς μεγάλη μου κατάπληξη, δεν σάλευε απ' τη θέση του. Αναμφισβήτως φοβάται μήπως μάς κάμη παρατηρήσεις ο διευθυντής.

— Δεν ξέχασα, του ψιθύρισα σε μία στιγμή που ο διευθυντής είχε βγεί έξω.

— Ο Ντανιέλ σουφρώσε τα φρύδια και με κύτταξε μ' άπορία. Δεν καταλαβαίνω γιατί συνεχίζει αυτό το άκατανόητο παιχνίδι. Σίγουρα είναι ντροπαλός.

— Δεν το είπα ακόμα στη μαμά, νομίζετε ότι είναι κακό; Αυτή τη φορά ο Ντανιέλ με κύτταξε σοβαρά σά να βρισκόταν μπροστά σ' ένα δύσκολο πρόβλημα. Κοκκίνισα και τα μάτια μου πλημμύρισαν δάκρυα.

— Αλλά τί ευτυχία, τί χαρά! Βλέπω στο λεωφορείο το Ντανιέλ, μόνο του, χωρίς τη Μαρτίν.

Ντανιέλ βάζει το δάχτυλό του στα χείλια του και μου χαμογελάει ειρωνικά, όπως μου φαίνεται. Είμαι γοητευμένη και του χρωστάω ευγνωμοσύνη.

— Το μεσημέρι, τακτοποιούμε τα χαρτιά μας και αφίνουμε τις μηχανές και την αίσθηση με γέλια και φωνές. Στο γραφείο είμαστε έξη κοπέλλες και τρία άγρια. Μερικοί φέρνουν μαζί τους το φαγητό τους. Παρακολουθώ τον Ντανιέλ με την άκρη του ματιού μου. Είναι καινούργιος και δεν ξέρω αν γευματίζει στο γραφείο ή στο σπίτι του. Αργοπορώ λίγο επιπλέοντας πως θα βγύ για να φύγω κι' εγώ συγχρόνως. Έτσι θαδρίσκα την ευκαιρία να του μιλήσω για να τον ευχαριστήσω.

— Μπα; Η Μαρτίν δεν θα μείνει στο γραφείο σήμερα. Βλέπω πως έτοιμάζεται. Η Μαρτίν είναι η όμορφότερη του γραφείου μας. Είναι γοητευτική. Κι' αυτό ακριβώς με ανησυχεί. Πρόσεξα ότι κύτταζε το Ντανιέλ όλο το πρωί. Για να έτοιμάζεται θα πή πως σκέπτεται, όπως κι' εγώ, να τον συναντήσει.

— Λουκία, με συγχωρήτε, νομίζω ότι πήρατε τα γάντια μου, ακούω να μου λήη η Ζορζέτ, μία άλλη υπάλληλος.

— Μα όχι, Ζορζέτ, σάς βεβαίως πως είναι τα δικά μου.

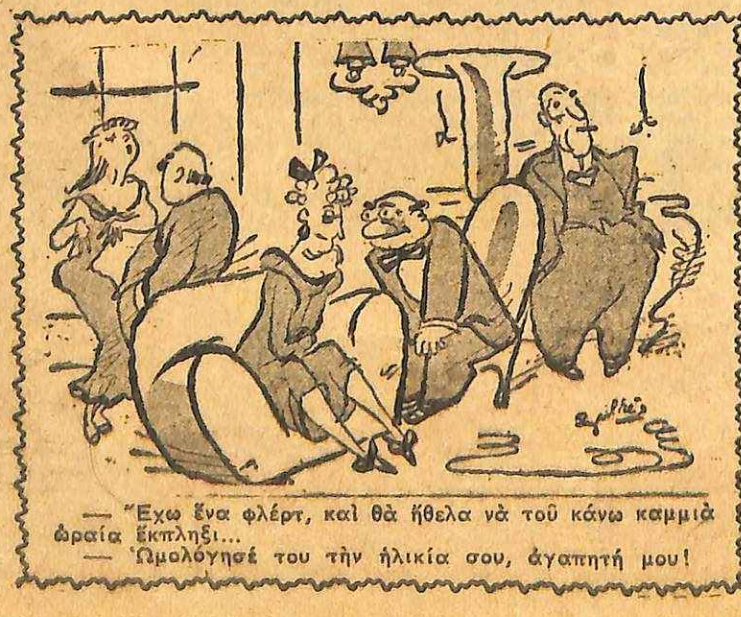
— Κι' όμως, βλέπω τα δικά σας στο πάτωμα, και ξέρετε, έχω καλά μάτια εγώ!

— Είχε δική. Έσκυφα και τα μαζέψα...

— Όταν άνασκηώθηκα, άδικα έφαγα να δώ το Ντανιέλ. Είχε βγεί. Και για να συμπληρωθώ το κακό, δεν έβλεπα ούτε τη Μαρτίν. Έφυγαν μαζί, είναι φανερό.

— Βγήκα άμέσως κι' έτρεξα στο λεωφορείο λυπημένη. Τι άνόητη που είμαι! Η Μαρτίν είναι πολύ όμορφότερη από μένα. Πώς ήθελα να με προσέξει ο Ντανιέλ;...

— Αλλά τί ευτυχία, τί χαρά! Βλέπω στο λεωφορείο το Ντανιέλ, μόνο του, χωρίς τη Μαρτίν.

— Έχω ένα φλέρτ, και θα ήθελα να του κάνω κοιμιά άποφα έκπληξη!...

— Όμολογήσε του την ηλικία σου, αγαπητή μου!

Νοιώθω την επιθυμία να χορέψω και προσπαθώ να τραβήξω την προσοχή του με χίλια δυο χαμόγελα, ξεροδελήματα, χειρονομίες.

— Έπί τέλους, γύρισε προς το μέρος μου. Σήμερα είναι ακόμα όμορφότερος. Αλλά τι περιμένει και δεν έρχεται κοντά μου; Σηκώνομαι από τη θέση μου και στέκομαι όρθια στο διάδρομο του λεωφορείου κοντά του. Είμαι ευχαριστημένη που δεν είναι με τη Μαρτίν.

— Σπρωνόμαστε, κυτταζόμαστε, έχω την εντύπωση ότι με προσέχει.

— Έχετε πολύ όμορφα μάτια.

— Πόσο σοβαρή είναι η φωνή του! Στο γραφείο δεν είχαμε ανταλλάξει κοιμιά και δέν έτυχε να τον ακούσω να μιλάει στις εικοσιτέσσερις ώρες που είμαστε συναδέλφοι...

— Δεσποινίς, δεν μπορούμε να μείνουμε εδώ. Ας δοθηθούμε την τύχη που μας έκανε να συναντηθούμε. Θέλετε να ιδωθούμε άποψε;

— Διστάζω λίγο, για τον τύπο και γιατί είμαι πολύ πολύ συγκινημένη. Είναι το δεύτερο ραντεβού που μου ζητάνε.

— Την πρώτη φορά ήμουν δώδεκα χρονών κι' ήταν με το γυίο ενός φουρνάρη. Τσακωθήκαμε, με χτύπησε και μου τράβηξε τα μαλλιά. Από τότε δεν γνώρισα άλλο άγριο.

— Ελάτε άποψε. Ραντεβού στα 'Ηλύσια Πεδία. Θα πάμε στο σινεμά.

— Το άπογευμα, στο γραφείο, ήμουν όλο κέφι. Έρριχνα ματιές κι' έκανα νοήματα στον Ντανιέλ, που, προς μεγάλη μου κατάπληξη, δεν σάλευε απ' τη θέση του. Αναμφισβήτως φοβάται μήπως μάς κάμη παρατηρήσεις ο διευθυντής.

— Δεν ξέχασα, του ψιθύρισα σε μία στιγμή που ο διευθυντής είχε βγεί έξω.

— Ο Ντανιέλ σουφρώσε τα φρύδια και με κύτταξε μ' άπορία. Δεν καταλαβαίνω γιατί συνεχίζει αυτό το άκατανόητο παιχνίδι. Σίγουρα είναι ντροπαλός.

— Δεν το είπα ακόμα στη μαμά, νομίζετε ότι είναι κακό; Αυτή τη φορά ο Ντανιέλ με κύτταξε σοβαρά σά να βρισκόταν μπροστά σ' ένα δύσκολο πρόβλημα. Κοκκίνισα και τα μάτια μου πλημμύρισαν δάκρυα.

— Αλλά τί ευτυχία, τί χαρά! Βλέπω στο λεωφορείο το Ντανιέλ, μόνο του, χωρίς τη Μαρτίν.

κρυα. Δεν καταλάβαινα αυτή την αλλαγή.

— Αλλά... Ίσως... Η Μαρτίν! Αυτή είναι η αιτία. Την κυτάζω και βλέπω ότι είναι όμορφότερη από κάθε άλλη φορά. Και χαμογελάει στο Ντανιέλ...

— Το βράδυ, όταν γύρισα στο σπίτι, διάλεξα την καλύτερη τουαλέτα μου. Αποψέ θα φορούσα το μπλε φόρεμα. Ήταν της Ζιλμπέρτ, αλλά δε θαδρίσκα. Είχαμε το ίδιο άναστημα.

— Όταν έφθασα στα 'Ηλύσια Πεδία, ο Ντανιέλ δεν ήταν εκεί. Η καρδιά μου χτυπούσε δυνατά. Περιμένα μ' άγωνία, ένα τέταρτο, μισή ώρα. Τίποτα!... Τα μάτια μου πλημμύρισαν δάκρυα. Για πρώτη φορά είχα δάλει ριμέλ (τόκλεψα απ' τη μαμά), ήθελα να κλάω και δε μπορούσα.

— Αυτή τη νύχτα κοιμήθηκα πολύ άσχημα και το πρωί στις έννιά παρά τέταρτο βρισκόμουν μπροστά στην κλειστή πόρτα του γραφείου. Σε λίγο ξεπρόβαλε κι' ο Ντανιέλ απ' τη γωνιά του δρόμου. Μόλις τον είδα ένοιωσα να με πιάνει ο χέσινος θυμός μου και του πέταξα στα μούτρα την περιφρόνησή μου. Ο Ντανιέλ μ' άκουγε με γουρλωμένα μάτια. Σίγουρα είναι ήλιος. Ύστερ' από δέκα λεπτά σταμάτησα.

— Και τότε, ο Ντανιέλ, έβαλε το χέρι του στον ώμο μου, με κύτταξε στα μάτια και μου είπε: «Ο άνθρωπος του λεωφορείου δεν ήμουν εγώ».

— Όνειρεύομαι; Μήπως τρελλάθηκε ο Ντανιέλ;

— Μπροστά στη σιωπή μου επανέλαβε τη φράση του:

— Ο άγνωστος που σάς έδωσε ραντεβού ήταν άλλος. Κάματε λάθος, αυτό είν' όλο. Αναμφισβήτως κάποιος υπάλληλος στο Παρίσι που μου μοιάζει τόσο πολύ, ώστε να γελάσει μία χαριτωμένη κοπέλλα σαν κι εσάς.

— Εμεινα βουβή από φόβη. Πόσο θα με κορόιδευε! Κι' όμως μου μιλούσε τόσο ευγενικά.

— Μου επιτρέπετε μια άδίκρη ερώτηση; Έχετε καλά μάτια;

— Αυτή η ερώτησι μ' έκανε να κοκκινίσω σαν παπαρούνα κι' αυτό ήταν η καλύτερη απάντησις. Έν τούτοις κατώρθωσα να ψιθυρίσω ένα ναι. Ήμουν τσακισμένη. Αυτό το ώραίο άνευρο, αυτή η άμορφη ιστορία δεν ήταν για μένα. Έσκυφα με λυπη και ντροπή, και δε μπόρεσα να κρατήσω τα δάκρυά μου. Και τότε ένοιωσα ένα χέρι γύρω απ' τη μέση μου. Ο Ντανιέλ έβγαλε το μαντήλι του και σκούπισε τα δάκρυά μου. Ύστερ' έσκυψε πάνω μου και μου ψιθύρισε σ' αυτή:

— Κι' αν κάναμε σαν να ήμουν ο άγνωστος του λεωφορείου, μικρούλα μου; Και για να μη γελαστήτε πιά, για να μη με υπερδέχεστε με κανέναν άλλον, θα σάς άγοράσω ένα ώραίο ζευγάρι γυαλιά. Θα είσθε ακόμα όμορφότερη.

— Τον κύτταξα. Όχι, αυτόν άγαπώ. Τώρα είμαι σίγουρη ότι με γυαλιά η χωρίς γυαλιά θα ξέρω να τον βρίσκα.

— Αλλά για περισσότερη σιγουριά, για να μη κινδυνέω να ην χάσω, με παντρεύτηκε με γυαλιά!

ΜΑΞ ΦΙΣΕΡ

ΤΙ ΗΤΑΝ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΓΝΩΣΤΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΡΟΤΟΥ ΓΙΝΟΥΝ ΔΙΑΣΗΜΟΙ,

Πολλοί διάσημοι άνδρες και γυναίκες υπήρξαν, ως παιδιά, απλά, άγνωστα, και χωρίς οποιοδήποτε ταλέντο. Ο Άλβερτος Αϊνστάιν, π.χ., δεν άρχισε να μιλά παρά πολύ αργότερα από όλα τα συνομήλικά του παιδιά, σε σημείο ώστε οι γονείς του τον θεωρούσαν... καθυστερημένο. Όταν ήταν νεαρός άκούει, είχε στο τραύ ένα έπεισόδιο με τον εισπράκτορα, σχετικά με τα ρέστα που του δινε: «Εσύ, παιδί μου, του είπες ο εισπράκτωρ, δεν καταλαβαίνεις τίποτα από λογαριασμούς!».

Ο Φράνκ Γούλγουορθ (ο περίφημος ιδρυτής των καταστημάτων Γούλγουορθ, που υπάρχουν σε κάθε άμερικανική πόλι, και όπου μπορεί κανείς να βρή τα πάντα, σε λαϊκές τιμές), ήταν τόσο φτωχός στα νιάτα του, που δεν είχε ούτε παλτό να φορέσει. Επιδέχον, σε ηλικία 21 έτους, δοηκε κάποια θέση υπαλλήλου σε έμπορικό κατάστημα. Ο προϊστάμενός του τον έκρινε μετριώτατον, και άφου τους τρεις πρώτους μήνες δεν τον έπληρωσε δόλου, του έδωσε τελικά ένα έξευτελιστικό μισθό. Και όμως, ελάχιστα χρόνια αργότερα, ο Γούλγουορθ ίδρυσε το πρώτο από τα καταστήματά του, όπου άνδραρες τα πάντα με 5 ή 10 σεντς (1,50 ή 3 δρχ.). Λίγα χρόνια μετά ήταν ένας από τους ικανώτερους και πλουσιώτερους ανθρώπους της γής.

Όταν η Γκρέτα Γκούσταβσον, έργαζόταν ως υπάλληλος, σ' ένα κουρείο — όπως άλλωστε και ο Τσάρλυ Τσάπλιν, πριν από την έκπληκτική σταδιοδρομία του. Σε ηλικία 12 ετών, ο Ρίτσαρντ Μπέρντ έγραφε στο ήμερολόγιό του: «Απεφάσισα να είμαι ο πρώτος άνθρωπος που θα φθάσει στο Βόρειο Πόλο». Μερικά χρόνια αργότερα, παθαίνοντας κάταγμα του ποδιού, ο Μπέρντ υποχρεώθηκε να άποστρατευθώ από το άμερικανικό ναυτικό για σωματική άνικανότητα. Έν τούτοις, και παρ' όλον ότι αργότερα υπέστη τρία άεροπορικά άτυχήματα, ο νέος «δέν το έβαλε κάτω». Και έτσι, ήταν ο πρώτος που επέταξε στο Βόρειο Πόλο — καθώς και στο Νότιο! Σε άνταμοιόδη των υπηρεσιών του προς τον κόσμο, η άμερικανική κυβέρνηση τον άνώμασε ναύαρχο στο ναυτικό των Η.Π.Α.

Όσο για τον Έντισον, είναι γνωστό πως το κεφάλι του δεν λειτουργούσε δόλου ικανοποιητικά σε ό,τι είχε σχέση με μαθηματικά!...

Όπως βλέπετε, οι μεγάλοι άνδρες όπως και οι μεγάλες γυναίκες, δεν υπήρξαν όλοι «παιδιά - θαύματα», ούτε και έννοημένοι από την τύχη — χωρίς όμως αυτό να έπηρεάσει δόλου το έκπληκτικό μέλλον τους...

• Η Γκρέτα Γκούσταβσον, πριν γίνη η «Θεία» Γκρέτα, είργαζέτο σε κομωτήριο.

Πολλά και διάφορα για να μαθαίνετε

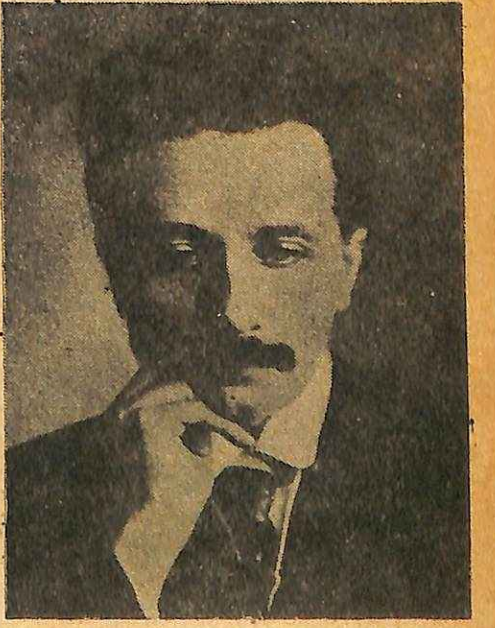
- Το περιεχόμενο του ανθρώπινου κρανίου δέν ηυξήθη...
- Μετά την έπιστημονική εξέτασι που έγινε σε λείψανα άπολιθωμάτων που άνεκαλύφθησαν στη Νότιο Αφική, ένας καθηγητής της Ακαδημίας Έπιστημών των Παρισίων έβγαλε το συμπέρασμα ότι από 80.000 έτών, το περιεχόμενο του ανθρώπινου κρανίου δέν ηυξήθη.
- Χωριά άσφαλίζονται έναντίον του ύπερρηχθικού «κρότους».
- Το συμβούλιον υπάιθρου μιάς έπαρχίας του Κέντ άπεφάσισε ν' άσφαλίση τα 500 σπίτια που περιλαμβάνουν τα 23 χωριά του καντονίου έναντίον κάθε ύπερρηχθικής έκπυροστροφής, δονήσεως και άλλων θλαδών που μπορούν να προεξηθούν από άεροισθόμενα άεροπλάνα. Μία έταιρία δέχτηκε αυτή την καινοτομία, με άσφάλιστρα 2 γκινέες το χρόνο.
- Πολλές μητέρες έχουν πάθει ύπερκόπωςι.
- Στη Γαλλία έγινε μία έρευνα από την Έπιτροπή Μελετών της οικιακής έργασίας του Διεθνούς Συνδέσμου Ιατρών γυναικών. Από την έρευνα αυτή προέκυψε ότι πολλές νοικοκυρές — παντοειμένες και μητέρες έχουν πάθει ύπερκόπωςι, που όφειλεται κατά ένα μέρος στην έλλειψη ώρισμένου προγράμματος και σε μία έργασία που δέν έχει ούτε άρχη ούτε τέλος.
- Οι Γαλλίδες έχουν την πρωτοπορία.
- Τελευταίως συνεκροτήθη στη Γαλλία ένας σύλλογος από μικρές και μέσες έπιχειρήσεις και έπέτυχε να διορίση για πρώτη φορά τρεις γυναίκες, ως δικαστές στο Έμποροδικείο των Παρισίων. Η άντιπρόεδρος αυτού του συλλόγου που διευθύνει μία έπιχείρησι μεταφορών στη Σάρτρη, θα σταλή άντιπρόσωπος έφέτος στο συνέδριο της Διεθούς Όργανώσεως Έργασίας. Θα είναι η μόνη γυναίκα άντιπρόσωπος, μεταξύ των 36 άντιπροσωπευτικών εθνών.
- Στις Ένωμένες Πολιτείες μία γυναίκα στις τρεις άσκει ένα έπαγγελμα.
- Περισσότερο από 30 έκατομμύρια γυναίκες κερδίζουν τη ζωή τους στις Ένωμένες Πολιτείες, δηλαδή το γρίτο του γυναικείου πληθυσμού. Αυτές που έργάζονται σε γραφεία, ύπερβαίνουν τα 5 έκατομμύρια (οι άνδρες άνέρχονται σε 9 έκατομμύρια). Στα έργοστάσια έργάζονται 4 έκατομμύρια, 2 έκατομμύρια σε οικιακές ύπηρεσίες, 1 έκατομμύριο και μισό ως πωλήτριες καταστημάτων, 700 χιλιάδες στη γεωργία. Άρκετές άλλες άντιπροσωπεύουν τη χώρα τους στο έξωτερικό.

• Ο Ρίτσαρντ Μπέρντ άναγκάστηκε να έγκαταλείψη το άμερικανικό ναυτικό για σωματική άνεπάρκεια. Και όμως, ύπηρεξε ο πρώτος που πέταξε στους Πόλους.

• Ο Σαρλώ, πριν μπη στην 7η τέχνη.

• Ένας εισπράκτωρ είχε κατηγορήσει κάποτε τον διάσημο μαθηματικό Αϊνστάιν ότι «δέν καταλάβαινε από λογαριασμούς».

ΑΠΑΝΤΗΣΙ ΣΕ 500 ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Δρος Ν. Ι. Ζακοπούλου

83 ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΦΥΛΑΧΘΗ ΚΑΝΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΒΙΟΦΟΡΟΥΣ;

Κανένα αποτελεσματικό μέτρο δεν υπάρχει. Όμως είναι πολύ χρήσιμα τα πράξα κάτω:

- Απομονώνω των αρρώστων για ένα-δυο μήνες μετά την αρρώστειά τους.
- Ξεχώρισμα των σκευών που χρησιμοποιούν για φαγητό και απολύμανσι τους, καθώς και απολύμανσι των απορριμμάτων τους (ούρα-κόπρανα) για 6 μήνες.

- Εκπαίδευσι του ίδιου του αρρώστου να μη φτύνει όπου τύχει, να μη βήχει χωρίς το μαντήλι του μπροστά στο στόμα, να μην αποκαταίτη όπου δήποτε χωρίς να φροντίσει ο ίδιος για την απολύμανσι των περιπτώσεων, να πλένει πάντοτε τα χέρια του μετά από κάθε σύρσι και αποπάτησι, να χρησιμοποιεί συχνά τοπικά αντισηπτικά του ρινοφάρυγγος και του εντέρου και γενικά να προσέχει.

- Μεγάλη καθαριότητα των πληθυσμού και ίδιως καθαριότητα των χεριών, πριν από οποιαδήποτε επαφή με το στόμα.

- Επιμελημένη διατροφή της υγιεινής καταστάσεως και του παρελθόντος τους σε ότι αφορά τέτοια επιδημικά νοσήματα των μαγειρών, των νταντάδων, των όπως δήποτε ασχολούμενων με την παρασκευή και τη διανομή του γαλακτος και γενικά όλων εκείνων που έχουν σχέση με τη διατροφή.

Θα πρέπει να ζητήν κανείς πάντα ένα ιατρικό πιστοποιητικό όταν πρόκειται να προσλάβει για μαγειρίσσα σπίτι του ή μια νταντά για τα παιδιά του, και οι αστυναιτρικές υπηρεσίες θα πρέπει να ελέγχουν συστηματικά και από την πλευρά αυτή την υγιεινή κατάσταση όλων που ασχολούνται με την παρασκευή και τη διανομή του γαλακτος, του γαλακτος και των γαλακτοπαραγών. Ίσως αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος για να αποφύγουμε τις επιδημίες.

84 ΠΩΣ ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΑ ΚΟΠΡΑΝΑ, ΤΑ ΟΥΡΑ, ΤΑ ΠΥΕΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΜΕΣΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΠΟΥ ΠΑΣΧΕΙ ΑΠΟ ΜΕΤΑΔΟΤΙΚΟ ΝΟΣΗΜΑ;

Με κρεσόλη 1—2%. Βέβαια δεν απολύμανονται όλα αυτά σ' όποιον δήποτε αρρώσται, αλλά ανάλογα με την αρρώστειά απολύμανονται άλλοτε τα κόπρανα, άλλοτε τα πύελα κλπ. Όταν έχουμε ένα φυματικό θά απολυμάνουμε τα πύελα, του ριχνόντας στο πτυελοδοχείο του από πρώτα την κρεσόλη και τα πύελα από όταν έχουμε ένα τυφικό ή ένα παιδί του πάσχει από πολιομυελίτιδα θα απολυμάνουμε τα κόπρανα του και τον καμπινέ ή την πάπια όπου αποκαί. Η απολύμανσι αυτή δεν γίνεται πια για την πολιομυελίτιδα ή την προστάσι του πάσχοντος, θα αποκαίσει για προστασία και πρόληψι των υπολοίπων.

Τρόπος απολύμανσεως: Αναμιγνύουμε

τα απορρίμματα που πρέπει να απολυμάνουμε με ίση περίπου ποσότητα διαλυματος κρεσόλης 1—2%, και τα άφινουμε έτσι σε επαφή επί 6 ωρών. Ύστερα τα ρίχνουμε στον καμπινέ, πλένοντας σε συνέχεια τη λεκάνη που είχαμε το μύγμα και τη λεκάνη του καμπινέ πάλι με λίγη κρεσόλη 1—2%, ή τα παραχώνουμε βαθειά στο χώμα μακριά από πηγάδια ή πηγές πόσιμου νερού (μακρύτερα από 100 μέτρα).

85 ΤΙ ΠΑΕΙ ΝΑ ΠΗ ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΙ;

Με τον όρο απολύμανσι, έννοούμε την καταστροφή των παθογόνων μικροβίων και των σπόρων των μικροβίων μιας ώρισενης αρρώστειας, έξω από τον ανθρώπινο οργανισμό. Συγκεκριμένα: Έχουμε π. χ. απολύμανσι ενός δωματίου, ή ενός στρώματος, ή των ρούχων ενός αρρώστου από τα μικρόβια της φυματίσεως κλπ. Αυτό σημαίνει ότι η απολύμανσι, αφορά για κάθε φορά και συγκεκριμένο μικρόβιο, και ότι δεν μπορούμε να έχουμε ή να πούμε «απολύμανσι του χεριού ή του ποδιού, ή της πληγής κλπ.». Επίσης δεν μπορούμε να έχουμε μία «γενική» απολύμανσι. Όταν απολυμάνουμε κάτι, το απολυμάνουμε για ένα συγκεκριμένο σκοπό.

86 ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΑΝΤΙΣΗΨΙΑ;

Η αντίσηψια διαφέρει από την απολύμανσι. Αφορά πρώτα ανθρώπινους ιστούς, γίνεται δηλαδή πάνω ή μέσα στον οργανισμό. Έχει σα σκοπό κι αυτή να καταστρέψει τα μικρόβια, αλλά επιδιώκει να τα καταστρέψει μέσα στον οργανισμό, και για να μη βλάψουν τους ιστούς και προκαλέσει βλάβη αντί για ωφέλεια, χρησιμοποιεί μέσα πιο μαλακά τα οποία μπορεί και να μη θανατώνουν τα μικρόβια και τους σπόρους τους, αλλά να έμποδίζουν τον πολλαπλασιασμό τους ή τη δραστηριότητά τους την παθογόνο. Έχουμε π. χ. την αντίσηψια του δέρματος με το ιώδιο, ή την αντίσηψια μιας πληγής με την πενικιλίνη, τις σουλφαμίδες, το ιώδιο κλπ. Η αντίσηψια γίνεται πάλι με κάποιο συγκεκριμένο σκοπό και έναντιόν κάποιου ώριμένου μικροβίου. Με το ιώδιο, την πενικιλίνη και τις σουλφαμίδες π. χ. τοπικά επιδιώκουμε την αντίσηψια του δέρματος από τους στρεπτοκοκκούς και στους σταφυλοκοκκούς. Παίρνοντας σουλφομυανιδίνες, επιδιώκουμε την αντίσηψια του εντέρου από τα μικρόβια εκείνα που προσβάλλονται από τις σουλφαμίδες κ.ο.κ.

87 ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΣΙΣ;

Με την αποστείρωσι επιδιώκουμε να καταστρέψουμε, είτε θανατώνοντας, είτε έμποδίζοντας την ανάπτυξη και τον πολλαπλασιασμό τους, όλα τα μικρόβια και τους σπόρους τους, που μπορεί να βρίσκονται πάνω σε ένα αντικείμενο. Π. χ. αποστειρώσι των γαζών ή των χειρουργικών εργαλείων.

88 ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΒΙΩΝ; ΓΙΑΤΙ ΤΟΥΣ ΞΕΧΩΡΙΖΟΥΜΕ;

Τα μικρόβια, παθογόνα και μη παθογόνα, πολλαπλασιάζονται κατά δυο τρόπους:

1ο. Με συνεχή διαίρεσι του σώματός τους στα δυο, του καθενός από αυτά σε άλλα δυο κ.ο.κ. Έτσι πολλαπλασιάζονται τα περισσότερα μικρόβια στη φύσι. Όσα πολλαπλασιάζονται μ' αυτόν τον τρόπο, εύκολα καταστρέφονται από μόνα τους άμα θρεθούν έξω από τον οργανισμό και επίσης εύκολα καταστρέφονται από τα διάφορα αντισηπτικά και απολυμαντικά. Το θραστό νερό αρκεί για να τα καταστρέψει.

2ο. Με σπόρους. Μερικά μικρόβια, δηλαδή, όπως π. χ. το τετανού, το άνθρακος κλπ., φτάνουν μέσα στο σώμα τους κατά τη διάρκεια της ζωής τους μικρά σώματα, τα οποία λέγονται σπόροι, και τα οποία δεν πεθαίνουν μαζί με το μικρόβιο αλλά παραμένουν έτσι, φαινόμενα νεκρά, επί πολύ διάστημα και έξω από τον οργανισμό. Οι σπόροι αυτοί υπο-

ρούν να διατηρηθούν πάνω στη γη, μέσα στο χώμα, στη σκόνι, στα νερά, στα διάφορα αντικείμενα κλπ., πολύ καιρό. Όταν κάποιο ξανάλθουν σε επαφή με τον οργανισμό και όταν θρούν εύνοικες συνθήκες, μπορούν να γίνουν ξανά ζωντανά και αληθινά μικρόβια και να προκαλέσουν αρρώστειά. Οι σπόροι αυτοί δεν καταστρέφονται εύκολα όπως τα μικρόβια και χρειάζονται δυνατότερα μέσα για να καταστραφούν. Θερμοκρασία π. χ. 120 βαθμών, ενώ του νερού που βράζει είναι μόνο 100.

89 ΠΩΣ ΕΝΕΡΓΕΙ ΕΝΑ ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΙΚΟ;

Ένα απολυμαντικό ενεργεί πάνω στο μικρόβιο σε δυο φάσεις:

1η φάσι: «Νεκρώσι» κατά κάποιο τρόπο το μικρόβιο. Επιδρά πάνω του έτσι ώστε του έμποδίζει την ικανότητα να τραφή και να πολλαπλασιαστεί. Του σταματάει δηλαδή τη ζωή. Η φάσι αυτή λέγεται βακτηριοστατική. (Σταμάτημα βακτηρίου=μικροβίου).

2η φάσι: Το απολυμαντικό καταστρέφει, «διαλύει» το μικρόβιο ή το σπόρο του μπαίνοντας μέσα στο σώμα του και διητηριάζοντάς το ή καταστρέφοντας διάφορα απαραίτητα για τη ζωή του οργανισμού.

90 ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΝΑ ΕΥΚΟΛΥΝΟΥΝ Ή ΝΑ ΔΥΣΚΟΛΕΥΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΙΚΩΝ Ή ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΗΨΗΤΙΚΩΝ;

Βέβαια. Η θερμότητα εύκολώνει τη δράσι του απολυμαντικού, όπως επίσης και ο χρόνος της επαφής. Όσο περισσότερο αφήσουμε σε επαφή το απολυμαντικό με το αντικείμενο που θέλουμε να απολυμάνουμε τόσο πιο βέβαια είμαστε ότι τα μικρόβια και οι σπόροι τους θα καταστραφούν τελείως.

91 ΤΙ ΘΑ ΠΗ ΣΤΑΘΕΡΑ ΚΑΙ ΑΣΤΑΘΗ ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΙΚΑ;

Τα σταθερά, έχουν την ικανότητα που έχουν, για απεριόριστο χρονικό διάστημα. Ο συνδυασμός π.χ. η φαινόλη, ή κρεσόλη κλπ., είναι σταθερά απολυμαντικά και όποτε και να χρησιμοποιηθούν, και φέτος και του χρόνου δηλ. από το ίδιο μπουκάλι ή δοχείο, το ίδιο κάνει, δε χαλάνε. Άλλα όμως, όπως ο δευθενός, τα υποχλωριούχα κλπ. χάνουν τη δύναμή τους με τον καιρό και πρέπει να χρησιμοποιούνται γρήγορα. Δεν μπορούμε π. χ. να αγοράσουμε από το φαρμακείο ένα μπουκάλι δευθενό φέτος και να το χρησιμοποιήσουμε του χρόνου. Θα έχη χαλάσει και δε θαχί καμιά ικανότητα. Αυτά λέγονται ασταθή.

92 ΤΟ ΦΩΣ ΕΧΕΙ ΚΑΜΜΙΑ ΕΠΙΔΡΑΣΙ ΠΑΝΩ ΣΤΑ ΜΙΚΡΟΒΙΑ; ΜΗ-ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑ ΚΑΠΟΙΟ ΤΡΟΠΟ ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΙΚΟ;

Το φως έχει ικανότητες βακτηριοκτόνες. Οι υπεριώδεις ακτίνες που περιέχει καταστρέφουν πολλά είδη μικροβίων. Γι' αυτό άλλωστε υπάρχει η κοινή αντίληψη πως το φως είναι υγεία, και γι' αυτό τα σκοτεινά μέρη έχουν κατά αναλογία πολύ περισσότερα μικρόβια από τα φωτεινά.

93 Ο ΑΕΡΑΣ, ΤΙ ΡΟΛΟ ΠΑΙΖΕΙ; ΕΥΝΟΕΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΒΙΩΝ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ; Ή ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΤΗ ΔΥΣΚΟΛΕΥΕΙ;

Ο αέρας είναι μοιραίος και καταστροφικός για τα μικρόβια. Το οξυγόνο και ακόμη περισσότερο το όξον που περιέχεται μέσα στον αέρα σε ελάχιστες ποσότητες, βλάπτουν τα μικρόβια και παρεμποδίζουν την εξέλιξη τους. Όπου μάλιστα το όξον είναι πυκνότερο (δρόσι, έποχες θύελλας), εκεί και ο αέρας έχει περισσότερες μικροβιοκτόνες ιδιότητες. Και γι' αυτό φυσικά, ο αέρας ο καθαρός είναι υγιεινός και επιβάλλεται ο τακτικός αερισμός των τόπων όπου μένουν άνθρωποι, των ρούχων που φορούν κλπ. Το διοξείδιο του άνθρακος δεν ωφελεί, αλλά ούτε και βλάπτει

τα μικρόβια, γι' αυτό και τα διάφορα νερά που περιέχουν διοξείδιο (γκάζες κλπ.) δεν έχουν καμιά μικροβιοκτόνο ιδιότητα, δεν είναι δηλ. αντισηπτικά.

94 ΠΟΙΑ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΒΙΩΝ;

Αυτό εξαρτάται από το αν η θερμοκρασία είναι ύγρη (αν το αντικείμενο δηλαδή βρίσκεται σε επαφή με υδατικούς) ή ξερή, και από το χρονικό διάστημα κατά το οποίο επιδρά. Γενικά:

Ύγρη θερμοκρασία 55—100 βαθμών, αρκεί για την καταστροφή των περισσότερων μικροβίων, σε διάστημα λίγων λεπτών μέχρι μιας ώρας, ανάλογα με το είδος του μικροβίου.

Για τα μικρόβια που πολλαπλασιάζονται με σπόρους χρειάζονται 110—120 βαθμοί ύγρης θερμοκρασίας επί 20—30'.

Όταν πρόκειται για ξερή θερμότητα, χρειάζονται περισσότεροι βαθμοί και συνήθως 150—180 βαθμοί επί μισή ως μία ώρα.

95 ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΠΑΣΤΕΡΙΩΣΙΣ;

Παστερίωσι, είναι μία μέθοδος καταστροφής των μικροβίων, που χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά από τον μεγάλο ΛΟΥΔΟΒΙΚΟ ΠΑΣΤΕΡ για την αποστείρωσι των κρασιών. Εφαρμόζεται στις περιπτώσεις όπου δεν μπορούμε να αυξήσουμε τη θερμοκρασία πολύ γιατί υπάρχει κίνδυνος να καταστραφούν ουσίωδη συστατικά του αντικείμενου που θέλουμε να αποστειρώσουμε, και στήριζεται στην έξης αρχή: Τα μικρόβια άμα ζεσταθούν σε ένα βαθμό και μείνουν στη θερμοκρασία αυτή επί αρκετή ώρα, χάνουν την ικανότητα του πολλαπλασιασμού και της διατροφής τους. Έτσι σε λίγο, όπως ένας άνθρωπος που δεν τρώει, δεν πίνει, δεν κινείται, πεθαίνει, χωρίς η ίδια η θερμοκρασία να τα καταστρέψει. Η θερμοκρασία αυτή και ο χρόνος που πρέπει να διατηρηθεί για να γίνει η παστερίωσι, είναι διαφορετική για κάθε είδος μικροβίου φυσικά. Οι σπόροι όμως των μικροβίων δεν καταστρέφονται.

96 ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΑΣΤΕΡΙΩΜΕΝΟ ΓΑΛΑ; ΕΙΝΑΙ ΓΑΛΑ ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΜΕΝΟ ΚΑΙ ΑΠΑΛΛΑΓΜΕΝΟ ΑΠΟ ΜΙΚΡΟΒΙΑ;

Είναι γάλα στο οποίο έχει ακριδώς εφαρμοσθεί ο προηγούμενος τρόπος αποστείρωσεως. Από διάφορες δοκιμές έχει βρεθεί ότι τα περισσότερα μικρόβια που περιέχονται στο γάλα, παθογόνα και μη, αναστρέφονται την ανάπτυξη τους και βαθμιαία καταστρέφονται στους 55—60 βαθμούς στη μισή έως μία ώρα. Βέβαιος δεν καταστρέφονται οι σπόροι των μικροβίων, οι δαίλλοι του Κωχ (φυματίωσι) κλπ. Το παστεριωμένο δηλαδή γάλα δεν είναι και πλήρως αποστειρωμένο, αλλά μόνο απαλλαγμένο από τα μικρόβια τα κοινά που καταστρέφονται στους 55—60σ. Έχει όμως όλες του τις βιταμίνες και ακριδώς για να διατηρηθούν αυτές εφαρμόζεται αυτός ο τρόπος της αποστείρωσεως που είναι ατελής. Η πλήρης αποστείρωσις γίνεται με το θραστό στους 100 βαθμούς, στη θερμοκρασία όμως αυτή καταστρέφονται όλες οι βιταμίνες. Δίλημμα λοιπόν αν πρέπει να πίνει κανείς το παστεριωμένο γάλα, θρασμένο ή άθραστο.

97 ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΡΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΣΤΕΡΙΩΜΕΝΟ ΓΑΛΑ Ή ΟΧΙ;

Δίλημμα που μόνο ο γιατρός σας θα το λύσει παίρνοντας υπ' όψει όλους τους παράγοντες που θα επηρεάσουν μία τέτοια απόφασι. Αν π. χ. το γάλα πρόκειται να το πίνει ένας γερός ηλικιωμένος άντρας που τρώει απ' όλα και το πίνει γιατί του άρεσε, πρέπει όπως δ' ή ποτε να το πίνει βρασμένο. Αν αντίθετα πρόκειται να χρησιμοποιηθεί σαν τροφή ενός παιδιού μικρού εξασθενημένου που στερείται άλλες τροφές και πλούσιες βιταμίνες, τότε υπάρχουν πολλά επιχειρήματα να δοθεί άθραστο το παστεριωμένο γάλα με την έξης όμως προϋπόθεσι: Ότι η έσπρισι που το επεξεργάζεται είναι σοβαρή με πλήρεις μηχανικές εγκαταστάσεις, βουστάσια ειδικά, κτηνιατρική υπηρεσία καλή, ζώα από τα οποία προμηθεύεται το

γάλα υγιή κλπ. και ότι ο κοινωνικός έλεγχος που ασκείται σ' αυτήν είναι άρτυπος και εξασφαλίζει την καλή ποιότητα του γαλακτος.

98 Η ΜΠΟΥΓΑΔΑ, ΕΧΕΙ ΚΑΜΜΙΑ ΑΞΙΑ ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΙΚΗ, ΓΙΑ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΠΟΥ ΠΛΕΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ;

Το μπουγάδισμα των ρούχων με αλυσίδα είναι ένας θαυμάσιος τρόπος για να απολυμανθούν. Είναι μέθοδος πολύ εύρηστη και πρακτική που μπορεί να εφαρμοσθεί όχι μόνο στη βιομηχανία και στα σπία των πόλεων (όπου δυστυχώς τελευταίως έχει εγκαταλειφθεί) αλλά και στην ύπαιθρο ακόμη. Το μπουγάδισμα γίνεται σε τρεις φάσεις:

1η φάσι: Το μούσκεμα, ή διαβροχή. Τα ρούχα που είναι για απολύμανσι βουτούνται στο νερό με την αλυσίδα και μένουν εκεί μούσκενα επί 3—4 ώρες. Με το μούσκεμα αυτό, το πόν, το αίμα, τα φλέματα, οι βλάνες, τα κόπρανα κλπ. που υπάρχουν ίσως στα ρούχα διαλύονται και εύκολατερα θα καταστραφούν τα μικρόβια που υπάρχουν μέσα σ' αυτά, ενώ έξ' άλλου δε θα μείνουν και λεκέδες στα ρούχα. Η διάλυσι αυτή γίνεται καλύτερα όταν στο νερό ρίξουμε και σόδα 1% περίπου.

2η φάσι: Το νερό βράζεται σιγά-σιγά και το άφινουμε να βράζει μαζί με τα ρούχα επί μία ώρα περίπου.

3η και 4η φάσι: Χύνεται το νερό της αλυσίδας και τα ρούχα σαπουνίζονται. Ύστερα ξεπλένονται με άφθονο φρέσκο νερό και σιδερώνονται.

99 Ο ΚΟΙΝΟΣ ΑΣΒΕΣΤΗΣ ΕΧΕΙ ΚΑΜΜΙΑ ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΙΚΗ ΑΞΙΑ; ΟΤΑΝ ΑΣΒΕΣΤΩΝΟΥΜΕ, ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΟΥΜΕ Ή ΑΠΛΩΣ ΑΣΠΡΙΖΟΥΜΕ;

Ο ασβέστης ασβέστης έχει. Είναι πολύ καυστικός και χρησιμοποιείται για την καταστροφή μολυσμένων ζώων τα οποία ρίχνονται μέσα σ' ένα λάκκο που περιέχει τον ασβέστη και ύστερα σκεπάζονται με ένα παχύ στρώμα χώματος.

Ο σβυσμένος ασβέστης παράγεται με την προσθήκη νερού στον ασβέστο και σε αναλογία δυο ασβέστης και ένα νερό. Ο σβυσμένος ασβέστης είναι κι' αυτός σκόνι, όταν σε πρόκειται να τον χρησιμοποιήσουμε, τον κάνουμε πολύ προσθέτοντας διπλάσιο ποσόν νερού (κοινός ασβέστης). Η άπολυμαντική του δύναμι είναι ελάχιστη όπως ελάχιστη είναι και η ικανότητά του να εξουδετερώνει τις δυσάρεστες μυρωδιές. Η χρησιμότητά του έγκειται μάλλον στο ότι «ασπρίζει» τα μέρη στα οποία μπαίνει, τα οποία και διατηρούνται έτσι καθαρά, γιατί κάθε καινούργιο λέρωμα χτυπάει και κάνει έντυπαςι.

100 ΤΟ ΣΑΠΟΥΝΙ, ΠΟΙΑ ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΙΚΗ ΑΞΙΑ ΕΧΕΙ; ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΑΝ ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΙΚΟ;

Τα σαπουνία γενικά, έχουν από την ίδια τη χημική τους σύνθεσι, αρκετή απολυμαντική μικροβιοκτόνο ικανότητα. Είναι τόσο πολύ απολυμαντικά, όσο είναι περισσότερο αλκαλικά και κάνουν εύκολα σαπουνάδα. Για μία ικανοποιητική απολύμανσι των χεριών χρειάζονται δυο σαπουνάδες και καλό-πλύσιμο με άφθονο νερό ύστερ, από κάθε μία. Το άπλο σαπουνίσμα των ρούχων με ζεστό νερό, εκτός που καθαρίζει, έχει και μία, σχετικώς καλή, απολυμαντική ικανότητα.

101 ΞΕΡΕΤΕ ΚΑΝΕΝΑ ΚΑΛΟ ΔΙΑΛΥΜΑ ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΕΤΕ ΜΟΛΥΣΜΕΝΑ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΑ;

1ο. Για την απολύμανσι των ασπρρορούχων μπορεί να χρησιμοποιηθεί το έξης μίγμα: Κρεσόλη 200 γρ.+Σαπουνι μαύρο 100 γρ.+Σόδα 165 γρ.+νερό 10 κιλά. Τα ρούχα μούσκεύονται στο διάλυμα αυτό χωρίς να ζεσταθούν και αφίνονται έτσι να μουλιάσουν στη σκαφίδα, ή στη λεκάνη, επί 12 ώρες. Η απολύμανσι είναι σχεδόν πλήρης.

2ο. Αντί για το μίγμα αυτό, χρησιμοποιείται Λυζόλη 4%, και τα ρούχα αφίνονται μέσα σ' αυτήν επί 24 ώρες.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο.

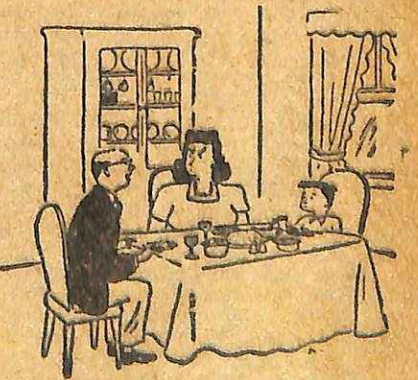
— Μη με κοροϊδεύετε αν δεν τον πετύχω.

— "Αν μεταφέρεις στο σπίτι σκύλο ή γάτα, να ξέρεις πως θα ζήτσω διαζύγιο.

— Με συγχώρητε μία στιγμή, έχει μπη άμμος στο παπούτσι μου.

— Φάε τη σούπα σου, Τετό. Δεν θέλεις να γίνεις μεγάλος και χοντρός σαν τη μαμά σου;

Για τις βραδυνές δροσιές

ΕΤΟΛ

ΥΛΙΚΑ: 130 γραμ. μαλλί έλβετικό Η.Ε.Σ. (ΚΟΡΙΝΑ) χρώμ. λιλά. Βελόνες Νο 3½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: 1η ΒΕΛΟΝΑ=ανάποδη μεριά του πλεκτού σας. 1η ούγια. * 5η μαζί ανάποδη, πλέξετε μέσα στον επόμενο πόντο 5 φορές κατά τον εξής τρόπο: 1η καλή, 1η ανάποδη, 1η καλή, 1η ανάποδη, 1η καλή. Συνεχίστε από *. Θά τελειώσετε τη βελόνα σας με 1η της ούγιας. 2η ΒΕΛΟΝΑ=Θά πλέξετε όλους τους πόντους ανάποδη. 3η ΒΕΛΟΝΑ: Θά πλέξετε συνέχεια όλους τους πόντους κατά τον εξής τρόπο: 1η καλή και θά γυρίζετε το μισό τρεις φορές πάνω στη βελόνα σας. 4η ΒΕΛΟΝΑ: Θά πλέκετε τον 1η από την ανάποδη και θ' αφήνετε να ξετυλιγούνται οι κλωστές από τη βελόνα σας. 5η ΒΕΛΟΝΑ: * Πλέξετε 5η μέσα στον 1η (όπως στην πρώτη βελόνα), 5η μαζί ανάποδη. Συνεχίστε από *. 6η ΒΕΛΟΝΑ: Πλέξετε όλους τους πόντους ανάποδη. 7η και 8η ΒΕΛΟΝΑ: Θά πλεχθούν όπως η 3η και η 4η ΒΕΛΟΝΑ. 9η ΒΕΛΟΝΑ: Αρχίστε από την 1η ΒΕΛΟΝΑ. ΠΛΕΞΙΜΟΥΣ. Θά πλέκετε πάντοτε καλή.

Εκτελέσεις

Βάλετε 170π και πλέξετε 4 βελόνες με 16

την πλέξι - Μούς. Κατόπιν αρχίστε την πλέξι που σας υποδεικνύουμε στον τρόπο του πλεξιματος. Θά πλέξετε 150 έκατ. μακρός και θά τελειώσετε με 4 βελόνες με πλέξι - Μούς. Κατόπιν κόψετε μακρούς ότρες μαλλιού έως 32 έκατ. ή κάθε μιά. Πάρτε για το κάθε κρόσι 4—6 ότρες. Θά περνάτε αυτές τις ότρες, μέσα από ένα πόντο με βελονάκι και ακριδώς στο μέσον θά τις δένετε. Αφήστε μια μικρή απόσταση και περάστε το δεύτερο κρόσι. Συνεχίστε κατ' αυτόν τον τρόπο έως ότου γεμίσετε όλη την άκρη της κάθε μεριάς.

ΣΑΛΑΚΙ

ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ Η ΤΟΥΣ ΩΜΟΥΣ

ΥΛΙΚΑ: 130 γραμμάρια μαλλί έλβετικό Η.Ε.Σ. (ΜΟΧΑΙΡ) χρώμα κίτρινο. Βελόνες Νο 3.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: 1η ΒΕΛΟΝΑ: Ανάποδη μεριά του πλεκτού σας. 1η ούγια, 2η καλή τους οποίους θά παίρνετε από το πίσω μέρος της βελόνας. (Θά αναφέρουμε αυτούς τους δυο πόντους με την εξής λέξι: 2 στριμμένοι πόντοι), 2η καλή *. Γυρίστε το μισό 2 φορές πάνω στη βελόνα σας = (2 ζετέ), 4η καλή. Συνεχίστε από *. Θά τελειώσετε τη βελόνα σας με 2η καλή, 2 στριμμένους πόντους και τον 1η της ούγιας. 2η ΒΕΛΟΝΑ: 1η ού-

Για τις νοικοκυρές

Όταν μετά το πλύσιμο, αναστενάζετε με ανακούφιση, βλέποντας τα ρούχα σας να κρέμονται στο σκαμνί, πρέπει να σκεφτείτε πως καλόν είναι να αναπαυθίτε λιγάκι, πριν αρχίσετε τις άλλες σας δουλειές. Φυσικά κάθε μέρα βάλετε τα δυ-νατά σας να προφτάσετε όλες τις δουλειές του σπιτιού. Συλλογιστή-τε όμως ότι το μεσημέρι που θα έλ-θη ό άντρας σας, δεν θέλει να δροή μια έξαλλη και απεριποίητη γυναί-κα, έστω και σ' ένα σπίτι που λάμ-πει από καθαριότητα. Θέλει να σας δει χτενισμένη και περιποιημένη και κάπου - κάπου έτσι όπως σας έδλε-πε, πριν σας παντρευτή.

Κάθε νοικοκυρά θέλει φυσικά να διατηρήσει όσο περισσότερο καιρό μπορέσει, τις λεπτές γραμμές της και τη νεανική της εμφάνιση. Θά την ώφελήσει πολύ σ' αυτό η καθημ-ινή πρωινή γυμναστική, το τακτικό βούρτσισμα των μαλλιών της, ένα ψυχρό ντους που και πού.

Όταν τα φορέματά σας είναι λι-γοστά και δε θέλετε να σας βλέ-πουν πάντα σχεδόν με το ίδιο φόρ-μα, κάμετε αυτό: Με την πρώτη ευ-καιρία, αγοράστε ένα μονόν-οχι χτυπητό ύφασμα, ουδέτερο ως το πούμε - και καλύτερα ακόμη μαύρο. Μ' ένα τέτοιο φόρεμα, μπο-ρείτε με τη βοήθεια διαφόρων άξε-ρουσά, να φαίνεστε σά να φοράτε πάντοτε κάτι «καινούργιο».

Αν από μια επίσκεψη στο σπίτι πλούσιας φίλης σας γυρίζετε στο δικό σας μελαγχολική και κυττάζε-τε με στενοχώρια τα φτηνά χαλιά σας και τα επιπλά σας που δεν εί-ναι πιά καινούργια, το καλύτε-ρο έχετε να κάνετε, είναι να μη ξανα-πάτε στη φίλη σας. Η επιρροή που είχε πάνω σας το ώραίο της σπίτι, μόνο ζημία μπορεί να φέρη στην οι-κογένειά σας. Και έκτος αυτού, ένα άνετο σπιτικό δεν εξαρτάται από τα πολυτίμα χαλιά ούτε από τα πολυ-τελή επιπλά. Η προσωπικότητά κά-θε νοικοκυράς θά του δώση το δι-κό του χαρακτήρα και ένα καλό γού-στο θά κάμη θαύματα.

για, 2 στριμμένοι πόντοι. * 2η μαζί ά-νάποδη, 1η καλή, 1η ανάποδη, 2η μαζί ανάποδη. Συνεχίστε από *. Θά τελειώσε-τε τη βελόνα με 2 στριμμένους πόντους και τον 1η της ούγιας. 3η ΒΕΛΟΝΑ: 1η ούγιας, 2 στριμμένοι πόντοι, βάλετε κλω-στή στη βελόνα = (1 ζετέ). * 4η καλή, 2 ζετέ. Συνεχίστε από *. Θά τελειώσετε τη βελόνα με 1 ζετέ, 2 στριμμένους πόντους και τον 1η της ούγιας. 4η ΒΕΛΟΝΑ: 1η ούγιας, 2π στριμμένοι, 1η ανάποδη. * Πλέξετε 2 φορές 2η μαζί ανάποδη, 1η κα-λή, 1η ανάποδη. Συνεχίστε από *. Θά τελειώσετε τη βελόνα: με 1η ανάποδη, 2 στριμμένους πόντους και τον 1η της ού-γιας. 5η ΒΕΛΟΝΑ: Αρχίστε από την 1η ΒΕΛΟΝΑ.

Εκτελέσεις

Βάλετε 170π πολύ άραιά. Πλέξετε 3 βελόνες με πλέξι - μούς και συνεχίστε το πλέξιμο με την πλέξι που σας υποδει-κνύουμε στον τρόπο του πλεξιματος. Θά πλέξετε τόσο μακρός όσο και φάρδος, δηλ. θά έχετε ένα τελείως τετράγωνο μαντήλι. Θά τελειώσετε το πλεκτό σας με τις 3 βε-λόνες με την πλέξι - μούς. Κλείστε τους πόντους σας πολύ άραιά. Σιδερώστε με νωπό πανί πολύ ελαφρά το σαλάκι. Θά το γαρνίρετε γύρω - γύρω με κρόσια κατά τον ίδιο τρόπο όπως και την Έτόλ. Το κάθε κρόσι θά έχη μακρός 11 έκατ. τελειωμένο και θά αποτελεῖται από 10 ότρες τελειω-μένο. Δηλ. θά κόμειτε την κάθε ότρα 22 έκατ. μακρός και θά παίρνετε 5 ότρες για το κάθε κρόσι.

T. K.

ΟΙ ΠΟΡΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΤΑ ΑΠΑΤΟΥΡΙΑ

Μιά γιορτή που έπισημοποιούσε τον τίτλο του ελευθέρου πολίτη στα παιδιά

Ο ΠΩΣ ξέρουμε οι Έλλη-νες παραδέχονταν πως στην αρχή της Ιστορίας τους ήταν χωρισμένοι σε τρεις μεγάλες φυλές: τους Ί-ωνες, τους Άχαιούς και τους Δωριείς. Οι φυλές αυτές δεν είχαν έθνική συνείδηση στα πο-λύ παλαιά χρόνια. Ακόμα ως τον 4ο αιώνα, πολλές φορές, οι Έλληνες είχαν μεγάλες διαφο-ρές ανάμεταξύ τους και γι' αυ-τό η μία πολιτεία, κήρυχνε τον πόλεμο εναντίον της άλλης. Μιά λοιπόν και δεν είχαν έθνι-κή συνείδηση, σχηματίστηκαν διάφορες παραδόσεις που αν-τακλούσαν την παλαιά ιστο-ρία της κάθε φυλής. Με τού-το καιρό η κάθε φυλή χωρίστηκε σε μικρότερες συγγενικές ομά-δες—αδελφότητες που λέγον-ταν φρατρίες (σεία). Έτσι ο κάθε πολίτης ήξερε από ποιά σεία—φρατρία κρατούσε και έ-πρεπε να είναι γραμμένος στα αρχεία της φρατρίας του για να αναγνωρίζεται ως ελευθερος πολίτης. Αν κι' οι φρατρίες ή-ταν, όπως είπαμε, μικρότερες συγγενικές ομάδες, ανήκανε στη φυλή τους που ως όρος και ως ιδέα αντικαθίστασε αυ-τό που λέμε σήμερα έθνος.

Αφού είχε τόση σημασία να ξέρη καθένας σε ποιά φρατρία και φυλή ανήκε, δε θέλει ζήτη-μα πως από τα πολύ παλαιά χρόνια καθιερώθηκαν και αντί-στοιχες γιορτές και τελετές που έπισημοποιούσαν μέσω της θρη-σκείας τον συγγενικό σύνδεσμο των μελών της φυλής.

Στην Άττική μια τέτοια γιο-ρτή ήταν τα Απατούρια, γιορτή καθαρώς Ίωνική. Οι Άθηναίοι καθώς και οι άλλοι Ίωνες, κολακεύονταν να πιστεύ-ουν πως η δική τους φυλή ήταν η πιο ένδοξη και η πιο άρχαία. Έπρεπε λοιπόν κάθε χρόνο σε άριστο μήνα να γίνονται ιε-ροτελεστές και τελετές μαζί για να θυμίσουν στους Άθηναί-ους την Ίωνική καταγωγή τους. Παλαιότερα η γιορτή αυτή ήταν όπως θά λέγαμε σήμερα πολιτική επίδειξη εναντίον των Βοιωτών με τους οποίους οι κά-τοικοι της Άττικής γειτόνευαν και είχαν πολλές κτηματικές διαφορές. Αργότερα τα Απα-τούρια ήταν εκδήλωση αντιδω-ρική και αντισπαρτιατική. Ό-πως ξέρουμε απ' τον 5ο αιώνα έξ αιτίας των οικονομικών αν-τιθέσεων οι Άθηναί και η Σπάρτη δεν τά πήγαζαν κα-λά και στο τέλος από τη δια-μάχη αυτή ξέσπασε ο Πελοπον-νησιακός πόλεμος που βάστα-ξε είκοσι χρόνια και έγινε η αφορμή η Έλλάδα να παρακ-μάση και να χάση την ηγεμο-νική της θέση στη νοτιοανατο-λική μεσογειακή λεκάνη.

Στις αρχές λοιπόν του μήνα Πυαναϊάνα δηλαδή αρχές του φθινοπώρου αρχίζουν τα λεγό-μενα Απατούρια και διαστύ-σαν τρεις μέρες. Την πρώτη μέ-ρα από το βράδυ της παραμο-νής, οι πολίτες μαζεύονταν ή στα Φρατρείον, το κέντρο της

φρατρίας τους, ή στο σπίτι του πιο παλιού αθηναίου που θεω-ρούσαν γενάρχη μιας ώρι-σμένης οικογένειας, και έτρω-γαν σε κοινό τραπέζι και δια-σκεδάζαν. Γι' αυτό η ημέρα αυτή λεγόταν δ ο ρ π ί α μέρα δηλαδή που γίνονταν το κοινό φαγοπότη. Δ ο ρ π ι ο ν σημαί-νει το δείπνο και γενικά το κύριο φαγητό της ημέρας. Φα-νερό λοιπόν πως το κοινό αυτό γεύμα ήταν ανάμνηση των πα-νάρχων κοινών συσσιτίων. Στα πολύ παλιά χρόνια, όταν οι Έλληνες αποτελούσαν ομά-δες—κοινότητες έτρωγαν όλοι μαζί γιατί τα είχαν όλα κοινά.

Τη δεύτερη πάλι μέρα όλοι οι πολίτες Άθηναίοι ντύνονταν τα γιορτινά τους και πήγαιναν στους δαίμονες και τα ιερά του Δία και της Άθηνάς και έκα-ναν τις κανονισμένες θυσίες. Ής κινούσαν από τα σπίτια τους κρατώντας ο καθένας ανάμνηση λαμπράς που την άναψαν από την Έστία. Στα νεότερα χρό-νια ψάλλανε και ύμνους στον Ήφαιστο που όπως ξέρετε ή-ταν ο θεός που έμαθε στους ανθρώπους τις διάφορες τέχνες ή πιο σωστά την κατεργασία των μετάλλων. Σε άρισμένες ό-μας περιοχές της Άττικής—ίσως στις όρεινες—θυσιάζαν και στο Διόνυσο τον Μελαναι-γίδα. Φαίνεται πως οι κτηνο-τρόφοι που ζούσαν σ' αυτά τα μέρη, πολύ παλαιά βρίσκονταν σε άμάχη με τους γειτόνους τους Βοιωτούς. Σύμφωνα με τις άθηναϊκές παραδόσεις ο Διόνυσος ντυμένος μαύρη προ-διά σε κάποιον καυγά των Ά-θηναίων με τους Βοιωτούς, σκότωσε τον άρχηγό των Βοι-ωτών και έτσι από τότε οι το-μομάνηδες της Άττικής δοκού-σαν ελεύθερα τα γίδια τους στα βορεινά μέρη. Γι' αυτό η δεύτερη μέρα λεγόταν ά ν ά ρ υ σ ι ς που θά πη άπολύτρω-σις, διάσωση, γλύτωση. Η τρί-τη ημέρα που λεγόταν κ ο υ ρ ε ώ τ ι ς (από το κούρος = έφηβος) είχε άλλο χαρακτήρα. Κατά τη μέρα αυτή όλα τα παιδιά της φρατρίας που είχαν γεννηθί τη χρονιά αυτή, τα έ-φεραν στον άρχηγό της φρα-τρίας για να καταγράψη στα κατάστιχα της αδελφότητας, δηλαδή γίνονταν οι κανονισμέ-νες ληξιαρχικές πράξεις όπως θά λέγαμε σήμερα. Οι γονείς θά υποχρεωνόμιν μαζί με τα παιδιά τους να φέρουν και μιά γίδα ή ένα πρόβατο που θυσιάζ-ονταν την ημέρα αυτή. Πριν γίνη η θυσία ο πατέρας ή ο έ-πιτροπος δεβαίωνα με όρο πως το παιδί γεννήθηκε από μόναν και πατέρα ελευθερους πολίτες.

Υστερα σφάζονταν η γίδα ή το πρόβατο, γίνονταν η θυσία και το κρέας μοιράζον-ταν σ' όλα τα μέλη της φρα-τρίας και άρχιζε το φαγοπότη και το γλέντι με πολύ κρασί. Στην τελευταία αυτή που ήταν πολ-λύ έπισημη, παρευρίσκονταν και μεγάλα παιδιά που άπαγ-γέλνανε διάφορα τραγούδια και εκείνο που θά έλεγε το καλύ-

τερο τραγούδι έπαιρνε βραβείο. Αν τυχόν υπήρχαν αντιρρή-σεις για την έγγραφη όποιουδή-ποτε παιδιού στη φρατρία έπει-δη μερικοί από τα μέλη της φρατρίας ίσχυριζόνταν πως το παιδί, δε γεννήθηκε από ελευ-θερους γονείς, εξέτάζονταν οι αντιρρήσεις αυτές κι' αν ήταν σοβαρές και πειστικές γίνον-ταν ψηφοφορία και μόνο αν οι περισσότεροι ψηφίζουν πως πρέ-πει να γίνη μέλος της φρατρί-ας, γίνονταν η θυσία, αλλιώς τι-κά έδιωχναν τον πατέρα και το παιδί.

Την ίδια μέρα και οι γονείς που υιοθέτησαν την ίδια χρο-νιά έένα παιδί τα έφερναν κι' αυτοί στο φρατρίαρχο και νο-μιμοποιούσαν την υιοθεσία. Έμ-πισθη φέρνανε και τα νύθα παι-διά που είχαν γεννηθί από δου-λές ή από ξένους και αν τα μέ-λη της φρατρίας συμφωνούσαν έγγραφονταν στη φρατρία και από την ημέρα αυτή θεωρού-νταν πως ήταν πολίτες ελευθε-ροι.

Πρέπει να προσθέσουμε ότι στην άρχαία Έλλάδα, υπήρχαν λε ε λ υ θ ε ρ ο ι και δ ο υ λ ο ι. Οι πρώτοι είχαν όλα τα δικαι-ώματα του πολίτη. Αντίθετα οι δούλοι δεν είχαν κανένα δι-καίωμα. Αγοράζονταν και που-λιώνταν όπως και τα ζώα. Λέ-γονταν μάλιστα δ μ ι λ ο υ ν-τα έργαλεία. Το άφεντι-κό τους είχε το δικαίωμα και να σκοτώση ακόμα τους δου-λούς. Στην Άθήνα όμως πολ-λοί δούλοι—κυρίως οι σπιτικοί—ζούσαν καλά, γιατί δεν τους κακομεταχειρίζονταν τα άφεντι-κά τους. Πιο πολύ όμως οι δου-λές (σκλάβες) περνούσαν κα-λή ζωή.

Απ' όσα είπαμε, είναι φα-νερό πως τα Απατούρια για τους Άθηναίους και τους Ίω-νες γενικά θεωρούνταν μιά ά-πό τις πιο μεγάλες γιορτές, γιατί όχι μόνο θυμίζαν σ' αυ-τούς των παλιών τους ιστορία αλλά και με τις τελετές που γίνονταν έπισημοποιείτο των νεογέννητων παιδιών ο τίτλος του ε λ ε υ θ ε ρ ο υ π ο λ ί τ η.

— Και όσο σκέπτομαι ότι ο γιατρός μου συνέστησε να έρθω εδώ για να μου πείση ή πείσει!...

τερο τραγούδι έπαιρνε βραβείο.

Αν τυχόν υπήρχαν αντιρρή-σεις για την έγγραφη όποιουδή-ποτε παιδιού στη φρατρία έπει-δη μερικοί από τα μέλη της φρατρίας ίσχυριζόνταν πως το παιδί, δε γεννήθηκε από ελευ-θερους γονείς, εξέτάζονταν οι αντιρρήσεις αυτές κι' αν ήταν σοβαρές και πειστικές γίνον-ταν ψηφοφορία και μόνο αν οι περισσότεροι ψηφίζουν πως πρέ-πει να γίνη μέλος της φρατρί-ας, γίνονταν η θυσία, αλλιώς τι-κά έδιωχναν τον πατέρα και το παιδί.

Την ίδια μέρα και οι γονείς που υιοθέτησαν την ίδια χρο-νιά έένα παιδί τα έφερναν κι' αυτοί στο φρατρίαρχο και νο-μιμοποιούσαν την υιοθεσία. Έμ-πισθη φέρνανε και τα νύθα παι-διά που είχαν γεννηθί από δου-λές ή από ξένους και αν τα μέ-λη της φρατρίας συμφωνούσαν έγγραφονταν στη φρατρία και από την ημέρα αυτή θεωρού-νταν πως ήταν πολίτες ελευθε-ροι.

Πρέπει να προσθέσουμε ότι στην άρχαία Έλλάδα, υπήρχαν λε ε λ υ θ ε ρ ο ι και δ ο υ λ ο ι. Οι πρώτοι είχαν όλα τα δικαι-ώματα του πολίτη. Αντίθετα οι δούλοι δεν είχαν κανένα δι-καίωμα. Αγοράζονταν και που-λιώνταν όπως και τα ζώα. Λέ-γονταν μάλιστα δ μ ι λ ο υ ν-τα έργαλεία. Το άφεντι-κό τους είχε το δικαίωμα και να σκοτώση ακόμα τους δου-λούς. Στην Άθήνα όμως πολ-λοί δούλοι—κυρίως οι σπιτικοί—ζούσαν καλά, γιατί δεν τους κακομεταχειρίζονταν τα άφεντι-κά τους. Πιο πολύ όμως οι δου-λές (σκλάβες) περνούσαν κα-λή ζωή.

Απ' όσα είπαμε, είναι φα-νερό πως τα Απατούρια για τους Άθηναίους και τους Ίω-νες γενικά θεωρούνταν μιά ά-πό τις πιο μεγάλες γιορτές, γιατί όχι μόνο θυμίζαν σ' αυ-τούς των παλιών τους ιστορία αλλά και με τις τελετές που γίνονταν έπισημοποιείτο των νεογέννητων παιδιών ο τίτλος του ε λ ε υ θ ε ρ ο υ π ο λ ί τ η.

ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΓΙΑ ΤΑ ΜΙΚΡΟΠΡΑΓΜΑΤΑ

Ξέρουμε όλες καλά, ότι σε κάθε σπίτι υπάρχουν διά-φορα μικροπράγματα που πρέπει να τα τακτοποιήσου-με, αλλά που το αναβάλ-ουμε διαρκώς. Για να ησυχάσουμε λοιπόν απ' αυτή την έγνοια, άς κάνουμε το έ-ξης: Άς αφιερώσουμε κά-που - κάπου μια ή μισή μέ-ρα γι' αυτά τα μικροπρά-ματα που τα περισσότερα έχουν άρκετη σπουδαιότητα στο νοικοκυριό μας.

Π.χ. εκείνο το κάδρο που κρέμεται κάπως λοξά και ά-σχημίζει όλον τον τοίχο. Έν-να φυτό που δεν αναπτύσσε-ται καλά και θέλει άλλαγ-μα το χώμα του. Ένα γραμ-μα που πρέπει να γράψουμε επίτελους. Το πανεράκι της ερwanίας που πρέπει να τα-κτοποιήσουμε, καθώς και μερικά συρτάρια. Τα πα-πούτσια που θέλουν διορθώ-μα ή καινούργια κορδόνια.

Το έλλωμα και το πλύσιμο των μαξιλαριών του ντιβαν-ιού. Το καθάρισμα των κο-σμημάτων μας, της τουαλέ-τας μας, το στερέωμα του φερμουάρ στο κολιέ μας, το μοντάρισμα της νταντέλας της μπλούζας μας. Θά συμ-πληρώσετε μόνες σας τον κατάλογο των πραγμάτων που πρέπει να κάνετε και θά δρίστετε για όλ' αυτά μια μέρα. Την ημέρα αυτή θά φροντίσετε να μη άσκολήθε-τε σχεδόν με τίποτε άλλο στο σπίτι σας, έκτος από το δι-δάσθαι των μικροπραγμά-των. Η αλήθεια είναι ότι το βράδυ που θά τα τελειώ-σετε, δε θά φαίνεται και πολ-λά ο κόπος που κάνατε. Άλ-λά η ευχαρίστηση που θά δοκιμάσετε γιατί τα τελει-ώσατε τελοσπάντων, θά εί-ναι μεγάλη.

Ρίκα Διαλυνά

Η «ΣΤΑΡ ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ 1954»

‘Η όμορφη Κοητικοπούλα, που είδε με άπευνητη θλίψη το ωραιότερο όνειρο της ζωής της να σβήνει.

ΟΙ ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΑΝΑΛΟΓΙΕΣ ΤΗΣ ΡΙΚΑΣ ΔΙΑΛΥΝΑ

Βάρος	κιλά	60
Ύψος	έκατ.	1.68.5
Στήθος ...	»	96
Μέση	»	64
Λεκάνη ...	»	97.3
Μηροί	»	57
Γάμπες ..	»	34.5

Οι περισσότερες αναλογίες της Ρίκας Διαλυνά, όπως μάς εξήγησεν ο αισθητικός χειρουργός κ. Έρρ. Γιαννής, συμπίπτουν με τον ιδανικό κανόνα όμορφιάς του αγάλματος που φιλοτέχνησε ο γλύπτης κ. Α. Λαμέρας, σύμφωνα με τα μέτρα τα οποία έδωσε ο ίδιος.

● Ένα άπρόοπτο ζήτημα που δημιουργήθηκε τις τελευταίες ημέρες προ της αναχώρησής της—και όταν το φύλλο μας βρισκόταν για έκτύπωση—εμπόδισε την «Στάρ Έλλάς 1954» Ρίκα Διαλυνά να λάβει μέρος στο διεθνή διαγωνισμό όμορφιάς του Λόγκ Μπής. Η συνέντευξίς της που δημοσιεύεται κατωτέρω είχε ληφθή προηγουμένως.

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ μας, που το πρωί πίνουν μια λεμονάδα, το μεσημέρι τρώνε λίγο κρέας ή λίγο ψάρι στη σχάρα και καμιά φορά και το βράδυ την περνούν με... νεράκι σκέτο, ως αναπαυτικό. Κανένας λόγος να υποβάλλονται στα μαρτύρια της δίαιτας για να διατηρήσουν τη γραμμή

● Απ' αυτό το κοριτσάκι που βλέπετε στη δεξιά φωτογραφία κάτω, γγήκε η «Στάρ Έλλάς 1954» με το τέλειο σώμα που φαίνεται στη φωτογραφία άριστερά. Η οικογένεια Διαλυνά λίγο πριν από τον τελευταίο πόλεμο. Στην εικόνα ο πατέρας της Ρίκας κ. Μενέλαος Διαλυνάς, η μητέρα της ή Έλλη, η μεγαλύτερη αδελφή της κ. Ηβή Διαμαντοπούλου και η Ρίκα σε ηλικία 6 χρονών.

τους. Όλες αυτές οι στερήσεις δεν ωφελούν σε τίποτα. Η κοπέλλα, που σήμερα έχει το πιο όμορφο κορμί της χώρας, τις πιο τέλειες γραμμές και αναλογίες, ή «Στάρ Έλλάς 1954», ή Ρίκα Διαλυνά, τρώει τα πάντα και...κατά βούλησιν.

Τη βρήκαμε πρωί - πρωί, στο σπίτι της, μπροστά σ' ένα μεγάλο φυτζάνι σοκολάτα κα: δύο φέτες αλεμένες με δούτυρο.

—Αν αυτό είναι το πρωινό σας, της είπαμε γελώντας, μπορούμε να φαντασθούμε τι θα τρώτε το μεσημέρι και το βράδυ.

—Τρώω, μάς λέει μ' αυτό το εξάισιο χαμόγελο της που το σχηματίζουν δυο θαυμάσια κερασένια χείλη, κανονικά. Δεν στερώ τον εαυτό μου από τίποτα. Όχι όμως υπερβολές. Στα ενδιάμεσα των γευμάτων δεν βάζω μπουκιά στο στόμα μου.

—Καμιά δίαιτα; —Απολύτως καμιά, εκτός του ότι δεν πίνω πολύ νερό.

—Και πώς μπορείτε και διατηρείτε αυτές τις θεσπέσιες γραμμές;

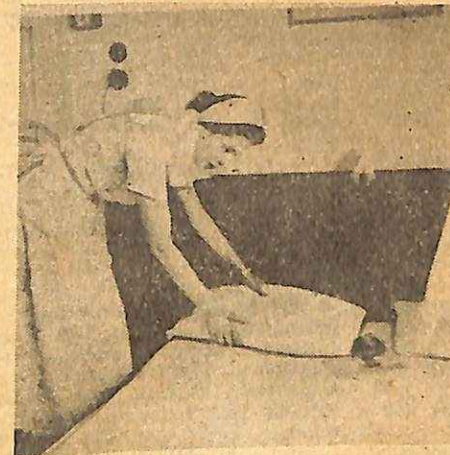
—Δεν κάνω τίποτα για να τις διατηρήσω.

—Πώς περιποιείστε το δέρμα σας; Βάζετε τίποτα κρέμες και τα τοιαύτα;

—Τίποτα, εκτός από ελάχιστα ρουζ στα μάγουλα. Δεν βρίσκω πώς υπάρχει — πρὸς το παρόν τουλάχιστον — ανάγκη για ιδιαίτερη περιποίηση. Αλλά, δεν παραλείπω να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στη συνεργάτιδά της «Γυναίκα» και διευθύντριά του Ίνστιτούτου Αισθητικής κ. Γιαννίλου για τις ιδιαίτερες αισθητικές περιποιήσεις που μάς έκαναν, σ' όλες τις κοπέλλες της ενδεκάδας, τις τελευταίες ημέρες προ της εκλογής. Πρέπει

Η ΑΠΛΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΡΙΚΑΣ ΔΙΑΛΥΝΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ

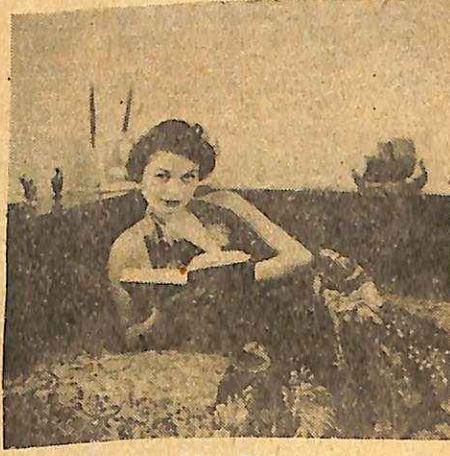
● Μετά το μεσημεριανό ύπνο συγυρίζει το κρεβάτι της σαν καλή νοικοκυρούλα.

● Λίγη ώρα στον καθρέφτη αρκεί για να μεταβληθί σε μία μοντέρνα δεσποινίδα.

● Με καλαισθησία τοποθετεί τα λουλούδια στα βάζα και τακτοποιεί τα πάντα.

● Αν της περισσέψη λίγος χρόνος, ρίχνεται στα βιβλία για τα οποία έχει λατρεία.

● Σε λίγο συγγενείς και γνωστές την συγχαίρουν θερμά για την επιτυχία της.

● Στο τέλος μάς προσφέρει γλυκό που συνοδεύεται από ένα...γλυκύτερο μειδίαμα.

να ομολογηθί πως δεν αρκεί να είναι απλώς μια γυναίκα ωραία. Χρειάζεται και να φανή ώραία.

Η φύσις εργάστηκε για να φτιάξη το ωραίο κορμί της Ρίκας, ή φύσις φρονίζει και για τη διατήρησή του στην υπέροχη φόρμα.

Το λουλούδι της Κρήτης

Καθώς μάς μιλάει και... πίνει τη σοκολάτα της — την παρακαλέσαμε να μη ενοχληθί για μάς τους κοινούς θνητούς — και κάνουμε... εξακριβώσι των στοιχείων, πάνω στα οποία βασίστηκε η ελλανόδικη επιτροπή και την εξέλεξε πρώτη ανάμεσα στις πρώτες για να εκπροσωπήσει τη χώρα μας στο διεθνή διαγωνισμό της όμορφιάς.

Πραγματικό λουλούδι της Κρήτης ή Ρίκα Διαλυνά. Από τα πιο ωραία κι' από τα πιο σπάνια. Ψηλή, μελαχροινή, ήλιοκαμένη, λεβέντισσα. Έχει κάτι από τις γυναίκες της Άνδρου, σίας και κάτι από τις γυναίκες του Μεξικού. Ο τύπος της φλογερής και πολυτραγουδισμένης τσιγγάνας. Το κορμί της έχει κάτι το ηρωικό, μα ταυτόχρονα αναδίδει μια ανεξάντλητη θηλυκότητα. Συνδυασμός που δεν συναντιέται συχνά σε γυναίκα. Στη Ρίκα Διαλυνά όμως υπάρχει σ' ένα αρμονικό συνταίριασμα.

Δεν... χορταίνουμε να θαυμάζουμε τις υπέροχες αναλογίες του κορμιού της. Γάμπες,

μέση, στέρνο, στήθος, ώμοι, μπράτσες, χέρια. Όλα σ'α να έχουν βγή από τη σμίλη μεγάλου καλλιτέχνη, όχι της κλασσικής, αλλά της σύγχρονης εποχής. Και πάνω απ' όλ' αυτά ένα θαυμάσιο κεφάλι με πλούσια μαύρα μαλλιά, χτενισμένα με τέχνη περίσσια έτσι που να είναι και περιποιημένα αλλά και να έχουν μια άνεμελη άφροντισιά. Δυο μάτια...φλογερά μα κι' όλο γλυκύτητα. Και δυο χείλη...τροπικά.

Προτιμά το κούμπι

—Αν δεν κάνετε δίαιτα, της λέμε, ασφαλώς θα γυμνάσετε το κορμί σας.

—Ναι, κάνω σπόρ, μάς απαντάει η Ρίκα, όχι όμως πολύ, γιατί δεν έχω καιρό.

—Και τί σπόρ προτιμάτε;

—Το κούμπι, μολοντί έχω πάρει μια τρομάρα στη θάλασσα που δεν θα την ξεχάσω ποτέ.

—Σας συνέβη κανένα ατύχημα; ρωτάμε.

Κουνάει το κεφάλι της καταφατικά.

—Μια μέρα, στο Ήρακλειο, μάς διηγείται, πήγα να κάνω μπάνιο στη θάλασσα φαγωμένη. Είχα μεγάλη διάθεση για κούμπι εκείνη την ημέρα και ξανοίχτηκα με γρήγορες απλωτές. Όταν όμως βρέθηκα στα βαθιά αισθανθήκα μια ξαφνική ζάλη κι' ένα σπείσιμο στην καρδιά. Πρόφτασα να φωνάξω «βοήθεια» και κατόπιν έχασα τις αισθήσεις μου. Το μόνο που

θυμάμαι, σ'α σε όνειρο — όνειρο έφιαλτικό — ήταν ότι θυσιζόμουν, θυσιζόμουν μέσα στο νερό, χωρίς να μπορώ να κάνω τίποτα, ενώ ένας δρόχος μου έσφιγγε το λαιμό. Όταν συνήλθα ήμουν ξαπλωμένη στην άμμουδιά και μου έκαναν αναπνευστικές κινήσεις. Αν δεν είχε βρεθί ένας κύριος κοντά μου, την ώρα που κολυμπούσα, θα είχα πνιγί. Αυτός με έσωσε. Του χρωστάω τη ζωή μου.

Φαίνεται πως κάποια θαλάσσια θεότητα ζήλωσε την όμορφιά σας και θέλησε το χαμό σας, παρατηρούμε για να διαλύσουμε τη θλίβερη ανάμνησι από το μυαλό της Ρίκας.

Η «Στάρ Έλλάς» χαμογελάει. Χωρίς να θέλουμε, στο νου μας έρχεται η κοπέλλα του γνωστού παραμυθιού, που κάθε φορά που μιλούσε, ένα λουλούδι πετάγονταν από το στόμα της. Τριαντάφυλλο κόκκινο σαν το αίμα πετάγεται από τα χείλη της Ρίκας κάθε φορά που χαμογελάει. Τι χαμόγελο είναι αυτό! Σε υπνείει και σε σκλαβώνει...ανεπανόρθωτα.

Το «κρυφό όνειρο»

Αλλά η Ρίκα Διαλυνά δεν έχει μονάχα σώμα. Έχει και ψυχή και πνεύμα που είναι εφάμιλλα με το κορμί της.

—Οι αναγνώστριες της «Γυναίκας» θα θέλανε να μάθουν, δεσποινίς Ρίκα, τι νοιώσατε το βράδυ της εκλογής σας. Ήσαν στον προετοιμασμένη γι' αυτό 'ο αποτέλεσμα;

—Να σας πω, μάς απαντάει, αυτό που νοιώσα δεν ήταν απλό και δεν περιγράφεται εύκολα. Ήταν πολλά συναισθήματα μαζί. Ένα μεγάλο όνειρο της ζωής μου είχε γίνει πραγματικότητα.

—Το σκεπτόσαστε και νωρίτερα ότι θα μπορούσατε να εκλεγείτε «Στάρ Έλλάς»;

—Από μικρή είχα τη δεκαδότητα ότι θα έσημειωνα μια μεγάλη επιτυχία στη ζωή μου. Όταν το 1952 ήρθε η Νταϊζη Μαυράκη στην Κρήτη, της πρόσφερα ένα μπουκέτο λουλούδια από μέρους της Περιγητικής Λέσχης Ήρακλειού. Ήμουν τότε 19 χρονών. Όταν με είδε ο κ. Μαμάκης, που συνώδεε την Νταϊζη Μαυράκη, με ρώτησε γιατί δεν είχα στείλει φωτογραφία μου και γιατί δεν είχα πάρει μέρος στα καλλιτεχνικά και γυρίζοντας πρόσ τους άλλους, πρόσθεσε: «Αυτή είναι η αύριση της Στάρ Έλλάς». Από τότε έτρεφα κι' αυτό το κρυφό όνειρο.

—Γιατί και αυτό. Είχατε και άλλα όνειρα;

—Τα είχα και τα έχω πάντα.

—Αν δεν είμαστε αδιάκριτοι, μπορούμε να τα μάθουμε;

—Βεβαίως. Ένα από τα όνειρά μου είναι ν' ανέβω στο θέατρο. Σπουδαζώ ήδη στη δραματική σχολή του Εθνικού Θεάτρου, όπου μπήκα τρίτη κατά τις εισαγωγικές εξετάσεις.

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Τέσσερες συναντήσεις

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΛΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΗΝ πρώτη φορά που την είδα ήταν ένα πρωινό, που είχαμε πεί με την αδελφή μου στο σπίτι της να την καλέσω σε κάποιο χορό. Η Ρόζι είχε επιμένει πολύ.

—Είναι η καλύτερή μου φίλη Ρολάντο, αλλά η μαμά της είναι πολύ αυστηρή, δε θα την αφήσει να πάει. Πρέπει να με βοηθήσει.

—Αφού είναι η καλύτερή σου φίλη, μαμά σου, γιατί να μην την πείσεις να σε πάρει μαζί της; Είναι πολύ καλή και πολύ όμορφη.

—Παίξει να σημειώσουμε ότι η έκλογη δεν έχει ζιππάσει καθόλου τη Ρίκα Διαλυνά. Είναι άπλη, καταδεχτική και μάς σεβόρεται μόνον της τόν καφέ που μάς έχει ετοιμάσει η μητέρα της.

—Η τελευταία, σ' ένα μικρό διάλειμμα του ίντερβιου, μάς πλέκει το έγκυμο της κόρης της σαν νοικοκυρά. Η Ρίκα μαγειρεύει θαμνίσια, πλέκει, κεντάει, της αρέσει πολύ το σπίτι.

—Και ποιά είναι τα άλλα σας όνειρα; ρωτάει αυτομεύοντας το... διάλειμμα.

—Η ζωγραφική. Παράλληλα με τη Δραματική Σχολή, όταν ήρθα στην Αθήνα, είναι ένας χρόνος τώρα — γράφτηκα, έπειτ' από εξετάσεις, και στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. Θέλω να καλλιεργώ κι αυτό μου το ταλέντο.

—Πλούσια λοιπόν καλλιτεχνική φύσις η Ρίκα Διαλυνά. Θεάτρο και ζωγραφική. Μα και η ίδια είναι ένα ασύγκριτο καλλιτέχνημα.

—Σας αρέσει το διάβασμα, η μουσική, ο χορός;

—Πάρα πολύ και τα τρία, μολοντί το θέατρο και η ζωγραφική δεν μου αφήνουν μεγάλη χρονικά όρια για να τ' απολαύσω όσο θα ήθελα.

—Τι διαβάχετε;

—Μη το πάρετε επάνω σας, πρώτα τη «Γυναίκα» αλλά από βιβλία κυρίως μυθιστορήματα.

—Ελληνικά ή ξένα;

—Να σας πω την αλήθεια, κυρίως ξένα.

—Σε τι είδους μυθιστορήματα έχετε προτίμηση, στα αίσθηματικά ή στα ρεαλιστικά;

—Μ' αρέσουν περισσότερο τα κοινωνικά μυθιστορήματα, όπου βλέπει κανείς την αλήθεια της ζωής.

—Οχι αίσθημα:

Και τώρα νομίζουμε πως ήρθα η στιγμή για να υποβάλουμε την ερώτηση που σκεπτόμαστε από την αρχή:

—Φανταζόμαστε, δεσποινίς Ρίκα, ότι θα έχετε κάψει, ως τώρα, πολλές καρδιές.

—Η Ρίκα γελάει σαν παιδί (και μήπως δεν είναι!)

—Δεν ξέρω, μάς λέει, αν έχω κάψει καρδιές, μα η δική μου δεν έχει καί καμμία φορά ως τώρα.

—Δεν αγαπήσατε ποτέ; ρωτάμε έκπληκτοι.

—Ποτέ.

Και γελάει πάλι. Αυτό το γέλιο μάς κάνει να φανούμε ύπιστοι.

—Κάνετε αίσθηματάκι. Τι είναι;

—Τίποτα, σας βεβαιώνω.

Αυτή η γυναίκα που είναι όσο φτιαγμένη για τον έρωτα — όλα της το είναι το φως

μου τη Μάρα, μου είπε χαρούμενη.

—Μπα, θα είναι ασφαλώς κι' η μαμά της μαζί, έκανα με ειρωνία.

—Ω, Ρολάντο, μην είσαι κακός, η μητέρα της έχει πεθάνει.

Στο τραπέζι που την είδα μου φάνηκε η ίδια όπως δυο χρόνια πριν. Ήταν πάντοτε σοβαρή και σιωπηλή, μόνο που τα πελώρια σκούρα μάτια της στηριζόνταν επάνω μου με μια παράξενη επιμονή, σ' α να ήθελαν κάτι να πουν.

—Ενα δράδυ τα δυο κορίτσια ήταν μόνα στον κήπο. Μια αλόκοτη περιέργεια με κυριεύει.

Τί νάλεγε άραγε η μικρή σιωπηλή Μάρα; Τα κορίτσια όταν είναι μόνα τους, λένε χίλιες δυο χαριτωμένες ανοησίες.

Της πλησίασα σιγά με προφύλαξη.

—Η ζωή για σένα Ρόζι, είναι διαφορετική, έλεγε. Είσαι όμορφη, πλούσια, μπορεί να παντρευτείς, να είσαι ευτυχισμένη. Εγώ δεν έχω τίποτα από όλα αυτά. Και διωχό τόσο για λίγη αγάπη. Σώπασε λίγο, μετά η φωνή της άλλαξε τόνο, κι' έγινε ψυχρή, σχεδόν σκληρή. Θα γίνω αμέσως φιλανόδο του πρώτου άντρα που θα μου προσφέρει λίγη αγάπη. Δεν έχω τίποτ' άλλο να ελπίσω από τη ζωή.

—Είμαι πολύ σοβαρό αυτό που λές, έκανε τρομαγμένη η αδελφή μου.

—Απομακρύνθηκα με το πρόσωπο φλογισμένο από έξαψη. Όταν τα κορίτσια όταν είναι μόνα, δε λένε μικρά ασημένια μυστικά. Λίγα δήματα μακρύτερα σκόνταψα πάνω στον Φράνκο.

—Σε γύρευα, έκανε αδιάφορα.

Και υπέθεσα ότι δεν είχε ακούσει.

Τη νύχτα δε μπόρεσα να κοιμηθώ. Ένοιωθα μια τρελή επιθυμία να σκορπώσω στο δεύτερο πάτωμα να μπω απ' το ανοιχτό παράθυρο της Μάρας, και να της πω.

—Εγώ είμ' αυτός που σ' αγαπά πραγματικά. Κι' αν ήξερα πως αυτό ήταν ψέματά, βγήκα από το δωμάτιό μου και κτύπαξα το παράθυρό της. Ξαφνικά μια σκιά γλύστρησε από το πανύψηλο δένδρο, που άκουμπούσε πάνω στο σπίτι, και στηρίχτηκε στο περβάζι του παραθύρου.

—Ο Φράνκο! Ωστε είχε ακούσει κι' αυτός...

—Ενας τρελλός θυμός με συνεπήρε.

—Φύγε! του φώναξα. Φύγε, γιατί άλλοιμονό σου.

—Ο Φράνκο δεν περίμενε αυτή τη φωνή. Ή έκπληξη θα ήταν μεγάλη, γιατί έχασε την ισορροπία του και έπεσε λίγα μέτρα μακριά μου. Τον πλησίασα και τον κτύπαξα με μίσος. Με κτύπαξε κι' αυτός με μάτια άκνητα, πελώρια.

Μια τρομερή ύπωση έκανε να παγώσει το αίμα στις φλέβες μου. Κι' όμως ήταν αλήθεια. Ο Φράνκο ήταν νεκρός! Πέτοντας είχε χτυπήσει το κε

φάλι του σε μια μυτερή πέτρα, κι' ο θάνατος ήθελε άκαριότος. Κανείς δεν έμαθε το μυστικό του, εκτός από εκείνη όταν της είπα άγρια.

—Εσύ είσαι η αιτία του θανάτου του. Ήθελε νάρθη σε σένα απόψε. Τον περίμενες.

Με κτύπαξε με έκπληξη και τρόμο.

—Δεν είναι αλήθεια, είπες. Δεν πρέπει να το πιστέψεις. Δεν είναι αλήθεια.

Την άλλη μέρα το πρωί έφυγε από το σπίτι μας.

Την Ντρίτσα τη γνώρισα σε κάποιο φιλικό σπίτι. Την έρωτευτηκα από την πρώτη στιγμή, και μ' αγαπούσε κι' εκείνη παράφορα. Είχαμε όρισει τους γάμους μας για δυο μήνες αργότερα. Είχαν περάσει πέντε χρόνια από το θάνατο του Φράνκο, και ένα πέπλο, είχε σκεπάσει τη φοβερή εκείνη νύχτα. Τώρα ήμουν έρωτευμένος, ευτυχισμένος, σε δυο μήνες η Ντρίτσα θα γινόταν γυναίκα μου.

—Ενα δράδυ είμαστε καλεσμένοι σ' ένα χορό, καμιά δεκαριά χιλιόμετρα έξω από την πόλη.

Χόρευα με την άρσενωνιστική μου, όταν ξαφνικά την είδα. Με είδε κι' εκείνη. Δεν κινήθηκε. Έμεινε πάντα όρθη, με το βλέμμα της στηριγμένο επάνω μου.

Γύρισα αλλού το κεφάλι, μα η ματιά της με τραβούσε σε μαγνήτης. Γύρισα και τη ξανακτύπαξα. Η Ντρίτσα το κατάλαβε και με ρώτησε αν τη γνώριζα. «Οχι», έκανα αδιάφορα.

—Όταν τελείωσε ο χορός, η Μάρα βγήκε στον κήπο. Την ακολουθήσα σαν αυτόματο χωρίς να ξέρω γιατί. Δε ξέρω σκόνη γιατί την άρπαξα βίαια στην αγκαλιά μου και τη ρώτησα άγρια.

—Πες μου από τότε που σκότωσες τον Φράνκο, είχες πολλούς έραστές;

—Οχι, κανέναν, μου απάντησε.

—Ενοιωθα μια άγρια επιθυμία να της κάνω κακό. Τουλάχιστον να κάνω να ματώσουν αυτά τα ψυχρά χλωμά χείλη της. Έσκυψα και τη φίλησα μ' ένα φιλή άγριο, παράφορο, όπως δεν είχα φιλήσει καμμία γυναίκα ως τότε.

Μια μικρή τρομαγμένη κραυγή μ' άπασπεσε από την αγκαλιά της. Ήταν η Ντρίτσα. Έτρεξα να την κρατήσω, να της εξηγήσω, να της πω πως μόνον αυτήν αγαπούσα, αλλά δεν πρόφτασα. Βγήκε από το σπίτι, μπήκε στο αυτοκίνητό μου, κι' έφυγε ολταχύς. Μπήκα κι' εγώ στο πρώτο αυτοκίνητο που βρέθηκε μπροστά μου κι' άρχισε ένα κυνήγι τρελλό μέσα στον έρημο δρόμο. Ξαφνικά είδα το αυτοκίνητο της Ντρίτσας να αναποδογυρίζεται σε μια απότομη στροφή. Έτρεξα κοντά της, την πήρα στην αγκαλιά της, την πήρα θάνα, πρόφτασε μόλις να μου ψιθυρίσει, μετά ένοιωσα το μικρό της κορμί να βασιάνει άνω-κάτω στα χέρια μου.

Εκείνη, εκείνη μου τη σκότωσε. Θεέ μου πόσο τη μισούσα...

Πέρασαν τρίαλόκληρα χρόνια. Τελείωσα διαρκώς. Άλλα...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 63.

ΠΕΣ ΜΟΥ ΠΩΣ ΦΕΡΕΣΑΙ ΣΤΗΝ ΠΛΑΖ ΝΑ ΣΟΥ ΠΩ ΠΟΙΑ ΕΙΣΑΙ

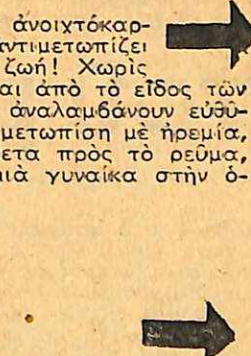
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!... Η εποχή που — ποιός λίγο, ποιός πολύ — όλοι ξεφεύγουν από τις καθημερινές σκοτούρες, τις εθύνες... Έκδρομες, μπάνια, λίγες μέρες — ή και πολλές — διακοπές, ξεπολυσιά, ή ζεστή άμμος, ή θάλασσα που δροσίζει, ή άνεμος που παίρνει τα μαλλιά! Δεν θάβουν όλα αυτά για να νιώσει κανείς ένας άλλος άνθρωπος;

Ετσι νιώθετε και σεις! Και όμως, το καθύπερθε ΕΓΩ σας δεν σας εγκαταλείπει ποτέ. Υπό οποιαδήποτε συνθήκες, υπάρχουν μερικές λεπτομέρειες που σας προδίδουν και δίνουν στους ψυχολόγους την ευκαιρία να ανακαλύψουν τον αληθινό χαρακτήρα σας. Κρίνετε μόνη σας...

Με αποφασιστικό ύφος και ένα φυσικό και ανοιχτόκαρδο γέλιο στο πρόσωπο, η κοπέλλα αυτή αντιμετωπίζει με καλό κέφι τη θάλασσα — όπως και τη ζωή! Χωρίς διαταγμούς, χωρίς «θέλω—δεν μπορώ»... Είναι από το είδος των ανθρώπων που ξέρουν να διατάσσουν και να αναλαμβάνουν εύθυνες. Ότι και να της συμβεί, ξέρει να το αντιμετωπίσει με ήρεμια, με θάρρος, και θα προτιμήσει να πάει αντίθετα προς το ρεύμα, παρά να αφήσει να την παρασύρει. Είναι μια γυναίκα στην οποία μπορεί να έχει κανείς εμπιστοσύνη...

Ιδού και άλλη μια που δεν έχει απλότητα! Είναι ίσως πολύ όμορφη, αλλά κουράζει τον κόσμο με τον τρόπο με τον οποίον δείχνει ότι το ξέρει και το σκέπτεται διαρκώς. Μας κάνει τη χάρη να φορέσει το μαγιό της και να κάνει ηλιοθεραπεία, για να μάς... επιτρέψει έτσι να τη θαυμάσουμε κι' εμείς, αλλά για μπάνιο... αστείεςεστε! Είναι τόσο ευχάριστο το ξάπλωμα στην πλάξ! Και ύστερα, πώς να μη κανείς στο νερό με το ρολόι του, τα κοσμημάτα του, την καπελίνα του! Κι' αν μερικοί εύθυμοι σύντροφοι καταφέρουν επί τέλους να την παρασύρουν στο νερό, θα τους κάνει ίσως τη «χάρη», αλλά με τόσο βαρυστημένο και ενωχλημένο ύφος, ώστε δεν θα επαναλάβουν άλλοτε την προσπάθεια. Αφίστε την να μένει ξαπλωμένη περιφρονώντας όλον τον κόσμο και θαυμάζοντας τον εαυτό της μόνο. Είναι τόσο ικανοποιημένη, ώστε αυτό της αρκεί. Υπάρχουν τόσες άλλες κοπέλλες, εύθυμες, απλές, και χαριτωμένες σύντροφοι!...

Ιδού η ποζάτη, που δεν ενδιαφέρεται παρά για το πώς θα προσελκύσει όλα τα βλέμματα. Γι' αυτήν, η χαρά του μπάνιου είναι πολύ μικρότερη από τη χαρά που δοκιμάζει... παρελθόντας στην πλάξ, πριν μπή στο νερό. Δεν θα τη συναντήσετε παρά σπανιότατα με τη συντροφιά άλλων γυναικών: δεν της αρέσει ο συναγωνισμός! Είναι ο εγωπαθής τύπος — και θα μείνει ασφαλώς τέτοια σε όλη της τη ζωή. Αναμφισβήτητα οι άνδρες θα την κυττάζουν, θα τη θαυμάζουν μάλιστα αν τυχόν είναι όμορφη, αλλά... το αν θα της εμπιστευθούν την καρδιά τους ή θα τη ζητήσουν σε γάμο, αυτό είναι «μια άλλη ιστορία», όπως λέει και ο Κίπλιγκ...

Τέλος, ιδού κι' εκείνη που δεν ξέρει να μένει μόνη. Χρειάζεται πάντα κάποιον για συντροφιά, και... κατά προτίμηση άνδρα! Δεν νοιάζεται για το τί σκέπτεται ο άλλος, αλλά μόνο για το τί θέλει εκείνη. Αδιαφορεί αν θα είναι ίσως η μόνη που τη στιγμή εκείνη θα έχει δάσει να καλυμπίσει. Θα βρή ασφαλώς κάποιο... θύμα που, από ευγένεια, δε θα θελήσει να της αρνηθεί. Κατά βάθος, είναι η κοπέλλα που φοβάται να αντιμετωπίσει μόνη της τη ζωή, και χρειάζεται βοήθεια, αποκορύμμι. Αν της το έλεγαν, ίσως δεν θα το καταλάβαινε. Ομολογεί πρόθυμα ότι προτιμά τη συντροφιά των άλλων από τη δική της, και ότι το ιδεώδες της είναι μια εύθυμη συντροφιά. Πολλοί τη βρίσκουν κάπως ενοχλητική και, μετά τη διασκέδαση, αποφεύγουν να την κάνουν παρέα. Όταν μείνει μόνη της, ίσως μπηρέσει να σκεφθεί το γιατί...

Αυτή εδώ είναι πάλι άλλου είδους θεατρίνα. Έπειδή όμως είναι κάπως πιο διασκεδαστική, τη δέχονται στις συντροφίες. Για μια στιγμή παριστάνει την «αδύνατη γυναίκα»: «Μπρρρ!.. τί κρύο που είναι το νερό!... Αχ, έχει και καβούρια!... Οχι, όχι, μη με τραβάτε... κρυώνω!» Ο σύντροφος της την παίρνει στην αγκαλιά του για να την πάει στο νερό. Κι' εκείνη — που δεν ήθελε τίποτα καλύτερο, σταματά αμέσως τις αντιρρήσεις... Άλλά καλά θα κάνει να φυλάγεται. Οι άνδρες είναι λιγότερο αφελείς απ' ό,τι νομίζει. Διασκεδάζουν ίσως να παίζουν... τις κοίτες, αλλά όταν πρόκειται να παντρευθούν, διαλέγουν συνήθως κοπέλλες σοβαρές, θετικές, που τις αγαπούν, τις σεβούνται και τους έχουν εμπιστοσύνη...

28

ΟΙ ΣΥΖΥΓΟΙ Ζοζέ

Επαμεινώνδας και Άλντα Φιγκουερέντο το όχι μόνον παρσαϊδεύουν τη μονακριβή κόρη τους, αλλά θεωρούν τη Μαρία Λουίζα σαν ένα χρηματικό κεφάλαιο. Η Λουίζα πρέπει να έχει μια πρώτης τάξεως τύχη στο γάμο της, λένε. Και εννοούν ότι πρέπει να παντρευτεί όχι μονάχα πλούσιον, αλλά και άντρα από καλή κοινωνική τάξη. Η οικογένεια Φιγκουερέντο ανήκει στη μεσαία τάξη. Ο πατέρας είναι γιατρός και εργάζεται ως χειρουργός σ' ένα από τα κρατικά νοσοκομεία του Ρίο. Ζούν αρκετά καλά, χωρίς οικονομικές δυσκολίες. Κάθονται, σε δικό τους σπίτι που αποτελείται από δυο κρεβατοκάμαρες, μια τραπεζαρία, μια κουζίνα και ένα δωμάτιο για την υπηρέτρια. Έκτος από κεντρική θέρμανση πού στη Βραζιλία είναι περιττή, το σπίτι τους έχει όλες τις ανέσεις.

Η Μαρία Λουίζα μένει στο Ρίο ντε Ζανέιρο από τότε που γεννήθηκε. Τα πρώτα της χρόνια τα πέρασε σ' ένα σπίτι της Κοπακαμπάνα και τώρα κάθεται στη συνοικία Ιπανέμα.

Εξη χρονών πήγε στο σχολείο και στα δεκαπέντε της χρόνια τελείωσε τις σπουδές της. Το μόνο μάθημα που αγάπησε, ήταν η Ιστορία. Τώρα μαθαίνει αγγλικά. Τρεις ώρες την εβδομάδα κάνει μαθήματα στην «Κουλτούρα Ινγκλέσα» και τρεις ακόμη ώρες κάνει ιδιαίτερο μάθημα σε μια κυρία από τον Καναδά που μένει στο Ρίο. Σε λίγο θ' αρχίσει και μαθήματα γαλλικών.

Στο σχολείο η Μαρία Λουίζα έμαθε γραφομηχανή και μαγειρική, αλλά δε χρησιμοποίησε τις γνώσεις της. Στην κουζίνα δε χρειάζεται να βοηθά, γιατί υπάρχει υπηρέτρια που κάνει όλες τις δουλειές. Ούτε επάγγελμα έχει. Δεν της το επιτρέπουν. Μικρότερη ήθελε να γίνει γιατρός, γαλλικών.

Γενικά η Μαρία Λουίζα δε θυγαίνει έξω χωρίς τους γονείς της. Η εξαίρεσις αυτή, που βλέπετε στην εικόνα μας, συμβαίνει σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις.

● Η Μαρία Λουίζα κάνει αγγλικά με μια κυρία από τον Καναδά. Συχνά, αφού τελείωση το μάθημα, η δασκάλα ρίχνει στη μαθήτριά της τα χαρτιά.

● Το δωμάτιο της Μαρίας Λουίζας είναι το ωραιότερο του σπιτιού των Φιγκουερέντο. Όταν η Μαρία διαβάσει, ξαπλώνει συνήθως στο κρεβάτι της. Έχει μια διδλιοθήκη με καλά βιβλία.

ΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙ ΑΠ' ΤΗΝ ΚΟΠΑΚΑΜΠΑΝΑ

Όνομα: Μαρία Λουίζα Φιγκουερέντο.
Χώρα: Βραζιλία.
Τόπος γεννήσεως: Ρίο ντε Ζανέιρο.
Ημερομηνία γεννήσεως: 4 Μαΐου 1932.
Εθνικότης: Βραζιλιανή.
Επάγγελμα: Κανένα.

αλλά οι γονείς της δεν ήταν σύμφωνοι. Είχαν την ιδέα ότι αν δεν εργάζεται, θα κάμη καλύτερο γάμο.

Η Μαρία Λουίζα δεν έχει δική της γνώμη. Κάνει με τυφή υπακοή ό,τι της λένε οι γονείς της. Αυτοί φροντίζουν για τα προβλήματα της ζωής της, που άλλωστε δεν υπάρχουν σχεδόν. Και αν της παρουσιασθή κανένα, στρέφεται στη μητέρα της, που μαζί με τον πατέρα ζητούν τη λύση.

Η ημέρα για τη νέα βραζιλιανή περνά αρκετά μονότονα. Το πρωί σηκώνεται κατά τις οκτώ. Προγευματίζει με κακάο, φρυγανιές με τυρί, μαρμελάδα και φρούτα. Τρεις φορές την εβδομάδα, από τις ένενά ως τις δέκα έχει αγγλικά. Κατόπιν κάνει ένα περίπατο στην πόλη, με το σκυλί της που της το χάρισαν οι γονείς της, όταν διέλυσε τους αρραβώνες της μ' έναν νεό που ο πατέρας της δεν τον έβρισκε ούτε αρκετά πλούσιο, ούτε αρκετά καλής κοινωνικής τάξεως. Κατά τη μία γυρίζει στο σπίτι της, όπου την περιμένουν για το φαγητό.

Αυτό αποτελείται συχνά από ομελέτα, καρβίδες και γάλα. Η Μαρία Λουίζα κάνει ακόμα τρεις ώρες την εβδομάδα αγγλικά, το απόγευμα. Στις έξη όμως βρίσκεται πάντα στο σπίτι της. Το βραδυό φαγητό τους—στις έπτά—είναι το κύριο φαγητό: Ψητό μοσχάρι, πατάτες τηγανητές, φασόλια, πουτίγκα σοκολάτας ή τούρτα και ένα ποτό που λέγεται Γκουαράνα και μοιάζει με την κόκα-κόλα.

Τις ημέρες που το κορίτσι δεν έχει μάθημα, κάνει ιππασία από τις δέκα το πρωί ως τις δυο το μεσημέρι. Δικό της αλόγο δεν έχει. Επίσης πηγαίνει στην πλάζ, να κολυμπήσει.

Το βράδυ βλέπει συχνά κινηματογράφο. Προτιμά τα αμερικανικά φιλμ. Το καλύτερο που της άρεσε ήταν ο «Αμλετ». Για τα βιβλία ενδιαφέρεται πολύ λίγο. Συνήθως διαβάει περιοδικά μόδας. Τις εφημερίδες τις βρίσκει πληκτικές. Και ένα καμιά φορά διαβάσει κανένα βιβλίο, αυτό θα είναι κάποιο γυναικείο ρομάντζο, χωρίς αξία.

—Τη μουσική όμως, λέει, την αγαπώ τρομερά, προπάντων την αμερικανική τζαζ, που μου κάνει μεγάλη χαρά να την ακούω. Για θέατρο δεν ενδιαφέρομαι. Χορεύω ευχαρίστως, προπάντων φόξ-τρότ. Και έχω μια μανία: να σχεδιάζω χριστουγεννιάτικες κάρτες!

Η Μαρία Λουίζα έχει περισσότερα από 25 ζευγάρια παπουτσιών. Κάθε πράμα που θα βάλει πάνω της, είναι ραμμένο από μόδιστρα. Μόνη της δε ξέρει να ράβει τίποτα. Όταν ένα φόρεμα παληώσει, το δίνει στην υπηρέτρια, που το διορθώνει και το φορεί.

Με τις 1500 δραχμές που παίρνει κάθε μήνα από τον πατέρα της για τα μικρά της έξοδα, αγοράζει κραγιόν, δερνίκι των νυχιών, σαπούνι ειδικό για τα μαλλιά της, άρμεσουάρ, τσιγάρα κλπ. Επίσης πληρώνει τον κινηματογράφο της και τα ταξί. Τα φορέματά της τα πληρώνουν οι γονείς της.

Με τη ζωή της η Μαρία Λουίζα είναι πολύ ευχαριστημένη. Είναι αλήθεια πως σπάνια την αφήνουν να θυγαίνει μόνη της. Όστος που και που παίρνει την άδεια να συναντήσει τις φίλες της και τους φίλους της σ' ένα κέντρο της Κοπακαμπάνα για να πάρουν το τσάι μαζί. Έκτος αυτού συναντά τους γνωστούς της στην άμμουδιά, στην ιππασία, στο σπίτι της. Συνήθως όμως είναι παρόντες και οι γονείς της.

Η Μαρία Λουίζα ποτέ δεν έσπασε το κεφάλι της για τους άλλους. Από τον πόλεμο δεν κατάλαβε τίποτα και για την πολιτική δεν έχει το παραμικρό ενδιαφέρον. Τη μόνη ευθύνη που πήρε πάνω της, είναι να ταΐζει το σκυλί της, ένα ωραίο δανικό σκυλί, τρεις φορές την ημέρα. Έκτος από το Ρίο ντε Ζανέιρο, δεν έχει δη τίποτε άλλο στον κόσμο. Και ούτε έχει επιθυμία να δει. Το Ρίο είναι ο κόσμος της με τον όποιον είναι ευχαριστημένη.

Για το μέλλον της δε φροντίζει. Οι γονείς της σε λίγο θα της δρουν τον κατάλληλο σύζυγο. Έχει όμως σχετικά με το ζήτημα αυτό, την προτίμησή της: Θα ήθελε να παντρευτεί Αμερικανό.

Η Μαρία Λουίζα είναι το παραχαϊδωμένο παιδί που ζει στην πολυτέλεια και περνά τις μέρες του σαν κηφήνας. Δε μπορούμε όμως να κατηγορήσουμε γι' αυτό την ίδια. Αν είχε λίγο λογική, θα επιθυμούσε ίσως, ένα πράμα: γονείς που να την ανατρέφουν αλλιώς.

ΤΑΝ η μαντάμ Μπεραλντί με προσέλαβε στο ατελιέ της, μόλις είχα συμπληρώσει τα δεκαοκτώ μου χρόνια. Ήμουν ευχαριστημένη από τη ζωή, μ' άρεσε το ράψιμο, και ονειρευόμουν τη μέρα, που θα γινόμουν μια μεγάλη μόδιστρα. Είχαν περάσει όμως έξη ολόκληροι μήνες, κι' εγώ εξακολουθούσα να σφιάχνω στριφώματα.

Η μαντάμ Μπεραλντί μου έλεγε συχνά:

—Κάνε υπομονή Τζουλιέτα, έχεις γούστο και θα τα καταφέρεις. Έξ' άλλου είσαι πολύ χαριτωμένη, το σώμα σου είναι αρμονικό, μπορείς να προβάλλεις επάνω σου τα φορέματα που θα ράβεις.

Το τελευταίο αυτό προσόν μου φάνηκε χρήσιμο στη μαντάμ Μπεραλντί λίγες μέρες αργότερα.

Ένα πρωί μπήκε στο εργαστήριο και μου είπε με ύφος που δε σήκωνε καθυστέρηση:

—Φόρεσε γρήγορα Τζουλιέτα αυτό το φόρεμα. Στο σαλόνι περιμένει η κοντέσσα Λαί. Έχετε περίπου το ίδιο σώμα. Ελπίζω πως πάνω σου θα κάνει καλή εντύπωση.

Δεν είχα κάνει ποτέ μου το μαντεν, και δε μ' ευχαριστούσε καθόλου να πηγαίνω έρχομαι στη μεγάλη αίθουσα σά μια κουρδισμένη κοίτλα και να υφίσταμαι το βλέμμα της κάθε παραξενής πελάτισσας.

—Όχι εγώ, μουρμούρισα φοβισμένη.

Η μαντάμ με κύτταξε αυστηρά.

—Έλα, μη καθυστερήσεις, έκαμνε ύστερα νευρισμένη.

Κατάλαβα πως δε μπορούσα να το αποφύγω, και με βαρεμένα καρδιά πήρα το γαλάζιο «κοκτέιλ» που κρατούσε και το φόρεσα.

Όταν μπήκα στο σαλόνι δε βρήκα μόνη την κοντέσσα. Δίπλα της στεκόταν ο γιός της ένας νεαρός, ψηλός και γεροδεμένος.

Από τα κορίτσια έμαθα αργότερα ότι τον έλεγαν Πάολο, και ότι συνάδεις συχνά τη μητέρα του στις επίσκεψεις που έκανε στο ατελιέ μας.

Η κοντέσσα αγόρασε το γαλάζιο «κοκτέιλ» της το πήγα μάλιστα εγώ στο σπίτι της, το ίδιο εκείνο απόγευμα. Όταν όμως η καμαριέρα με πέρασε στο μεγάλο σαλόνι της πολυτελούς βίλας τους, δε βρήκα παρά τον Πάολο.

Η μητέρα μου θα γυρίσει σε λίγο, μου είπε. Θέλετε να την περιμένετε;

—Πρέπει να την περιμένω, απάντησα, πριν της παραδώσω το φόρεμα. Θέλω να δώ μήπως χρειάζεται τίποτα διορθώματα.

—Τότε δε συζητήσωμε λίγο. Ξέρεις ή μελέτη γι' αυτό το καταραμένο δίπλωμα μ' έχει κουράσει. Μια εύθυμη κουβέντα θα μου έκανε καλό.

Εγώ στην αρχή δεν ήξερα τί να του πω, μα ύστερα το χειρογεγραστό βλέμμα του με ενθάρρυνε.

Τού μίλησα για τον εαυτό μου, για τα όνειρά μου να γίνω μια αληθινή μόδιστρα, που είπα ακόμη πως ή ζωή είναι πολύ διαφορετική.

—Είσαι έρωτευμένη; με ρώτησε.

—Όχι. Όχι ακόμη, είπα κοκκινίζοντας.

Ο Πάολο γέλασε.

—Τί καλά που γνωριστήκα-

Η ΚΛΕΜΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ

Δραματικό - αισθηματικό διήγημα

με, είπε σε λίγο, θέλεις να ξαναδοθούμε; Αυτό τον καιρό έχω πολύ μελέτη, αλλά όπωσδήποτε μπορώ να δώ μερικές ώρες ελεύθερες.

Απάντησα καταφατικά, κι' όταν έφυγα από το σπίτι της κοντέσσας, ήμουν πιά σίγουρη από κάθε άλλη φορά πως ή ζωή ήταν όμορφη.

Λίγες μέρες αργότερα, βρήκα τον Πάολο να με περιμένει έξω από το εργαστήριο. Μ' έβαλε μέσα σ' ένα μικρό αυτοκινητάκι, που ήταν ολότελα δικό του, και με ώδηγησε σ' ένα από τα ωραιότερα βραδυά κέντρα της πόλεως μας.

Με τον Πάολο γνώρισα τα πιο κομψά και αριστοκρατικά κέντρα, έμαθα να ντύνομαι με γούστο, και να μην αισθάνομαι σά μια παρελθούσα όταν βρισκόμουν με συντροφιάς του κύκλου του.

Η μαντάμ Μπεραλντί είχε καταλάβει αυτό το φλέρτ, και μου έλεγε:

—Πρόσεχε Τζουλιέτα. Είσαι νέα και νόστιμη, μη παρασυρθείς, μπορείς ακόμη να βρεις κι' άλλους άνδρες σαν κι' αυτόν, μα που να θέλουν και να σε παντρευτούν.

Ο Πάολο δε μου είχε μιλήσει ποτέ για γάμο, μα μου φερόταν σά να ήμουν αρραβωνιαστικιά του. Όλες τις ελεύθερες ώρες μας, τις περνούσαμε μαζί. Στους φίλους του έλεγε:

«Αυτό είναι το κορίτσι μου. Τη λένε Τζουλιέτα».

Μου έκανε ακόμη διάφορα δωράκια, που με γέμιζαν χαρά. Του χάριζα κι' εγώ διάφορα μικροπράγματα, που τα δεχόταν με ευχαρίστηση.

Μια μέρα, είδα σε μια βιτρίνα κάτι που μου άρεσε εξαιρετικά. Ήταν ένα σκαλιστό ασημένιο κουτί. Ρώτησα την τιμή, ήταν αρκετά αλμυρή, αντιπροσώπευε τα τρία τέταρτα του μισθού μου. Το αγόρασα όμως, και του το χάρισα το ίδιο βράδυ. Έκείνος με φίλησε και μου είπε:

—Εδώ μέσα θα κλειδώσω την καρδούλα σου, για να μην τη χάσω ποτέ.

Πέρασαμε μια θαυμάσια βραδυά. Ο Πάολο γελούσε ολόγεια κι' έλεγε: «Τί ωραία ιδέα. Μέσα στο ασημένιο κουτί θα κλείσω την καρδούλα σου».

Την επομένη έφυγε, για να κανονίσει ώριμους δουλειές του πατέρα του. Μου έγραψε συχνά και τα γράμματά του ήταν στοργικά, τρυφερά, γεμάτα αγάπη.

«Στο σκαλισμένο κουτί κρύβω τα γράμματά σου, μου έγραφε, μήπως δεν είναι αυτά ένα μικρό κομματάκι—το πιο αληθινό—της καρδιάς σου;».

Και πιά κάτω ακόμη: «Πόσο άσχημα νοιώθω μακριά σου Τζουλιέτα, χωρίς έσένα μου φαίνεται πως δεν υπάρχει αρκετός αέρας για ν' αναπνεύσω».

Ύστερα πέρασε ένας ολόκληρος μήνας χωρίς να λάβω γράμμα του. Έμαθα όμως από τη μαντάμ Μπεραλντί ότι είχε συνοδεύσει τη μητέρα του σε κάποια κοσμική λουτρόπολη.

—Τί καλά που γνωριστήκα-

Από κεί μου έστειλε μονάχα μια κάρτα με χαιρετίσματα, αλλά εγώ τον περιμένα, είχα εμπιστοσύνη σ' αυτόν και περιμένα υπομονετικά το γυρισμό του.

Κι' ένα ωραίο πρωί άκουσα τη φωνή του στο τηλέφωνο. «Καλημέρα Τζουλιέτα μου είπε, θα ιδωθούμε γρήγορα. Άφησε όμως να περάσει αυτή η εβδομάδα. Έχασα ένα ολόκληρο μήνα εξ αιτίας της μητέρας μου, και τώρα πρέπει να ξαναρχίσω τη μελέτη. Όταν συναντηθούμε θα σου δώσω πολλά φιλάκια μικρούλα μου».

Μελαγχόλησα, λιγάκι, μα μου πέρασε άμεσως. Μονάχα ακούγοντας τη φωνή του ύστερα από τόσο καιρό, ένιωθα ευτυχισμένη. Μια εβδομάδα θα περνούσε γρήγορα. Ήταν όμως ακριβώς αυτή τη εβδομάδα που συνέβη το φοβερό γεγονός.

Γύριζα ένα βράδυ από τη δουλειά μου, όταν πίσω από το κροστάλλο μιας βιτρίνας, διέκρινα ένα σκαλιστό ασημένιο κουτί, ακριβώς όμοιο μ' εκείνο που είχα χάρισει στον Πάολο.

Μπήκα μέσα, και με φωνή που έτρεμε από την αγωνία, παρακάλεσα τον καταστηματάρχη να μου το δείξει.

Ήταν εκείνο! Δεν υπήρχε αμφιβολία, στο ένα πιά είδα όλα όσα είχα παλαιά αντικείμενα του σπιτιού. Φαίνεται πως άναμνασά σ' άλλα, έδωσε και το ασημένιο σου κουτί.

Όσο για μένα, η κοπέλλα αυτή δεν έχει κανένα σημασία, ήταν ένα απλό φλέρτ, που άρχισε στη λουτρόπολη και συνεχίστηκε για λίγες μέρες εδώ στην πόλη. Μα όλ' αυτά πέρασαν, γιατί πιστέψαμε Τζουλιέτα, εσύ είσαι το μόνο κορίτσι που αγαπάς. Με πιστεύεις;

—Όχι! Δεν τον πιστεύω πιά. Δεν αισθανόμουν πιά για κείνον την παλιά τυφή εμπιστοσύνη. Ίσως όσα μου έλεγε να ήταν αλήθεια, εγώ όμως ένιωθα, πως όλα είχαν τελειώσει με ταξί μας, γιατί ποτέ μου δε θα μπορούσα να ξεχάσω τον πόνο που δοκίμασα όταν είδα στη βιτρίνα το ασημένιο εκείνο κουτί, που είχε μέσα την καρδιά μου.

Σηκώθηκα, και χωρίς να χαιρετήσω τον Πάολο, διευδυνήθηκα διαστικά προς την πόρτα.

—Τζουλιέτα, Τζουλιέτα, τον άκουσα να φωνάζει. Μα δε στράφηκα. Από κείνη τη στιγμή δεν ήμουν πιά η μικρή τρυφερή παιδί, μα μια γυναίκα πικραμένη κι' ώριμη, μια γυναίκα που της είχαν κλέψει την καρδιά, και την είχαν έθεσει στη βιτρίνα ενός καταστήματος μαζί με τ' άλλα αντικείμενα μικρής ή μεγάλης αξίας.

ΑΙΝΤΙΑ ΚΑΠΕΤΣΕ

Της φτάνουν

«Εκείνος; Μα πώς να παντρευθώμε, αγάπη μου; Ο μισθός μου είναι μονάχα τρεις χιλιάδες».

«Εκείνη; Ω, έμένα μου φτάνουν! Σκέψου όμως πως θα τα καταφέρω εσύ!»

«Εκείνος; Μα πώς να παντρευθώμε, αγάπη μου; Ο μισθός μου είναι μονάχα τρεις χιλιάδες».

«Εκείνη; Ω, έμένα μου φτάνουν! Σκέψου όμως πως θα τα καταφέρω εσύ!»

Δε ξέρω κι' εγώ πόση ώρα

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ;

• Τα λίγα ρούχα και αξεσουάρ που βλέπετε συγκεντρωμένα σε αυτή σελίδα θα σας επιτρέψουν να περάσετε ένα Σαββατοκύριο ή και περισσότερες μέρες στη θάλασσα. Ταυτόχρονα όμως μπορείτε να είστε σίγουρη ότι θα έχετε ό,τι σας χρειάζεται και θα έχετε κομψότερα ντυμένη από οιαδήποτε άλλη που έχει με περισσότερα αντικείμενα. 'Εφ' όσον εξασφαλίσετε βασικά, παίρνετε μαζί σας βέβαια και ό,τι νομίζετε πως σας αρέσει ακόμα, πράγμα που θα το σκεφθήτε μόνη σας. Π.χ. ζακετάκι για τη βραδυνη ψύχρα, ένα παντελόνι (αν έχετε πικρή μακρύτερης παραμονής). Αν το μέρος που θα πάτε τυχόν λουτρόπολις πάρτε και μια φαρδειά φούστα μήπως χρειασθεί για άμπιγιέ εμφάνισι. Θα την φοράτε με το μπριμπε (μπασμπακερό φυσικά, όπως είναι της μόδας), ή μόνον, αλλά ταιριαστή. Τονίστε το σύνολο με καμμία ντραπέ σε όμορφη αντίθεση. Αν είστε παχουλή, θα αποφεύγετε τις αντιθέσεις και θα εκτελέσετε τις ιδέες σε σκούρα χρώματα να σας κολακεύουν. Τα σόρτς που βλέπετε σχεδιασμένα τα δύο χωριστά κομμάτια: παντελονάκια — μπλουζές, ως επιτρέπεται συνδυασμοί. 'Η πετσέτα του μπάνιου έχει μια πούλα όπου μπορείτε να κρύβετε μικρά αντικείμενα. Το κουζάκι θα καλύπτει το μαγιό σας και το κουμπωτό φόρεμα ευκολύνει στο γδύσιμο και φοριέται πάνω από μαγιό και

ΤΙ ΘΑ ΦΟΡΕΣΩ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ;

• 'Εδώ σας δίνουμε ιδέες για μια εύκολη γκαρνταρόμπα που θα σας εξασφαλίσει άνετη και κομψή εμφάνισι σε βουνό ή άλλη εξοχή. Και αυτήν δεβαίως θα την ποικίλετε ή θα την συμπληρώσετε ανάλογα με το χρόνο της παραμονής όπου σκοπεύετε να μείνετε. Τα βασικά κομμάτια όμως προβλέπουν περίπου οποιαδήποτε σχετική περίπτωσι, και τα χρώματα ταιριάζουν όλα μεταξύ τους, ώστε να πραγματοποιούνται όσοδήποτε περισσότεροι συνδυασμοί και να αξιοποιούνται εκατό τα εκατό όλα τα πράγματα που θα έχετε μαζί σας. Και της γκαρνταρόμπας αυτής όλα τα ρούχα αποτελούνται από χωριστά κομμάτια. Το φόρεμα είναι από μονόχρωμη καλοκαιρινή γκαμπαρντίνα, λινό ή άλλο σκέτο μπασμπακερό. 'Η φούστα του είναι στενή με κουφότητα πίσω που διευκολύνει το βάδισμα. 'Η μπλούζα του, που είναι σε γραμμή πουκάμισου θα φοριέται και με το παντελόνι. Το παντελόνι είναι από ελαφρότατο μαλλινάκι και αποτελεί ωραίο και πρακτικό έκδρομικό σύνολο με το μάλλινο μπλουζάκι ή ζακετάκι (πλεκτό ή ζέρσεϋ). Φοριούνται και με τη στενή φούστα. 'Η έμπριμε μπασμπακερή φούστα «κοτονάντ» για όλες τις ώρες και το βράδυ άμπιγιέ. Θα την συναλλάξετε με δυο ειδών εύκολα μπλουζάκια. Αυτό που δίνει στους ώμους είναι πιο άμπιγιέ, μπορεί μάλιστα να γίνη και από το ίδιο το έμπριμπε, όποτε και δημιουργείται ή εντύπωσι μονοκόμματου έμπριμπε φορέματος. Συμπλήρωμα άμπιγιέ ή μπουτονιέρα. Το ωραίο καλαθάκι είναι για πρωί και για μικρές έκδρομες.

K. Bas.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΝΔΗ

Η ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕ ΜΙΑ ΕΠΟΧΗ ΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ, ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΗΣ, ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΛΟΓΕΡΟΥΣ ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ

7ον Καταστροφή χωρίς προηγούμενο. Ο Μερσίμ διασώθηκε στις ελπίδες του για μια ερωτική νύχτα με μια ολοκληρωμένη, θεομή και έμπειρη στον έρωτα γυναίκα, όπως φανταζόταν τη Γεωργία. Τέτοια μάλιστα ήταν η ερωτική του απογοήτευση που τον πείραζε, γι' αυτό έκδικηθη τη Γεωργία, της άφησε φεύγοντας πάνω στο τραπέζι ένα νόμισμα των 5 φράγκων.

Τη Γεωργία εκείνη τη νύχτα τη γέμισε άβυσσος, αντί ερωτική ευτυχία που πρόσμενε. Πέσσερε, όλη την όλη μέρα κλαίγοντας. 'Η απελπισία της είχε ετάσει στο αποκορύφωμά της. Πολλές φορές μέσα στο διάστημα της ημερας σκέφτηκε να δώσει ένα τεμάρι στη ζωή της. Δε θα γνώριζε λοιπόν ποτέ τον έρωτα των αισθήσεων; Θά έμενε πάντα ένα κομμάτι μαρμαρο μέσα στην ανθρώπινη αγκάλη; Θά ήταν πάντα αναγκασμένη να παίζει κωμωδία; 'Ω, τί την ήθελε αυτή τη ζωή!

Μά η Γεωργία Σάνδη είχε πολύ ανεπτυγμένη την ικανότητα της αντίδρασης. Κι' έτσι κατάρρε πάλι να περάσει κι' αυτή την κρίση, ώσπου ένας καινούριος μεγάλος έρωτας, έρωτας της καρδιάς και της ψυχής θα την συνεπαίρνε σ' ένα τρελό σπρωδίσμα.

ΑΛΦΡΕΝΤ ΝΤΕ ΜΥΣΣΕ

—Ξέρεις, Γεωργία, θα σου φέρω καμιά μέρα τον 'Αλφρέντ ντε Μυσσέ. Πρέπει να τον γνωρίσεις παρουσιάζει πολύ ενδιαφέρον.

—Ούφ, τί να τον κάνω, Σάντ Μπε, απαντάει η Γεωργία. Είναι πολύ δαυδής, άφρονος, άφρονος και δε θα ταίριαζε. Έμένα δε μ' αρέσουν αυτοί οι τύποι των κατακτητών.

—Μπορεί να είναι δαυδής, όπως τον λες, μα είναι νέος, μόλις είκοσι τριών χρονών. Και πνευματώδης. Αυτά δε που γράφει είναι άριστουργήματα.

—Ναι, έχω διαβάσει μερικά δικά του και μ' άρεσαν πολύ. Μά είμαι βέβαιη πως ο άνθρωπος δε θα μου κινήσει το ενδιαφέρον.

Κι' όμως η Γεωργία βόηκε πολύ ενδιαφέροντα τον νεαρό ποιητή, λίγες μέρες αργότερα —όχις 'Ιουλιού— στο γεύμα που προσέφερε στους συνωγάτες της η 'Επιθεώρηση των Δύο Κόσμων.

Ο 'Αλφρέντ ντε Μυσσέ ήταν όπως ακριβώς της τον είχαν περιγράψει. Ψηλός, λεπτός, ξανθός, γαλανομάτης, άπτός σαν θεός. 'Επί πλέον ήρπας σαν θεός. 'Επί πλέον ήρπας κομψότητα ντυμένος, με μια δόση υπερβολής.

Η τύχη τόφερε να κάθονταν πλάι-πλάι στο τραπέζι. Τό πνεύμα του την ελάντευσε. Είχε ευστροφία, φινέτσα και πα-

Μυθιστορηματική βιογραφία από τον συνεργάτη μας ΑΛΕΞ. ΚΑΡΡΕΡ

ρατηρητικότητα. Μολοντί τοσο νέος, ο Μυσσέ είχε «ζήση» πολύ. 'Αγαπημένος των γυναικών, είχε γευτή κάθε ερωτική χαρά και είχε σχεδόν γίνει μπλαζέ. 'Αναζητώντας μάλιστα καινούργιες ήδονες, κι' 'ίσως και καινούργιες πηγές για την ποιησή του, λένε, πως συχνά κατέφευγε στο χάσις. Πάντως έκανε κατάχρησι από οινόπνευματώδη ποτά.

Η «πέισα» της ζωής, από πρόσωπα και πράγματα, είχε δώσει στο ύφος του ένα τόνο ειρωνικό και κοροϊδευτικό.

Στο γεύμα ο 'Αλφρέντ ντε Μυσσέ, κατάρωσε να κάνει τη Γεωργία Σάνδη να γελάσει, με τις κρίσεις του για τους πνευματικούς ανθρώπους της εποχής. Τους σατίριζε όλους, αλλά χωρίς κακία. 'Ιδιαίτερα κοροϊδευε τον ρομαντισμό, που τότε ήταν στο διαπασών και που όπαδός του ήταν και ο 'Ιδιος.

—Και για μένα, τί λέτε, κύριε ντε Μυσσέ; τον ρώτησε η Γεωργία.

—Οτι έχετε δυο ωραιότατα μαύρα μάτια που θυμίζουν τη γυναίκα της 'Ανδουσίας.

—Χά, χά, έκανε η Γεωργία. Βλέπω ότι θέλετε να επεκτείνετε τον κύκλο από τις κατακτήσεις σας.

—Γιατί όχι; της απαντάει ο ποιητής σπληνώνοντας το βλέμμα του πάνω της.

—Δε ξέρω αν πέσατε καλά, λέει η Γεωργία με μια ελκρινεία που πηγάζει από την πρόσφατη ερωτική απογοήτευσή της.

—Θα το δούμε, παρατηρεί ο Μυσσέ με σοβαρότητα.

Τον έχει γοητεύσει κι' αυτόν η «γυναίκα με τα παντελόνια».

Και τη νύχτα, έπειτ' απ' το γεύμα, κάθεται και διαβάει

την «'Ινδιάννα για να γνωρίσει καλύτερα τη Γεωργία. Το ύφος της τον τραβάει και κάθεταί ως τα ξημερώματα με το βιβλίο στο χέρι. 'Όταν φτάνη στο τέλος της γράφει ένα γράμμα γεμάτο θαυμασμό.

Το γράμμα συνοδεύεται κι' από ένα ποίημα με τον τίτλο «'Επειτ' από το διάβασμα της «'Ινδιάννας».

Η Γεωργία τον καλεί στο σπίτι της και σε λίγες μέρες γίνονται αχώριστοι φίλοι. Μά φίλοι απλώς. Η Γεωργία δεν τον άφινει να προχωρήσει στην «ερωτική του κατακτήσι». Τον δέχεται με ρόμπα, του προσφέρει καπνό της Αιγύπτου, κάθεται χάμω σ' ένα μαξιλάρι, στα πόδια του, καπνίζοντας με μια μακριά πίπα από κερασιά της Βοσνίας, η τρέχει μαζί του στο μουσεία, στη Νότρ Ντάμ, στις έξοχες του Παρισίου, αλλά τον κρατάει πάντα σε μια σχετική απόσταση.

Ο Μυσσέ στενεύει την πολιορκία του, όλο και περισσότερο, —τα πελώρια μαύρα μάτια της Γεωργίας δεν τον άφινουν να ήσυχάσει— και στις 29 'Ιουλίου της στέλνει ένα γράμμα στο οποίο της λέει: «Καθάρω πως την αγαπάει:

«'Αγαπητή μου Γεωργία, της γράφει (αυτός ο μπλαζέ, ο γυναικοκατακτητής, δεν έχει το θάρρος να της κάνει προφορικά ερωτική εξομολόγησι) έχω κάτι το κούτο και το γελοίο να σου πώ... Θά γελάσεις άσφαλως μαζί μου. Θά με πετάξεις έξω από την πόρτα και θα νομίσω πως λένω ψέματα. Είμαι έρωτευμένος μαζί σου. Είμαι έρωτευμένος από την πρώτη βραδυά που σε γνώρισα. Νόμισα πως θα μου περνούσε, ότι θα μέναμε δυο καλοί φίλοι. 'Υπάρχουν πολλά πράγματα στο χαρακτήρα σου που θα μπορούσαν να με θεραπεύσουν. Προσπάθησα να πείσω γι' αυτό τον εαυτό μου. Μά πληρώνω πολύ ακριβά τις στιγμές που περνάω μαζί σου... Τώρα, Γεωργία, θα πής: «Νά ένας ακόμα που θα με ζαλίσω» όπως λές... Ξέρω τί σκέπτεσαι για μένα και δεν ελπίζω τίποτα γράφοντάς σου αυτά. Δεν μπορώ παρά να χάσω μια φίλη... Μά η αλήθεια είναι πως υποφέρω κι' από πως η δύναμι μου λειπεί...

Η Γεωργία διατάζει, μολοντί της άρεσει τώρα πολύ ο Μυσσέ. Φοβάται. Μια μέρα, ο

«μικρός της 'Αλφρέντ», όπως τον αποκαλεί, —έχει 6 χρόνια διαφορά από αυτόν— της είπει: —'Αγαπώ όλες τις γυναίκες και τις περιφρονώ όλες.

Γιατί δε θα την περιφρονήσι κι' αυτήν αύριο; 'Οχι, καλύτερα τα πράγματα να μείνουν εκεί που είναι.

Μά την άλλη μέρα ο Μυσσέ έρχεται στο σπίτι της. 'Έχει ύφος κουρασμένο και μελαγχολικό.

—Ποίμενα μιάν απάντησι, της λέει. Δεν κοιμήθηκα όλη τη νύχτα.

—Γιατί δε θέλεις να μείνουμε δυο καλοί φίλοι; 'Ισως υποφέρουμε και οι δυο.

—Δεν μπορώ, Γεωργία, της λέει αυτός με πάθος, αρπάζοντας της τα χέρια. Σ' αγαπώ και σε θέλω!

—'Αλφρέντ, πρέπει να λογιкуετής...

—Λογική στον έρωτα δεν υπάρχει. 'Ελα, Γεωργία, πές πως θέλεις να γίνης δική μου.

Η Γεωργία που έχει χαμηλωμένα τα μάτια της σηκώνει προς αυτόν το βλέμμα της. Τί ύφος απελπισμένο που έχει ο 'Αλφρέντ! Και τα γαλανά του μάτια είναι πλημμυρισμένα στα δάκρυα. Πώς μπορεί η Γεωργία ν' αντισταθί περισσότερο:

—Καλά, του λέει, θα γίνης το κατήρι σου, κακό παιδί και νοιάζει κι' αυτή έναν κόμπο στο λαιμό.

Ο 'Αλφρέντ, δγάζοντας μια κραυγή χαράς, γονατίζει χάμω, αγκαλιάζει τα πόδια της, φιλεί τα χέρια της, κάνει σαν πραγματικό παιδί που του χάρισαν ένα παιχνίδι που καιρό λαχταρούσε.

Έκείνο το βράδυ ο Μυσσέ δε γύρισε σπίτι του και την άλλη μέρα έγκαταστάθηκε μόνιμα στο Καί Μαλακάι.

*

Ξανά η Γεωργία πλέει η νομίζει πως πλέει σ' ένα πέλαγος ευτυχίας. Στο σπίτι της αντηχούν πάλι τα γέλια και τα τραγούδια. Με την κάθε μέρα που περνάει αγαπάει όλο και περισσότερο το «παιδί της». Βρίσκει μια ξεχωριστή ευχαρίστησι ν' αποκαλή έτσι τον κατή εξή χρόνια μικρότερο της έραστή της, γιατί πάντα στη γυναίκα αυτή το ερωτικό αίσθημα θα μπλέκεται με μιάν έντονη μητρότητα.

Η Γεωργία δαχνει όλους τους θαυμαστές της γι' α' αφιερωθί στον 'Αλφρέντ. 'Αρνείται ακόμα να δη και τον πιστό της φίλο, τον κριτικό Γουσταύο Πλάνς. 'Όλοι αυτοί, θυμωμένοι, προσπαθούν να την πείσουν ότι ο καινούργιος της δεσμός, θα την έδλαπτε στην συγγραφική της καριέρα. Μά η Γεωργία δεν άκούει κανένα. 'Εξ άλλου συνεχίζει να δουλεύη σά σκυλί. Τη νύχτα, ενώ ο αγαπημένος της κοιμάται, αυτή κάθεται και γράφει έξη ως έφτα ώρες. Πολλές φορές το χάσιμα τη βρίσκει στο γραφείο της να έχη γεμίσει δεκάδες χειρόγραφα. Τον επόμενο μήνα τελειώνει τη «'Λέλια».

Στον Τύπο γίνεται μεγάλος θόρυβος. 'Άλλοι έγκωμιάζουν το βιβλίο, κι' άλλοι το κατακρίνουν. 'Ενας δημοσιογράφος, ο Κάπο ντε Φεγίντ γράφει: «Την ημέρα που θ' ανοίξετε τη «'Λέλια» κλειστήτε στο δωμάτιό σας για να μη μολύνετε κανένα.

«'Αν έχετε κόρη, που θέλετε να μείνη άγνη η ψυχή της, στείλτε τη να παίζει στα χωράφια με τις φίλες της... Προσέστε μην πέση ποτέ στα χέρια της αυτό το άνόσιο βιβλίο.

Ο Γουσταύος Πλάνς απαντάει στον υδριστή με ένα άρθρο του που δημοσιεύεται στην «'Επιθεώρησι» των Δύο Κόσμων και στο οποίο υπερασπίζεται τη συγγραφέα της «'Λέλιας»:

«'Υπάρχουν μερικοί άνθρωποι που είναι ταμένοι από τη μοίρα να υποφέρουν συνεχώς... 'Οτι κι' αν συμβή, προσφέρουν σαν εξαγνισμό για τα λάθη τους, τα μαρτύρια και τις αγωνίες των αϊπινών τους. Για να τους καταδικάση κανείς πρέπει να μη τους ξερι...».

Και προσέθετε πως οι γυναίκες θα καταλάβαιναν τη «'Λέλια»:

«'Εάν σημειώσουν με προσοχή όλα τα μέρη στα οποία θα δρούν την έκφρασι και την άνημνησι της περασμένης τους ζωής, την εικόνα των όσων θ' άπέφεραν. Θά κλάψουν και θ' ανιώσουν θαυό σεβασμό για την γυναίκα που όμολογεί την άνημποριά της και άποκαλύπτει την άθλιότητά της. Θά εκπλαγούν στην αρχή με το θάρρος της όμολογίας. Μερικές θα κοκκινίσουν που άποκαλύφθηκαν κι' 'ίσως θυμώσουν κι' όλας για την άδιακρισία. Μά όταν κουνεταίνουσιν με τον εαυτό τους θα δούν πως η «'Λέλια» είναι μάλλον άπολογία παρά κατηγορία...».

Ο καυμένος ο Πλάνς δεν περιωρίστηκε σ' αυτό, παρά έκαλεσε κι' σε μονομαχία τον Φεγίντ. Τί τον ώθησε σε μια τόσο σοβαρή ένέργεια; Οι κακές γλώσσες λένε, ο έρωτάς του για τη Γεωργία. 'Ηταν κι' αυτός έρωτευμένος, όπως και τόσοι άλλοι μαζί της. Και τώρα, που εξ αίτίας του 'Αλφρέντ ντε Μυσσέ έχανε κάθε έλπιδα, ήθελε να της δώση με την αυθουσία του ένα ύστατο δείγμα των αισθημάτων του. Τό Παρίσι όλο γέλασε μ' αυτή τη μονομαχία και ο Μυσσέ θυμωσε με τον αυτόκλητο υπερασπιστή της τιμής της αγαπημένης του.

*

Σεπτέμβρης μήνας. Οι δύο έραστές έχουν έρθει να μείνουν λίγες μέρες στο δάσος του Φον τεμπελώ. Κάθε πρωί κάνουν ένα μεγάλο περίπατο ως τη γραφική τοποθεσία του Φρανσάρ για να θαυμάσουν τα μεγάλα βράχια, άνεμεσα στα όποια τρέχει όρμητικό νερό. 'Ο 'Αλφρέντ διατηρεί και στην έσοχή το κομψό του ντύσιμο κι' έχει κρεμασμένη μονάχα στη ζώνη του μια τσούρα. 'Αντίθετα η Γεωργία είναι ντυμένη όσο μπορεί από απλά και άνετα. 'Εκτός από τα παντελόνια που δεν τ' άποχωρίζεται πιά ποτέ, φοράει μια μπλε μπλούζα και δελουδινό μακκέτο. Στα πόδια έχει χοντρά παπούτσια με κορφιά και στο χέρι κρατάει μπαστούνι. Σ' όλη τη διαδρομή γελάει, τραγουδάει, παίζει, τρέχει, κάνει σαν παιδί. Πάντα η έσοχή έχει πάνω της μια ξεχωριστή επιδρωσι.

Τις ώρες που δεν πηγαίνουν περίπατο κάθονται και έργάζονται. Η Γεωργία με την όσημνητικότητα που τη διακρίνει, ο 'Αλφρέντ με άργότερο

ρυθμό. Η Σάνδη γράφει ένα καινούργιο μυθιστόρημα, ο Μυσσέ δυο από τ' άριστουργήματά του, το «'Φαντάζιο» και το «'Δεν παίζουν με τον έρωτα».

Μια μέρα έχουν μείνει ως άργα στο Φρανσάρ. Κάθονται κάτω από ένα δέντρο, κοντά στα βράχια κι' άπολαμβάνουν τη μαγεσία του φθινοπωριάτικου σούρουπου. Ξαφνικά ο 'Αλφρέντ δγάζει μια κραυγή τρόμου.

—Τί έχεις; τον ρωτάει άνησυχή η Γεωργία.

—'Άκου την ήχά...

—'Αλφρέντ, τί σου συμβαίνει; Δεν ακούω τίποτα.

—'Άκου το κολασμένο αυτό τραγούδι... Δεν μπορώ... σταμάτα... σταμάτα.

Πάνει το κεφάλι του με τα δυο του χέρια, δουλώνει τ' αυτιά του.

Η Γεωργία πετάγεται άπάνω. Πάει κοντά του, του χαιδεύει τα μαλλιά. Αυτός της απρλώνει τα χέρια άποτομα. Τα χαρακτηριστικά του προσώπου του είναι τραηγμένα, τα μάτια του έχουν μιάν έκφρασι τρελλού.

—'Ησύχασε, 'Αλφρέντ, ήσυχασε, είσαι κουρασμένος... του λέει συνεχώς η Γεωργία.

Δε ξέρει τί να κάνει. Είναι μονάχοι τους μέσα στο δάσος. Και η νύχτα που έρχεται κάνει ακόμα πιο τραγική τη σκηνή.

—'Εκεί... εκεί... φωνάζει τώρα ο 'Αλφρέντ. Νά... ο εαυτός μου... κάτω πως κατάντησα... γέρος, ρυτιδωμένος, καμπούρης. 'Οχι, όχι, δε θέλω να γίνω έτσι...

Βάζει μπροστά στα μάτια του τα χέρια του. Είναι φανερό πως περνάει μια φοβερή νευρική κρίσι. Η Γεωργία δεν τον έχει ξαναδύ έτσι. Και φοβάται.

—'Ελα, 'Αφρέντ, σήκω να φύγουμε από δω, του λέει, παίρνοντάς τον από το μπράτσο.

Αυτός υπακούει, μα σ' όλη τη διαδρομή μονολογεί, φωνάζει, σταματάει κάθε τόσο για να δεσποισθί πως δεν είναι κανένα πίσω από τα δέντρα. 'Όταν έφτασαν στο σπίτι τους η Γεωργία προσπάθησε να τον

δαλή να ξεπλώση. Αυτό όμως στάθηκε άδύνατο. 'Όλη τη νύχτα ο 'Αλφρέντ πηγαίνονταν έξω από το σπίτι και δεν ήσυχασε παρά έπειτ' από είκοσι τέσσερις ώρες. Τότε έπεσε σε μία κατάστασι νάρκης.

Έπειτ' από δυο μέρες η Γεωργία τον πήρε και γύρισαν στο Παρίσι. 'Όπως διαπίστωσαν οι γιατροί, η κρίσι όφειλνταν στην κατάχρησι των οινόπνευματών ποτών.

ΟΙ ΕΡΑΣΤΑΙ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ

Η Γεωργία Σάνδη από καιρό λογάριζε ένα ταξίδιο στην 'Ιταλία, για να πλουτίσι τις έντυπώσεις της και για να δρη καινούργιες πηγές έμπνεύσεως. Τώρα το σκεπτεται πιο σοβαρά που είναι έρωτευμένη.

Μια μέρα λέει τα σχέδιά της στον 'Αλφρέντ. Αυτός ενθουσιάζεται. Το ιδανικό κάθε καλλιτέχνη, κάθε ανθρώπου των γραμμάτων εκείνη την εποχή είναι να έπισκεφθί την 'Ιταλία.

Ο Καζιμίρ δεν φέρνει αντίρρησι. 'Αντίθετα προτρέπει τη γυναίκα του να κάνει αυτό το ταξίδι. 'Ο Μωρίς είναι στο κολέγιο, ο Σολάνζ στο Νοάν. Και οι δυο έρωτευμένοι ξεκινούν το Δεκέμβρη με άμαξι για τη Μασαλία. Από κεί παίρνουν το πλοίο για τη Γένοβα.

Η θάλασσα χαλάει τον 'Αλφρέντ, ενώ η Γεωργία στέκεται στο κατάστραμα όρθια μ' ένα τσιγάρο στο στόμα και ριχνοντας περιφρονητικές ματιές στο φίλο της.

Στη Γένοβα η Γεωργία άρρωσταίνει από θερμές. Μίγει στο κρεβάτι πολλές μέρες. 'Ο 'Αλφρέντ στην αρχή την περιποιείται, μα δεν είναι ο άνθρωπος της θυσίας. Δεν μπορεί να μείνη πολύ μέσα στο σπίτι με μιάν άρρωστη γυναίκα. Είναι είκοσι τριών χρονών και το αίμα του, παρά την άκόλαστη ζωή του, βράζει μέσα στις φλέδες του. Αρχίζει να δαρνέται.

Η Γεωργία το καταλαβαίνει, κι' όταν ένα βράδυ της λέει: «Πάω λίγο να διασκεδάσω», δεν του φέρνει καμιά αντίρρησι. Και το επόμενο βράδυ το ίδιο. Κι' έτσι κάθε βράδυ. Δεν τρελλά.

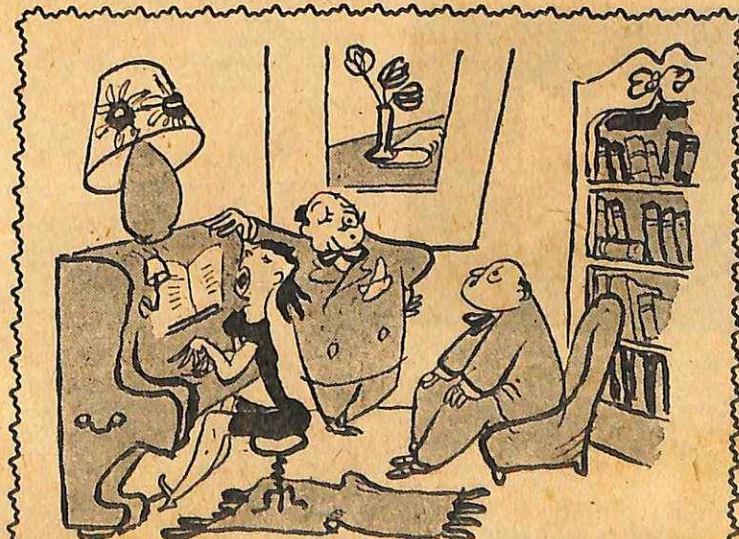
Μια νύχτα, άργα πολύ μετά τα μεσάνυχτα, ο 'Αλφρέντ γυρίζει στο ξενοδοχείο καταμαμένος. Η φοβερή κρίσι τον έχει βρή στο δρόμο και έχει χτυπήσει. Τα μάτια του είναι σαν τρελλά.

Η Γεωργία, δειχώντας άμέσως τα όσα είχαν μεσολαθήσει μεταξύ τους πριν από πέντε μέρες, άφροσώνεται στη θεραπεία του. Η γυναίκα αυτή δε θάναι ποτέ μονάχα έρωμένη. Θά είναι ταυτόχρονα μητέρα, αδελφή, νοσοκόμα. Είναι στο χαρακτήρα της. Είναι στο ένστικτό της.

Ο γιατρός που καλεί την άλλη μέρα, κάνει τη διάγνωσι: τύφος. 'Αρρώστεια βαρεία που πληθαίνει τις νευρικές κρίσεις. 'Ο 'Αλφρέντ δε ξέρει τί κάνει. Φωνάζει, χτυπιέται. Η Γεωργία φοβάται μη σκοτωθί καμιά ώρα. Ευτυχώς που την παραστέκει ο γιατρός. Ξαγρυνάει μαζί της στο προσκέφαλο του άρρώστου και δε φεύγει παρά μόνο αν άλλοι πελάτες έχουν την ανάγκη του. 'Ο γιατρός λέγεται Πιέτρο Πάγγελο.

Ενώ η άρρώστεια του Μυσσέ άκολουθεί το δρόμο της, μια καινούργια σελίδα πρόκειται ν' άρχισι σε λίγες μέρες στο ερωτικό βιβλίο της Σάνδης, με ήρωα το γιατρό.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο,

ΑΡΜΟΔΙΟΙ ΚΡΙΤΑ:

—'Ο καθηγητής λέει ότι η φωνή της δεν είναι άρεκέτα πλατεία...
—'Α!... Και τί γνώμη έχουν οι γείτονες,

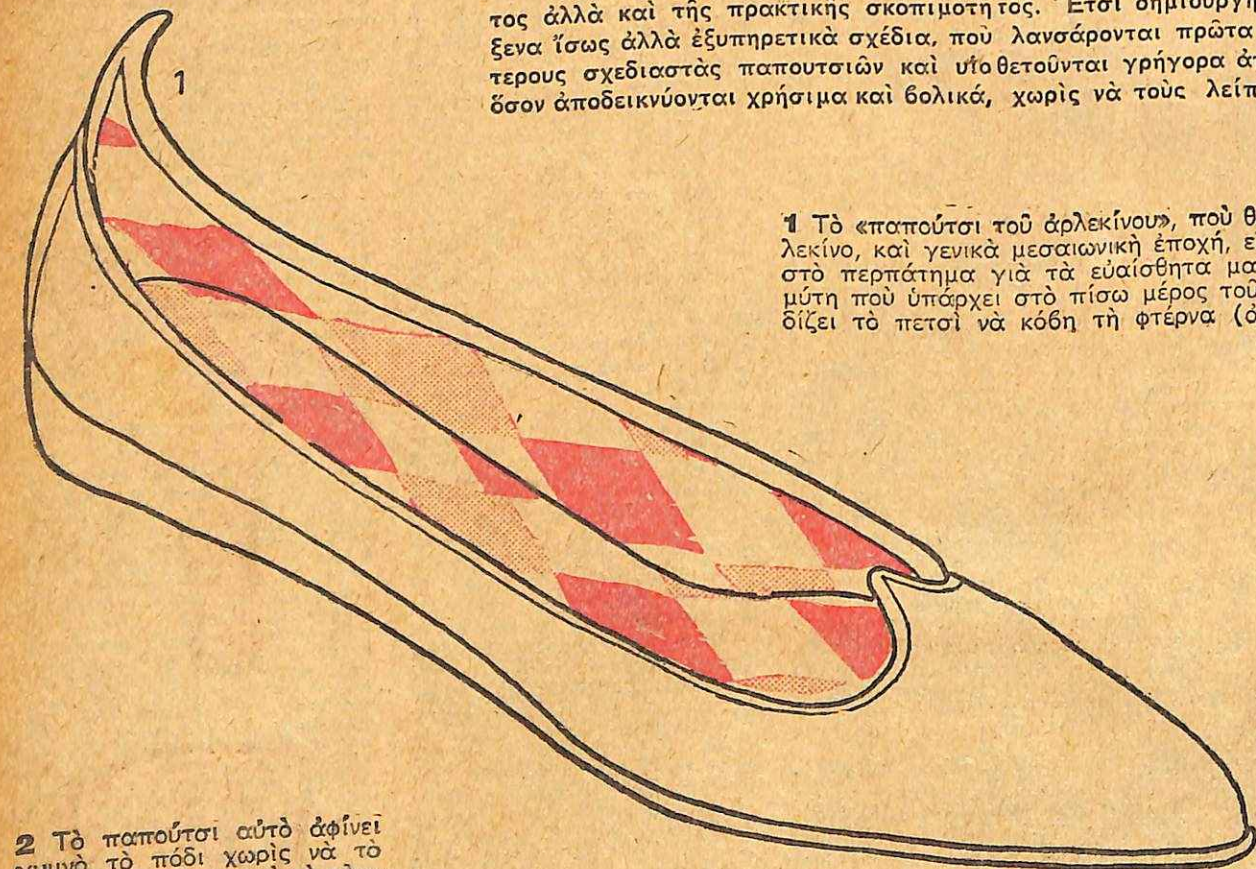
41

ΤΟ ΠΑΠΟΥΤΣΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΚΟΜΨΟ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΝΕΤΟ. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΕΤΑΙ Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΣΤΕΝΟ ΠΑΠΟΥΤΣΙ ΓΙΝΕΤΑΙ, ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ, ΠΡΟΞΕΝΟΣ ΕΝΟΧΛΗΜΑΤΩΝ.

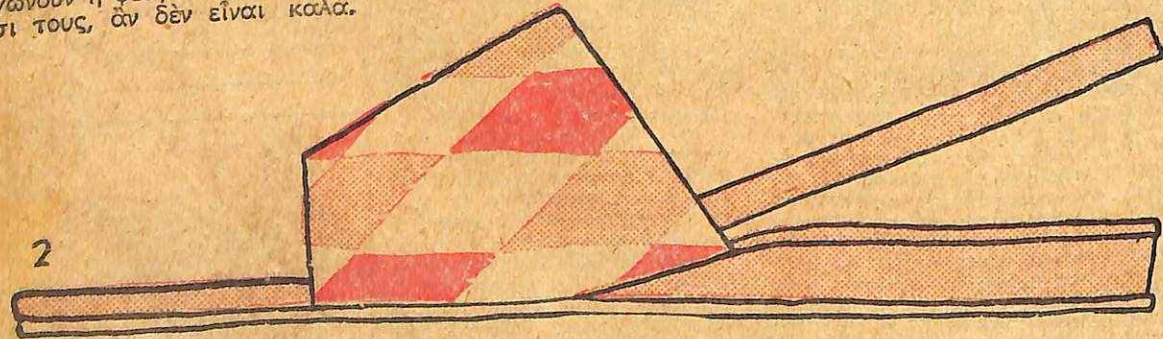
ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΗ ΜΟΔΑ ΤΩΝ ΠΑΠΟΥΤΣΙΩΝ

Η ΜΟΔΑ των παπουτσιών έχει αλλάξει πολύ τον τελευταίο καιρό. Όλο και μεγαλύτερη ποικιλία παρουσιάζεται, όλο και μεγαλύτερη ελευθερία κυριαρχεί στη γραμμή. Η σύγχρονη μόδα των παπουτσιών, κάθε άλλο παρά σχηματική, ξετετάζει το είδος του παπουτσιού που ταιριάζει στην κάθε περίπτωση, όχι μόνο από την πλευρά της κομψότητας αλλά και της πρακτικής σκοπιμότητας. Έτσι δημιουργήθηκαν πολλά π... ξένα ίσως αλλά εξυπηρετικά σχέδια, που λανσάρονται πρώτα από τους τολμηρότερους σχεδιαστές παπουτσιών και υιοθετούνται γρήγορα από τις γυναίκες, έφ' όσον αποδεικνύονται χρήσιμα και βολικά, χωρίς να τους λείπει μάλιστα η χάρη.

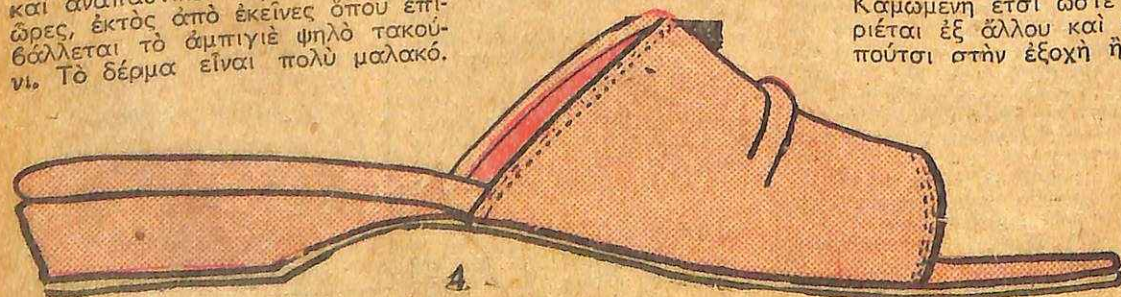
1 Το «παπούτσι του άρλεκίνου», που θυμίζει πράγματι άρλεκίνο, και γενικά μεσαιωνική εποχή, είναι πολύ ευχάριστο στο περπάτημα για τα ευαίσθητα μακρόστενα πόδια. Η μύτη που υπάρχει στο πίσω μέρος του παπουτσιού, εμποδίζει το περπάτημα να κόβει τη φτέρνα (άρκει να εφαρμογή).

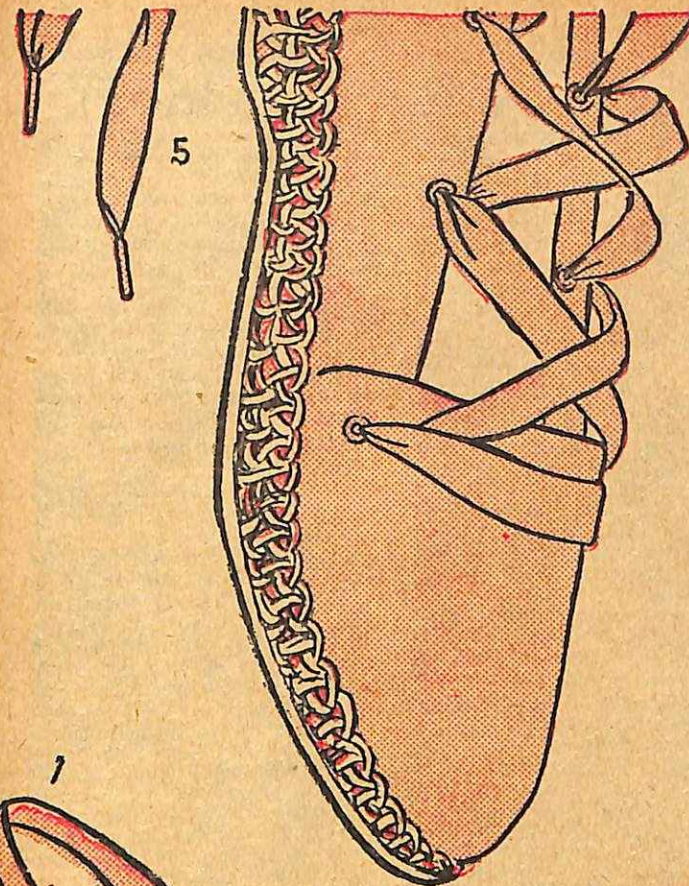
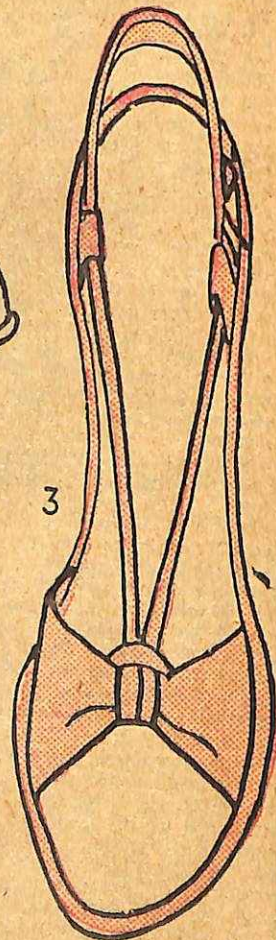
2 Το παπούτσι αυτό αφίνει γυμνό το πόδι χωρίς να το κόβει με λουράκια που το πληγώνουν ή φεύγουν από τη θέση τους, αν δεν είναι καλά.

3 Πέδιλο επίσης καλά μελετημένο και αναπαυτικό. Φοριέται όλες τις ώρες, εκτός από εκείνες όπου επιβάλλεται το άμπιγιέ ψηλό τακούνι. Το δέρμα είναι πολύ μαλακό.

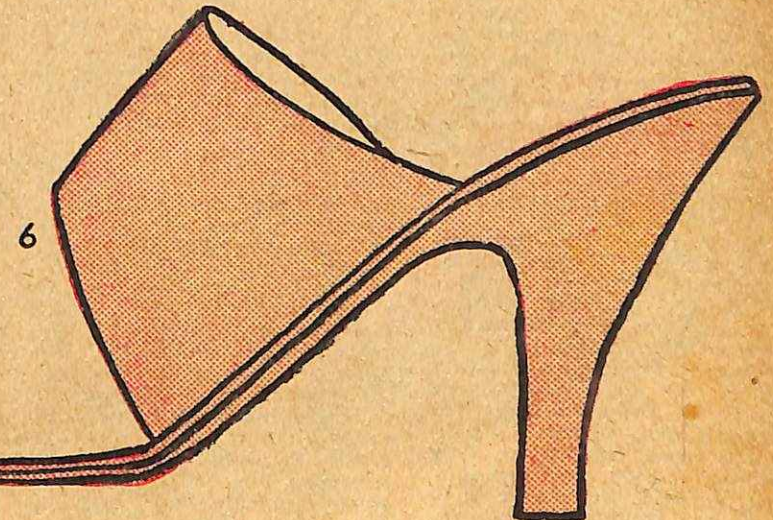

4 Παντόφλα αναπαυτική που δεν διαφέρει από παπούτσι. Καμωμένη έτσι ώστε να φοριέται έξω από το σπίτι και ως παπούτσι στην έξοχη ή σπίτι.

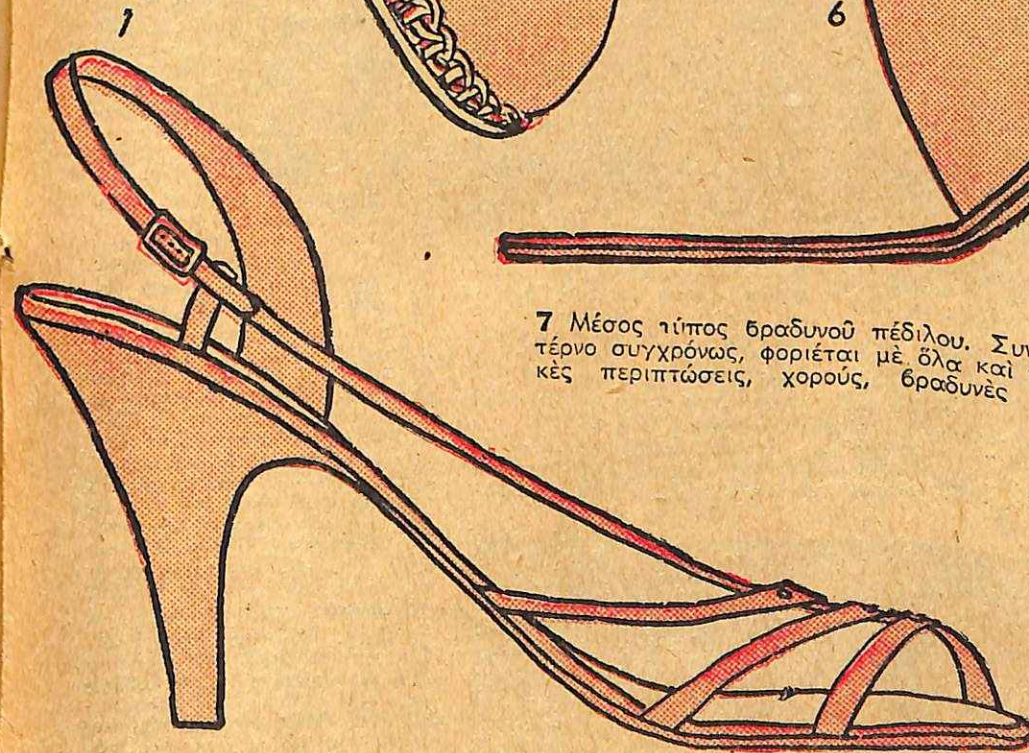

5 Ο τύπος του παπουτσιού αυτού παρουσίασε πολλές διακυμάνσεις, με έναν ή περισσότερους πάτους, σχοινί κ.α. Τέλος επικράτησε αυτή η μορφή, ως η πρακτικότερη.

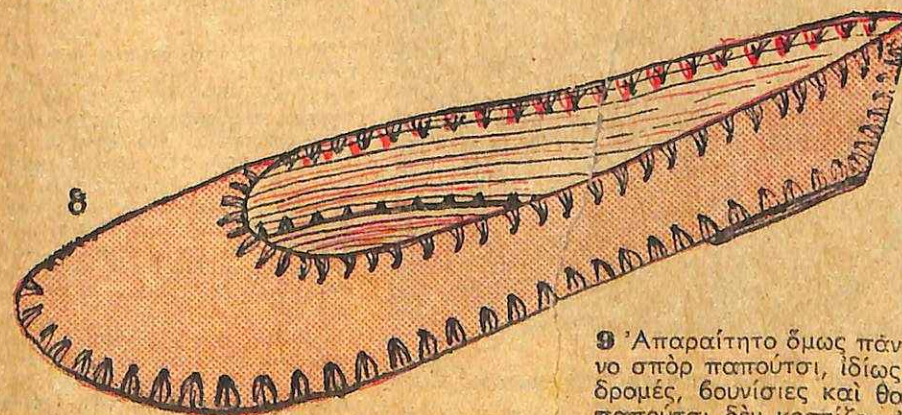
6 Το παπούτσι - πασούμι με το ψηλό τακούνι. Ός ξύλινο και αδιάβροχο φοριέται μετά το μπάνιο με βρεμένο πόδι. Σε πολλές λουτροπόλεις φοριέται το βράδυ ως άμπιγιέ.

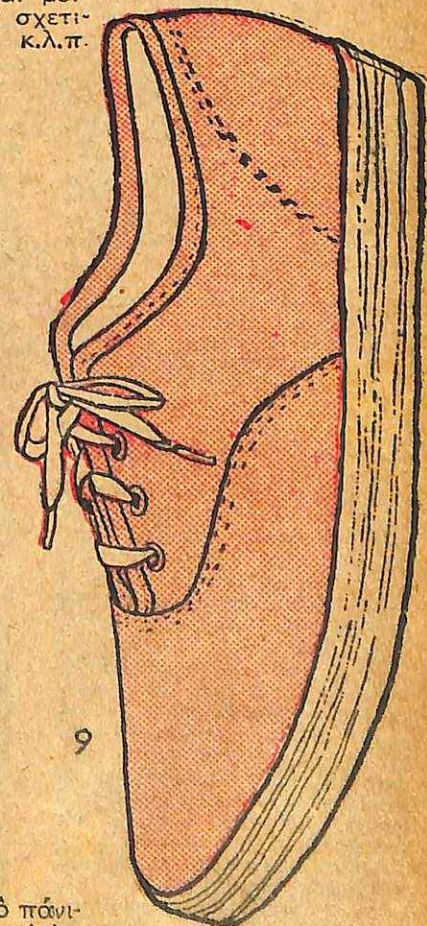
7 Μέσος τύπος βραδυνού πέδιλου. Συντηρητικό και μόντερο σύγχρονως, φοριέται με όλα και σε όλες τις σχετικές περιπτώσεις, χορούς, βραδυνές επισκέψεις κ.λ.π.

8 Από τα αναπαυτικότερα παπούτσια. Υφασμάτινα ή από μαλακό δέρμα σ' α γάντι. Φοριούνται παντού ως πρωινό.

9 Απαραίτητο όμως πάντοτε το κλασικό πάνινο σπόρ παπούτσι, ιδίως αν σ' ας αρέσουν οι εκδρομές, βουνίσιας και θαλασσινές. Ένα τέτοιο παπούτσι δεν κοστίζει ακριβά και εξυπηρετεί.

ΠΩΣ ΝΑ ΣΤΟΛΙΣΕΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

Χρήσιμες ιδέες και συμβουλές από μεγάλα καταστήματα. Απαραίτητη ή συμβουλή του διακοσμητή.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ μου είναι το κάστρο μου, λένε οι Έγγλέζοι. Και δεν έχουν άδικο. Το σπίτι είναι το καταφύγιο, σ' αυτό προστρέχουμε για να βρούμε ήσυχία, φιλόξενη ατμόσφαιρα, θαλάσση. Μπορεί όμως ένα κακοβαλμένο σπίτι να έμπνευσε τέτοια διάθεση; Σα δύσκολο μου φαίνεται.

Το σημερινό εσωτερικό ντεκόρ του σπιτιού είναι χάρμα ιδέσθαι. Σ' αϊχμαλωτίζει με την πρώτη ματιά. Ίσως να οφείλεται στο ότι τα τελευταία χρόνια επεκράτησε πολύ μια τέχνη: η διακοσμητική. Στο λεπτό καλαίσθητο γυναικείο γούστο έρχεται άρωγος μία γνώμη, η γνώμη του διακοσμητή που κατορθώνει να μεταβάλλει ένα υπόγειο σε παλατάκι.

Καθένα από τα καταστήματα που επισκεφθήκαμε ακολουθεί τη δική του γραμμή, στο μόνο που συμφώνησαν όλοι οι καταστηματάρχαι είναι ότι πρέπει να συνηθίσουμε να ζητούμε τη γνώμη ενός ειδικού, του ντεκορατέρ, προκειμένου να επιπλώσουμε μία γωνιά, ένα δωμάτιο, ένα σπίτι. Κι' εδώ που τα λέμε για να έπιμένουν τόσο πολύ πάνω σ' αυτό το ζήτημα κάτι θα ξέρουν.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΚΑΙ ΒΑΡΑΓΚΗΣ

Στο μεγάλο αυτό κατάστημα της οδού "Οθωνος" 6, είδαμε τη μοντέρνα επίπλωση σε όλη της την άνθηση. Είναι ανοιχτόχρωμα, φωτεινά έπιπλα που κατακτούν ασυζητήτως τις θέσεις του μοντέρνου διακοσμού. Οι κ.κ. "Αθηναίος και Βαράγκης", άνθρωποι άξιες στη δουλειά τους, παρουσιάζουν υπερμοντέρνες δημιουργίες για λίκνινγκ - ρούμ, κρεβατοκάμαρες, γραφεία. Συγχρόνως δε εκτίθενται έπιπλα διαφόρων εποχών.

Όπως μάς εξήγησε ο κ. "Αθηναίος", έχει μόνον επικρατήσει το μοντέρνο στύλ στην έπιπλωση γιατί συνήθως τα σπιτία τώρα είναι μικρά και τα βαρειά έπιπλα πέφτουν δυσανάλογα. Μας έτόνισε όμως ότι εξακολουθούν να προτιμούνται και τα βαρειά σκαλιστά γιατί πολλοί φοβούνται μήπως περάσει η μόδα των τελευταίων μοντέλων, και προτιμούν κάτι πιο σίγουρο. Γι' αυτό το λόγο υπάρχει μία μέση γραμμή, δηλαδή παίρνουν το στύλ "Αγγλαί", το ξεφορτώνουν από τα βαρειά σκαλισμάτα κι' έτσι δημιουργείται μια άπειριτη γραμμή με εναρμονισμένες αναλογίες και συνδυασμό χρωμάτων.

Είδαμε μία τέτοια τραπέζια, στύλ αγγλαί, λεπτοφτιαγμένη, στο αυστηρό μοντέρνο μέν, που στοιχίζει γύρω στις 28.000 δρχ. Βέβαια είναι η τιμή μπάινει στον τοίχο στη θέση που στοιχίζει γύρω στις 8 της κονσόλας και για 12 άτομα 2.500 δρχ. και για 12 άτομα 4.500. Μπορείτε να το βάλετε σε λίκνινγκ - ρούμ και να έχετε μαζί και τραπέζια. Αυτό το καλό έχει το μοντέρνο ντεκόρ, ένα δωμάτιο εξοπλισμένο με πολλά σκοπούς. Υπάρχει ακόμη μία χαριτωμένη τραπέζια (όλες υπάρχουν θήκες για 10 κομμάτια), φλαμανδικού είδους για μικρό δωμάτιο, ευκολόβλεστη, με 15.000.

Θαυμάσαμε ωραιότατες πολυθρόνες, παίρνετε τρεις - τέσσερις διαφορετικού στυλ και στοιχίζετε το λίκνινγκ - ρούμ. Η τιμή τους είναι κάτω των 1.000 εκτός από τις μεγάλες πολυ-

θο καθρέφτη της τουαλέτας υπάρχουν ντουλαπάκια για καλιντικά, τετράφυλλα ντουλάπα, σιφονιέρα σε στύλ κομόντ, δύο πολυθρόνες και τραπέζια από κρύσταλλο συμπληρώνουν το θαυμάσιο σύνολο που τιμάται 24.000 δρχ.

Φεύγοντας από το κατάστημα το μάτι μας μένει ακόμη γοητευμένο από τα μοντέρνα, φωτεινά έπιπλα. Έχουν τόση ζεστασιά, τόση γοητεία.

HOME

Στο κουκλίστικο αυτό κατάστημα της οδού Βουλής 15 μέσα στη στοά, το γυναικείο δαιμόνιο θριαμβεύει. Η κ. Ρένη Σπυροπούλου, η ιδιοκτήτρια, είναι ο κύριος παράγων. Κι' εδώ ακούσαμε ότι επικρατεί ένας μέσος όρος στην έπιπλωση, δηλαδή μία κλασική γραμμή, που ταιριάζει θαυμάσια με το κλίμα του τόπου μας που δεν σκάνει πολύ βαρειά, καταθλιπτικά έπιπλα. Και στον πιο μικρό χώρο η διακοσμητική μπορεί να δώσει ζωντάνια. Άλλωστε το διαπιστώσαμε και οι ίδιοι όταν σε μερικά τετραγωνικά μέτρα η κ. Σπυροπούλου είχε δημιουργήσει μία ωραιότατη γωνιά.

Εδώ κυριαρχεί το χαριτωτό στύλ, χιλίες δυο λεπτομέρειες συντείνουν στην έπιτυχία του. Μικρές θήκες για γλάστρες από λευκή λαμαρίνα διάτρητη που στολίζουν τον τοίχο και στοιχίζουν 150 δρχ. Πλα-

φόνηρες πάνω από διάτρητη λαμαρίνα με μικρά γλαστράκια, πράγματα χαρούμενα, φερμένα από το εξωτερικό. Με καθαρά, βάζα, πορτατίφ, τραπέζια πολυχρώμα, το σπίτι στολίζεται χωρίς μεγάλες δαπάνες. Άκόμη κι' αν έχουμε παλιά έπιπλα, μπορούμε να πετύχουμε όμορφα σύνολα αν τα ταιριάσουμε με μερικά μοντέρνα, πράγμα όμως που απαιτεί τη συμβουλή ενός ειδικού.

Λεπτά κάδρα, γκραντό με άνθη και πουλιά στολίζουν τον τοίχο, στοιχίζουν 120 δρχ., φα-

ναόσκια του τοίχου, νικέλινες λαμπάτες που είναι ή τελευταία λέξις της μόδας, φερμένα όλα απ' έξω. Οι παλιές λαμπες των γιαγιάδων αποτελούν βάσεις για ωραιότατα πορτατίφ, εδώ βρήκαμε μεγάλη ποικιλία από λαμπες, ή τιμή τους δε ποικίλλει ανάλογα αρχίζοντας από 120 και άνω.

Μη παρασύρεστε λοιπόν σε εξωφρενισμούς όσον αφορά τα έπιπλα. Μπορείτε να κάνετε τρέλλες στις λεπτομέρειες, βάζα, κουρτίνες, λαμπάτες, που δεν κοστίζουν πολλά. Κι' ακόμη κάτι: συμβουλευέστε ένα ειδικό στο στόλισμα του σπιτιού. Δεν είναι έξοδο, είναι απαραίτητο στοιχείο.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

«Τα όμορφα έπιπλα που έχουμε σήμερα είναι έπιλογή απ' όλες τις εποχές κι' ανάμεσα απ' αυτές έχουμε τους ρυθμούς Λουί ΧΥ, Λουί ΧΙΥ, Τσιπεντέλι, κ.ά. Με το συνδυασμό των χρωμάτων και τη δεινότητα τεχνική που διαβάθουμε σήμερα, επιπλώνουμε ένα σπίτι έχοντας ως κύριο σκοπό την ανάπαυση μέσα σ' αυτό». Αυτά μάς είπε ο κύριος Φιλίππου όταν τον επισκεφθήκαμε στην έκθεσι της οδού Αμερικής αρ. 4, που είναι μία πηγή καλοφτιαγμένων έπιπλων, όλα φουριστά. Είδαμε έπιπλα αναπαυτικά, ευχάριστα στο μάτι, πρακτικά για να εξυπηρετούν.

Τα έκθεματά είναι τοποθετημένα σ' ένα πελώριο δωμάτιο, αποτελούν ξάχωρα σύνολα κι' όμως δεν σου κάνουν άσχημη εντύπωση. Παρ' όλο που υπάρχει ανομοιογένεια χρωμάτων, η γραμμή είναι τόσο καλή, που δεν έπιδρά το χρώμα.

Νοστιμώτατες πρακτικές πολυθρόνες εύλινες σε μοντέρνο στύλ, με 450 δρχ. Κομψότατα τραπέζια στρογγυλά με συνταράκια, δόλγωνα 2.000. Σταθήκαμε ώρα αρκετή σ' ένα κινέζικο μπάρ, σταματήσαμε σ' ένα μακρόστενο μαύρο χαμηλό τραπέζι στύλ Λουί ΧΥ που ανοίγει στα πλάγια με κρύσταλλο. Μικρούλια τραπέζια με 250 δρχ. που μπαίνουν πλάι σε καθίσματα για το ποτήρι, το τσάκι πρακτικώτατα.

Ο κ. Φιλίππου φρονεί ότι ένα έπιπλο που έχει περάσει δυο γενεές έχει κάτι το ιδιαίτερο, έχει αποκτήσει προσωπικότητα. Ποιος δε θαυμάζει σήμερα τις παλιές κομόντ που στολίζουν τόσο διακριτικά με συμπλήρωμα πότε ένα καθρέφτη και πότε ένα βάζο;

Δεν απουσιάζει όμως και η υπερμοντέρνα γραμμή, η γραμμή Πικασό που αντιπροσωπεύεται στην έκθεσι από δυο σκαμπό και ένα κοντό στο ίδιο ύψος τραπέζι.

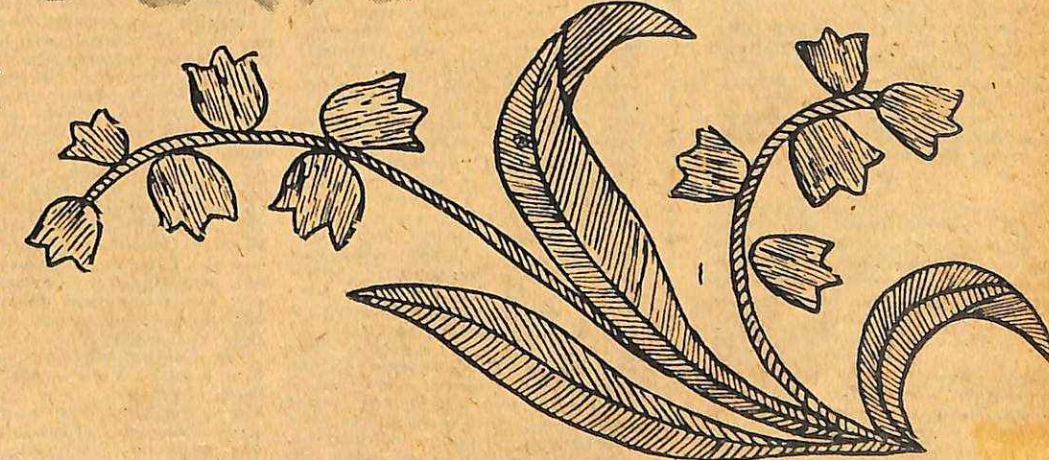
Και μία πρωτοτυπία που θα ενθουσιάσει τους φίλους του γλεντιού. Είναι τα λεγόμενα έπιπλα, συνδυασμός μπάρ και πικ - άπ. Είναι ένα έπιπλο δόλοσκοπο που στη μία πλευρά έχει το μπάρ και στην άλλη πλευρά το πικ - άπ, στο δε κάτω μέρος υπάρχουν θήκες για δίσκους, το μισόσκι μπάρ, όπως λένε οι ξένοι και που μόλις τώρα λανσάρεται στο τόπο μας.

Άκόμη μία κομψότατη τραπέζια ευκολόβλεστη, τραπέζια που ανοιγοκλείνουν με σκάλισμα στη τιμή των 1.400

ΜΥΓΚΕ

Αυτό το κλαράκι των μυγκέ γαυρίζει θαυμάσια ένα μπλέ σιέλ τραπέζομαντηλάκι στρογγυλό. Μπορείτε να το χρησιμοποιήσετε και σε τετράγωνο σκουπίζινις σε όλο το φόντο τα κλαράκια. Τα μυγκέ θα κεντηθούν με άσπρο μυνλινέ με πεταχτή βελονιά, τα φύλλα και τα κλαράκια θα κεντηθούν με πλακέ ρίζα σε όνο αλοχρώσεις μυνλινέ πράσινο.

δρχ. και αναπαυτικώτατες έγγλέζικες πολυθρόνες όλων τύπων με 2.200.

Ένα τελευταίο βλέμμα εδώ μέσα μάς πείθει ότι η ασήθησι και η τέχνη παίζουν μεγάλο ρόλο στην έπιπλωση του σπιτιού.

ΣΑΡΙΔΗΣ

«Προτιμώ την κλασική γραμμή, μάς έτόνισε ο κ. Σαρίδης, γιατί δεν έχουμε τα μέσα ν' ανταποκριθούμε σε μία έπιπλωση μοντέρνα. Το κλασικό μένει ακλόνητο με το πέρασμα του χρόνου, ενώ το μοντέρνο είναι κάτι που μπορεί να πέσει έπειτα από μερικά χρόνια. Η μοντέρνα έπιπλωση επεκράτησε στην Αμερική όπου οι άνθρωποι έχουν διαφορετική νοοτροπία, εκτός δε τούτου μπορούν ν' αλλάξουν την έπιπλωση του

σπιτιού τους όποια ώρα θελήσουν».

Αυτά μάς είπε ο κ. Σαρίδης όταν τον επισκεφθήκαμε στο έργοστάσιό του, στη Λεωφόρο Συγγρού, που συγχρόνως υπάρχει και έκθεσις έπιπλων.

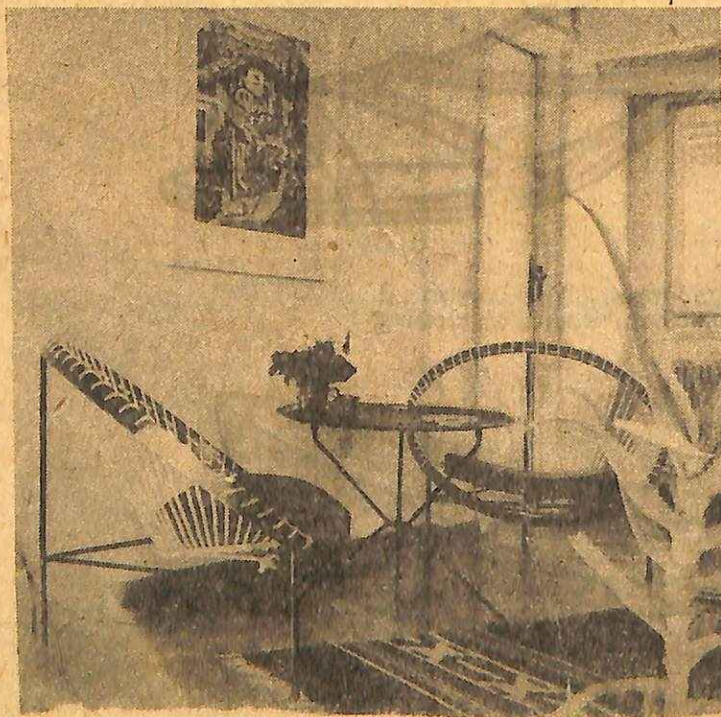
Μόλις μπή κανείς στην έκθεσι τον συναρπάζει η αρμονία, η κομψή γραμμή των έπιπλων. Είδαμε έπιπλα απ' όλες τις εποχές και σε όλα τα στυλ. Υπάρχουν και μοντέρνα έπιπλα αλλά όπως είπαμε ο κ. Σαρίδης είναι έπιφυλακτικός γιατί απαιτεί ένα καθ' ολοκληρία μοντέρνο ντεκόρ πράγμα που δε γίνεται γιατί δε διαθέτουμε ανάλογα μέσα.

Υπάρχουν θαυμάσια τραπέζια που μπαίνουν πλάι στον καναπέ, στις πολυθρόνες σε γαλλική γραμμή κομψότατα. Άκόμη λιλπούτεια τραπέζια για τον ίδιο σκοπό με ζωγραφ-

φική. Είδαμε ένα θαυμάσιο έπιπλο στύλ σεκρεταίρ με συρότνια από πάνω ως κάτω. Κουφώτατα τραπέζια του τοίχου σε στύλ κονσόλας σε άπειρία σχεδίων. Ένα ωραιότατο κάθισμα τηλεφώνου που αποτελείται από το κάθισμα με στόφα και δυο θέσεις κολλημένες στο κάθισμα για το τηλέφωνο και τον κατάλογο. Ζωρόχρωμα πλάν τραπέζια πρακτικώτατα. Ένα κομψότατο τραπέζιακι—παστέλα λακέ, χρώματος έκαιγ με ζωγραφική που στολίζει μία γωνιά του λίκνινγκ-ρούμ. Παρατήρησαμε ακόμη ότι συνηθίζεται σημαντικά περισσότερο στην έκθεσι ο μικρός κομψός καναπεδάκος για την κρεβατοκάμαρη παρά οι δυο πολυθρόνες. Ότι οι άπείριτες αγγλικές τραπέζιες, χωρίς σκαλισμάτα έπικρατούν. Ότι το τραπέζιακι δρ-

ντέρο με χωρίσματα για τα πιάτα, περιτρεφόμενο, είναι πραγματικά θαυμάσιο σε έμπνευσι και κομψότητα σε έμφανισι. Ότι η άφθονη ποικιλία από καρέκλες σε διάφορα στυλ σε άδινει σκεπτικό για την έκλογη και ότι οι λαμπες—πορτατίφ είναι απαραίτητο συμπλήρωμα για το ντεκόρ ενός καλοβαλμένου σπιτιού.

Ρίχνοντας ένα τελευταίο βλέμμα στην άπείριτη αυτή έκθεσι συμφωνήσαμε με τα λεγόμενα του κ. Σαρίδη «ότι στην Ελλάδα δεν εκτιμάται το άτομο αλλά το σπίτι και το περιβάλλον που ζή». Κακό βέβαια για την εξέλιξί μας, αληθινά όμως αν θέλουμε να φανούμε είλικρινείς. Γι' αυτό προσπαθήστε να κάνετε εύπαρουσιαστο το σπίτι σας, μη ξεχνάτε πως είναι η βάση της εκτίμησης... ΜΑΙΡΗ ΤΑΤΑΓΙΑ

● Μοντέρνες πολυθρόνες στύλ «μηνέν» των καταστημάτων «Αθηναίος — Βαράγκης».

Η Μυρτώ

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΥΠΑΡΕΙΣ. —

Σας απάντησα ιδιαίτερα κατ' εξαίρεση, όπως μου ζητήσατε. ΜΙΑ ΚΑΡΔΙΑ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΑ. —Είμαι αλήθεια πώς πέρασε η εποχή του ρομαντισμού και η δική μας χαρακτηρίζεται από την πεζότητα της. Αυτό όμως δεν θα πη πως έλειψαν οι μεγάλοι και αληθινοί έρωτες ούτε πως η γυναίκα πρέπει να προβαίνει απαραίτητα σε κάθε είδους παραχωρήσεις. Η στάση σας μπορούσε να είναι πιο θερμή ακόμα αλλά σε λόγια μόνο. Να αφήσει τα αισθήματά σου να εκδηλώνονται ελεύθερα, κρατώντας πάντοτε τον σεβασμό και την αξιοπρέπεια σου. Ιδιαίτερα εσύ, που λόγω των διαφόρων υποχρεώσεων που έχετε και οι δυο θα αργήσετε πολύ να παντρευτήτε. Δεν πρέπει εσύ ακόμα να του κάνεις καμιά νύξη. Αφού να δες αν και τότε θα σου το πη εκείνος. Αν χωρίσθηκε ξανά πρέπει να αλληλογραφήσεις για να διατηρήσεις τον δεσμό που πάντοτε μ' ένα χωρισμό κινδυνεύει να διακοπεί.

Κ. Π. —Ο νέος αυτός φαίνεται τιμωρός και ελικοκρινής, αφού βλέπεις ότι δεν σου υποσχεθεί τίποτα που δεν μπορεί να εκτελέσει. Μπορείς να δεις μια ή δυο φορές μαζί του έξω αν θέλεις, όπως να φύγει, κάνοντάς του μια αυστηρή φιλική συντροφιά. Καλά θα κάνει πάντως να πάψει να τον συλλογίζεται αφού η σκέψη αυτή φαίνεται πως δεν θα μπορεί να γίνει καμιά καλή συνέχεια. Δεν αξίζει τον κόπο να ασχοληθείς μαζί του αφού βλέπεις πως αυτός δεν διατάζει καθόλου να σ' εγκαταλείψει και να πάει τόσο μακριά, για ένα καλύτερο μέλλον, όπως νομίζει. Σας εύνοιστε για τα καλά σας λόγια για το περιοδικό.

ΦΑΥΣΤΑ Μ. —Η διαφορά αυτή της ηλικίας που αναφέρεται δεν είναι μεγάλη αν υπάρχουν όλες οι άλλες προϋποθέσεις. Πρέπει να ξέρεις πως ο άνδρας ωριμάζει και γεννά πολύ αργότερα από τη γυναίκα. Αντίθετα, η νεότητα και η ζωτικότητα της γυναίκας φθείρονται γρηγορότερα. Μπορώ να σου πω πως η διαφορά αυτή πλησιάζει πολύ στην κανονική. Ο άνδρας σχεδόν την κανονική. Ο άνδρας πενήντα χρονών αισθάνεται ακομή πολύ νέος, ενώ η γυναίκα στην ίδια ηλικία έχει αποκαταστήσει προ πολλού τα νεύρα της. Κατά τη γνώμη μου δεν πρέπει αυτό να σ' απασχολήσει καθόλου αν κατά τα άλλα τον βρίσκεις πολύ κατάλληλο.

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝ. ΧΑΡ. ΣΧ. ΟΙΚ. —Σας ευχαριστώ πολύ για το γράμμα σας και την ευγενική σας διαφορά. Με μόνη την διαφορά πώς αν παρακολουθούσατε τακτικά τον περιοδικό θα είχατε δη πως πολλές φορές έγραφα για τη σχολή σας δίνοντας τις πληροφορίες που μας γράφετε τώρα φορές καθώς και τη διευθυντική με την σημερινή της έποψης. Αλλάστε και το περιοδικό. Αλλάστε άκοτες φορές τις δικές διέσεις εξυμνώντας τους σκοτληστες του εξυμνώντας της σπουδής και τις επιδιώξεις της σχολής αυτής. Όσο λοιπόν ασχολείστε από άγνοια ή από λολοκυρική ανοηλία, αλλά για λόγους καλύτερης κατανοήσεως από την αναγνώστριά εκείνη.

Πάντως σας συγχαίρω για την αυθόρμητη αυτή ευθεία για την αβύσσο των δεινών, δύναμη, που δείχνει πίστι και αγάπη μοχθηρική. Αυτά δι- στην επιστήμη της, αλλά στην έλπίδα ή μάλλον την βεβαιότητα πως οι επιδιώξεις αιώνιας της Χαροκοπείου Σχολής

της Οικιακής Οικονομίας θα ενδυναμώσουν αν όλες οι σπουδαστρίες της αισθάνονται την ίδια πίστι και αγάπη προς το επάγγελμά τους όπως εσείς. Σ' αυτό η στο άλλο φύλλο θα αφιερώσουμε πάλι λίγο χώρο για να γράψουμε για το βουβό αυτό εκπαιδευτικό ίδρυμα και τις προσπάθειές του για την ευημερία του κοινωνικού συνόλου.

ΚΑΤΙΑ. —Δεν γέλασα καθόλου, αγαπητή μου φίλη, μαζί σου, ούτε και σε θεωρώ άνοητη γιατί ξέρω πως όλα τα κορίτσια στην ηλικία σου έχουν ένα πλατωνικό έρωτα. Κανένα σχεδόν κορίτσι δεν ξεφεύγει απ' αυτό και όλες έρωτεύονται συνήθως κάποιον τύπο που να νομίζουν πως αυτός ενσαρκώνει το ιδανικό τους. Αυτό εννοείται, όπως να γινώσκουν τον αληθινό έρωτα και τότε γελούν για τον εαυτό τους. Κι' εσένα θα σου περάσει αυτό με τον καιρό. Όσο γι' αυτόν που σου προτείνουν οι γονείς σου μη τον απορρίπτεις, αλλά και μη δώσεις υπόσχεση αν δεν τον γνωρίσεις. Μπορεί να σου αρέσει και να τον έρωτεύεσαι. Αν δεν υποθέσεις να τον συμπληρώσεις προσφάσους τη νεότητά σου ηλικία και μη διασπείρεις. Ακούω η ζωή δεν άρχισε για σένα.

ΜΑΡΤΙΝ Φ. —Καταλαβαίνεις και μόνη σου πόσο λεπτό είναι αυτό το ζήτημα και με πόση προσοχή πρέπει να το χειριστείς. Προσπάθησε να τον απομακρύνεις από αυτούς τους ανθρώπους με τρόπο και χωρίς να το καταλάβει. Αραιώσε τις σχέσεις σου και να αποφεύγεις με διάφορες δικαιολογίες συναναστροφές μαζί τους. Να επιστρέψεις το γάμο σας όσο το δυνατόν και εξωτερικώς περισσότερο την αγάπη σου σ' αυτόν, ούτως ώστε να μη έχει μάτια για άλλη γυναίκα.

Α.Ν.Ρ. —Είμαι πιθανό να μη σου γράφω γιατί μπορεί να φοβάται μήπως σε έκθεισε στους δικούς σου. Μπορεί όμως και να θέλει να διακόψει κάθε δεσμό. Πάντως εσύ όταν τον δεις πρέπει να του ζητήσεις εξηγήσεις για την αδιαφορία και από τις δικαιολογίες που θα σου αραδιάσει θα καταλάβεις και θα κανονίσεις ανάλογα τη στάση σου. Σε περίπτωση που θα θελήσει να σε αποσύρει δεν έχεις να κάνεις τίποτα άλλο παρά να τον περιφρονήσεις. Αυτό του αξίζει και το αντίθετο δεν φέρνει κανένα αποτέλεσμα.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ. —Ν' αφήσεις τον εαυτό σου να εκδηλώνεται ελεύθερα. Οι προσπονήσεις και τα σχέδια μάλλον ζημία φέρνουν. Θα συγκρατήσεις δέβαι τον εαυτό σου μέσα στα πλαίσια του αυτοσεβασμού και της υπερεπείας, αλλά εσύ είσαι μυαλωμένη κοπέλλα και ξέρεις. Δεν ξέρω αν θα είμαι στην Αθήνα τότε που θάρη γιατί πρόκειται να ταξιδεύσω, μπορείς όμως να τηλεφωνήσεις στα γραφεία του περιοδικού. Μπορεί να του πάρω ένα καλό αναπτήρα ή ταμπάκ, αν καπνίζεις, ένα καλό πορτοφόλι. Να προσπαθής να είσαι πάντα πρόσηρη και όταν είσαι μαζί του να κάνεις ευχάριστη συντροφιά. Σ' ευχαριστώ πολύ για όλα γράφεις για μένα.

ΜΑΓΔΑ. —Σας απάντησα ιδιαίτερα.

ΜΑΟΡΙ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ. —Γράψατε στο όνομα του καλλιτέχνη που σας ενδιαφέρει και διευκρίνιστε το γράμμα σας στον ραδιοφωνικό σταθμό των Ενόπλων Δυνάμεων, οδός Ζαλοκώστα 3, Αθήνας. Δυστυχώς δεν γνωρίζω τίποτα για την ιδιότητά του για να σας γράψω. ΚΑΤΑΚΟΚΚΙΝΗ ΠΑΠΑΡΟΥ. —Θα προσπαθώ να μάθω για το πρόσωπό που μ' έρωτατε και θα σας απαντήσω στο επόμενο τεύχος αν μάθω τίποτα.

Ούτε ο ήμιος, Ούτε η άμυρα

της θάλασσας μπορεί να θλάση την επιδερμίδα σας, αν χρησιμοποιήσετε ΠΙΝ και ΜΕΤΑ ΤΟ ΜΠΑΝΙΟ σας την ΚΡΕΜΑ ΛΑΝΟΛΙΝΗ "ΜΕΛΠΑΝ".

• Διότι είναι η μόνη συγχρονισμένη κρέμα του δέρματος, χάρις στο EXTRAIT καθαρής Λανολίνης που περιέχει και στα άλλα συστατικά της

• Προσέχετε τις απομιμήσεις.

• Ο έπανελθών εξ Αμερικής κ.

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΗΣ

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΟΡΘΟΔΟΝΤΙΚΟΣ

δέχεται περιπτώσεις σχετικές με την στρεβλοφύτι των δοντών. Ακαδημίας 31, τηλέφ. 33.779.

Μ. ΛΟΥΙΖΙ'ΔΟΥ-ΑΜΠΑΖΟ

Ειδικώς εκπαιδευθείσα εις Παρίσιους διά την περιποίησην προσώπου - δέρματος. Μασάζ, ρυτίδες, φακίδες. Δέχεται εις το ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΟΝΗΣ, (Αγ. Κων) τίνου 14.

Εμείς και τα παιδιά μας

ΕΜΕΙΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ

—Γιόργο, πάλι δεν ήρθες στην ώρα σου για το φαγητό. Είναι όμως η τελευταία φορά αυτή, να το ξέρεις! Δε θα σ' αφήσω πια να παίξεις έξω πριν να φάμε. Πρέπει επί τέλους να συνήθισες να είσαι τακτικός! —Ναι, μαμά, αλλά δεν ήξερα τί ώρα είναι.

Και με έλαφρα παραπονοιακή φωνή ο Γιόργος συνεχίζει: —Βλέπεις δεν έχω ρολόι. Μ' αυτό θέλει να πη πως δε φταίει αυτός που γύρισε αργά, αλλά η μητέρα που δεν του έχει πάρει ακόμα ρολόι.

Η μητέρα όμως δεν καταλαβαίνει από τέτοια. —Με ρολόι ή χωρίς ρολόι, είναι δικός σου λογαριασμός να γυρίσεις στο σπίτι στην ώρα σου. Μπορούσε να ρωτήσει κάποιον τί ώρα είναι.

Η μητέρα έχει δικήν. Παρά όλα τα «ναί... αλλά» που λέει ο Γιόργος για να δικαιολογηθεί, αυτός μονάχα είναι υπεύθυνος για την αργοπορία του.

Πολλοί, απίστευτα πολλοί άνθρωποι, παιδιά και μεγάλοι, προσπαθούν να ρίξουν τις ευθύνες στους άλλους ή στις «περιστάσεις». Το «ναί... αλλά» βρίσκεται στη γλώσσα τους σε κάθε σχετική περίπτωση. Βάζουν όλη τους την εξυμνάδα να δρούν δικαιολογίες και εξηγήσεις, γιατί δε μπορούν να κάνουν το ίδιο το έργο.

Ας φαντασθούμε παραδειγματός χάρι έναν νέο που ζει μια πολύ αποτραβηγμένη ζωή και παραπονιέται γι' αυτό. «Αν τον ρωτήσω κάποιος, γιατί δεν έχει σχέσεις με άλλους, γιατί δε γράφεται σε κανένα σύλλογο, σε καμιά εκδρομική ομάδα, θα σας απαντήσει αναστενάζοντας.

—Ναι, θα το ήθελα κι' εγώ αλλά δυστυχώς δεν έχω καιρό. Έργάζομαι πολύ, πάρα πολύ, έτσι που το βράδυ πέφτω ψοφός στο κρεβάτι μου.

Αν σεις τώρα προσπαθήσετε να αποδείξετε σ' αυτόν τον νέο πως παρ' όλη την εργασία του, έχει καιρό και το προτείνετε διάφορα σχέδια, για να του κάμει πιο ευχάριστη τη ζωή του, θα σας φέρη όλου του κόσμου τις δυσκολίες για να σας πείσει ότι αληθινά δε μπορεί να γίνη τίποτα—χωρίς δυστυχώς να φταίη αυτός.

Ένα κορίτσι που είχε τη συνήθεια να θυμώνει πολύ και να φωνάζει μου είπε σε μια στιγμή μεταμέλειας:

—Ναι, το ξέρω καλά πως είναι κακό αυτό που κάνω και πως πρέπει να προσπαθώ να συγκρατηθώ, αλλά δε μπορώ ν' αλλάξω. Είναι δυνατότερο από μένα.

Το κορίτσι αυτό δε ρίχνει βέβαια στους άλλους την κακοτυχία του, αλλά στον ορμητικό χαρακτήρα του που τον θεωρεί ισχυρότερο από αυτή την ίδια και της άρεσει να τον θεωρή. «Δε φταίω εγώ, δεν πρέπει να υποκαταλογίζετε σ' εμένα το

ελάττωμά αυτό. Το εναντίον, πρέπει να με λυπάστε, γιατί είμαι θύμα της ιδιοσυγκρασίας μου», λέει συχνά.

Ένας άνθρωπος όμως είναι κάτι πάρα πάνω από θύμα των επιθυμιών του και των παθών του. Είναι περισσότερο από ένα αντικείμενο που παρσύρεται από τις περιστάσεις, το πάθος του και τις όρμες του. Ο άνθρωπος είναι σε θέση να κανονίσει τις πράξεις του μόνος του. Κατέχει μια δύναμη που του επιτρέπει να δώσει πάντοτε μια λύση, όταν οι περιστάσεις φαίνονται πως είναι αντίθετες, μια δύναμη που μπορεί να τη χρησιμοποιήσει για να συγκρατήσει τις επιθυμίες και τα πάθη του.

Αν αναγνωρίσουμε όμως αυτή τη δύναμη, παραδεχόμεστε ότι ο άνθρωπος είναι μόνος ο ίδιος υπεύθυνος για τις πράξεις του, απόλυτα υπεύθυνος για ό,τι κάνει.

Ευχής έργο θα ήταν να πιστέψουν οι άνθρωποι, ότι είναι κάτι περισσότερο από ό,τι νομίζουν. Η τύχη, οι περιστάσεις, είναι οι σωτήριοι άγγελοι της αίγλης και της αξιοπρέπειας του φτωχού θύματος που στηρίζεται πάνω σ' αυτές.

Καθένας από μας έχει και μια αδύνατη στιγμή και προσπαθεί να καταφύγει, να κρυφτεί μέσα σ' αυτό το «ναί... αλλά» όπου πολλές φορές βρίσκει παρηγοριά και ανακούφιση.

Αν όμως εξετάσουμε βαθιά τον εαυτό μας και ρωτήσουμε:

—Είναι πραγματικά αλήθεια αυτό που λέμε σε μας τους ίδιους και στους άλλους; ή είναι μήπως μια δειλή δικαιολογία;

Τότε αρχίζουμε να εννοούμε ότι τις περισσότερες φορές εμείς μόνο είμαστε υπεύθυνοι για τα γεγονότα και τον τρόπο της ζωής μας. Και όταν το αναγνωρίσουμε αυτό, είναι εύκολο κατόπιν να κανονίσουμε τις μελλοντικές πράξεις μας.

«Ναι... αλλά—Και όμως!» Αυτό πρέπει να έχουμε ως αξίωμα. Και όμως πρέπει να κάνουμε, με ίδια μας ευθύνη, ότι προηγουμένως νομίζαμε πως δε μπορούσαμε να κατορθώσουμε.

Τι είναι όκηνηρία

Ο Άντ Μάτις, δυναστικός Γάλλος ζωγράφος, δεν ήταν και τόσο επιμελής. Μια μέρα ο δάσκαλός του έβαλε να γράψουν στο σχολείο μια έκθεση, που το θέμα της ήταν: Τι είναι όκηνηρία;

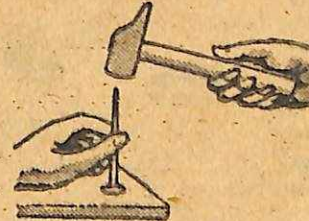
Προς μεγάλη έκπληξη της τάξεως ο Μάτις παρέδωσε τρεις ολοκληρωμένες κόλλες. Η έκπληξη όμως άλλαξε γρήγορα σε γενική εύθυμία.

Στην πρώτη σελίδα ο Μάτις είχε γράψει «Αυτό, στη δεύτερη «είναι» και στην τρίτη σελίδα «όκηνηρία».

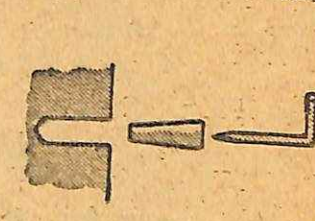
ΜΑΘΕΤΕ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ

τις μικροεπισκευές του σπιτιού

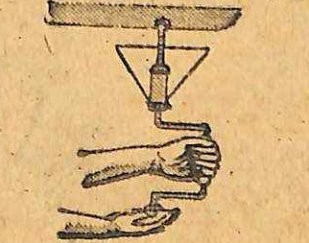
ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΣ σήμερα τη μικρή αυτή σειρά των πρακτικών οδηγίων που είναι χρήσιμες σε κάθε νοικοκυρά, σας δίνουμε μερικές απλές και σύντομες που θα σας βοηθήσουν να επιλύσετε ισάριθμα μικροπροβλήματα που δημιουργούνται πολύ συχνά μέσα στο σπιτικό σας.

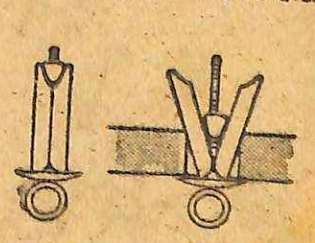
• Όταν πρόκειται να καρφώσετε κάποιο μεγάλο καρφί σε ξύλο, δώστε του με το σφυρί ένα ελαφρό χτύπημα στη μύτη: θα στομάσσει έτσι λίγο, και δεν θα σχισί το ξύλο, πράγμα που συμβαίνει πολύ συχνά.

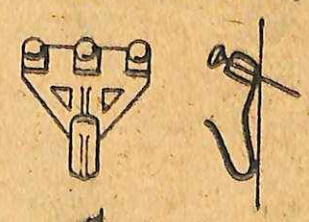
• Για να καρφώσετε στερεά ένα καρφί στον τοίχο που είναι φτιαγμένος από πέτρα, τούβλο ή τσιμέντο: ανοίξτε πρώτα μια τρύπα, μπήξτε εκεί μέσα ένα κομμάτι ξύλο και σ' αυτό καρφώστε το καρφί που θέλετε.

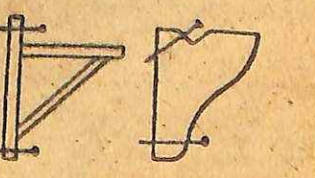
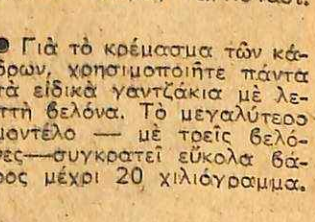
• Όταν θέλετε να ανοίξετε στο ταβάνι μια τούπα με το τρυπάνι, φτιάξτε ένα χωνάκι από χαρτί και περάστε το γύρω: Έτσι, θα αποφυγείτε να σκορπίσουν στο πάτωμα χώματα και ασβέστες.

• Όταν θέλετε να αναρτήσετε από το ταβάνι ή άλλη δοκίοντα επίφανεια κάποιο βαρύ αντικείμενο, ζητήστε από το σιδηροπνευστικό τις ειδικές βίδες - γάντζους, που δίνουν στερεή αντίσταση.

• Αν θέλετε να στηρίξετε κάποιο ράφι σε γωνία, χρησιμοποιήστε το απλό αυτό σύστημα: από τη μία μεριά μια τριγωνική βάση, και από την άλλη ένα κοδονάκι, καρφωμένο στον τοίχο.

• Για να στηρίξετε στον τοίχο ένα ράφι ή οτιδήποτε άλλο, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε είτε μια βάση τριγωνική (όπως στην προηγούμενη περίπτωση), είτε μια κομμένη από σανίδα.

ΤΡΟΜΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Δυο παιδάκια απ' τα καρότσι τους πιάσαν τη συζήτηση. Λέει το ένα σ' άλλο:

—Τί είσαι, αγόρι ή κορίτσι; —Δεν ξέρω. Έσύ;

—Ποιόμνε, θα σου πω.

Το πρώτο μωρό, αναγκάστηκε να κουβέτσει του, χώνει από κάτω το κεφάλι, και το ξαναβάζει θριαμβευτικά:

—Εγώ είμαι αγόρι! Λέει.

Το άλλο μωρό μιμείται το πρώτο, αλλά ξαναβάζει το κεφάλι απογοητευμένο.

—Εγώ δεν ξέρω... Δεν βλέπω τίποτα.

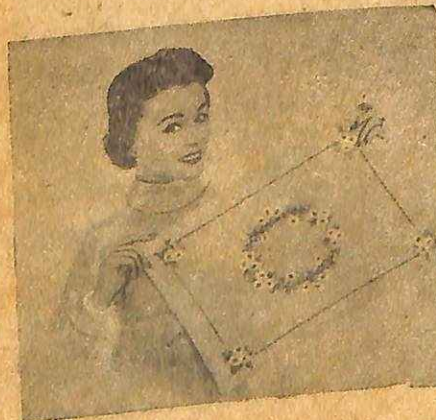
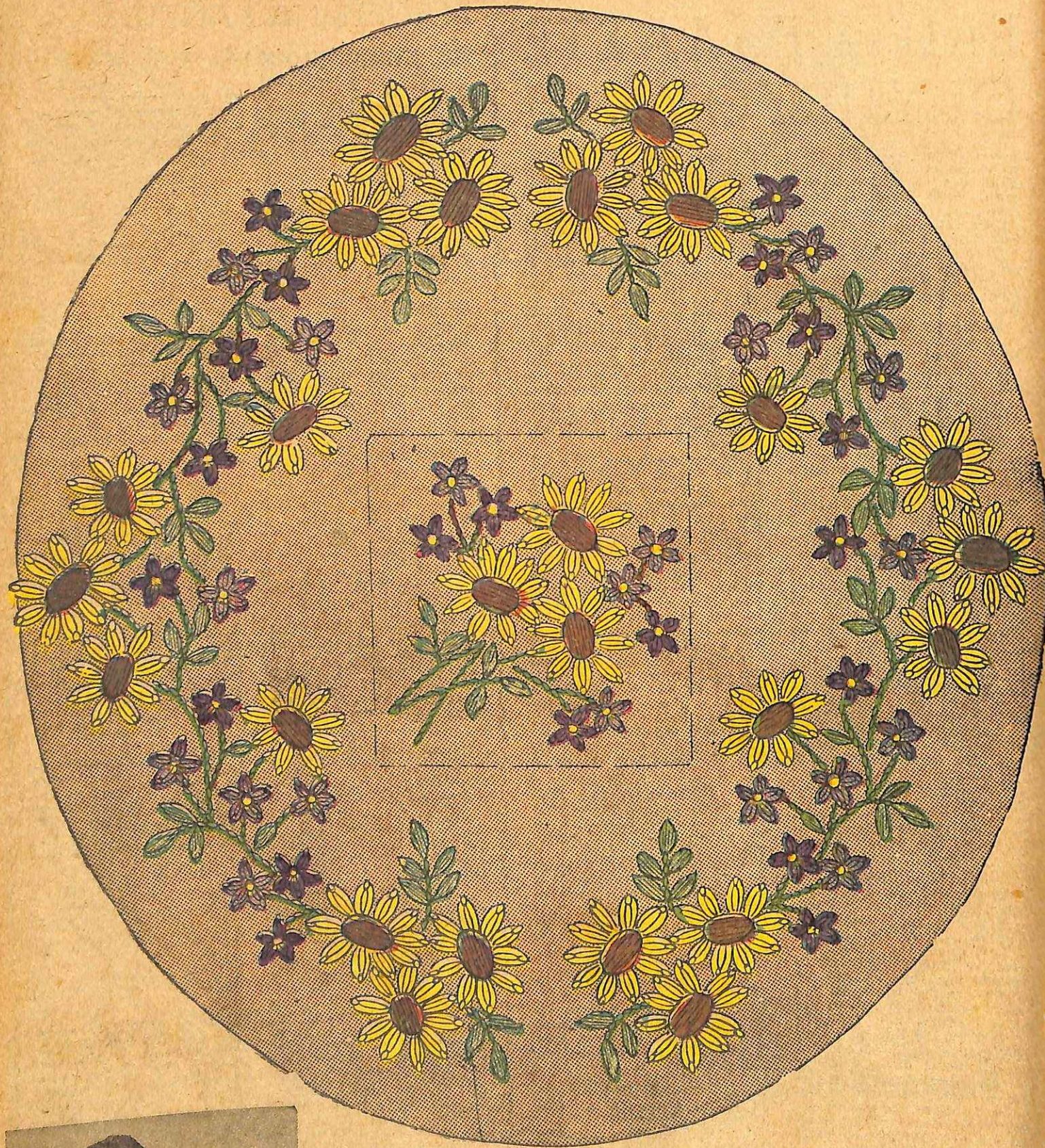
—Στάσου να κυττάξω εγώ, λέει το πρώτο.

Κυττάζει και αναγγέλλει:

—Έσύ, είμαι κορίτσι!

—Μπα...και πως το κατάλαβες;

—Δεν είναι δύσκολο. Έσύ φοράς ροζ κάλτσες, ενώ εγώ φοράω μπλέι...

ΔΙΣΚΟΠΑΝΟ

Ο δίσκος μ' ένα ωραίο δισκόπανο δίδει και στο ποτήρι και στο νερό που θα προσφέρετε, ακόμα πιο δροσιά. Κεντήσετε αυτό το εύκολο σχέδιο, σε άσπρο λινό ή ημίλινο με ζωηρούς χρωματισμούς μουλινέ. Τις μεγάλες μαργαρίτες θα τις κεντή-

σετε με δυο αποχρώσεις κίτρινο και καφέ τους σπόρους, με δελονιά Μαργαρίτας. Τα «Μή με λησμόνει» σε δυο αποχρώσεις μπλε - σιέλ με πεταχτή δελονιά. Τα κλαράκια και φύλλα, θα κεντηθούν με ριζοβελονιά σε απόχρωση πράσινη. Τα μπουκετάκια και τα «Μή με λησμόνει» θα τα τοποθετήσετε στις γωνίες και στα διαστήματα κάθε πλευράς του δισκόπανου.

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΡΙΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ

Μιλούσαν για τη γυναίκα ενός δημοφιλούς αστέρος κι' ο Ζαν Ωγκουστ την χαρακτήρισε ως τρισδιάστατη. Τον ρώτησαν τότε αν υπήρξε σε καμία ταινία τριών διαστάσεων.

ΕΝΑΣ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ

Λίγοι από τους διακόσιους προσκεκλημένους έμειναν με μάτια στεγνά κατά τη διάρκεια του γάμου της Σούζαν Μπώλ με τον Ρίτσαρ Λόγκ. Ήταν το εύτυχες τέλος μιας απ' τις πιο συγκινητικές ερωτικές ιστορίες του Χόλλυγουντ. Η νύφη, Σούζαν Μπώλ είχε χάσει το ένα πόδι της σε δυστύχημα και το έχει αντικαταστήσει με τεχνητό. Ο γαμπρός είναι ο Ρίτσαρ Λόγκ του οποίου ο έρωτας της έδωσε κουράγιο να επιζήση και μετέβαλε με τον έρωτά του μια τραγωδία σε μια εύτυχισμένη ζωή.

ΕΠΑΝΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΘΘΟΝΗ

Ένδεκα σοβαρές χειρουργικές θεραπείες με ακτίνες και μακροχρόνια παραμονή στην Ευρώπη υπέστη η Ρόμπιν Ρέιμοντ για να μπορέσει να σωθεί και να επιστρέψει πάλι στην οθόνη ύστερα από απουσία πέντε ετών. Τον Ιούνιο του 1949 ένας πελώριος σκύλος είχε κατασφίξει ένα βράδυ την όμορφη Ρόμπιν. Κανείς δεν πίστευε πως θα μπορούσε να εξαλείψει τα σημάδια από το παραμορφωμένο σώμα της. Αλλά επέστρεψε πιο όμορφη από πριν και η εταιρία Φόξ την έβαλε αντίκρυ με την πιο επικίνδυνη ομορφιά του κόσμου. Θα πρωταγωνιστήσει με την Μαίρilyn Μονρόε σε μουσική ταινία.

ΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Κάθε χρόνο τον Ιούνιο γίνεται μια άπονη βραδείων στους καλύτερους Γάλλους καλλιτέχνες της χρονιάς. Τα βραβεία που είναι ένα μικρό αγαλματάκι αντίγραφο της «Νίκης της Σαμοθράκης» του περιφήμου αυτού ελληνικού αγάλματος που δεσπόζει στις σκάλες του Λούβρου, δίδονται σε μια γιορτή που λέγεται «Λα Κερμές ω-ζ-Ετουάλ» και λαμβάνει χώρα στο κήπο της Τυλλερί στην καρδιά του Παρισιού. Μεγαλύτερη συγκέντρωση αστέρων και καλλιτεχνών δεν γίνεται πουθενά άλλου στον κόσμο, και πάντοτε αποτελεί ένα κοσμικό ευρωπαϊκό γεγονός.

Ο Άνρ Ζωρς Κλουζώ βραβεύθηκε πρώτος για τη σκηνοθεσία του στην ταινία «Το τίμημα του φόβου». Με συγκίνησι χάρισε το βραβείο του στη γυναίκα του Βέρα Κλουζώ που τον ενέπνευσε και ήταν και πρωταγωνίστρια της ταινίας.

Καλύτερες Γαλλίδες έβραβεύθηκαν η Μισέλ Μοργκάν κι' η Μαρτίν Καρόλ και καλύτεροι ηθοποιοί ο Ζεράρ Φιλίπ και ο Ζαν Κλώντ Πασκάλ. Από τους Έγους ηθοποιούς βραβεύθηκαν οι Τζην Σίμονς, ο Γκάρι Κούπερ, ο Ρόμπερτ Τάιηλορ, και η Ελεονώρα Ρότσι Ντράγκο.

Η ΣΙΡΛΕΥ' ΤΕΜΠΛ

Το άλλοτε παιδί θαύμα, η αγαπημένη μικρούλα Σιρλεϋ Τέμπλ ξαναγύρισε στο Χόλλυγουντ αλλά πολύ διαφορετική αυτή τη φορά. Δεν είναι πιά η γοητευτική παιδούλα με τις χρυσές μπουκλίτσες αλλά μια όμορφη γυναίκα και μητέρα τριών παιδιών. Η Σιρλεϋ Τέμπλ που είναι τώρα κυρία Τσάρλυ Μπλάκ κινδύνευε να πεθάνη κατά τη γέννησι του τρίτου της παιδιού.

ΜΑΙΗ ΓΟΥΪΝ

ΜΙΑ στάρ που σχεδιάζει κάθε τι που φοράει, η Μαίη Γουΐν, έχει μια τεράστια γκαρνταρόμπα, με λίγα έξοδα. Από τα φτερινά της κοστούμια πλάζ, το ευνουμένό της είναι αυτό που φοράει στην εικόνα, το οποίο βάβαζε σε πειρασμό και τον πιο συντηρητικό άνθρωπο.

Ανάμεσα από εκατό κοπέλλες διάλεξαν τη Μαίη Γουΐν για να της δώσουν το μοναδικό γυναικείο ρόλο στην περιφημη ταινία «Η Ανταρσία του Κέιν», μία ταινία για την οποία μιλάει τώρα όλος ο έξνος Τύπος. Με την ταινία αυτή η Μαίη Γουΐν έγινε στάρ άμέσως, από χορεύτρια και τραγουδίστρια που ήταν πρώτα.

Γεννήθηκε στη Ν. Υόρκη το 1930 κι' από μικρή άρχισε να εργάζεται σε διάφορες δουλειές. Όταν έγινε 16 ετών έπωφελήθηκε απ' το ταλέντο της να σχεδιάζει κι' έγινε μία πολύ καλή μοντελίστα. Αυτή έχει σχεδιάσει τη στολή των ιπταμένων συνοδών της Παναμερικαν από την οποίαν κέρδισε αρκετά χρήματα. Αλλά γρήγορα τα εγκατέλειψε όλα αυτά για να γίνει χορεύτρια.

Δούλεψε σκληρά ώσπου να διακριθί και από την Κοπα-καμπάνα που εργαζόταν τελευταία, έφθασε στο Χόλλυγουντ με πολλές ελπίδες και λίγες πιθανότητες. Κι' εκεί δοκίμασε πικρές απογοητεύσεις και πικρές, ώσπου να της χαμογελάση τελικά η τύχη.

Τώρα πρωταγωνιστεί στη δεύτερη ταινία της «Το ξύλινο Γεράκι» μαζί με την Ντόνα Ρήντ, τον Ρόμπερτ Φράνσις και τον Φιλ Κάρεϋ. Είναι φύσις καλλιτεχνική και έκτος από το σχέδιο, τη μουσική και το χορό, γράφει και διηγήματα, νουβέλες και ποιήματα. Το πραγματικό της όνομα είναι Ντόνα Λη Χίκεϋ και πήρε για καλλιτεχνικό το όνομα της πρώτης ηρωίδας που ενσάρκωσε στην ταινία «Ανταρσία του Κέιν». Στην ταινία αυτή πρωταγωνιστούν ο Χάμφρεϋ Μπόγκαρτ, ο Χοσέ Φέρρερ, ο Βάν Τζόνσον, ο Φρέντ Μακ Μάρρεϋ κι' ο Ρόμπερτ Φράνσις.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Ο Ό Άλαν Λάντ επέστρεψε με τη γυναίκα και τα παιδιά του στην Αμερική ύστερα από 18 μηνών απουσία στην Ευρώπη κατά το διάστημα της οποίας πρωταγωνίστησε σε τέσσερες ή πέντε ταινίες. Στο ταξίδι του αυτό παρ' όλο να χάζει το ένα χέρι και το ένα πόδι του. Το χέρι του το έσπασε στο γυρίσματα μιας ταινίας και το πόδι σε άλλη. Μα δεν έδωσε σημασία και το χέρι του μαύρισε και λίγο ακόμη αν το παραμελούσε θα πάθαινε γάγγραινα. Εύτυχως κατάφερε έστω και άργα να το περιποιηθί και να το σώσει.

Ο Ντρκ Πάουελ που παρ' ό- λίγο να χάσει τη ζωή του πέσει από μια σοβαρή ασθένεια είναι φέτος ο πιο πολυσχολος ηθοποιός. Πρωταγωνίστησε σε δυο ταινίες και τώρα θ' αναλάβη τη διεύθυνσι παραγωγής στα στούντιο της Ρ.Κ.Ο.

Ο Μπάρτ Λάγκαστερ γίνεται σκηνοθέτης. Θα σκηνοθετήσει τη νέα ταινία του «Το τέρας του Γαβριήλ».

Ο Ρέντ Σκέλτον θέλοντας να κοιμηθί ως το μεσημέρι μία Κυριακή υποσχέθηκε να δώσει ένα βραβείο σ' όποιο απ' τα παιδιά του ευπρόσδεκτο άρτο. Στις πέντε το πρωί όμως τον ξύπνησε ο μικρός γιός του ρωτώντας:

«Μπαμπά, ποιος κερδίζει το βραβείο;»

Ο Πήτερ Λόουφορντ άλλαξε απόφασι να μείνει γεροντοπαλλήκο όταν γνώρισε την Πατριτία Κένεντυ. Παντρεύθηκαν στη Ν. Υόρκη.

Η Άντρεϋ Χέμπουργκ είναι έρωτευμένη με τον Μέλ Φέρρερ και προσπαθεί να πάρη άδεια από την εταιρία της για να πάη να τον συναντήσει στην Ιταλία όπου εκείνος πρωταγωνιστεί στην ταινία που γυρίζεται εκεί «Η Μητέρα».

Ένα άλλο ρομάντζο είχε εύτυχες τέλος. Ο Μισέλ Λερούαγιέ και η Πασκάλ Ρουμπέρ είχαν έρωτευθί όταν πρωταγωνιστούσαν μαζί στην ταινία «Το Μιστικό Χωριό». Ο Μισέλ στην αρχή νόμιζε πως η Πασκάλ αγαπούσε άλλον κι' ήθελε ν' αυτοκτονήσει. Εύτυχώς όμως πήρε το θάρρος να της μιλήσει και πρό ημερών παντρεύθηκαν στο Παρίσι.

Ο ΡΟΜΠΕΡ ΤΑΪΗΛΟΡ...

...που ήταν ένας από τους μεγαλύτερους γοητές της οθόνης εξακολουθεί ακόμη να κρα-

τά τα σκήπτρα και να παίρνει τους μεγαλύτερους ρόλους. Τώρα τελειωσε την ταινία Σινεμα-σκόπ «Ιππότες της Στρογγυλής Τραπεζής» μαζί με την Άν-δρ Γκάρντνερ και τον Μέλ Φερ-ρερ.

ΕΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Σύγχρονο αθηναϊκό κοινωνικό μυθιστόρημα του Ν. Μαράκη

20^{ον}

—Επαινε να μιλάει. Τον κύτταξε στα μάτια. Ήταν γεμάτος θλίψη. Τα χείλη του έμεναν ασάλευτα με τα μάτια του ήταν πλημμυρισμένα από μια σιωπηλή ικεσία. Χαμήλωσε το βλέμμα.

—Ήθελα να ξαναφτιάξω τη ζωή μου, συνέχισε. Είχα αρχίσει να ελπίζω πως θα μπορούσα να την ξαναφτιάξω. Ήταν κάποιος ευγενικός νέος που με ζήτησε σε γάμο. Και τώρα νά, ξαναμάτωσε η πληγή! Είμαι φοβερός, είναι πραγματικά φοβερός αυτό που συμβαίνει. Σε μένα. Μόλις πηγαίνω ν' άπενι-σω τον ήλιο, μουδιάζουν όλα μπαινούν ανέμερα του και στα μάτια μου και χάνω το φως. Είμαι μια κατατρεγμένη από τη μοίρα. Μια κατατρεγμένη που δεν την αφήνουν ν' ανασάνει. Θεέ μου, τόσο πολύ λυπών εφταίσα;

—Δεν πρέπει να φύγεις, Ρένα, της είπε αυτός. Πρώτα - πρώτα τώρα ίσως, περισσότερο από κάθε άλλη φορά μου χρειάζεσαι. Είμαι πολύ λυπημένος για τη Λέλα που σβύνει άσφα μα σίγουρα. Δε θα μπορέσω ν' αντέξω μόνος σ' αυτό το μαρτύριο...

Τα μάτια της στρογγυλέψα-νε από έκπληξη. Ένας παράξε-νος φόβος την κυριεύει. "Οχι! Ποτέ!... Νόμιζε πως διέκο-νε στο βλέμμα του να ξανα-ζωντανεύουν οι μακρυνοί πό-θοι. "Οχι. Ποτέ! Δεν θα κατέ-στρεφε αυτή τη ζωή μιας γυ-ναίκας. Ήταν άρκετο που κα-τέστρεφε με τα ίδια της τα χέ-ρια τη δική της. Δεν έπρεπε, δε μπορούσε, δεν είχε το δικαί-ωμα να μη αυτή, μια ξένη τώ-ρα, ανάμεσά τους...

—Επειτα πρέπει να σου ά-ποκαλύψω και κάτι άλλο, Ρέ-να, συνέχισε. Η γυναίκα μου ξέρει ότι εργάζεσαι εδώ...

—Μα πώς; Δε μπορώ να κα-ταλάβω!, απόρησε.

—Ο Κονταξής γέλασε.

—Αυτό που σου είπα πριν,

πως τάχα απ' το βιβλίο του

προσωπικού πλ ηρωφόρηκα

πως εργάζεσθαι στο τυπία

γραφουμχανών, ήταν ένα μικρό

ψέμα. Ο πεθερός μου, ο κ. Πε-

τρίτης μου είχε γράψει πως σε

προσέλαβε. Ξέρει την ιστορία

μας ο πατέρας της Λέλας που

ήταν στενός φίλος του αδελφού

σου, του Δημήτρη. Μαζί δου-

λεύουν στην κατοχή και η εκτέ-

λεσι του από τους Γερμανούς

του κόστους πολύ. Όταν λοι-

πόν είδε την αίτησή σου και

διάβασε τ' όνομά σου, άμέσως

κατάλαβε ποιά είσαι και σε

προσέλαβε. Ήταν ευτυχισμέ-

νος που θα μπορούσε να προ-

σφέρει μια θέση στην αδελφή

του Δημήτρη. Αποστόλου, Ο-

ταν άνοιξε τούτη η επιχείρησι,

εγώ, όπως ξέρεις, έλειπα στο

εξωτερικό μαζί με τη Λέλα. Έ-

κει λοιπόν λάβαμε το γράμμα

του που μας μιλούσε για σε-

να. Νά σου, πώ την αφήσεις

ταράχτηκα λίγο. Θα προτιμού-σα να μη σε ανταμύνα. Όμως έπεσε άπάνω μου η Λέλα. Με κανένα τρόπο δεν θα έπρεπε να φύγεις από την 'Εταιρία. Μόνη της έστειλε την άπάντησι στον πατέρα της: «'Εκτός του ότι είναι αδελφή ενός ήρωα, του έ-γραψε, είναι και μια κοπέλλα που αγάπησε άλλοτε ο Μίλ-τος. Και κάθε τί που αγάπη-σε ο Μίλτος, το αγαπώ κι' ε-γώ. 'Αλλά και αυτό να μη συ-νέβαινε, πρέπει να μάθεις ότι κάποτε γνωρίζομαστε, πηγαί-νουμε στο ίδιο σχολείο...». Αυ-τά του έγραψε και άλλα πολ-λά. Όπως βλέπεις λοιπόν...

Η Ρένα ανασήκωσε το κεφά-λι παραξενεμένη. Ήταν πολύ πιο ήρεμη τώρα.

—Γνωρίζομαστε έγραφε;

—Ναί. Μα και σύ την έχεις

γνωρίσει. Δε γίνεται να μη θυ-μώσαι τη Λέλα Πετρίτη, εκείνο

το λιγνό κορίτσι με τα μεγά-λα όμορφα μάτια. Μαζί πηγαί-νουμε στο Γυμνάσιο. Την περ-νούσαμε δυο τάξεις. Ήταν κά-πως μικρότερη από μας.

Ένα μικρό παραθυράκι έ-νοιξε στο νού της και μούντα-ραν οι παλιές μνήμες. Μα και!

Βέβαια τη θυμόταν τη Λέλα Πετρίτη.

—Η Λέλα είναι γυναίκα

σου;

—Μα η Λέλα Πετρίτη ήταν

κόρη καθηγητή.

—Ναί. Δεν κάνεις λάθος. Ο

πατέρας της ήταν τότε καθη-

γητής. Μα τώρα, όπως βλέ-πεις, δημιούργησε αυτή την έ-

πιχείρησι.

Έγινε πάλι σιωπή. Ο Κον-

ταξής έκανε μερικά ήθηματά

μέσα στο γραφείο. Η Ρένα έ-

νοιώδε κάτι περίεργο μέσα της.

Ήταν ένα κράμα κούφης χα-

ράς, ευγνωμοσύνης, θλίψεως,

Ένας γλυκός πόνος την παι-

δεψε.

—Είναι μια παράξενη κο-

πέλλα με λεπτά αισθήματα, εί-

πε ο Μίλτος καθώς στάθηκε

μπροστά στο παράθυρο και

κύτταξε την κίνησι του δρόμου.

Η καρδιά της είναι γεμάτη τρυ-

φερότητα για όλους τους άν-

θρώπους. Ίσως επειδή μέσα

της υπάρχει το μήνυμα του θα-νάτου έδωσε κάθε τι άσκημο από την ψυχή της.

Γύρισε και κάρφωσε το βλέμ-μα του στο πρόσωπο της Ρέ-νας.

—Θέλει να σε γνωρίσει, Ρέ-να, είπε κι' η φωνή του είχε κάτι το πολύ θλιμμένο. Φαντά-σου ότι με υποχρέωσε να σε προσκαλέσω γιατί θέλει να μι-λήση μαζί σου.

—Νά μιλήση μαζί μου; Έκα-νε παραγμένη εκείνη.

—Ναί. Θέλει να γίνετε φί-λες.

—Μ' αυτό είναι αδύνατο. Δε γίνεται!

Πήγε κοντά της.

—Σε παρακαλώ κι' εγώ, Ρένα, της είπε. Δεν ξέρω τί να υποθέσω. Ίσως έχει μαντέ-ψει πως το τέλος της πλησιά-ζει. Σε παρακαλώ όμως, μην αρνηθής την πρόσκλησι. Θα της κάνη καλό. Και σε μένα θα κά-νη καλό. Είμαι πολύ δυστυ-χιώστως που τη χάνω.

Κάποιο δάκρυ κύλησε στο μάγουλό του. Κατακύλησε κι' έφθασε στην άκρη των χειλιών του.

—Άφησέ με να σκεφτώ, Μίλτο, είτε κι' η φωνή της έ-τρεμε.

—Μην άρνήσης ν' αποφασί-σης, Ρένα, παρακάλεσε αυτός και της έσφιξε το χέρι. Δεν ξέ-ρω πόσες μέρες της μένουν ά-κόμα να ζήσει...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 37

Το φθινόπωρο ήρθε πρόωρα, με κάποια παράξενη, φούρια. Απότομα από τη μία μέσα στην άλλη χάθηκε το καλοκαί-ρι και μπήκε το φθινόπωρο. Στον ουρανό της 'Αθήνας άρ-χισαν να ταξιδεύουν μουδιά-ζονεφα και εξάπασαν δυνατές μπόρες. Ο άέρας παίδευε ά-γρια τα δέντρα και τα κίτρινα φύλλα στριφογύριζαν στους δρόμους κυνηγώντας το ένα τ' άλλο όσο που πνίγονταν στα λασπόνερα. Απ' τα γύρω δου-νά κατέβαιναν όρημτικοί χεί-μαρροι. Τα πουλιά τρομαγμέ-να από τούτη την αϊνίδια άλ-λαγή του καιρού, ξεκίνησαν πρόωρα για το έτήσιο άποδη-μτικό ταξίδι τους.

Στην κάμαρη μπήκε πατών-τας στις μύτες των σκαρπι-νιών της η Ρένα. Απ' το πα-ράθυρο έμπαινε ένα θαιμπό φως.

Ο ήλιος έγερνε κατά τη δύσι και σε λίγο θα έρχόταν η νύ-χτα. Το στήθος της κοπέλλας που ήταν εσπλωμένη στο κρε-βάτι άνεβοκατέβαινε διαστικά κι' ακανόνιστα. Άκουγόταν η δύσκολη ανάσα της. Μια φο-βερή δύσπνοια τη βασάνιζε. Μέσα στο μισόφωτο, καθώς εί-

χε κλειστά τα μάτια, το άδύ-νατο και χλωμό πρόσωπό της έμοιαζε σαν τη μάσκα νεκρού.

Πλάι στο προσκέφαλό της, σ' ένα κάθισμα καθόταν ο άντρας της, ο Μίλτος Κονταξής. Έ-

στεικε άμίλητος με τα μάτια καρφωμένα στο κενό, σά να με-τρούσε το άνεβοκατέβαινα του στήθους της. Είδε τη Ρένα και σηκώθηκε. Πλησίασε άδούρβα στην πόρτα.

—'Ηρθε ο γιατρός, του ψι-θύρισε.

—Νά την ξυπνήσουμε; ρώ-τησε χαμηλόφωνα αυτός.

Η Ρένα ανασήκωσε τους ώ-μους. Ή άρρωστη κινήθηκε στο κρεβάτι της κι' ο ξερός θήκος της γέμισε την κάμαρη. Άνοι-ξε τα μάτια και το βλέμμα της καρφώθηκε στους δυο άν-θρώπους που μιλούσαν.

—Εσύ είσαι Μίλτο; ρώτη-σε με άδύνατη φωνή.

—Ναί. Εγώ αγάπη μου.

Πήγε κοντά της. Της χάιδε-ψε απαλά το πρόσωπο. Ήταν μουσκεμένο απ' τον ιδρώτα.

—Ο πατέρας δεν γύρισε ά-κόμη;

—Μην άνησυχής, χρυσή μου. Δε θ' άργήση. Το ξέρει πως τον περιμένεις. Ήρθε όμως ο γιατρός.

Έκανε μια κίνησι δυσφο-ρίας.

—Άδικα κοιτάζετε για μέ-να, είπε. Δεν είμαι κανένα μι-κρό παιδί για να μη καταλα-βαίνω. Τίποτα δεν μπορεί πιά να κάνη ο γιατρός.

—Θα με κάνης να σε μαλώ-σω Λέλα, της είπε σε τόνο μι-σοσαστίου. Είσαι το ίδιο πει-σματάρα, όπως και στο Λύ-κειο. Ακριβώς επειδή δεν εί-σαι πιά παιδί, πρέπει ν' αφή-σης το γιατρό να σε βοηθήση.

Άλλως τε δε μπορείς να ξε-ρής έσύ περισσότερα απ' αυ-τόν. Ο γιατρός είναι σίγου-ρος πως σύντομα θα συνέλθης. Είναι μια κρίσι που θα περά-ση.

Η άρρωστη προσπάθησε να χαμογελάση.

—Είσαι υπερβολικά αισιόδο-ξη, Ρένα. Σ' ευχαριστώ που ζητάς να μου δώσης κουράγιο. Νομίζεις πως δεν θέλω να ξα-νανοήσω την ύγεια μου; Όμως το ξέρεις κι' έσύ όπως το ξέ-ρω κι' εγώ, όπως το ξέρουν ό-λοι εδώ μέσα...

—Μη λες άνοησίες, Λέλα!, την έκοψε ο Μίλτος. Πρέπει να δεχτής το γιατρό.

Δεν άντιμύλησε πιά. Έκλει-σε τα μάτια. Αυτές οι λίγες λέξεις που είπε την κούρασαν. Αισθανόταν μια δυνατή εξέαν-τη λησι.

—'Ας έρθη, είπε.

Ο γιατρός μπήκε στην κά-μαρη σοβαρός κι' άμίλητος. Έξέτασε το σφυγμό της άρ-ρωστης, άκροάστηκε το στήθος και τη ράχη της, ψιθύρισε με-ρικές κουδέντες μέσα απ' τα δόντια του που δεν τις κατά-λαβε κανείς, φόρεσε τα γυαλιά του, έγραψε μερικές συνταγές και σηκώθηκε.

—Πάμε καλά, πολύ καλά!, είπε. Είσθε πολύ καλύτερα, κυ-ρία Λέλα.

Η Ρένα τον συνάδωσε έως την έξωπορτα.

—Είμαι αδελφή σας; τη ρώ-τησε.

—Οχι. Άλλα την αγαπώ σαν αδελφή μου, άποκρίθηκε. Πως την βρήκατε;

Ο γιατρός κούνησε το κε-φάλι.

—Δυστυχώς, δεν βλέπω να

υπάρχει καμιά έλπίδα. Δεν εί-ναι άπίθανο να παρουσιάση κάποια βελτίωσι αυτές τις μέ-ρες. Πολύ σύντομα όμως... Κα-ταλαβαίνετε τί θέλω να πώ...

—Δεν υπάρχει έλπίδα, για-τρέ; ρώτησε με αγωνία.

—Οχι. Δεν υπάρχει. Οι πνευμονές της είναι έντελως κα-τεστραμμένοι. Και στην εποχή μας δυστυχώς δεν γίνονται θαύ-ματα.

—Έορξτε μια ματιά στον ου-ρανό κι' αναστέναξε.

—Τούτη η εποχή είναι η χει-ρότερη για τα νοσήματα του στήθους. Είμαι σίγουρος πως σε λίγο θ' άρχιση πάλι να βρε-χη. Καληνύχτα σας.

Η Ρένα έκλεισε τη σιδερέ-νια έξωπορτα και γύρισε με ά-γαία δέηματα σκεπτική στο χάλι.

Η Κατίνα η υπηρέτρια, μια μεσοκόπη γυναίκα με προγού-λι, έτρεξε κοντά της άνήσυχη.

—Τί σας είπε ο γιατρός; ρώτησε.

—Εκείνη απέφυγε να την κυ-τάξη στα μάτια.

—Είπε πως η κυρία θα ξα-νανήγη σύντομα καλά.

—'Αχ! Μακάρι! Θεέ μου, κάνε το θαύμα σου!, αναστέ-ναξε και σταυροκοπήθηκε η γυ-ναίκα. Είμαι κρίμα να χαθή μια τόσο νέα και όμορφη κο-πέλλα. Πόσο άτυχη στάθηκε, αλήθεια.

Σταμάτησε να μιλάει και κύτταξε παρανεμένη τη Ρέ-να.

—Μα έσεις κλαίτε, είπε. Εί-ναι λοιπόν τόσο σοβαρά και το κρύβετε;

—Οχι δά. Πως το κατάλα-βες πως κλαίω; Και δοκίμασε να χαμογέλαση. Δεν σου κού-βω τίποτα.

Η υπηρέτρια δε μίλησε. Σέρνοντας τις σκονιένιες παν-τόφλες της τράβηξε προς την κουζίνα. Καθώς έκλεινε πίσω της την πόρτα, η Ρένα άκουσε ένα πνιχτό λυγμό. Έπεσε σ' ένα κάθισμα και σκούπισε τα μάτια της.

—Όλο την αγαπώ, σκέ-φτηκε. Είναι πραγματικά μια σπάνια κοπέλλα.

Πριν είκοσι μέρες δεν ήξερε καν άν υπήρχε η Λέλα Πετρί-τη. Την είχε δολέπεια ξεχάσει με το πέραςμα των έτών. Ύ-στερα της την ξανάφερε στο νού ο Μίλτος Κονταξής. Κι' όταν ήρθε εδώ να της κάνη την πρώτη έπισκεψι την θυμήθηκε και την άναγνώρισε άμέσως. Το κορίτσι με τις ξανθές μπού κλες και τα γαλάζια μάτια που θυμόταν στο σχολείο ήταν μπρο-στά της πάλι, ίδιο, όλοφυστο. Μονάχα που τώρα είχε χαθή η δροσιά απ' το πρόσωπό της και το χαμόγελό της είχε μια θλιμμένη έκφρασι. Τα μάτια της έλαμπαν από τον πυρετό που την παίδευε. Ός τόσο είχε σηκωθή από το κρεβάτι και την υποδέχτηκε έγκάρδια. Της έ-σφιξε θερμά το χέρι και την καλωσώρισε.

—Σε ευχαριστώ πολύ που ήρθες, της είπε. Το ήξερα πως θα έρχόσουν.

Κάθισαν στη βεράντα. Ά-πάναντι ήταν το δάσος. Πιο πέρα άρχιζε η πλαγιά του δου-νού. Είχε ένα ανοιχτό λουλακι χρώμα. Ύστερα από τις πωύ-τες τυπικές κουδέντες άρχισαν να μιλούν για τα παιδιά. Ο Μίλτος έμπαινε κάθε τόσο στη συζήτησι για να τους θυμήση κάτι που είχαν λησιμονήσει. Οι όμορφες μέρες του Λυκείου ξα-νάζωντανεψαν. Και πόσα πρην

ματα δεν θυμήθηκαν! Γέλασαν μάλιστα πολύ όταν ξανάφεραν στο νού τους τον καθηγητή της Γαλλικής.

—'Αλήθεια, τον θυμάσαι;

—Ναί! Ναί! Είχε ένα μου-στάκι γελοίο σαν άγκίστρι και βάδιζε σά να φορούσε τσαρού-χια. Ήταν ένας τύπος βουνί-σιος.

—Και μιλούσε τα φραντσέ-ζικα με άρβανίτικη προφορά.

—'Αμ! η κυρία Λεκοπούλου;

Ή γεροντοκόρη καθηγήτριά της ίχνογραφίας με τον όρθο γακά και τον κότσο; Τη θυ-μάσαι;

—Ναί! Ναί! Ήταν μια στριμμένη...

Μέσα σε μια ώρα είχαν γί-νει φίλες. Η Ρένα ένωσε μια παράξενη στοργή για τούτη τη λιγνή κοπέλλα που πηγαινε, χωρίς να το υποψιάζεται, με μεγάλα δέηματα ν' ανταμώση το θάνατο...

Όταν μιλούσε με προγού-λι, έτρεξε κοντά της άνήσυχη.

—Τί σας είπε ο γιατρός; ρώτησε.

—Εκείνη απέφυγε να την κυ-τάξη στα μάτια.

—Είπε πως η κυρία θα ξα-νανήγη σύντομα καλά.

—'Αχ! Μακάρι! Θεέ μου, κάνε το θαύμα σου!, αναστέ-ναξε και σταυροκοπήθηκε η γυ-ναίκα. Είμαι κρίμα να χαθή μια τόσο νέα και όμορφη κο-πέλλα. Πόσο άτυχη στάθηκε, αλήθεια.

Σταμάτησε να μιλάει και κύτταξε παρανεμένη τη Ρέ-να.

—Μα έσεις κλαίτε, είπε. Εί-ναι λοιπόν τόσο σοβαρά και το κρύβετε;

—Οχι δά. Πως το κατάλα-βες πως κλαίω; Και δοκίμασε να χαμογέλαση. Δεν σου κού-βω τίποτα.

Η υπηρέτρια δε μίλησε. Σέρνοντας τις σκονιένιες παν-τόφλες της τράβηξε προς την κουζίνα. Καθώς έκλεινε πίσω της την πόρτα, η Ρένα άκουσε ένα πνιχτό λυγμό. Έπεσε σ' ένα κάθισμα και σκούπισε τα μάτια της.

—Όλο την αγαπώ, σκέ-φτηκε. Είναι πραγματικά μια σπάνια κοπέλλα.

Πριν είκοσι μέρες δεν ήξερε καν άν υπήρχε η Λέλα Πετρί-τη. Την είχε δολέπεια ξεχάσει με το πέραςμα των έτών. Ύ-στερα της την ξανάφερε στο νού ο Μίλτος Κονταξής. Κι' όταν ήρθε εδώ να της κάνη την πρώτη έπισκεψι την θυμήθηκε και την άναγνώρισε άμέσως. Το κορίτσι με τις ξανθές μπού κλες και τα γαλάζια μάτια που θυμόταν στο σχολείο ήταν μπρο-στά της πάλι, ίδιο, όλοφυστο. Μονάχα που τώρα είχε χαθή η δροσιά απ' το πρόσωπό της και το χαμόγελό της είχε μια θλιμμένη έκφρασι. Τα μάτια της έλαμπαν από τον πυρετό που την παίδευε. Ός τόσο είχε σηκωθή από το κρεβάτι και την υποδέχτηκε έγκάρδια. Της έ-σφιξε θερμά το χέρι και την καλωσώρισε.

—Σε ευχαριστώ πολύ που ήρθες, της είπε. Το ήξερα πως θα έρχόσουν.

Κάθισαν στη βεράντα. Ά-πάναντι ήταν το δάσος. Πιο πέρα άρχιζε η πλαγιά του δου-νού. Είχε ένα ανοιχτό λουλακι χρώμα. Ύστερα από τις πωύ-τες τυπικές κουδέντες άρχισαν να μιλούν για τα παιδιά. Ο Μίλτος έμπαινε κάθε τόσο στη συζήτησι για να τους θυμήση κάτι που είχαν λησιμονήσει. Οι όμορφες μέρες του Λυκείου ξα-νάζωντανεψαν. Και πόσα πρην

ήταν η γυναίκα του ανθρώπου που τόσο είχε αγαπήσει και που ήταν άλλοτε να γίνη άν-τρας της. Ίσως θα τη ζήλευε άν δεν ήξερε πως ήταν να πε-θάνη. Μα όχι. Μπορεί και να μη ζήλευε. Ήταν τόσο καλός άνθρωπος! Έπρεπε να κούδης πολλή κακία μέσα σου για να μισήσης και να ζήλεψης τούτο το άγγελικό πλάσμα που φε-ρόταν τόσο ξεγνοιαστα και εγ-γενικά. Ήταν πολύ λεπτή. Ά-πέφευγε να της μιλήση για τη δουλειά της στο γραφείο. Δεν ήθελε να της θυμήση πως ή-ταν σύζυγος διευθυντού κι' έ-κείνη μια υπάλληλος στο τυπ-ια γραφομηχανών. Ήθελε να της δείξη πως δεν υπήρχε καμ-ιά απόστασι μεταξύ τους. Ή-ταν ίσες. Δυο παλιές συμμα-θήτριες που ξαναφτιάχνουν μια ξεχασμένη φιλία και κουδεντά-ζουν για τα παιδικά τους χρό-νια. Μονάχα που ένας ξερός δήχας σταματούσε κάθε τόσο τούτη τη συζήτησι. Τότε ο Μίλ-τος κύτταζε άνήσυχος τη Λέ-λα κι' ύστερα άλλαζαν μια μα-τιά με τη Ρένα.

—Δε θέλεις να πλαγιάσης, αγάπη μου; τη ρωτούσε.

—Οχι Μίλτο. Ευχαριστώ. Αισθάνομαι πολύ καλά...

—'Αργότερα ήρθε κι' ο κύριος

Πετρίτης. Χαίρετσε άνοιχτό-καρδα τη μουσαφίρισα.

—Μπρέ! Μπρέ! Η Ρένα στο σπίτι μας! Πως ήταν αυ-τό;

Την κράτησαν το δαούδο στο τραπέζι κι' όταν ήταν να φύγη η Λέλα έκανε μια πρότασι μ' ένα τρόπο καμικά έπίσημο:

—Ζητώ, είπα, από την 'Ε-ταιρία Εισαγωγής 'Ελαστικών Πετρίτης και Υίος, να έπιτρέ-ψη στη φίλη μου, εάν φυσικά συμφωνή και η Ρένα σ' αυτό, να έγκατασταθή στο σπίτι μας.

—Όλοι την κύτταζαν εφανα-σμένοι. Περισσότερο απ' τους άλλους εφαναίστηκε η Ρένα. Η Λέλα είχε καρφώσει το βλέμμα της άπάνω της. Είχε κάτι το περίεργο τούτο το βλέμμα. Ύ-στερα γύρισε προς το μέρος του πατέρα της:

—Ίσως δεν εξηγήθηκα κα-λά μπαμπά, είπε. Είναι μερι-κές φορές που δε μπορείς να κατεβής στην 'Αθήνα και που ωστόσο θέλεις να γράφεις κά-ποιο έπιείγον γράμμα ή έγγρα-φο. 'Αν έχης εδώ τη Ρένα με τη μηχανή της, θα μπορής να το υπογραφέυσης και να το ύ-πογράψης άμέσως, χωρίς να το κουνήσης απ' το σπίτι. Κατά-λαδες, μπαμπά;

—Δηλαδή θέλεις να πής, πως σου χοιριάζεται παρόεα. Αυ-τό δε θέλεις να πής; ρώτησε χαμογελώντας πονηρά ο Πετρί-της. Έσύ τί λες Ρένα;

Ο Μίλτος της έστειλε ένα παρακλητικό βλέμμα. «Πες ναί. Σε παρακαλώ, πές πως δέχεσαι. Αυτό θα της κάνη κα-λό...»

Η Ρένα κούνησε το κεφάλι.

—Δηλαδή δακτυλογράφος κατ' οίκον; ρώτησε γελώντας.

—Εάν η 'Εταιρία το έγκρινη...

'Εγώ φυσικά δεν μπορώ να έ-χω αντίρρησι...

—Είσαι σπουδαία κοπελ-λα!, της είπε ο Πετρίτης. Έ-χεις τον ίδιο το χαρακτήρα τού αδελφού σου του Δημήτρη! Και δεν ξέρω άν θα σ' άρση αυτό που θα σου πώ. Όμως πρέπει να το μάθης. Ο Δημήτρης δεν έμοιαζε καθόλου με τον πατέ-ρα σου.

Κάτι πήγε να πή η Ρένα, μα δεν της άφανεσε.

—Τά ξέρω, τά ξέρω όλα! Δε θέλω να μου δώσης εξηγή-σεις. Σε πούλησε σ' ένα άν-θρωπο που θάπρεπε να βρίσκε-ται είτε στα κάτεργα είτε σ' ένα δημόσιο ψυχιατρείο ως έ-πικίνδυνος. Ένωώ τον Κων-ταξή! Μα χάρησμαι που κατά-φερες και γλύττωσες απ' τα χέρια του.

—Μπαμπά!, τον σταμάτησε η Λέλα. Δεν είναι σωστό.

—Γιατί; παρανεύτηκε αυ-τός.

Κάτι θέλησε να πή κι' ο Μίλτος. Άλλά η Ρένα τον πρό-λαβε.

—'Ο! Δεν είπα τίποτα που να με πείραζε ο κ. Πετρίτης. Λέει την αλήθεια. Μ' άρέσει να μαθαίνω πως μοιάζω τού αδελ-φού μου τού Δημήτρη.

ή Φρίντα. 'Ο Σταυρίδης ανήσυχος. 'Ηθελε να σέ δη.

—'Ο Σταυρίδης;

—Ναί.

—Καλά... Καλά, θα σου πω...

Υστερα από λίγο ήρθε ο κλητήρας και πήρε τη μηχανή της.

—'Ο κ. διευθυντής είπε, πώς θα εγκαταστήσει προσωρινώς στο Χαλάντρι ως ιδιαίτερα γραμματέως του πεθερού του.

—Ναί. Ναί, είπε η Ρένα. Με παρέκάλεσε για μερικές μέρες. 'Η κυρία Κονταξή είναι άρρωστη κι' έπειδή ο κ. Πετρίτης θέλει να μένει κοντά της, θρήκε αυτή τη λύση.

—Φοβάσαι, έκανε η Φρίντα. 'Εσύ άρχισες να μεγαλωπιάνεσαι!

—'Η Ρένα έγινε ξαφνικά μελαγχολική.

—Δεν είναι αυτό που φαντάζεσαι, της είπε. Μιά απ' αυτές τις μέρες θα σου εξηγήσω.

—Μά τότε εξηγούνται πολλά πράγματα! Το ξέρει ο Χαράλαμπος ότι φεύγει προσωρινώς απ' το γραφείο;

—Νομίζω ότι θα το ξέρει. Φυσικά θα του το είπε ο κ. Κονταξής.

—'Α! Τον φοκαρά!... Ξέσπα σε η Φρίντα. Γι' αυτό είναι αμίλητος. Έχει κατεβάσει κάτι μούτρα! Χάνει βλέπεις μία ύπουλη... κατάκτηση! Μένει στα κούρα του λουτρού.

—Γέλασαν κι' οι δυο.

—Μά να τον δεις! Είναι αξιοπύκτος, συνέχισε η Φρίντα. Πρέπει να δρεθί κάποια να τον παρηγορήσει. Διαφορετικά χαθούμε. Θα μάς παράξει στα πρόστιμα όσο να σέ... Ξεχάση...

Στη βίλα Πετρίτη πήγε το βδομ, πρωί η Ρένα. 'Η μηχανή τοποθετήθηκε σε μία γωνία του χώρου. Δε χρειάστηκε βλ η μέρα. Όπως άλλως τε δε χρειάστηκε και τις υπόλοιπες. Το βράδυ κατέβηκε στην Αθήνα. Στο δωμάτιό της στην πανσιόν «Ευτυχία» βρήκε μία κόρτα της Έφης Λεκού από τη Ρώμη: «Χαιρετισμούς από την αιώνια πόλη. Είμαι ευτυχισμένη. Έφυγε. Βρήκε κι' ένα σημείωμα του Σταυρίδη: «Ρένα, με ξεχάσες. Από τη Φρίντα έμασα τα περίεργα νέα σου. Περιμένω μία απάντηση. Πρέπει να σέ δω». Έρριξε και τα δυο γράμματα στο συρτάρι της τουαλέτας και ξάπλωσε. Προσπάθησε να βάλει σε μία τάξη τις σκέψεις της...

Και ξαφνικά κάτι έγινε. Κάποιος μπήκε μέσα στην κάμαρη κι' ως μνη άνοιξε καθόλου ή πόρτα. Μιά κοπέλλα ήρθε και θρόνιστηκε σε μία καρέκλα και την κύτταξε μ' ένα χαμόγελο παράξενο κρεμασμένο στα χείλη. Τούτη η κοπέλλα της έμοιαζε καταπληχτικά. Μά ναί, ήταν ή ίδια ή Ρένα. Αποστόλου.

—Δε με αναγνωρίζεις λοιπόν; τη ρώτησε ή νυχτερινή μουσαφίρισσα.

—Ναί. Φυσικά σέ αναγνωρίζω. Έκανε εκείνη γεμάτη άπορία. Όμως δε μπορώ να καταλάβω το πώς βρέθηκες εδώ. Είναι περίεργο πού σέ βλέπω να στέκες μπροστά μου.

—Γίνανε πολλά περίεργα τούτες τις μέρες, την έκοψε ή άλλη. Άν πριν μία βδομάδα σου έλεγε κάποιος πώς θα γινόσουν φιλένδα της γυναίκας του Μίλτου και πώς θα μπαίνον θγαινες στο σπίτι του, θα ξε-

σπούσεσ σ' ένα κοροϊδευτικό χαμόγελο και θα διαμαρτυρόσουν μ' όλη σου την καρδιά. 'Ωστόσο κι' αυτό έγινε. Κι' όχι μονάχα δε διαμαρτυρήθηκες αλλά δέχτηκες με ένθουσιασμό — χωρίς βέβαια να το φανερώσης — την πρόταση για την εγκατάστασή σου στο Χαλάντρι. 'Ετσι, δεν είναι;

—Ναί. 'Ετσι είναι, παραδέχτηκε ή Ρένα.

—Τι ζητάς λοιπόν έσύ σ' αυτό το σπίτι; Γιατί να ζής και να κινήσαι ανάμεσά τους; Είναι μία δυστυχισμένη κοπέλλα και οι μέρες της ζωής της είναι μετρημένες. Είσαι σίγουρη πώς δεν θα ηληψή όταν πιάσει ένα κάπως πιο ζεστό βλέμμα σου απάνω στο Μίλτο; Δε μπορεί τάχα να παρεξηγησ η μία άθωα κίνησή σου; Γιατί δεν παραδέχεσαι πώς ίσως κάτω από μία άθωα φράση σου μπορεί εκείνη να υποψιαστή κάτι που να την κάνει άνησυχη; Δεν το καταλαβαίνεις πώς αυτό θα τη γεμίσει πίκρα και αγωνία;

—Μά δεν το ζήτησα εγώ!, διαμαρτυρήθηκε. 'Εκείνη επέμεινε. Γιατί με τόση επιμονή ζήτησε να βρίσκωμαι κοντά της;

—'Η άλλη, ή Ρένα που καθόταν στην καρέκλα, άναστήκωσε τους ώμους.

—Όάχι το λόγο της. Κάποιο λόγο θα έχη. Και σέ σένα φυσικά δεν ήρθε καθόλου άσχημα. Γιατί μη μου πεις πώς δεν σ' άρέσει αυτό. Θέλεις να βρίσκεσαι κοντά στο Μίλτο. Άν-

φού στο βάθος τον αγαπάς. Δεν έπαφες ούτε στιγμή να τον αγαπάς. 'Απόδειξη το γράμμα του Σταυρίδη. Άν ήταν διαφορετικά θα το κρατούσες κάπως στα χέρια σου. Δεν θα το πετούσες έτσι διάφορα στο συρτάρι. Θα το διάβάζες και θα το ξαναδιάβάζες και θα πήγαινες άποψη κιόλας να τον άναμώσης. Βλέπεις λοιπόν; Τώρα πού ξαναβρήκες το Μίλτο όλα τα ξεχάσες και είσαι έτοιμη να κάνης ότι σου ζητήσουν. Φτάνει να τον αισθανέσαι κοντά σου. Να ξέρης πώς σέ προσέχη.

—Μά όχι. Δεν είναι αυτό!, διαμαρτυρήθηκε πάλι. Δεν είναι μονάχα αυτό! Είναι στη μέση ή Λέλα! Αυτό το κορίτσι μ' έχει συγκινήσει. Δε μπορούσα να πώ ότι σέ μία τόσο θερμή παράκληση. Μονάχη σου το είπες πριν. Περιόγεις τις τελευταίες μέρες της ζωής της...

—Ναί. Όμως εκείνη δεν το ξέρει. Πιστεύει ότι είναι κάτι περαστικό. Νομίζει πώς σύντομα θα ξαναγίνη καλά.

—Άχ! Είσαι άνυπόφορη!, άναστήκωσε ή Ρένα που ήταν ξαπλωμένη στο κρεβάτι. Άν συνεχίσεις να λές τις ίδιες άνοησίες...

—'Η άλλη χαμογέλασε και σηκώθηκε.

—Νά με συγχωρήσ, είπε και πάλι στα χείλη της κρεμάστηκε εκείνο το παράξενο χαμόγελο. Νά με συγχωρήσ που σέ άνησυχισα.

Και προχώρησε προς την πόρτα, την άνοιξε και χάθηκε

στο διάδρομο. 'Η Ρένα άνοιξε τα μάτια και τινάχτηκε απ' το κρεβάτι. Το μικρό ηλεκτρικό λαμπιόνι που ήταν μπροστά σ' ένα εικόνισμα της Παναγίας έρχρινε μία θαμπή άνταύγεια μέσα στην κάμαρη. Έτρεξε προς την πόρτα. 'Ηταν συρτομένη από μέσα όπως την άφησε πριν ξαπλώσει.

—Είμαι άνόητη!, σκέφτηκε. Άνηρέυτηκα.

Τούτο όμως το παράξενο άνειρο της τάραξε τα νεύρα κι' όλη τη νύχτα ό ύπνος δεν κατεδέχτηκε να ζυγώσει στα βλεφάρ της. Κι' όταν το πρωί πήρε το λεωφορείο για το Χαλάντρι ήταν κάπως χλωμή και άκεφη.

—'Ο μπαμπάς κι' ό Μίλτος, κατέβηκαν στο γραφείο σήμερα, της είπε ή Λέλα. Τί θάλεγες για ένα περίπατο στο δάσος;

—Δεν είναι σωστό, έκανε ή Ρένα. Θα κουρασής.

—Σήμερα αισθάνομαι κάπως καλύτερα, επέμεινε εκείνη. Θέλεις να μου κάνης συντροφιά;

Βαδίζαν πολύ άργά. 'Η δούλοια δασάνιζε τη Λέλα. Κι' εκείνος ό βήχας την έπιγνε κάθε τόσο. 'Ηταν οι τελευταίες μέρες του καλοκαιριού και ή διασημένη γής έδωζε μία κηφή άνάσα. Άνάμεσα στο δάσος όμως ό άέρας ήταν δροσερός και μσοχολούσαν τα πεύκα. Κάθισαν κάπου. 'Η Λέλα άπλωσε το μάλλινο ζακετάκι της και ξάπλωσε. Ένα μικρό άνοιγμα απ' τις πράσινες φύλλες των δέντρων άφινε να φαίνεται ένα κομμάτι γαλάζιου ουρανού. Κάποιο μικρό άστρορ συνεφάκι ταξίδευε κατά το νάτι. Μιά γλυκιά σιωπή άπλωνόταν γύρω τους. Άπό μακριά μονάχα άκούγονταν τα λεωφορεία που κατηφόριζαν στο δημοσιο δρόμο. 'Η Λέλα πάλεψε μ' ένα ξερό κλαδί πεύκου που είχε στα χέρια της, χωρίς να μιλή. Κι' οι δυο ήταν άμιλητες, δυσημένες ή κάθε μία στις δικές της σκέψεις. Πρώτη έσπασε τη σιωπή ή Λέλα. 'Ηταν μία ερώτηση που της ζευατούσε τα χείλη και που ήθελε από την πρώτη στιγμή που άνταμώσανε να της κάνει:

—Θέλω να σέ ρωτήσω κάτι Ρένα, της είπε.

Έκείνη την κύτταξε ξαφνιασμένη. 'Η φωνή της είχε ένα παράξενο τόνο. Έτρεμε έλαφρά κι' ήταν θλιμμένη. Το βλέμμα της βυθίστηκε στο δικό της. Έμοιαζε μ' ένα χέρι που άνασκόλευε την καρδιά της.

—Θέλω να σέ ρωτήσω άν αγαπάς ακόμα το Μίλτο, συνέχισε. Δεν πρέπει να σου κοφηνή πού ζητάω να μάθω.

—'Η Ρένα ένοιωσε ένα τρομαγμένο φτεροκόπημα μέσα της. Την κύτταξε σά χαμένη.

—Μά τί είναι αυτό που λές, Λέλα; διαμαρτυρήθηκε. 'Ο Μίλτος είναι τώρα άντρας σου. Πώς μπορώ εγώ; Δεν έπρεπε να με ρωτήσης γι' αυτό.

—'Η κοπέλλα προσπάθησε να χαμογελάσει. 'Ηταν μία άπώπεια χαμόγελο.

—Έχω το λόγο μου πού σέ ρωτώ Ρένα, της είπε.

—Όχι! Δεν τον αγαπώ! άποκρίθηκε άπότομα, μά δεν μπόρεσε να την κυτάξει κατάματα. Όλα έχουν τελειώσει μεταξύ μας. 'Υστερα από το γάμο μου με τον Καρατά, όλα τελειώσανε. Φυσικά άλλοτε τον αγαπούσα. Μά τώρα...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στ έπόμενο.

Η ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ άπαντά στις άναγνώστριες της «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» για κάθε ζήτημα πού άφορά τήν..

ΟΜΟΡΦΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΖΟΛΑΝΔΗ Α. Κ.—Για την λιπαρότητα και τα μπιμπίκια του δέρματος του προσώπου σας συνιστώ την λοσιόν «Σουλφιν». Για τις πανάδες θα πρέπει να υποβληθήτε σε θεραπείες άποφλοιώσεως.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ Α. Α., Λευκάδα.—Για τα έλαττώματα στις γάμπες σας δυστυχώς δεν μπορώ από μακριά να σας βοηθήσω.

Κ. Ν., Σεπόλια.—Για να παίχνετε διαβάστε το άρθρο της στήλης μου στο προηγούμενο τεύχος. Το χνούδι έαν είναι άντιαίσθητικό θα εξαφανισθή μόνο με άποτρίχωση με διαθερμία βραχέων κυμάτων.

ΝΟΤΑ ΙΩΑΝΝΟΥ.—'Εφ' όσον δεν εύκολύνεθε να αγοράσετε έτοιμα προϊόντα για την καλλονή σας, εύχαρίστως να σας δεχθώ τελείως φιλικά 7—8 μ.μ. για να σας δώσω τις άπαιτούμενες συνταγές.

ΤΕΡΕΖΑ ΛΙ.—Για τις τρίχες του προσώπου βλέπετε σχετικά άνωτέρω.

18 ΧΡΟΝΙΑ.—Για το στήθος και τις τοπικές υπερλιπώσεις πρέπει να εξετασθήτε. Επίσης και για τις πτέρνες. Προς το παρόν μπορείτε να τις τρίβετε μ' έλαφρότερα. Μπορείτε να λούζετε τα μαλλιά σας με λευκό οινόπνευμα 80 βαθμών. Νά τρίβετε έντονα το τριχωτό δέρμα. Για τις βλεφαρίδες μεταχειρισθήτε

σε έντριβές των ριζών τους πομμάδα «Κούζιν» με Πιλοκαρπίνη.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ.—Δυστυχώς, αγαπητή μου, δεν μπορεί να γίνη ριζική άποτρίχωση σ' όλο το σώμα. Όταν έλθετε στην Αθήνα, εύχαρίστως να σας δεχθώ φιλικά για να σας εξετάσω.

Ι. Ζ.—Δυστυχώς δεν είμαι έγώ ή άρμόδια για τα γυαλιά πού ζητάτε.

ΦΕΥΓΑΛΕΑ ΝΕΙΑΤΑ.—Μπορείτε να «ντεμακιγιάρεθε» κάθε βράδυ το δέρμα του προσώπου σας πρώτα με παραφινέλαιο με χαμομηλόνερο ή νερό, θερμό το χειμώνα. Νά σαπουνίζεσθε 1—2 φορές τον μήνα με σαπόνι με βάσι λαβολίνης και άκόλουθα να εφαρμόζετε τονωτική κρέμα όπως ή «Κολντίνα». Δεν συμβουλεύω μασάζ. Για την τόνωση του δέρματος του προσώπου έφ' όσον δεν μένετε στην Αθήνα για να υποβληθήτε σε θεραπείες με διαθερμολογικές μάσκες, εφαρμόζετε ζεστές κομπρέσες με χαμομηλόνερο με στύψι τρία στα έκατό, τρεις φορές την έβδομάδα το βράδυ, και άκόλουθα τονωτική κρέμα. Επαναλαμβάνω ότι το μασάζ έχει κίνδυνο με τον καιρό χειρότερα το δέρμα.

Μ. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ.—'Η άποφλοιώσις για τον λεκέ της μήτης σας πρέπει να γίνη μόνο με την παρακολούθηση του Ιατρού του Θεραπευτηρίου. Δυστυχώς δεν γίνεται τίποτε άλλο.

ΑΛΙΚΗΝ.—Δοκιμάσετε ν' άδυνατίσετε κατ' άρχην έσοττώνοντας τα ζυμαρικά, πατάτες, ψωμί, σάλτσες, ποτά και ζυγίζομενη κάθε έβδομάδα. Κανονίστε να χάνετε 1 κιλό κάθε μήνα. Και έχετε ύπομονη και επίμονη.

ΜΑΡΙΝΑΝ.—Τις τρίχες στη μασχάλη μπορείτε να τις ελρίζετε με ευριστική μηχανή. Νά άλειψεσθε με έσσομο, ραφιναρισμένο λάδι έληας και να εκτίθεσθε προσδευτικά κάθε μέρα στον ήλιο για να μαυρίσετε. Τις φτέρνες σας άλείφετε με λαβολίνη τύπου «Μελάν».

ΜΙΑ ΓΙΑΝΝΙΩΤΙΣΣΑ.—Για να άδυνατίσετε βλέπετε σχετικά άνωτέρω.

ΚΟΚΚΙΝΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ Μ.Κ.—Εάν τα έσογκάματα στα σφυρά είναι λίπος και δεν φεύγει με έντονα καθημερινά μασάζ ή στην άναγκη και με γύψινο επίδεσμο, τότε πρέπει να υποβληθήτε σε άισθητική επέμβαση. Πάντως πρέπει να εξετασθήτε.

ΑΠΟΔΗΜΟ ΠΟΥΛΙ.—Για τη ριζική άποτρίχωση των μυχών πρέπει να υποβληθήτε σε θεραπεία με διαθερμοληξία βραχέων κυμάτων. Δεν υπάρχει άλλη μέθοδος.

ΜΑΙΡΗΝ ΑΝΤΩΝΙΟΥ.—Προσωρινή άποτρίχωση στους μυχούς μπορείτε να επιτύχετε χωρίς να άγριέσουν οι επαναφύμενες τρίχες, μεταχειριζόμενη το κερί της «Ελίζαμπετ Άρντεν». Πληροφορίες θα πάρετε από τον αντιπρόσωπό της, έδωξ Ιταδίου Έναντι Μεγάρου Μετοχικού Ταμείου.

ΡΕΖΕΝΤΑ.—Κατ' άρχην για τις πρώτες ρυτίδες θα μεταχειρίζεσθε την τονωτική κρέμα του Θεραπευτηρίου «Κολντίνα» και 2 φορές την έβδομάδα, εν άνάγκη, την «Άντιρίντ». Έν έσχατή άνάγκη φυσικά θα γίνη χειρουργική επέμβασις.

Κι' ό Φαραώ μύρα κρατάει,
Ποιός μās τό λέει πώς δε χρωστάει
τή δόξα και τη δύναμη του
σε τούτη την προτίμηση του;

Και τό ιερογλυφικό μορτουόυ όντ!

η ΜΠΥΡΑ ΚΑΝΕΙ ΚΑΛΟ!

ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ
ADELCO
ΘΕΟΡΙΟΥΧΟΣ

ΜΑΥΡΑ ΜΑΤΙΑ.—Νά στείλετε διευθυνσί σας ή να περάσετε να εξετασθήτε.

ΒΑΝΑΝ-Βόλον, ΚΡΙΝΟΝ-Κύπρον.—Νά στείλετε άκριβείς διευθύνσεις σας υπευθυνίζοντας και τα ως άνω ψευδώνυμά σας για να σας άπαντήσω ίδιαίτέρως.

ΦΑΝΗΝ Π., ΜΥΡΒΑΝ, ΝΙΝΑΝ, Β.Ι.Ζ., ΦΟΙΤΗΤΡΙΑΝ ΧΗΜΕΙΑΣ, ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΝ Α.Ε. Π.—Νά περάσετε να εξετασθήτε, κατά προτίμηση 7—8 μ.μ.

ΚΟΥΛΑΝ.—'Αμπελόκηποι. —'Εφ' όσον δεν είσθε εύπορος, μπορείτε να περάσετε να εξετασθήτε φιλικά, επιδεικνύοντας την παρούσαν άπάντησή μου στην γραμματέα του Θεραπευτηρίου.

ΜΑΡΙΑΝ ΠΑΠΑ-ΙΩΑΝΝΟΥ.—Δυστυχώς δεν είμαι έγώ ή άρμόδια για ό,τι μου ζητάτε.

ΜΙΑΝ ΠΑΝΔΡΕΜΕΝΗΝ. Καβάλαν, ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΝ, Βόλον.—

Θά σας άπαντήσω ίδιαίτέρως.
ΑΘΗΝΑΝ-Θεσσαλονίκην, ΒΑΛ. Γυθειον, ΜΑΤΙΝΑΝ-Λαμία, Α.Μ. Π.-Καλάμας, Β. ΚΟΡ-Τρίπολι, ΜΑΛΑΜΑ, ΑΘΗΝΑΙΑΝ.—Σας άπαντώ ίδιαίτέρως.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ
Διευθύντρια του Φυσιοθεραπευτικού Τμήματος του Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου Αθηνών—Γίαν Σμέστε 38—Τηλ. 611-009

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
Ιατρού
Σόλωνος 116, Αθήνα
Τηλέφωνοι: 20.538, 26.889, 30.430

Χρώματα φωτεινά
και άσύγκριτα άπαλά,
Ανοϊζιάτικη φρεσκάδα
της πούδρας COTY.

ΧΛΜΑ

ΧΙΛΙΕΣ ΦΟΡΕΣ
Υπό όμορφη
ΧΑΡΙΣ ΣΤΟ ΚΡΑΓΙΟΝ
Zande
(Ζάντε)
τό μοναδικό κραγιόν
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ και ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ
ΑΜΕΡΙΚ/ΚΟΝ ΠΡΟΪΟΝ
ΤΗΣ "ZANDE COSMETIC Co. N.Y."
ΑΝΤΙΠΡΟΣ ΚΟΛΟΚΩΤΡΗΝΗ ΑΙΜΠΟΝΑ 9
ΤΗΛ 28.033

ΤΟ ΤΕΣΤ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» ΚΑΠΡΙΤΣΙΟ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ ΕΙΣΘΕ ΒΕΒΑΙΗ ΟΤΙ ΔΕΝ ΤΑ ΣΥΓΧΕΕΤΕ ΑΥΤΑ,

Ο ΣΑ ΚΙ' ΑΝ ΠΟΥΜΕ ΟΤΙΣ ΝΕΕΣ ΚΟΠΕΛΛΕΣ, ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΚΕΤΑ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΔΩΣΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΝ ΜΕΧΡΙ ΠΟΙΟΥ ΣΗΜΕΙΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΟΒΑΡΟ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥΣ ΝΑ ΔΙΑΠΡΑΞΟΥΝ ΕΝΑ ΣΦΑΛΜΑ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΟΥ ΑΙΣΘΗΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΤΙΣ ΚΥΡΙΕΥΕΙ ΞΑΦΝΙΚΑ, ΕΝΩ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΓΙΑ ΝΑ ΤΙΣ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΟΥΝ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ. ΓΙΑΤΙ — ΜΕ ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ — ΟΙ ΚΟΠΕΛΛΕΣ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ, ΣΕ ΜΙΑ ΤΕΤΟΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ, ΘΑ ΔΡΕΘΟΥΝ ΣΕ ΜΕΙΟΝΕΚΤΙΚΗ ΘΕΣΙ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ.

ΌΧΙ ΠΩΣ ΟΙ ΚΟΠΕΛΛΕΣ ΕΙΝΑΙ ΛΙΓΩΤΕΡΟ ΦΙΝΕΣ Η ΕΧΟΥΝ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΝΤΙΛΗΨΗ. ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΧΝΟΥΜΕ ΟΤΙ ΕΡΧΟΝΤΑΙ Σ' ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΙΣ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΑΡΧΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ. ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ, ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΝΟΓΧΩΡΙΣΟΥΝ ΟΤΙ ΕΝΑ ΣΦΑΛΕΡΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΗ, ΓΙ' ΑΥΤΕΣ, ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΠΟΛΥ ΣΟΒΑΡΩΤΕΡΕΣ. ΓΙΑ ΤΟ ΛΟΓΟ ΑΥΤΟ, ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ, ΠΡΟΤΟΥ ΠΑΡΗ ΜΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΗ ΟΛΗ ΤΗΣ ΤΗ ΖΩΗ ΩΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ, Η ΚΟΠΕΛΛΑ ΝΑ ΣΚΕΦΘΗ ΚΑΙ ΝΑ ΜΕΛΕΤΗΣΗ ΠΟΛΥ ΣΟΒΑΡΑ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΙΣΘΗΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΝΟΙΩΘΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΝΑ ΜΗ ΔΙΑΤΡΕΞΗ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ Ν' ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΕΝΑ ΣΤΡΑΘ ΔΟΔΡΟ.

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΠΛΟ ΚΑΠΡΙΤΣΙΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΚΡΑΤΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΜΥΑΛΟ ΤΗΣ ΠΑΡΑ ΜΙΑ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΘΕΣΙ; ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΓΑΠΗ; ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΙ ΙΣΧΥΡΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΠΟΥ ΘΑ ΒΑΛΗ ΤΗ ΣΦΟΡΑΓΙΔΑ ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΣ ΤΗ ΖΩΗ; ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΕΧΗ ΤΙΣ ΠΙΘΕΛΙΒΕΡΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ. ΓΙ' ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΘΑ ΉΤΑΝ ΠΟΛΥ ΝΑ ΣΥΣΤΗΣΩΜΕ ΣΤΙΣ ΚΟΠΕΛΛΕΣ ΝΑ ΜΗ ΔΙΑΣΤΘΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΜΕΛΕΤΗΣΟΥΝ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥΣ ΠΡΟΤΟΥ ΠΑΡΟΥΣ ΜΙΑΝ ΑΠΟΦΑΣΗ. ΤΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΟΥΜΕ ΝΑ ΘΥΣΙΑΖΟΥΝ, ΕΝΩ ΘΑ ΕΠΙΔΙΔΩΝΤΑΙ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗ ΕΞΕΤΑΣΙ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ ΤΟΥΣ, ΜΗΡΙΚΑ ΛΕΠΤΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ, ΓΙΑ ΝΑ ΣΚΕΠΤΩΝΤΑΙ.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΗΤΕ ΑΚΡΙΒΩΣ, ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ, ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΨΥΧΗ ΣΑΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ ΑΝ ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ ΤΗ ΣΚΕΨΗ ΣΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ ΕΝΑ ΚΑΠΡΙΤΣΙΟ Η ΟΤΙ ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΤΟ ΟΝΟΜΑΣΕΤΕ ΑΓΑΠΗ, ΘΕΣΑΤΕ ΣΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ —ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΣΑΣ — ΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΣΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ Θ' ΑΠΑΝΤΗΣΕΤΕ ΜΕ «ΝΑΙ» Η ΜΕ «ΟΧΙ»:

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. ΜΕ ΣΥΓΚΙΝΟΥΝ ΤΑ ΚΟΠΛΙΜΕΝΤΑ ΠΟΥ ΜΟΥ ΚΑΝΕΙ ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ ΤΗ ΣΚΕΨΗ ΜΟΥ; ΝΑΙ—ΟΧΙ

2. ΜΟΥ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΝΑ ΕΠΙΔΙΔΩΚΩ Ν' ΑΡΕΣΩ ΣΕ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΝΕΟ; ΝΑΙ—ΟΧΙ

3. ΔΕΧΟΜΑΙ ΝΑ ΘΥΣΙΑΣΩ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΜΙΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ ΠΟΥ ΜΟΥ ΕΡΕΣΕ ΜΟΛΙΣ ΕΚΦΡΑΣΗ ΜΙΑ ΤΕΤΟΙΑ ΕΠΙΘΥΜΙΑ Ο

ΝΕΟΣ ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ ΤΗ ΣΚΕΨΗ ΜΟΥ; ΝΑΙ—ΟΧΙ

4. ΘΑ ΉΜΟΥΝ ΙΚΑΝΗ ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΩ ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΤΗ ΣΥΜΜΕΡΙΖΟΤΑΝ; ΝΑΙ—ΟΧΙ

5. ΈΧΩ ΚΛΙΣΙ ΝΑ ΔΙΑΛΕΓΩ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΛΥΠΟΥΝ; ΝΑΙ—ΟΧΙ

6. ΧΑΙΡΟΜΑΙ ΝΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΩ ΤΗ ΖΗΛΕΙΑ ΤΟΥ, ΕΠΕΙΔΗ ΤΟΝ ΒΛΕΠΩ ΝΑ ΞΗΛΕΥΗ; ΝΑΙ—ΟΧΙ

7. ΝΟΙΩΘΩ ΕΝΣΤΙΚΤΩΔΩΣ ΚΑΠΟΙΑ ΚΑΚΙΑ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΦΙΛΟΥ ΤΟΥ ΠΟΥ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΙ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ; ΝΑΙ—ΟΧΙ

8. ΘΑ ΞΕΡΩ ΝΑ ΚΡΥΨΩ ΤΗ ΜΙΚΡΗ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΗ ΠΟΥ ΘΑ ΜΟΥ ΠΡΟΞΗΝΗΣΗ ΕΝΑ ΔΩΡΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΉΞΕΡΕ ΝΑ ΤΟ ΔΙΑΛΕΞΗ; ΝΑΙ—ΟΧΙ

9. ΕΙΜΑΙ ΙΚΑΝΗ ΝΑ ΔΕΙΞΩ ΥΠΟΜΟΝΗ ΚΑΙ ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΣΕ ΜΙΑ ΣΥΓΓΕΝΗ Η ΓΝΩΣΤΗ ΤΟΥ ΠΟΥ ΔΕ ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ ΚΑΘΟΛΟΥ, ΜΑ ΓΙ' ΑΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ΑΓΑΠΗΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ; ΝΑΙ—ΟΧΙ

10. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΒΑΛΛΩ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΔΡΩ ΑΝΩΤΕΡΕΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ, ΤΙΣ ΙΔΕΕΣ ΤΟΥ, ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ, ΤΙΣ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΟΥ; ΝΑΙ—ΟΧΙ

Αν, αφού σκεφθήκατε πολύ προηγουμένως, έχετε απαντήσει «όχι» στις ερωτήσεις 1, 2, 5, 6, 10, θα βάλετε ένα σημάδι μπροστά σε κάθε μία απ' αυτές τις ερωτήσεις. Αν έχετε απαντήσει «ναί» στις ερωτήσεις 3, 4, 7, 8 και 9, βάλετε επίσης ένα σημάδι και ύστερα αθροίσετε τα σημάδια σας.

Αν το σύνολο θάβη τουλάχιστον τόν αριθμό 7, μπορείτε να είσθε ήσυχη, δεν έχετε κάμει σύγχυση μεταξύ του καπριτσιού και της αγάπης: αγαπάτε και αγαπάτε καλά.

Ψήφο στις γυναίκες

ΣΤΑ 1844, ΣΤΙΣ ΔΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ ΒΟΝΙΤΣΑΣ, ΔΥΟ ΓΡΙΒΟΠΟΥΛΕΣ ΔΥΜΟΡΦΕΣ, ΚΟΡΗ ΚΙ' ΑΝΗΨΙΑ ΤΟΥ ΘΟΔΩΡΑΚΗ ΓΡΙΒΑ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΒΑΛΕΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΑ, ΔΥΗΚΑΝΕ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΚΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ΘΠΟΥ ΓΙΝΟΤΑΝ Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ, ΚΑΙ ΦΩΝΑΖΑΝΕ:

—Ενα ψήφο για το Θοδωράκη!

Η διαγωγή αυτή των κοριτσιών ήταν αξιοθαύμαστη, αν σκεφθώ μάλιστα κανείς τα ήθη του καιρού εκείνου.

Επίσης, στα 1841, στις δημοκρατικές του δήμου Εϊδουλίας καμιά εικοσαριά Βιλιώτισσες πήρανε ψηφοδέλτια και ψηφίσανε για τους άνδρες τους που έλειπαν απ' το χωριό.

Μονάχα ο άντρας της

Ο Θοδωράκης Γρίβας κάποτε ζούσε σε μια καλύβα στον Άη - Θανάση, κοντά στο Μεσολόγγι.

Μια μέρα ενώ κοιμόταν η Γρίβαινα, η πρώτη του γυναίκα, κόρη της Μπουμπουλίνας, μπήκε ένα μικρό φίδι κάτω απ' τα φουστάνια της. Η Γρίβαινα τρομαγμένη έβαλε τις φωνές. Τρέξανε πολλοί να τη βοηθήσουν, αλλά η κατεπάνισσα τους έδιωξε.

—Τόν άντρα μου να φέρετε! έλεγε.

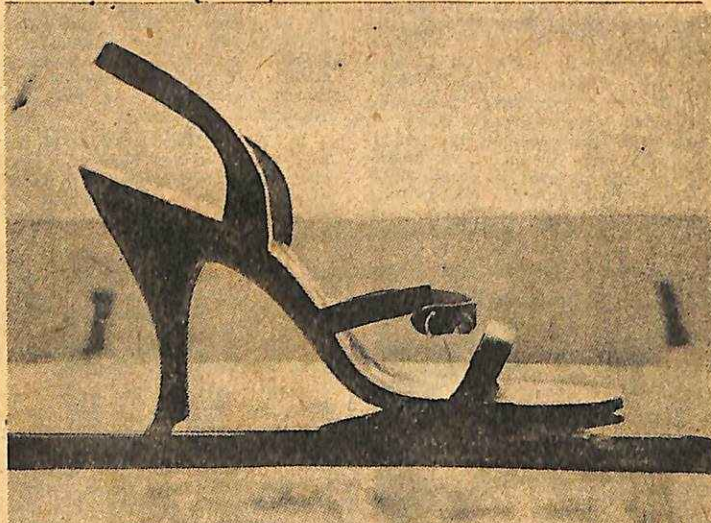
Μπροστά στην επιμονή της έτρεξαν και φώναξαν το στρατηγό που ήρθε και σκότωσε το φίδι.

Μοντέρνα άμπιγιέ παπούτσια

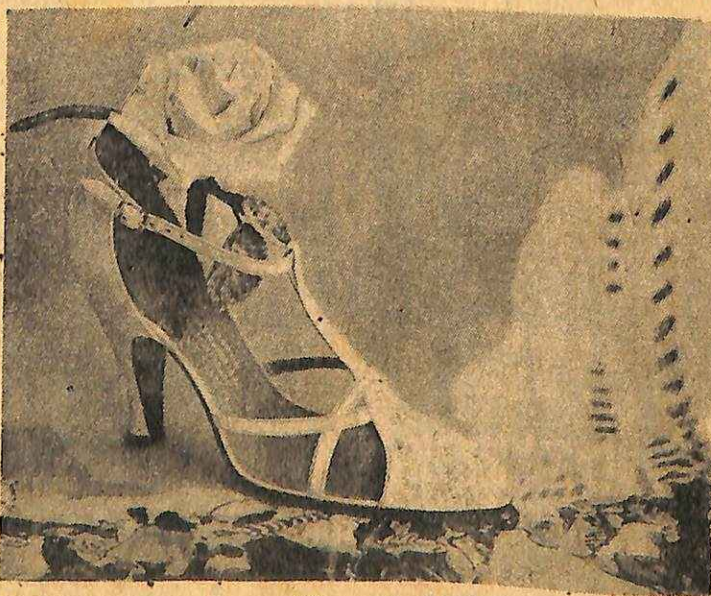
ΤΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΠΟΥ ΒΛΕΠΕΤΕ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΕΞΙ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ ΤΩΝ ΒΡΑΔΥΝΩΝ ΠΑΠΟΥΤΣΙΩΝ. ΤΑ ΤΑΚΟΥΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΓΕΡΑ ΠΑΡ' ΟΛΟ ΠΟΥ Σ' ΕΝΑ ΣΗΜΕΙΟ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΛΕΠΤΟΕΡΓΑΣΜΕΝΑ. ΚΑΤΩ - ΚΑΤΩ ΣΤΟ ΤΑΚΟΥΝΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΜΙΑ ΕΝΤΑΣΙΣ ΠΟΥ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ ΣΙΓΟΥΡΟ ΠΑΤΗΜΑ ΚΑΙ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΚΑΛΑ ΤΗ ΣΙΛΟΥΕΤΑ..

1 Πρωτότυπο σανδάλι με τμήμα που προφυλάσσει τα δάχτυλα. Τα κορδόνια είναι από πετσό σε διάφορα χρώματα. Το υπόλοιπο παπούτσι μαύρο δερνίκι. Είναι πρακτικό και ωραίο.

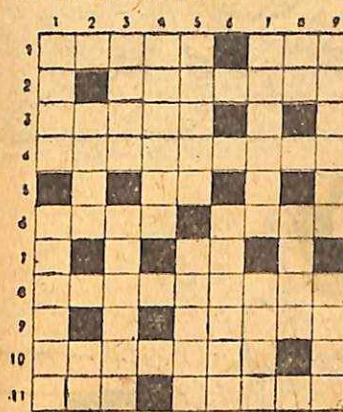
2 Σανδάλι από πετσό μορντορέ στολισμένο με δυο πέρλες.

3 Πεδιλωτό παπούτσι πολύ πρακτικό σε αρκετά συντηρητική γραμμή με μοντέρνο τακούνι τύπου κάπως πιο κοντόχοντρο.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ο ΡΙΖΑΝΤΙΩΣ:

- 1) Στροφή, καμπή.—Όπερέτα του Λέχαρ.
- 2) Φλεγμονή του ρινικού βλεννογόνου.
- 3) Έργον του Σαίξπηρ.
- 4) Όφειλε το όνομά της στην Μασούλη.
- 5) Παραπόταμος του Δούναβι.
- 6) Ο τίτλος χορογραφικού ποιήματος του Μωρίς Ραβέλ.—Δεν έγινε η βασίλισσα Ά' υαλιά.
- 7) Μουσική νότα.
- 8) Χωρίς λάδι δε γίνεται.
- 9) Είναι το 3 οριζόντιας.
- 10) Έκει πέρασε η ζωή της τα πιο πολλά χρόνια της ζωής του.
- 11) Πρόθεσις.—Ο πρωταθλητής.

Κ Α Θ Ε Τ Ω Σ :

- 1) Χωρίς γραμμές δεν νοείται.—Το γραμμοφώνου δεν έχει τρύπα.
- 2) Ο μεγάλος τύραννος των γυναικών.—Σύνδεσμος.
- 3) Παρισινόν αεροδρόμιον.—Το δεύτερο όνομα της δεύτερης γυναίκας του Μ. Ναπολέοντος.
- 4) Και η ατμόσφαιρα είναι μονάς της.
- 5) Θεωρείται πρότυπον ανδρικής κομψότητας.—Απαράτητη στα παλτά.
- 6) Αυτές οι μπλουζες φορούνται ακόμα πολύ.
- 7) Ήταν η Φρύνη.—Άγών.
- 8) Δίφθογγος.—Κάνεις ό,τι λέει ένα γνωστό λαϊκό τραγούδι.
- 9) Η πρωτεύουσα της Έρυθράς.—Αρχαιότατη αίγυπτιακή πόλις.

ΜΕ ΤΟ ΨΑΛΙΔΙ

2	6	3	7	2
5	1	8	5	3
4	7	4	2	1
1	2	3	1	5

Το όρθογώνιο αυτό πρέπει να κοπεί στα τέσσερα κομμάτια με το ψαλίδι, κατά μήκος των οριζοντίων ή των καθέτων γραμμών, έτσι ώστε κάθε κομμάτι να περιέχει πέντε μικρά τετράγωνα και, προσθέτοντας

τους αριθμούς που βρίσκονται μέσα στα τετράγωνα αυτά, να βρούμε ακριβώς το ίδιο άθροισμα.

Ο ΤΑΧΥΔΑΚΤΥΛΟΥΡΓΟΣ

Ίδου ένα από τα «κόλπα» που παρουσίαζε ο ταχυδακτυλουργός στο μεγάλο κοσμικό κέντρον: Έγραφε έναν τετραψήφιο αριθμό. Προσκαλούσε κάποιον να γράψη από κάτω έναν άλλον—οποιοδήποτε—τετραψήφιο αριθμό. Έγραφε ύστερα ο ίδιος έναν τρίτον τετραψήφιο αριθμό, και προσκαλούσε το θεατή να γράψη έναν ακόμη—τέταρτον—αριθμό. Τέλος, έγραφε μόνος του ένα πέμπτον και παρακαλούσε να κάνετε την πρόσθεσι. Και, κάθε φορά, εξέπληττε τους πάντας γιατί σ' έδινε ένα χαρτί, στο οποίο είχε γράψει το τελικό άθροισμα, πριν αρχίσουν ακόμη οι προσθέσεις! Σ'ας δίνουμε εδώ δυο από τις περιπτώσεις. Μπορείτε, εξετάζοντας τους αριθμούς, να ανακαλύψετε το άρκατο από το «κόλπο» του ταχυδακτυλουργού:

1534+6254+1745+5927+4072=21.532
2860+3716+6283+7039+2960=22.858

Η ΔΙΠΡΟΣΩΠΗ

Απ' όποια μεριά και αν την κυττάξετε, η γυναίκα αυτή μοιάζει αληθινά όμορφη. Μά.... ποιά είναι η δεξιά και ποιά η αριστερή; Μπορείτε να το βρήτε;

ΤΙ ΞΕΡΕΤΕ;

Μερικές από τις ερωτήσεις που ακολουθούν είναι πιο εύκολες από τις άλλες... προσέξτε όμως πριν απαντήσετε!

- 1) Ποιάς είναι ο ανώτερος προϊστάμενος στο γύρισμα ενός φίλμ; ο παραγωγός ή ο σκηνοθέτης;
- 2) Ξέρετε ποιο πρωτοεμφανίσθηκαν τα ακόλουθα σπώ: το γκόλφ, το μπέιζ-μπόλ, το ζίου-ζίτσου;
- 3) Ποιά είναι τα δυο τελευταία χρώματα που έχει το ούρανιο τόξο;
- 4) Ποιά πασίγνωστη Γαλλίδα «κυρία» ίδρυσε το περίφημο εργαστήριο των πορσελάνων Σέβρ;
- 5) Βλέπετε αυτό το αντιπαθητικό στρογγυλό σημάδι που υπάρχει στο χέρι ή στο πόδι σας; Είναι το σημάδι ότι έχετε μολυστή—έναντιον ποιάς αρρώστειας όμως;

Η Κα Τάντζονα έχει μια σχολή μπαλέτου. Και η εξαίρετη αυτή παλιά χορεύτρια επιδιώκει με όλες της τις δυνάμεις στη διδασκαλία του χορού, και προσπαθεί, σε κάθε περίοδο, να φαντασθή και να δημιουργήση καινούργιες «φίγουρες» για τις μεγάλες κλασσικές χορογραφίες. Φέτος, η τελευταία τάξις της αποτελείται από 9 μόνο μαθήτριες: την Άνω, τη Βερόνικα, τη Γαλάτεια, τη Δανάη, την Έλννη, τη Ζωή, την Ήρώ, τη Θάλεια και την Ιωάννα. Η καθηγήτρια λοιπόν αποφασίζει να τις τοποθετήσει επάνω στη σκηνή έτσι ώστε να σχηματίσουν 10 γ ρ α μ μ έ ς, με 3 κο π έ λ λ ε ς σ έ κ ά θ ε γ ρ α μ μ ή ! Φαντάζεστε πως αυτό είναι δυνατόν; Και αν ναι, πώς πρέπει να τοποθετηθούν οι χορεύτριες; (Σημειώστε τη θέση της κάθε μιάς με το αρχικό γράμμα του ονόματός της).

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΟΥ ΚΙ' ΕΓΩ

Είμαι ο αρχηγός μιας ευτυχισμένης οικογενείας και ζυγίζω 74 κιλά. Η γυναίκα μου, η Βιργίνια, που είναι θαυμάσια στην υγεία της, ζυγίζει 70 κιλά. Έχομε και δυο αγόρια, τον Πέτρο και το Γιάννη, που ζυγίζουν—και οι δυο μαζί—72 κιλά. Την περασμένη Κυριακή λοιπόν, πήγαμε έκδρομή. Σε μια στιγμή βρεθήκαμε μπρος σ' ένα ποταμάκι που έπρεπε να το περάσουμε. Υπήρχε εκεί μια μικρή θάρα, αλλά ο ιδιοκτήτης της μας προειδοποίησε ότι δε σήκανε περισσότερα από 75 κιλά. Διάβολε! Τι θα κάνατε στη θέση μου;

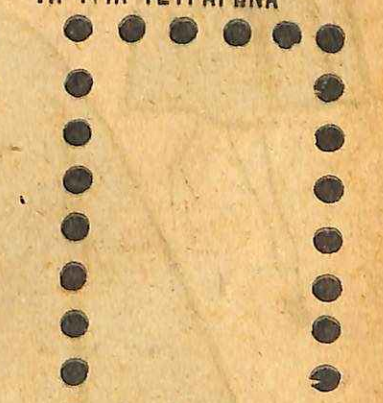
ΤΑ ΤΡΥΓΟΝΙΑ

Δυο πατέρες και δυο γιοι παγαίνουν να γευματίσουν στο εστιατόριο. Ζητούν να τους φέρουν τέσσερα τρυγόνια. Ο καθένας τους τρώει από ένα... και απομένει ένα στην πινατέλα. Πώς συνέβη αυτό;

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

Κάποιος αριθμός, μικρότερος από το 100, κατέχει την ακόλουθη μυστηριώδη ιδιότητα: όταν πολλαπλασιασθή με 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24, ή 27, το γινόμενον αποτελείται κάθε φορά από έναν τριψήφιο αριθμό, του οποίου τα τρία ψηφία είναι ίδια μεταξύ τους και μεταβάλλονται μόνον όταν αλλάξη και ο πολλαπλασιαστής. Ποιάς είναι ο αριθμός;

ΤΑ ΤΡΙΑ ΤΕΤΡΑΓΩΝΑ

Για να σχηματισθ ή περίμετρος του ορθογωνίου αυτού, χρησιμοποιήθηκαν 26 πόνια που βρίσκονται σε ίσες αποστάσεις το ένα από το άλλο. Πώς πρέπει να τοποθετηθούν τα πόνια αυτά, ώστε να σχηματισθούν, με τον ίδιο τρόπο, τρία τετράγωνα;

ΟΙ ΓΟΠΕΣ

Κλασικό πιά, αλλά άγνωστο ίσως σε πολλούς το περίφημο πρόβλημα του ζητιάνου με τις γόπες: Ένας ζητιάνος έχει μαζέψει από το δρόμο δέκα αποτσίγαρα (γόπες). Του χρειάζονται τρεις γόπες για να κάνει ένα τσιγάρο. Πόσα τσιγάρα θα μπόρεσ ή να καπνίση;

Οι λύσεις στη σελίδα 66

Περιμένοντας

- 1 Σας προτείνουμε ως πολύ πρακτική αυτή την ανοιχτή φούστα. Είναι μονταρισμένη όλη πάνω σε μπουστό από χασεδάκι ή άλλη φοδρίτσα. Έτσι η φούστα ζυγίζεται καλά και δεν σφίγγει καθόλου τη μέση.
- 2 Το γνωστό ελεύθερο πουκάμισο έγκυμοσύνης που αντικαθιστά το ταγιέρ. Έδω, όπως βλέπετε στην εικόνα έχει πιέτες.
- 3 Βολικό σταυρωτό μισοφόρι. Δίνει στο πλάϊ και φαρδύνει αυτόματα όσο θέλετε εσείς.
- 4 Ρόμπα σταυρωτή, μέση μονοκόμμη. Όταν χρειασθώ θα μεταθέσετε τα κουμπιά για να φαρδύνει. Κάντε την όμως από την άρχη φαρδούλη, γιατί δεν έχει πολύ μεγάλο περιθώριο.
- 5 Νυχτική ειδική με μεγάλο περιθώριο για φάρδος. Σουρώνει με περαστές κορδελίτσες.
- 6 Φόρεμα πολύ σταυρωτό με πλούσια σούρα. Άνετο και βολικό. Φοριέται και μετά την έγκυμοσύνη, όπως τα περισσότερα άλλωστε μοντέλα που διαλέγουμε ειδικά μόνο για σας.

Τὸ εὐτυχές γεγονός

- 7 Φόρεμα κουμπωτό με φαρδιά ντραπὲ ζώνη και μοντέρνο ντεκολτέ. Αν δεν θέλετε μανίκι τρουά - καρ κάνετε το κοντό. Η μέση είναι ελεύθερη ώστε να παρακολουθή την κατάστασή σας, και σφίγγει με τη ζώνη, όσο θέλετε. Βολικό, εξαιρετικό.
- 8 Έλεύθερο πουκάμισο τύπου «μαρινιέρ» με μεγάλο ντεκολτέ.
- 9 Έλεύθερο πουκάμισο σε κινέζικο στυλ. Και τα δύο φοριούνται με ίσια φούστα που έχει στρογγυλό κόψιμο ακριβώς στο σχήμα της κοιλιάς. Η κοιλιά προχωρεί ελεύθερη μέσα από το άνοιγμα, χωρίς να εμποδίζεται και χωρίς να χαλάει τη γραμμή της φούστας. Το ζωνάκι της φούστας συμπληρώνεται εμπρός τη θέση του ανοίγματος, με λαστιχάκι ή καλύτερα κορδελάκι που δένει. Πίσω στη φούστα σχηματίζονται δυο πιέτες.
- 10 Ταγιεράκι έγκυμοσύνης. Η φούστα διπλώνει εμπρός. Στη μέση γύρω - γύρω κάνετε μία χαριτωμένη σουρίτσα.

ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΕΙ
τη βραδυή
διαβάζοντας

Στο δέατρο, κινηματογράφο ή πάρτυ η γυναίκα πρέπει να διατηρήσει όλη τη χάρη και διάθεση, έστω και σ' ώριμη δυσάρεστη περίοδο του μηνός. Η Σερβιέτ υγείας CAMELIA επιστημονικά κατασκευασμένη, με ειδικά υλικά, δίνει αίσθημα ξενοειδούς και ασφαλείας. Έκατομμύρια πολιτισμένων γυναικών χρησιμοποιούν σήμερα μόνο KAMELIA.

- Η KAMELIA είναι πρακτική
- Η KAMELIA είναι οικονομική
- Η KAMELIA σημαίνει υγεία και καθαριότητα

Camelia ΣΕΡΒΙΕΤ ΥΓΕΙΑΣ

Προσφέρει σ' όλες τις γυναίκες
'Ασφάλεια και Αυτοπεποίθηση

ΑΡΙΑΔΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
ΛΕΟΥΔΑ Ιατρός

Γυναικολόγος - Μαιευτήρ
Δέχεται: 11-1 και 5½-7
μ.μ., οδός ΔΕΛΦΩΝ 3 (πάρ-
κος οδού Διδότου), τηλέ-
φωνο 612-515

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗΣ

Μαιευτήρ - Γυναικολόγος
Τ. 'Επιμελήτης Μαιευτηρίου
'Ελενα Βενιζέλου. Δέχεται καθ' εβδομά-
τη 11-1 μ.μ. και 5-8 μ.μ., οδός
Βρασίου 3 (έναντι Οφθαλ-
μιατρείου), Τηλέφ. 32.962, Τηλ.
οικίας 72.709.

Δρ ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
Βρεφολόγος - Παιδίατρος
Δέχεται 8-11 και 4-6
Τηλέφ. 610.888 Όμηρου 54

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ
ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
PERMANENT
ΒΑΦΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΥΣΙΚΑΙ
MANTAN ZANNET
'Οδός Πειραιώς 57Α
Τηλ. 52.940

ΠΩΣ ΘΕΛΟΥΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥΣ

ΤΙ ΘΕΛΟΥΝ πραγματικά οι γυναίκες; Ο κυνικός άνδρας θα απαντήσει χαμογελώντας: «Κανείς δεν ξέρει. Ούτε και οι ίδιες άλλωστε το ξέρουν!» Τελευταία όμως, οι γυναίκες έχουν διαμορφώσει μερικές πολύ... σαφείς ιδέες για το τι θέλουν. «Οχι, ίσως από τη ζωή με Ζακελίνα, αλλά από το ούσιαστικό, το πρακτικό περιβάλλον που αποτελεί στην πραγματικότητα το μεγαλύτερο μέρος της δικής τους ζωής.

Οι σημερινές γυναίκες εκφράζουν λοιπόν το παράπονο ότι, αν δεν συνέβαινε ώστε οι περισσότεροι αρχιτέκτονες, ηλεκτρολόγοι - μηχανικοί και σχεδιαστές οικιακών ειδών και εγκαταστάσεων να είναι άνδρες, τα «πράγματα» θα ήταν πολύ διαφορετικά σήμερα. «Ισως έχουν δίκιο, ίσως και όχι.

Τί, λοιπόν, θέλουν ακριβώς; Βέβαια, δεν μπορεί κανείς να περιμένει ότι πολλές γυναίκες μαζί μπορούν να έχουν την ίδια ακριβώς γνώμη για ένα θέμα. Αλλά πάντως, τα τελευταία ένα - δυο χρόνια, οι επιθυμίες και οι ανάγκες της πλειοψηφίας γίνονται διαρκώς και σαφέστερες. Και, φυσικά, οι περισσότερες απ' αυτές αναφέρονται στο νοικοκυριό.

Το χρόνο που μας πέρασε, μερικές γυναίκες 'Οργανώσεις της Αγγλίας συνεργάστηκαν για την κατασκευή ενός ειδικού σπιτιού, που αντιπροσωπεύει τις επιθυμίες της πλειοψηφίας των 450.000 μελών των - που τα περισσότερα είναι γυναίκες που μένουν έξω από την πόλη. Το σπίτι αυτό είναι σχετικά μικρό, σχεδιασμένο για ένα ζευγάρι και τρία παιδιά, αλλά το πιο ενδιαφέροντικό του σημείο είναι ότι η νοικοκυρά έχει τρία δωμάτια στη διάθεσή της, αντί του κλασσικού ενός δωματίου, όπου γίνεται συνήθως το μαγειρέμα, ή λάτρε, ή πλύσι κ.λ.π.

Πρώτο είναι το πλυντήριο, που αποτελεί τμήμα ενός εξωτερικού συγκροτήματος βοηθητικών δωματίων, που συνδέονται με το σπίτι με ένα σκεπαστό διάδρομο, και στα οποία περιλαμβάνονται μια αποθήκη για τα ξύλα και τα κάρβουνα και μία σέρα για την καλλιέργεια λουλουδιών το χειμώνα. 78% των γυναικών που απάντησαν στο ερωτηματολόγιο, θεωρούν το δωμάτιο αυτό «άπαράιτο». Είναι χαρακτηριστικό το σημείο αυτό, γιατί δείχνει ότι παρά την ύπαρξη των εξωτερικών μηχανικών πλυντηρίων, παρά τη διάδοσή των πλυντηρίων όπου η νοικοκυρά μπορεί να πάει το ρούχα της και μέσα σε λίγη ώρα να τα παραλάβει πλυμένα με μία σχετικά μικρή δαπάνη, παρά το γεγονός ότι κατά μέσον όρον η εβδομαδιαία πλύση των ρούχων του σπιτιού απαιτεί τουλάχιστον έξη ώρες από το χρόνο της μέσης νοικοκυράς, οι περισσότερες απ' τις γυναίκες προτιμούν πάντως να πλένουν σπiti τα ρούχα τους.

Το δεύτερο δωμάτιο στη διάθεσή της νοικοκυράς στο είδα-

νικό αυτό σπίτι, είναι ένα δωμάτιο όπου υπάρχει ο νεροχύτης για το πλύσιμο των πιάτων, το στραγγιστήριο των πιάτων και των ποτηριών και ένα ηλεκτρικό «μάτι». Όλα αυτά πρέπει να είναι σε ύψος κατάλληλο για το ανάστημα της μέσης γυναίκας, ώστε να μην αναγκάζεται να σκύβει και να πονάει η μέση της, πράγμα που φαίνεται ότι δεν το προσέχουν συνήθως οι σχεδιαστές των διαφόρων αυτών ειδών, επειδή ίσως οι άνδρες περιορίζονται - όταν θέλουν να βοηθήσουν τη γυναίκα τους - στο να σκουπίζουν τα πιάτα, ενώ εκείνη τα πλένει. Όπως τονίζουν οι γυναίκες στα γραμμάτια τους, οι πιο κοντές μπορούν να άνεθούν σε ένα μικρό σκαλοπάτι και να κάνουν κανονικά τη δουλειά τους, ενώ οι ψηλότερες θα υποχρεωνόταν να σκύβουν κουραστικά, όταν τα είδη αυτά είναι χαμηλότερα από ό,τι πρέπει.

Το τρίτο δωμάτιο της νοικοκυράς, είναι η κουζίνα, που τα 80% των γυναικών την προτιμούν από την κουζίνα και τη χωριστή τραπέζια του παλαιού καιρού. Η κουζίνα βρίσκεται μέσα σε μία μεγάλη ντουλάπα, που κλείνει όταν δεν μαγειρεύεται φαγητό. Ένα αναδιπλούμενο τραπέζι βρίσκεται στερεωμένο στον τοίχο, και ανοίγει όταν πρόκειται να φάει η οικογένεια.

Όσο για τις διαστάσεις, φαίνεται ότι οι γυναίκες έχουν πιά βαρεθεί τις μικροσκοπικές κουζινοίτες που υπερίσθετο ότι τις έγγλυτων από ένα μέρος της δουλειάς, επειδή μπορούσαν να στέκουν στη μέση και να πίνουν εύκολα ό,τιδήποτε ήθελαν από γύρω, χωρίς να χρειάζεται να μετακινηθούν διόλου! «Αν μπορούσα να κάνω ένα νόμο», γράφει μία νοικοκυρά, «θα επέβαλλα ώστε όλα τα διαμερίσματα όπου μένουν οι γυναίκες να έχουν κουζίνα διαστάσεων τουλάχιστον τριών επί τέσσερα μέτρα».

Το θέμα της θερμάνσεως είναι από κείνα που προκαλούν το ιδιαίτερο ενδιαφέρον των νοικοκυρών. Σύμφωνα με τις απαντήσεις, φαίνεται καθαρά ότι υπάρχουν εκατομμύρια σπiti στην Αγγλία, που δεν έχουν κατάλληλη διαρρύθμιση για θέρμανση και για ζεστό νερό που να κυκλοφορεί στις βρύσες. Και τα δυο αυτά, οι γυναίκες τα θεωρούν απαραίτητα, γιατί το σπίτι γενικότερα, και για τη δουλειά της νοικοκυράς, ειδικότερα. Και παραπονούνται ότι τα δυο πιά κρύα μέρη του σπιτιού, είναι ακριβώς τα σημεία εκείνα όπου το σώμα είναι περισσότερο εκτεθειμένο στο κρύο - το δωμάτιο του λουτρού και το κρεβάτι!

Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που ισχυρίζονται ότι δεν τους άρεσει το καλοριφέρ - ίσως εκείνοι που... δεν έχουν στο σπίτι τους! Οι γυναίκες όμως δεν είναι διόλου αυτής της γνώμης: θεωρούν ότι η εγκατάσταση οικονομικής κεντρικής θέρμανσης πρέπει να επιβάλλεται στα καινούργια σπiti για διά νόμο.

ΠΟΝΟΚΕΦΑΛΟΙ;

Αλγκόν

Λούζετε τα μαλλιά σας
αλλά με τί;

«Οχι βέβαια κάθε σασουνί ή τις απομιμήσεις του Σαμπουάν, που περιέχουν αλκαλικά άλατα τους καταστrophεύουν ριζών. Μόνο το γνήσιο Σαμπουάν TÊTE-NOIRE, απηλλαγμένο από χρωστικές ή άλλες επιβλαβείς ουσίες, είναι κατασκευασμένο μετά τελευταία δεδομένα της 'Επιστήμης. Το Σαμπουάν TÊTE-NOIRE, διατηρεί τα μαλλιά υγιή, ελαστικά, στιλπνά και στο φυσικό τους χρώμα και σχήμα.

Ζητείτε μ' επιμονή
το γνήσιο Σαμπουάν

TÊTE-NOIRE
Φάκελλοι - Φιάλοι - Κρέμα

ARIZONA
θα πή Βερνίκι

Ο Δρ
ΠΗ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Γενική 'Ιατρική Παθολογία
'Εγκατεστάθη εις την οδόν
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 52
(Α' όροφο)
(Πλατεία Κένιγγος)
Δέχεται καθημερινά 8-10
π.μ. και 4-7 μ.μ. (πλην
Σαββάτου). Τηλέφ. 28.497.

ΕΠΙΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 75. Τηλ. 55-638

ΜΕ ΔΑΚΡΥΑ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

20ον

—Δεν ξέρω τίποτα, απάντησε η Ζακελίνα. Μά υποθέτω. Κάθε λογικός άνθρωπος αυτή την εξέγηση θαδινε. Στο γραφείο μου έγραφα του Χόμπαρτ πως είχες φύγει από του Ρίκαρδσον και είχες ξαναγίνει υπάλληλος στο Χάντλες. Πρόσεξε, έξ' άλλου, τη χρονολογία του τηλεγραφήματος. Γράφτηκε μία ή δυο μέρες μετά το θάνατο του πατρίου μας και τη δημοσίευση της διαθήκης. Μπορεί λοιπόν να έμαθε ο Χόμπαρτ τα κακάστα πριν προλάβει να στείλει το τηλεγράφημα!...
—Ε. Και ύστερα; ψέλλισε η Τζιλ.

—Μά δεν καταλαβαίνεις ακόμα; φώναξε η Ζακελίνα. Το χρήμα, αδελφούλα μου. Τα λεφτά! Χωρίς αμφιβολία έγραψε το τηλεγράφημα μόλις διάβασε το γράμμα μου, γι' αυτό το έχει γράψει και από την πίσω μεριά, τόσο διακριτικά. Μά πριν το στείλει θα έμαθε πως κληρονόμησες τον Ρίκαρδσον, φοβήθηκε μή περσότη για προκοπή και κ.τ.λ. κ.τ.λ. Γι' αυτό και η συμπεριφορά του αυτή ή ψυχρή απέναντί σου τώρα που γύρισε στην Αγγλία.

—Και... Και νομίζεις, αλήθεια, πως έτσι είναι τα πράγματα; ψέλλισε η Τζιλ.

—Οχι το νομίζω, αλλά το πιστεύω.

—Ζακελίνα μου!, φώναξε ύστερα από λίγες στιγμές η Τζιλ πέφτοντας στην αγκαλιά της αδελφής της. Ναι... Ναι, έχεις δίκιο. Αυτό είναι. Τώρα καταλαβαίνω γιατί στην τελευταία μας συνάντησι έκανε αυτούς τους πικρούς υπαινιγμούς για τα πλούτη μου. Τότε με είχε πληγώσει. Τώρα υπερηφανεύομαι γι' αυτόν.

Κι' αναλύθηκε σε λυγμούς μέσα στην αγκαλιά της Ζακελίνας.

—Έξαφνα έφυγε από την αγκαλιά της αδελφής της κι' αναπαύοντας σπρώχθηκε όρθια.

—Πού θα πάς; τη ρώτησε η Ζακελίνα, μελονότι το είχε μαντέψει.

—Τρέχω τώρα άμέσως στο σπίτι του, φώναξε η Τζιλ σκουπίζοντας τα μάτια της. Θέλω να μου δώση εξηγήσεις. Το ξέρω πως δεν είναι σωστό αυτό που θα κάνω. Μά... δεν μπορώ! Πρέπει να τον δω.

—Έχεις δίκιο. Πήγαινε κιόλας άμέσως. Θα μείνη σπiti του απόψε.

—Η Τζιλ μ' ένα σάλτο βρέθηκε στην κρεβατοκάμαρά της. Φόρεσε μηχανικά ένα μαντό και ένα καπελάκι και προχώρησε προς το χάλ.

—Σ' ευχαριστώ, σ' ευχαριστώ Ζακελίνα, είπε στην αδελφή της πριν βγί. Θα σου είμαι ευγνώμων για όλη μου τη ζωή.

—Δόξα σοι ο Θεός, φώναξε η Ζακελίνα. Έτσι μου φεύγει το βάρος που είχα στη συνείδησή μου για τον τρόπο που σου είχα φερθεί ως τα τώρα. Θα ευχαριστήθω πολύ κι' ο Τζόν που θα τα μάθη κι' αυτός.

—Ο Χόμπαρτ ήταν όρθιος μπροστά στο παράθυρο του γραφείου του και θαύμαζε την πύ-

—Ενα τρυφερό αισθηματικό μυθιστόρημα της Αγγλίας.
δης συγγραφέως **ΜΑΡΙΚΑΡΕΤ ΤΖΟΝΣΟΝ**

λι. Είχε σβύσει, μάλιστα, το φως για να μπορέσει να απολαύσει καλύτερα τα αναρίθμητα φώτα των σπιτιών και των δρόμων του Λονδίνου με τις διάφορες φωτεινές ρεκλάμες. Πριν λίγη ώρα του είχε τηλεφωνήσει κάποιος φίλος του για να δγαίνανε μαζί έξω. Μά αρνήθηκε γιατί δεν αισθανόταν καθόλου διάθεση, ύστερα από την επίσκεψη της Ζακελίνας. Ο νους του έτρεχε διαρκώς στο χαμένο του έρωτα! Στη Τζιλ.

Ξαφνικά ο υπέρρητης άναψε το φως και του ανήγγειλε.

—'Η δεσποινίς Ουίλσον, κύριε. 'Επιθυμεί να σας δει.

—'Η δεσποινίς Ουίλσον; ψέλλισε ο Χόμπαρτ γυρνώντας απότομα.

Δε μπορούσε να πιστέψει σ' αυτή του. Την ίδια στιγμή φάνηκε στην πόρτα η Τζιλ.

—Ο υπέρρητης διακριτικά τους άφησε μόνους, κλείνοντας την πόρτα πίσω του.

—Τζιλ! φώναξε ο Χόμπαρτ. Τζιλ!...

—'Η φωνή του πνίγηκε, προφέροντας αυτό το όνομα. Χρειάστηκε κάμποσα δευτερόλεπτα για να συνέλθη και όταν το κατάφερε της είπε.

—Περάστε.... Τί ευχάριστη έκπληξη!

—'Η Τζιλ μέσα στο ταξί είχε σχεδιάσει το τί θα του έλεγε, μά τώρα τα είχε ξεχάσει όλα και δεν ήξερε πως ν' αρχίσει.

Στο μεταξύ ο Χόμπαρτ είχε ξαναβρεί την αυτοκυριαρχία του. Ξερόβηξε για να καθορίσει τη φωνή του και τη ρώτησε κάπως φοβισμένα.

—Έχετε να μου πείτε, κάτι, ή πρόκειται για απλή φιλική επίσκεψη;

—'Η ερώτησή του της φάνηκε τόσο άδεια, τόσο άφελής που παρά λίγο να βάλει ευερκία γέλια. Μά απ' τη σκέψη αυτή πήρε κάποιο θάρρος και πλησιάζοντάς τον του είπε με φωνή που μόλις άκουγόταν.

—'Ηρθα για να σου κάνω μία ερώτηση, Χόμπαρτ. Θα ήθελα όμως να μη με κυττάξεις ενώ θα σου μιλάω.

—'Εκείνος έκανε ένα μορφασμό έκπληξεως.

—Κάμε αυτό που σου ζητώ, επέμεινε η Τζιλ με σιγανότερη φωνή σ' αν παρακαλούσε. Γύρισε το κεφάλι σου άλλοι. 'Αν σ' αυτό που θα σου πω δε θα μου απαντήσεις διόλου ή αν δε θα γυρίσης να με δεις, θα κα-

ΑΛΜΑ

DOP Προβέξετε

..... με πόση ευχαρίστηση λούζεται! Ξέρετε γιατί; Γιατί λούζεται με το περίφημο Σαμπουάν DOP. Με το DOP έχετε πάντα γερά, στιλπνά και πλούσια μαλλιά. Το DOP εξαφανίζει την πιτυρίδα από το πρώτο λούσιμο. DOP Κρέμα - DOP λάδι - DOP φάκελλοι ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ L'OREAL PARIS

ταλάω και... θα φύγω.
—Καλά... όπως θέλεις, απάντησε ο Χόμπαρτ και η φωνή του έτρεμε.

Μη φοβάσαι μήπως με προσβάλεις, πρόσθεσε η Τζιλ. Νά φερθής ελεύθερα. 'Αν αυτό που θα σου πω, θα σου είναι δυσάρεστο, μη μου απαντήσεις καθόλου. Θα μου είναι αρκετό.

—Καλά...
Και θέλοντας ν' άστετευθή:

—Μήπως θέλεις να κλείσω και το φως;

—'Η Τζιλ δεν του απάντησε τίποτα. Κατάλαβε πως ήταν πολύ ταρωμένος...

—Χόμπαρτ, άκουσε σε λίγο πίσω του μία σιγανή, γλυκερά αγαπημένη φωνή. Χόμπαρτ! Σ' αγαπώ... 'Οχι μη γυρίσης σε παρακαλώ Σ' αγαπώ τρελλά. Δε θ' αγαπήσω ποτέ κανέναν άλλον εκτός από σενα! 'Αν δε μ' αγαπάς δεν πειράζει. Θα μείνω με την ανάμνησι αυτής της εξομολογήσεως. Θα είναι αρκετή για μένα αυτή η ευτυχία. 'Αν δε μ' αγαπάς δε θα νοιώσω ούτε ταπεινός ούτε κακός. Μια γυναίκα που αγαπάει όπως εγώ ποτέ δεν ταπεινώνεται γιατί δεν ανταγαπίζεται! 'Αν πάλι με θέλεις... Τότε τίποτα μη σταθί εμπόδιο ανάμεσά μας. 'Αν ή περιουσία μου είναι το εμπόδιο τότε είμαι πρόθυμη ν' απαλλαγώ απ' αυτήν. Δεν τη θέλω. 'Εγώ θέλω ΕΣΕΝΑ, άν. φυσικά με θέλεις κι' ΕΣΥ!

—'Εγινε μεταξύ τους μία σιωπή που είχε κάτι το τραγικό. Τρακισμένη κυριολεκτικά από τη συγκίνησι η Τζιλ, γύρισε σιγά-σιγά κι' έτοιμάστηκε να φύγει. Μά πριν προφτάσει να κάνει το δεύτερο βήμα, βρέθηκε σφιγμένη δυνατά μέσα στην αγκαλιά του Χόμπαρτ. Τη φίλουσε παντού στα μάγουλα, στα μάτια και ψιθύριζε:

—Τζιλ, αγαπούλα μου!... Κι' έχω σ' αγαπώ τρελλά! Σου ευχαριστώ που ήρθες έσύ. Που μου μίλησες έσύ. Γιατί έγω... προτιμούσα να πεθάνω από τη λύπη μου, παρά να σου ομολογήσω την αγάπη μου...

Αισθανόντουσαν και οι δυο τους την ιερότητα και την ασύλληπτη γοητεία εκείνης της στιγμής. 'Ηταν μία από τις σπάνιες στιγμές του ανθρώπου που δε μπορεί να ξεχάσει ποτέ του.

—Και ή περιουσία μου; Τί θα την κάνουμε; ρώτησε σε λίγο ευθύμα η Τζιλ σκουπίζοντας τα μάτια της από τα δάκρυα. Της χαράς αυτή τη φορά.

—Θα σκεφθούμε άργότερα γι' αυτήν, αγαπούλα, απάντησε ο Χόμπαρτ σοβαρά. 'Ηταν ένας έχθρος όσο στεκόταν εμπόδιο ανάμεσά μας. Τώρα, στα χέρια σου, θα γίνει μία αγαθοποιός δύναμις για την ανακούφιση κάθε δυστυχισμένου! Είναι τόσο μεγάλη που φτάνει για όλους μας! 'Ακόμα και για την αγορά ενός δικού μου, κατά δικού μου ακριβήτου!

Λέγοντας αυτά γέλασε ποτηνά.

—'Η Τζιλ γύρισε και του χαμογέλασε κι' αυτή. Τα μάτια της ήταν θολά από δάκρυα. Μά στο βάθος λαμπύριζε ή ευτυχία.

—Για να πηγαίνουμε περίπατο, όμως κι' όχι για κουρσες, του απάντησε παίγνιδιάρικα και χώθηκε πιο βαθειά στην αγκαλιά του...

ΤΕΛΟΣ

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 15 28 Ιουλίου για αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 30 Μαρτίου): Όλα προδιαθέτουν προς την επιτυχία. Αισθηματικές χαρές, πασιών, μένεις με φυσικό περιβάλλον.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου — 9 Απριλίου): Δεν θα δρής μεγάλη ανταπόκριση σε ένα ζήτημα που σε απασχολεί ή πρόκειται να σε απασχολήσει.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10 — 19 Απριλίου): Μη διασπείνεις πάρετε οποιαδήποτε σοβαρή απόφαση.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20 — 30 Απριλίου): Μάλλον άσημαντο δεκαπενθήμερο, με θα πλουτίσετε τον εσωτερικό σας κόσμο.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Μαΐου): Δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για ένα ευτυχές γεγονός.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Μαΐου): Απότομη μεταβολή στα μέσα του δεκαπενθήμερου.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Μαΐου): Όλα πάνε καλά, να είσαστε βέβαιη χαρά και γέλια σας περιμένουν.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Ιουνίου): Η καρδιά σας θα κενώσει, με όχι για πολύ.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Ιουνίου): Η ψείρα ενός γεγονότος θα σας ανοίξει τα μάτια.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουλίου — 1 Αυγούστου): Μην κάνετε υπερβολές, θα σας βλάψουν.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2 — 11 Ιουλίου): Γρήγορες εξελίξεις, χωρίς όμως τελικό αποτέλεσμα.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22 Ιουλίου): Μην προχωρήσετε περισσότερο, δεν έχετε να ωφεληθείτε τίποτα.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουλίου — 1 Αυγούστου): Ωρισμένες δυσκολίες προκύπτουν, διαφορετικό χαρακτήρα. Μά θα τις περάσετε και αυτές.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2 — 11 Αυγούστου): Η καρδιά σας θα σκιρτήσει από ερωτική ευτυχία. Προσέξτε όμως μην παραινυθείτε σε υπερβολές.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22 Αυγούστου): Μην ξεχάσετε πως όποιος παίζει με τη φωτιά καίγεται. Μπορεί να συμβεί το ίδιο και με σας.

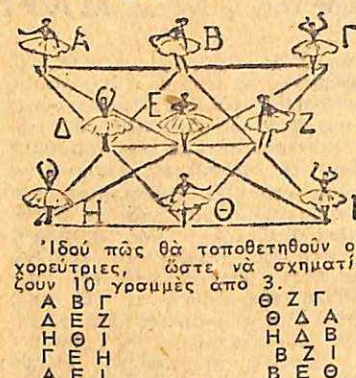
Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου — 2 Σεπτεμβρίου): Ευχάριστη προδιάθεση για το καθετί.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3 — 12 Σεπτεμβρίου): Πρέπει να λάβετε περιβάλλον.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13 — 22 Σεπτεμβρίου): Θα βρεθείτε μπροστά σε ένα δίλημμα για το οποίο θα είσαστε απροετοίμαστη.

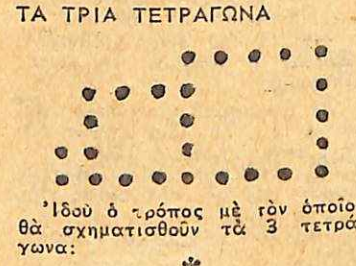
ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔ. 57)

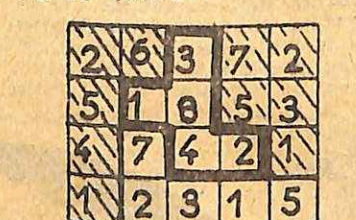
ΤΟ ΜΠΑΛΕΤΟ

ΤΑ ΤΡΙΑ ΤΕΤΡΑΓΩΝΑ

ΜΕ ΤΟ ΨΑΛΙΔΙ

Ο ασφαλέστερος τρόπος για να καταλήξουμε εκεί που θέλουμε είναι να κάνουμε το γινόμενο των αριθμών που περιέχονται σε όλα τα τετράγωνα, και να διαιρέσουμε το σύνολο δια 4, αφού θέλουμε να σχηματίσουμε 4 κομμάτια. Το γενικό σύνολο είναι 72 και το τετάρτον 18. Τότε είναι πια εύκολο να χωρίσουμε κατάλληλα τα τετράγωνα.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΟΥ ΚΙ' ΕΓΩ

Ίδου τί έκανα: Βρισκόμαστε δλοι στην όχη Α:
1. Τα δύο παιδιά μπαίνουν στο βαρκάκι, διασχίζουν το ποτάμι, και ο Γιάννης αποβιβάζεται στο Β.
2. Ο Πέτρος φέρνει πίσω τη βάρκα και αποβιβάζεται στο Α.
3. Η Βιργινία διασχίζει το ποτάμι και αποβιβάζεται στο Β.
4. Ο Γιάννης φέρνει πίσω τη βάρκα στο Α.
5. Ο Πέτρος και ο Γιάννης διασχίζουν μαζί το ποτάμι και ο Γιάννης αποβιβάζεται πάλι στο Β.
6. Ο Πέτρος ξαναφέρει τη βάρκα στο Β και αποβιβάζεται.
7. Εγώ παίρνω τη βάρκα και αποβιβάζομαι στο Β.
8. Ο Γιάννης παίρνει τη βάρκα και πηγαίνει στο Α.
9. Επιδίδεται και ο Πέτρος, και τα δύο παιδιά φθάνουν στο Β.
10. Όλοι βρισκόμαστε συγκεντρωμένοι στην όχη Β.

Η ΔΙΠΡΟΣΩΠΗ

Αριστερά, είναι η Τζην Τήρνευ, και δεξιά ο Τζην Κράιν.

ΟΙ ΓΟΠΕΣ

5 τσιγάρα! Με 9 γόπες, κάνει 3 τσιγάρα και του μένει και 1 γόπα. Καπνίζει τα 3 τσιγάρα και έχει έτσι 3 καινούργιες γόπες. 3+1=4 γόπες. Με τις 3 απ' αυτές κάνει ένα ακόμη τσιγάρο (τέταρτο) και το καπνίζει του απομένουν έτσι 2 γόπες. Δανειζεται από έναν συνάδελφό του μια γόπα, κάνει με τις 3 ένα ακόμη τσιγάρο (πέμπτο), το καπνίζει και... επιστρέφει τη γόπα που δανείστηκε!

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

Ο αριθμός 37. Οι πολλαπλασιασμοί δίνουν τα ακόλουθα αποτελέσματα: 111, 222, 333 κ.λπ., μέχρι του 999.

ΤΙ ΞΕΡΕΤΕ ;

1. Ο παραγωγός, 2. Το γκόλφ στη Σκωτία, το μπέιζ μπάλ στην Η.Π.Α., το ζιού-ζιού στην Ιαπωνία, 3. Το λουακι και το βιολε. 4. Η Μαντάμ ντε Πομπαντούρ, 5. Της ευλογίας.

ΤΑ ΤΡΥΓΟΝΙΑ

Πρόκειται, απλούστατα για τρεις μόνον ανθρώπους: είναι ο παππούς, ο γιός και ο εγγονός.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ο ριζοντίως: 1) ΤΡΟΠΗ—ΕΥΑ, 2) ΡΙΝΙΤΙΣ, 3) ΑΜΛΕΤ, 4) ΜΟΥΣΕΛΙΝΑ, 5) ΙΝ, 6) ΒΑΛΣ—ΜΑΜΑ, 7) ΦΑ, 8) ΛΟΥΚΟΥΜΑΣ, 9) ΔΡΑΜΑ, 10) ΝΑΖΑΡΕΤ, 11) ΑΝΑ—ΑΣ—ΣΟΣ.

Κ α θ έ τ ω ς: 1) ΤΡΑΜ—ΒΕΛΟΝ, 2) ΜΟΔΑ—ΑΝ, 3) ΟΡΛΥ—ΛΟΥ—ΙΖΑ, 5) ΠΙΣΙΣ, 6) ΗΝΤΕΝ—ΦΟΔΡΑ, 7) ΜΑΥΡΕΣ, 8) ΕΤΑΙΡΑ—ΜΑΤΣ, 10) ΥΙ—ΜΠΑΜ, 11) ΑΣΜΑΡΑ—ΣΑΙΣ.

Ο ΤΑΧΥΔΑΚΤΥΛΟΥΡΓΟΣ

Κάθε φορά, ο ταχυδακτυλουργός έγραφε έναν αριθμό που το άθροισμά του με τον αριθμό που έγραφε ο θεατής να είναι 9.999. Έτσι 8254+1045=9999 και 5927+4072=9.999. Έτσι, δεν έκανε τίποτε άλλο παρά να προσθέτη δύο φορές 9.999 στον αρχικό αριθμό του. Έπομένως, για να γράφει από την αρχή το ολικό άθροισμα, αρκεί στον αρχικό αριθμό να προσθέσει 20.000 και να αφαιρέσει 2.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Οι λύσεις των πνευματικών παιχνιδιών

Ο ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Να πώς θα τραβηγθούν οι γραμμές για να μεταβληθεί ο σταυρός σε κανονικό τετράγωνο.

ΟΙ ΗΡΩΕΣ

1. Αθανάσιος Διάκος, 2. Κωνσταντίνος Κανάρης, 3. Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, 4. Οδυσσεύς Ανδρουτσός, 5. Γεώργιος Καραϊσκάκης, 6. Ανδρέας Μιαούλης, 7. Γιάννης Μακρυγιάννης, 8. Νικήτας Σταματελός.

πυλός, 9. Μάρκος Μπότσαρης, 10. Λαζαρος Κουντουριώτης.

ΜΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΤΕ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΣΑΣ

Ασφαλώς θ' απαντήσατε τέσσερα φύλλα, ενώ είναι μόνον τρία γιατί οι σελίδες 31 και 32 βρίσκονται στο ίδιο φύλλο.

ΑΠΑΝΤΗΣΤΕ ΓΡΗΓΟΡΑ

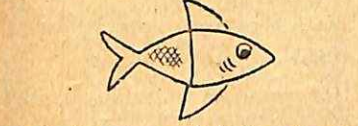
Πώς να παντρευτεί ο Έρμος αφού έχει πεθάνει.

ΕΧΑΣΕ ΤΑ ΚΛΕΙΔΙΑ ΤΟΥ

Τα κλειδιά είναι δέκα τέσσερα.

ΜΟΝΟΚΟΝΤΥΛΙΑ

Να πώς θα σφύρετε τη γραμμή για να σχηματίσετε το ψάρι

με μία μονοκοντυλία ξεκινώντας από το Α και καταλήγοντας στο Β.

ΤΑ ΚΟΥΜΠΙΑ

Τα κουμπιά είναι 14 ή 18.

ΜΙΑ ΜΠΕΡΔΕΜΕΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

α) Ο Γιάννης είναι παππούς του Πέτρου.
β) Ο παππούς του εξαδέλφου σας και ο παππούς ο δικός σας είναι ένα και το αυτό πρόσωπο. Όσο για τους γονείς του αδελφού του γιού της αδελφής του παπού σας είναι απλούστατα οι εκ παλίου συγγενείς του παπού σας, επομένως ο μεγάλος σας θείος και η μεγάλη σας θεία.

ΘΑ ΠΕΡΑΣΗ Η ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΗ ;

Απλούστατα να ξεφουσκώση λίγο τα λάστιχα.

ΤΕΣΣΕΡΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελ. 20.

τε για δουλειές, κι' άλλοτε για να γεμίσω το κενό που ένιωθα μέσα μου.

Έτσι δρέθηκα σ' εκείνο το έρημικό χωριό της Έλβετίας. Χωριό! Πέντε ξεχωριστά κατοικημένα από έρημιτες και μισανθρώπους. Εκεί τη συνάντησα για τέταρτη φορά. Με κτύπησε ήρεμα, χωρίς ταραχή, με μία απέραντη θλίψη στα μάτια. Ύστερα με πλησίασε.

—Μπορώ να μείνω λίγη ώρα μαζί σου; με ρώτησε.

—Γιατί όχι; Τώρα δεν έχω πια κανέναν που να μπορέσω να του κάνω κακό.

—Συγχωρώσε με Ρολάντο, μου είπε. Μόνο για να σου ζητήσω μία μέρα συγγνώμη, για το κακό που άθελητα σου έκανα, δώσε μου το κουράγιο να ζήσω!

Την κύτταξα με δυσπιστία. Θάθελα να ήμουν βέβαιος γι' αυτά που μου έλεγε. Θέλησα να φερθώ πιο καλός, πιο ευγενικός μαζί της.

—Είσαι πολλές μέρες εδώ;

—Τρία χρόνια. Από τότε.

Από το δεύτερο δυστύχημα, "Ηθελα να φύγω από τον κόσμο, να ξεχάσω το κάθε τι από τη ζωή. Να κρατήσω μόνο την ανάμνηση τη δική σου.

Ενοιώσα ένα θερμό κύμα συμπόνιας να με πλημμυρίζει, να σβύνει την παλιά έχθρα και να ξεγυμνεί κάτι παλιό, πολύ παλιό, την ομορφιά παιδική αγάπη, που στη δική της καρδιά δεν είχε σβύσει ποτέ, ενώ σε μένα είχε πάντα σκεπαστή από μια παράλογη κακία.

Την αγκάλιασα από τους ώμους και της είπα σιγά.

—Εσύ είσαι που πρέπει να με συγχωρήσεις αγαπημένη.

Αυτή ήταν η τέταρτη και τελευταία μας συνάντηση, γιατί από τότε δε χωρίσαμε ποτέ πια.

ΑΝΤΡΙΑΝΑ ΖΙΑΜΠΕΡΤΙ

Ο ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελ. 26.

Τα δύο άκρα του δίσκου είναι από βέργα του αυτού πάχους με τα πόδια. Οι βέργες αυτές δεν σταματούν στο επάνω μέρος του δίσκου αλλά τον αγκυραλώνουν από κάτω και σχηματίζουν στο μέσον μία γλώσσα, ή οποία συγκρατεί τα πόδια στη θέση τους όταν αυτά είναι κλειστά. Κάνουν λοιπόν τρεις δουλειές: προστατεύουν τα σερβίτσια να μη πέσουν, διακοσμούν το δίσκο και συγκρατούν τα πόδια του τραπέζιου στη θέση τους. Με μία ελαφρά πίεση της βέργας στο σημείο Π την κατάλληλη στιγμή ελευθερώνονται τα πόδια από τη γλώσσα και πέφτουν με το βάρος τους κάτω.

ΤΟ ΣΧΗΜΑ 3 μας παρουσιάζει τη θέση που παίρνουν τα πόδια όταν είναι κλειστά. Έδω φαίνεται ο τρόπος με τον οποίο συγκρατούνται σταθερά κάτω απ' το δίσκο. Στο σημείο Σ είναι η γλώσσα που δεν αφήνει τα πόδια να πέσουν, παρ' όσον όταν πιέσουμε τη βέργα από πάνω και υποχωρήσει.

ΤΟ ΣΧΗΜΑ 4 είναι η τομή του τραπέζιου. Έδω φαίνεται το τόξον που ακολουθούν τα πόδια όταν ανοιγοκλείνουν.

ΤΑ ΣΧΗΜΑΤΑ 5 και 6 μας παρουσιάζουν τομές λεπτομερειών των πόδια είναι τελείως κλειστά ή ανοικτά. Έδω φαίνεται η ακριβής μορφή που παίρνει ο δίσκος στα άκρα του και η διακοσμητική βέργα.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

ΔΙΕΘΝΕΙΣ

Παγοδρομίες εις το Στάδιο

Με πολύ ενδιαφέρον αναμένονται οι επίδειξεις της παγοδρομίας που θα γίνουν στο Στάδιο το προσεχές Σάββατο, με συμμετοχή Γερμανών, Αυστριακών, Έλβετών, Αγγλων, Αμερικανών, Ισπανών και Ιταλών πρωταθλητών και πρωταθλητριών της παγοδρομίας.

Είναι η πρώτη φορά που θα ιδούν το θαύμασμο αυτό και τόσο θεαματικό άθλημα οι Αθηναίοι, εκείνοι δηλαδή που δεν έχουν τα μέσα να ταξιδεύουν στις μεγάλες προαυτούς της Ευρώπης. Το Στάδιο παρεκχωρήθη για τρεις εβδομάδες, οι επίδειξεις δε της παγοδρομίας θα γίνονται κάθε βράδυ στις 9.15 υπό το φως των προβολέων, και επί πιστάς τεχνητού παγού επιφανείας 140 τετραγωνικών μέτρων. Για την κατασκευή του πάγου έχουν μεταφερθεί από το εξωτερικό ειδικά ψυκτικά μηχανήματα.

Η παγωμένη πίστα θα τοποθετηθή στην πλευρά εκείνη του Στάδιου που δρισκεται προς την σφενδόνη.

Της ομάδος μετέχουν το αυστριακό ζεύγος των πρωταθλητών της Ευρώπης (ο βραβείο διεθνών παγοδρομικών αγώνων του "Όσλο") Έλλη Στάρκ και Χάρρυ Γκάρις, ο Έλβετος πρωταθλητής Κούρτ Σουένιγκ, το ζεύγος των Γερμανών παγοδρομίων Ιντζε Κόχ και Βίλλυ Σουλιγκ κ.λπ.

Επίσης όμως γυναικείου υπολειτουργ από εξαιρετικά γυμνασμένες χορεύτριες εις την καλλιτεχνικήν παγοδρομίαν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:
ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) δρ. 156
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τ.) » 80
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτησια):
Λίραι Αγγλίας (χάρτιν.) 2.10.0
Δολάρια 7.00
Βελγικά φράγκα 350
Γαλλικά φράγκα 2.500
Τα εμβάσματα δέον ν' αποστέλλονται προς Ε. Τερζόπουλον εκ μέρους του Εσωτερικού δια ταχυδρομικής επίταξης, εκ δευτέρου Εξωτερικού δια τραπεζικής επίταξης.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

από του Ιου μέχρι του τελευταίου πλιν των 2, 3 και 4, πωλούνται εις τα Γραφεία μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΙ ΤΟΜΟΙ

ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

δ Α' (τεύχη αριθ. 1—13)
δ Β' (τεύχη αριθ. 14—26)
δ Γ' (τεύχη αριθ. 27—39)
δ Δ' (τεύχη αριθ. 40—52)
δ Ε' (τεύχη αριθ. 53—65)
δ Στ' (τεύχη αριθ. 66—78)
δ Ζ' (τεύχη αριθ. 79—91)
δ Η' (τεύχη αριθ. 92—104)

Προσκομίζοντες τα ανωτέρω τεύχη εις τα γραφεία μας παραλαμβάνετε ταύτα τέτοιον δευέρον. Βιβλιοδελτίο έκαστου τόμου δραχ. 25 (προπληρωτέα).

Διευθυνσεις συμφώνως τω άρθρ. 6 § 7 του Α.Ν. 10921/1938:

Διευθυντής: Εύαγγελος Τερζόπουλος. Κατοικία 65ος Κολυμβήσας 12 Προστάσιμου τυπογραφείου Νικόλαος Παρασκευόπουλος. Κατοικία Βορέου αριθ. 7

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΕΝΑΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

• Στόν πίνακα αυτόν περιλαμβάνονται μόνον τὰ δημοσιεύματα ἐκείνα τῶν τευχῶν τῆς «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» πού ἔχουν τέτοιο περιεχόμενο, ὥστε νά ὑπάρχῃ περίπτωση νά τὰ ἀναζητήσῃ καί ἀργότερα ἡ ἀναγνώστρια καί νά τὰ συμβουλευθῇ. Ὅλα τὰ ἄλλα δημοσιεύματα (ἀναγνώσματα, διηγήματα,

εὐθῦμα καί ὅλες οἱ ποικίλης ὕλης συνεργασίες) ἐκρίθη σκόπιμο νά μή περιληφθοῦν στόν πίνακα αὐτό, γιά λόγους ἐξοικονομήσεως πολυτίμου χώρου. Ὁ πρῶτος ἀριθμός κάθε παραγράφου σημαίνει τὸ τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ πού περιέχεται τὸ ἀναφερόμενο, ἐνῶ στήν τελευταία στήλη σημειώνεται ἡ σελίς.

Τεύχος	Σελίς	Τεύχος	Σελίς	Τεύχος	Σελίς
ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ		ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ		ΠΑΙΔΙΚΑ	
106.—Οἱ μάλλινες κουβέρτες. Προσέχετε τίς καρτέλες σας	15	105.—Τραπεζομάντηλο μέ λουλούδια. Μπορντούρες μέ σταυροβελονία	43	105.—Ἡ συμπεριφορά τῶν παιδιῶν. Πῶς νά διατρέφετε τὸ παιδί σας	19—20
109.—Τὰ μικροατυχήματα τῆς νοικοκυράς	21	106.—Σερβίς γιά τουαλέτα. Παιδικὴ ποδίστα. Κοκκινσκομφίτσα. Καρὲ ντὲ τὰμπλ. Κουβέρτα Λι	48	106.—Ἡ πορτοκαλάδα τοῦ μπέμπη. Παιδικὲς σελίδες	59—60
110.—Μοντέρνο νοικοκυριό. Μιά νοικοκυρά καλὰ ἐξωπλισμένη ἀρίζει γιά δύο	32	107.—Ποικιλία ἀπὸ λεπτὲς μπορντούρες. Παιδικὸ ἀτομικὸ τραπέζι. Μπορντούρα γιά σεντόνι	55	107.—Ἡ «Γωνία τοῦ παιδιοῦ». Τὸ ἱστορικὸ τοῦ παιδιοῦ	14
111.—Πῶς φέρεσθε στὸ σπῆτι. Νοικοκυριό	13	108.—Οἱ βελονιὲς τοῦ κεντήματος. Λεπτὸ σχέδιο. Παιδικὰ σχέδια. Γιακάς. Κομπινάζον. Παιδικοῦρα. Μονόγραμμο. Μπουκετάκι	23	108.—Τὰ διδύμα. Τὸ κουκλοθέατρο τοῦ «Μπάριμπα Μυτούση». Τὸ ἱστορικὸ τοῦ παιδιοῦ. Ἡ ὕψια τοῦ παιδιοῦ. Παιδικὲς σελίδες	59—60
112.—Ἀτυχήματα στὰ παιδιὰ. Ἐἶναι δύσκολο; Ἀσφαλῶς ὅχι. Πλύνετε τίς κουρτίνες σας	50—51	109.—Δισκόπανο Ρι-σελί. Παιδικὸ σεντόνακι. Μπαδέτα. Φουστάνο γιά μωρὸ. Παιδικὸ πουκαμισάκι	48	109.—Οἱ μεγάλοι παιδαγωγοί. Παιδικὲς σελίδες	59—60
113.—Μεταξωτὰ. Ρεγιόν. Νάυλον. Γιά τὴν κουζίνα σας μικρὰ τρῆκ. Οἱ ἀπώλειες τοῦ νεροῦ. Εὐκολίες νοικοκυριοῦ	13	110.—Οἱ μεγάλοι παιδαγωγοί. Παιδικὲς σελίδες	45	110.—Οἱ μεγάλοι παιδαγωγοί. Παιδικὲς σελίδες	59—60
114.—Οἰκονομία καί καλὲς συνήθειες. Ὁ πόλεμος μέ τὸ σκόρο ἀρχίζει. Ἐξέρετε ν' ἀλλάξετε ἕνα σπασμένο τζάμι; Ἐπάγγελμα: νοικοκυρά	13	111.—Παιδικὲς σελίδες. Ἡ ἀνάμειξη τοῦ παιδιοῦ	44	111.—Παιδικὲς σελίδες. Ἡ ἀνάμειξη τοῦ παιδιοῦ	44
115.—Προσοχὴ στὰ χαλὰ. Ἡ ἀνάγκη κάνει τοὺς νόμους. Ἡλεκτρολογικὲς συμβουλές	7	112.—Παιδικὲς σελίδες. Μικρὲς ἐξετάσεις γιά νέους γονεῖς	41	112.—Παιδικὲς σελίδες. Μικρὲς ἐξετάσεις γιά νέους γονεῖς	41
116.—Εὐκολίες γιά τὴν νοικοκυρά. Πῶς συντηροῦνται οἱ πόρτες καί τὰ παράθυρα	37	113.—Ὁ φόβος καί τὰ παιδιὰ. Παιδικὲς σελίδες. Προσοχὴ: Πλάτη καμπουριστῇ	49	113.—Ὁ φόβος καί τὰ παιδιὰ. Παιδικὲς σελίδες. Προσοχὴ: Πλάτη καμπουριστῇ	49
ΠΑΤΡΟΝ—ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ		114.—Παιδικὲς σελίδες. Ὅταν ἀνατέλλῃ ἡ ἡδὴ παιδικὰ φορεματάκια κομψὰ καί δροσερά	42—43	114.—Παιδικὲς σελίδες. Ὅταν ἀνατέλλῃ ἡ ἡδὴ παιδικὰ φορεματάκια κομψὰ καί δροσερά	42—43
105.—Πατὼν μπλούζας	41	115.—Ἐμεινε στήν ἱδία τάξη; Παιδικὲς σελίδες. Ὁ ἀποθηλασμός. Ἐξέρετε ν' ἀγαπάτε ὡς ὑπέρτα; Τὰ παιδιὰ ἔχουν διακοπές	42—43	115.—Ἐμεινε στήν ἱδία τάξη; Παιδικὲς σελίδες. Ὁ ἀποθηλασμός. Ἐξέρετε ν' ἀγαπάτε ὡς ὑπέρτα; Τὰ παιδιὰ ἔχουν διακοπές	42—43
106.—Βραδυὸν φόρεμα φασουλῆς (μασκαράτικο παιδικό)	57	116.—Γιά ἀγόρια καί κορίτσια. Τὰ μωρουδιακά. Παιδικὲς σελίδες. Ὅταν ἀνατέλλῃ ἡ ἡδὴ παιδικὰ φορεματάκια	49	116.—Γιά ἀγόρια καί κορίτσια. Τὰ μωρουδιακά. Παιδικὲς σελίδες. Ὅταν ἀνατέλλῃ ἡ ἡδὴ παιδικὰ φορεματάκια	49
107.—Παιδικὴ γκαρταρόμπα	53	117.—Παιδικὲς σελίδες	38—39	117.—Παιδικὲς σελίδες	38—39
108.—Ἐνα πρακτικὸ μοντέλο. Πατὼν πυτζάμας. Πατὼν κομπινάζον. Πατὼν νυχτικίτσας. Πατὼν Λιζὲς μέρτα	29				
109.—Τρία ὁμορφα δεσμάτα τοῦ κεφαλιοῦ	10—11				
110.—Μοντέλο φορεματός καί ζιλέ. Ἀσπρὰ γιανταδάκια	45				
111.—Τὰ αὐγὰ τοῦ Πάσχα. Διακόσμηση τῶν αὐγῶν	26				
112.—Πατὼν. Κοστούμι γιά ἀγόρια 8—10 ἐτῶν. Φουστάνο γιά κορίτσα 6—8 ἐτῶν. Φουστάνο γιά κορίτσα 10—12 ἐτῶν	45				
113.—Οἱ μοντέρνοι γιακάδες καί τὰ πατὼν	64				

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΕΝΑΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

Τεύχος	Σελίς	Τεύχος	Σελίς	Τεύχος	Σελίς
Ζακέτα Βέστα	53	109.—Ἡ γραμμὴ τῆς μῦδας τὴν ἀνοίγει. Οἱ σωματικὲς ἀτέλειες. Παριζιάνικα ταγιέρ. Ἰδέες γιά μπλουζάκια. Μοντέλο Ζακ Φάτ. Ἡ μῦδα γιά τίς παχειές. Ἀνοιξιότικα παλὰ. Ταγιέρ μέ ὀργαντίζα. Ἀνοιξιότικα πλαστὼν. Ἡ ἀνοιξιότικη μῦδα γιά τίς νέες κοπέλες. Μοντέλο γιά ζέρσεϋ	7	ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ — ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ	
109.—Γιά ὅλες τίς στιγμές. Ἐνα ὄραϊο μαγιὸ. Μαρινιέρ	21	110.—Ζακέτα γιά τὴν πλάς. Γιά τρεξίδια καί ἐκδρομὲς. Λαφρίνα ζακετούλα	14—15	105.—Κουζίνα καί προχείρη τραπέζια	59
110.—Κοντὸ καλοκαίρι. Ριγὸ πανωφοράκι. Τελευταία μῦδα. Καπελάκι	16	111.—Κοντὸ καλοκαίρι. Ριγὸ πανωφοράκι. Τελευταία μῦδα. Καπελάκι	16	106.—Κουζίνα καί προχείρη τραπέζια. Ντουλάπια γιά νοικοκυρὰς	46
112.—Πλεκτὸ μοντέλο. Ζακετούλα μπλουζάκι. Τῆς ἐποχῆς	16	113.—Μαγιὸ, σλίπ, σουτιέν, ζακετούλα. Σύνολο γιά τὴν πλάς	32—33	107.—Κουζίνα καί προχείρη τραπέζια	38
113.—Μαγιὸ, σλίπ, σουτιέν, ζακετούλα. Σύνολο γιά τὴν πλάς	32—33	114.—Μπλουζά μέ μπατόν ντεκολτέ. Πρακτικὴ ζακετούλα	24	108.—Κουζίνα καί προχείρη τραπέζια	46
114.—Μπλουζά μέ μπατόν ντεκολτέ. Πρακτικὴ ζακετούλα	24	115.—Τρία διαφορετικὰ σχέδια γιά μωρὰ (ζιμπουνάκι, ζακετούλα μέ κιμονὸ μανίκια, εὐκολὸ ζακετάκι). Νταντελὲ μπλουζά. Καλοκαιρινὸ πλεκτὸ τοῦ 1954	53	110.—Καναπές πού γίνεται διπλὸ κρεβάτι	58
115.—Τρία διαφορετικὰ σχέδια γιά μωρὰ (ζιμπουνάκι, ζακετούλα μέ κιμονὸ μανίκια, εὐκολὸ ζακετάκι). Νταντελὲ μπλουζά. Καλοκαιρινὸ πλεκτὸ τοῦ 1954	53	116.—Ὁραία ζακετούλα. Νταντελὲ μπλουζά μέ βελονάκι. Ἀμπίγιε μπλουζά μέ ντεκολτέ	16	111.—Παιδικὸ δωμάτιο καί σαλονάκι. Διακοσμητικὰ μοτίβα. Πασχαλινὲς διακοσμησεις	58
116.—Ὁραία ζακετούλα. Νταντελὲ μπλουζά μέ βελονάκι. Ἀμπίγιε μπλουζά μέ ντεκολτέ	16	117.—Γιά τίς βραδυὰς ψυχρὲς. Πουλόβερ καί σάρπα ἀσπρί	40	112.—Τί μπορεῖτε νά κάνετε μέ λίγα λουλούδια	58
ΜΟΔΑ — ΚΟΜΨΟΤΗΣ				113.—Κοσμεαστὸ γραφεῖο τοῦ τοῖχου	58
105.—Ἰδέες γιά τὴν ἐγκυμονοῦντα. Χρήσιμες μπλουζὲς. Φορέματα κοκτεῖλ. Ἡ ζώνη «Μαρτενγκαλ». Τὰ μακρὰ βραδυὰ. Γιά τὰ κορίτσια σας (ἀποκριάτικα). Ἀποκριὰς τοῦ 54. Ἀποκριάτικο. Ὁ ἀμπίγιε ἐμφανίσεις	13	113.—Πῶς στέκεσθε. 500 ἐρωτήματα ὑγιεινῆς. Ἡ τριχοπύση. Ὁ πονοκέφαλος. Ἡ ἐγκεφαλονωτιαία μνηνιγγίτιδα	14—15	114.—Μοντέρνες ἐπιπλώσεις. Ἡ βελονά σας τὸ καλοκαίρι. Τὸ παραβάν	33
106.—Τὰ σπορ σύνολα ἀπὸ ζέρσεϋ. Διορθωτικά. Τελευταία μοντέλα. Γιά τίς ἀποκριάτικες βραδυὰς. Ἀξεσουάρ. Μικρὰ συμπληρώματα γιά τίς ἀποκριάτικες βραδυὰς. Ταγιέρ ντὲ πιές. Ἐξοδεύετε λίγα—ντυθῆτε καλὰ. Μοντέλο ἀμπίγιε	14	114.—Πῶς περπατᾶτε. 500 ἐρωτήματα ὑγιεινῆς. Πο κεφάλος. Καλοκαιρινὰ νοσήματα	14—15	115.—Σιρόπι λεμονιοῦ. Παγωτὸ σοκολάτας. Μαρμελάδα βερνίκου. Σοκολάτα παγωμένη. Μπισκοτάκια ἀπλά. Παγωτὸ φράουλα. Τσὰι παγωμένο μέ χυμὸ φρούτων. Κεράσι κομπόστα	21
107.—Γιά τίς κοντές, γιά τίς μέτριες, γιά τίς ψηλές. Τὸ φόρεμα μέ τίς 2 μορφές. Τὰ νέα ταγιέρ. 2 φούστες+2 μπλουζὲς. 2 φούστες+2 μπλουζὲς. 2 φούστες+2 μπλουζὲς. Πρῶτὸ ἀπόγευμα, βραδύ. Οἱ φανταί ριγέ. Μοντέλο Πακέν	7	115.—Τὰ δέκα μικρὰ μυστικὰ τῆς γοητείας. Πῶς κάνετε τίς δουλειὰς τοῦ νοικοκυριοῦ. Ἀπάντησι σὲ 500 ἐρωτήματα. Προφυλάξετε τὰ μάτια σας. 6 γυναικάκια γιά τὸ πρόσωπο. Πονοκέφαλος. Τὰ ἀντισπασμικά φάρμακα. Ἡ νεανικὴ ἀκμὴ	7	116.—Σιρόπι λεμονιοῦ. Παγωτὸ σοκολάτας. Μαρμελάδα βερνίκου. Σοκολάτα παγωμένη. Μπισκοτάκια ἀπλά. Παγωτὸ φράουλα. Τσὰι παγωμένο μέ χυμὸ φρούτων. Κεράσι κομπόστα	21
108.—Μοντέλο ἀμπίγιε. Μικρὰ συμπληρώματα. Ἡ μῦδα γιά τίς παχειές. Ἀνοιξιότικες μπλουζὲς. Ἐνα ὄραϊοτατο μοντέλο τοῦ Ντεσέ. Ἀνοιξιότικες ἰδέες	34—35	116.—Καλοκαιρινὲς κακοδιαθεσίες. Ἀπάντησι σὲ 500 ἐρωτήματα. Ἀλλεργία. Τὸ ροχαλτὸ	11	117.—Παγωτὸ κρέμα λεμονιοῦ. Κρέμα καραμελῆ. Κομπόστα ροδάκινα. Παγωτὸ πραλίν. Μαρμελάδα ροδάκινο. Κομπόστα ροδάκινα μέ κονιάκ	31
109.—Μοντέλο ἀμπίγιε. Μικρὰ συμπληρώματα. Ἡ μῦδα γιά τίς παχειές. Ἀνοιξιότικες μπλουζὲς. Ἐνα ὄραϊοτατο μοντέλο τοῦ Ντεσέ. Ἀνοιξιότικες ἰδέες	34—35	117.—Τὸ κολύμπι. Ἀπάντησι σὲ 500 ἐρωτήματα. Ἀλλεργία	10—11	ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ	
110.—Μοντέλο ἀμπίγιε. Μικρὰ συμπληρώματα. Ἡ μῦδα γιά τίς παχειές. Ἀνοιξιότικες μπλουζὲς. Ἐνα ὄραϊοτατο μοντέλο τοῦ Ντεσέ. Ἀνοιξιότικες ἰδέες	34—35	118.—Μαυρὸ ἀμπίγιε μπλουζά	61	105.—Μοσχάρι Μπλαϊνέτ. Κροκέτες μέ μπακαλιάρο. Ὁρεκτικὰ γιά ὄρεο. «Καναπέ» μέ ἀντζούγιες. «Καναπέ» μέ ραπανάκια. «Καναπέ» μέ ἐλπὲς καί ἀντζούγιες. Σάντουιτς μέ ζαμπόν. Πατατοκεφτέδες. Καστανά μέ κρέας. «Παῖν ντὲ δὸ». Σούπα «Παρμαντιέρ»	48
111.—Μοντέλο ἀμπίγιε. Μικρὰ συμπληρώματα. Ἡ μῦδα γιά τίς παχειές. Ἀνοιξιότικες μπλουζὲς. Ἐνα ὄραϊοτατο μοντέλο τοῦ Ντεσέ. Ἀνοιξιότικες ἰδέες	34—35	119.—Μαυρὸ ἀμπίγιε μπλουζά	61	106.—Πορτοκάλι μαρμελάδα. Κατμήρια σμυρνέκια. Κέικ μέ γλάσο σοκολάτας. Πῶς διατηρεῖται ὁ χυμὸς πορτοκαλιοῦ. Χαλδὲς φούρνου	45
112.—Μοντέλο ἀμπίγιε. Μικρὰ συμπληρώματα. Ἡ μῦδα γιά τίς παχειές. Ἀνοιξιότικες μπλουζὲς. Ἐνα ὄραϊοτατο μοντέλο τοῦ Ντεσέ. Ἀνοιξιότικες ἰδέες	34—35	120.—Μοντέλο ἀμπίγιε. Μικρὰ συμπληρώματα. Ἡ μῦδα γιά τίς παχειές. Ἀνοιξιότικες μπλουζὲς. Ἐνα ὄραϊοτατο μοντέλο τοῦ Ντεσέ. Ἀνοιξιότικες ἰδέες	34—35	107.—Πορτοκάλι μαρμελάδα. Κατμήρια σμυρνέκια. Κέικ μέ γλάσο σοκολάτας. Πῶς διατηρεῖται ὁ χυμὸς πορτοκαλιοῦ. Χαλδὲς φούρνου	45
113.—Μοντέλο ἀμπίγιε. Μικρὰ συμπληρώματα. Ἡ μῦδα γιά τίς παχειές. Ἀνοιξιότικες μπλουζὲς. Ἐνα ὄραϊοτατο μοντέλο τοῦ Ντεσέ. Ἀνοιξιότικες ἰδέες	34—35	121.—Μοντέλο ἀμπίγιε. Μικρὰ συμπληρώματα. Ἡ μῦδα γιά τίς παχειές. Ἀνοιξιότικες μπλουζὲς. Ἐνα ὄραϊοτατο μοντέλο τοῦ Ντεσέ. Ἀνοιξιότικες ἰδέες	34—35	108.—Κέικ λαδερὸ. Ἡ τούρτα σοκολάτας τοῦ «Ζῶναρος». Τούρτα λεμονιοῦ μέ μαρμελάδα	45
114.—Μοντέλο ἀμπίγιε. Μικρὰ συμπληρώματα. Ἡ μῦδα γιά τίς παχειές. Ἀνοιξιότικες μπλουζὲς. Ἐνα ὄραϊοτατο μοντέλο τοῦ Ντεσέ. Ἀνοιξιότικες ἰδέες	34—35	122.—Μοντέλο ἀμπίγιε. Μικρὰ συμπληρώματα. Ἡ μῦδα γιά τίς παχειές. Ἀνοιξιότικες μπλουζὲς. Ἐνα ὄραϊοτατο μοντέλο τοῦ Ντεσέ. Ἀνοιξιότικες ἰδέες	34—35	109.—Κέικ φούρνου. Πορτοκάλι μέ λεμόνι. Παντοπάνι. Μπισκοτάκια λαδερὰ μέ κουάκερ. Σκαλιστόνια. Πουτίγκα μέ ψωμί. Τούρτα ἀπλή	49
115.—Μοντέλο ἀμπίγιε. Μικρὰ συμπληρώματα. Ἡ μῦδα γιά τίς παχειές. Ἀνοιξιότικες μπλουζὲς. Ἐνα ὄραϊοτατο μοντέλο τοῦ Ντεσέ. Ἀνοιξιότικες ἰδέες	34—35	123.—Μοντέλο ἀμπίγιε. Μικρὰ συμπληρώματα. Ἡ μῦδα γιά τίς παχειές. Ἀνοιξιότικες μπλουζὲς. Ἐνα ὄραϊοτατο μοντέλο τοῦ Ντεσέ. Ἀνοιξιότικες ἰδέες	34—35	110.—Τσουρέκια ἀπὸ ὅλες τίς χώρες (Ἀμερικῆς, Ρουμανίας, Γαλλίας, Σουηδίας). Πῆτες σμυρνέκια. Κουλούρα λαμπριάτικη. Πῶς πλάθεται ἕνα τσουρέκι	21
116.—Μοντέλο ἀμπίγιε. Μικρὰ συμπληρώματα. Ἡ μῦδα γιά τίς παχειές. Ἀνοιξιότικες μπλουζὲς. Ἐνα ὄραϊοτατο μοντέλο τοῦ Ντεσέ. Ἀνοιξιότικες ἰδέες	34—35	124.—Μοντέλο ἀμπίγιε. Μικρὰ συμπληρώματα. Ἡ μῦδα γιά τίς παχειές. Ἀνοιξιότικες μπλουζὲς. Ἐνα ὄραϊοτατο μοντέλο τοῦ Ντεσέ. Ἀνοιξιότικες ἰδέες	34—35	111.—Ἀμύγδαλα καραμελῆ. Κρέμα λεμονιοῦ. Μπισκοτάκια «βράχοι»	21
117.—Μοντέλο ἀμπίγιε. Μικρὰ συμπληρώματα. Ἡ μῦδα γιά τίς παχειές. Ἀνοιξιότικες μπλουζὲς. Ἐνα ὄραϊοτατο μοντέλο τοῦ Ντεσέ. Ἀνοιξιότικες ἰδέες	34—35	125.—Μοντέλο ἀμπίγιε. Μικρὰ συμπληρώματα. Ἡ μῦδα γιά τίς παχειές. Ἀνοιξιότικες μπλουζὲς. Ἐνα ὄραϊοτατο μοντέλο τοῦ Ντεσέ. Ἀνοιξιότικες ἰδέες	34—35	112.—«Πορτέτες». Τραχανόπιτα. Σουπιὲς πιλάφι. Ἀγκινάρες «ἀλά πολίτα». Φασόλια σαλάτα. Κροκέτες. Χορτόπιτα. Ὁμελέτα μέ πατάτες καί κρεμμύδι. Ρυζὶ τριαντάφυλλο. Ταραμοσαλάτα	44

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΕΝΑΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

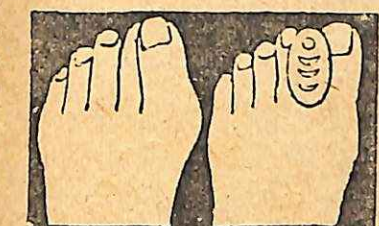
Τεύχος	Σελίς	Τεύχος	Σελίς	Τεύχος	Σελίς	Τεύχος	Σελίς
109.—Γαρνιτούρα από λεμόνι	48	Γλυκάδια άρνιού (ά λα Τσσκάν)	20	Φούρνο	20	Φασολάκια	31
Άγκινάρες με άρακά ..	»	Σαλάτα «Ζουλιέν»	»	Ρολό από κιμά	»	Γαρίδες με μπασαμέλ ..	»
Άγκινάρες σούπα	»	Μπουτί άρνιού κρασάτο	»	Σφουγγάτο με κολοκύθια	»	«Καναπέ» με γλώσσα	»
Ψαρόσουπα	»	Σηκότι άρνιού	»	Μπακαλιάρος φρέσκος	»	»	»
Άρνάκι σωτέ με άρακά	»	»	»	»	»	»	»
110.—Φασόλια με τομάτα	20	113.— Ντολμαδάκια γιαλαντζί	20	»	»	ΚΑΠΕΛΑ—ΧΤΕΝΙΣΜΑΤΑ	»
Ρύζι με άρακά	»	Άρνι κομματιαστό	»	»	»	106.— Τά νέα χτενίσματα	53
Αυγά με ζαμπόν	»	Μπακαλιάρος «Α λα Ναπολιτάνα»	»	»	»	»	»
Άρνι πής	»	Κοτολέτες άρνιού σχάρας	»	»	»	107.—Για τὰ δράδυα τής αποκριάς	10—11
Τυρόπητα λαμπριάτικη	»	»	»	»	»	Μικρά καπέλα στη μόδα του 1954	58
Μερικά μενού	»	»	»	»	»	»	»
Άρνι με αυγά	»	»	»	»	»	109.— Άνοιξιάτικα καπέλα	8
Μπακαλιάρος τηγανητός	»	»	»	»	»	Τά τελευταία χτενίσματα	12
Σαλάτα (με ρύζι και γαρίδες)	»	»	»	»	»	»	»
Όμελέτα Σαβουαγιάρντ	»	»	»	»	»	110.—Τά άνοιξιάτικα καπέλα	29
»	»	»	»	»	»	»	»
111.—Μαγειρίτσα	20	114.—Κολοκυθάκια με τομάτα στο φούρνο	20	»	»	»	»
Για τις πασχαλινές εκδρομές προχειρα φαγητά	»	Καλαμαράκια πικάντικα	»	»	»	»	»
Τί μπορείτε νά φτιάξετε με αυγά	»	Κολοκυθάκια «Ω γκρατέν»	»	»	»	»	»
Σουβλάκια	21	Ψάρι στο φούρνο με σάλτσα τομάτα	»	»	»	»	»
Μπουτί άρνιού κατσαρόλας	»	Πατσάς «Α λα Ρομάνα»	»	»	»	»	»
»	»	Κεφτεδάκια στο φούρνο με σάλτσα κρεόλ	»	»	»	»	»
Άρνι φρικασέ	»	Τοματοσαλάτα	»	»	»	»	»
Μυζηθρόπητα Σίφνου ..	»	Πώς γίνεται τὸ ρύζι σπειρωτό	»	»	»	»	»
Άρνι έξοχικό	»	Άρνι «Α λα Παρμαντιέρ»	21	»	»	»	»
»	»	»	»	»	»	»	»
112.—Άρνι γιουδέτσι	20	115.—Παστίτσιο από σηκωτάρι	20	»	»	»	»
Σούπα με άρακά	»	Μακαρόνια με αυγά στο	»	»	»	»	»
Άρνι φρικασέ (ά λα Τσσκάν)	»	»	»	»	»	»	»
Τυρί Ντ' άρτουά	»	»	»	»	»	»	»

Τέλος του ένατου τόμου

DR SCHOLL'S:

Για την υγεία
και την
όμορφιά
των ποδών

*

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ

52-673. 52-674

«ΑΘΗΝΑ»

ΓΙΑ ΟΛΑ
ΤΑ ΔΕΡΜΑΤΑ
•
ΓΙΑ ΟΛΕΣ
ΤΙΣ ΗΑΙΚΙΕΣ
•
ΓΙΑ ΤΗΝ
ΗΜΕΡΑ
ΚΑΙ ΤΗΝ
ΝΥΧΤΑ
•

Κρέμα
ΡΟΔΑΛΙΝΗ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρελάβομεν και έκτελούμεν τīs νέες εύρωπαϊκές κρέμες βαφής μαλλιών εις όλους τούς χρωματισμούς έγκριμένες συμφώνως του από 10)12)53 τεύχος 343, Β. Διατάγματος του ύπουργείου Προνοίας.

Βάψετε εντός ήμισείας ώρας με θαυμάσια αποτέλεσμα. Η ειδικότης μας εις τās βαφάς είναι άνεγνωρισμένη.

„ΛΟΥΞ“

ΑΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 59α. ΤΗΛΕΦ. 23-776

«ΑΘΗΝΑ»

έπιλίνδυνη
μακαριότης....

νιώθει εύτυχισμένος επειδή είναι παχουλός. Κι όμως τὸ πάχος του είναι κορεσμένο ύπουλες τοξίνες. Αν καταλάβη την αλήθεια τί θά κάνει; Θα προσπαθήση ν' απαλλαγῇ από τὰ περιττά έξγνα τρώγοντας φαγητά μαγειρεμένα μόνο με

έλβιτινή

μαγειρεύει καλύτερα

Η ΨΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

